

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2021

แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จินตนา เทียมพิพร

คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>



Part of the [Higher Education Commons](#)

Recommended Citation

เทียมพิพร, จินตนา, "แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ" (2021). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 5708.

<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/5708>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STRATEGIC PLANNING FOR THE ESTABLISHMENT OF THE FACULTY OF SPORTS
INDUSTRY, THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY



A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Higher Education
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2021
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
โดย	นางจินตนา เทียมทิพร
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคูณวุฒิ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคูณวุฒิ)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สติรกุล เตชพาหพงษ์)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรารณ)	

จินตนา เทียมทิพร : แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (STRATEGIC PLANNING FOR THE ESTABLISHMENT OF THE FACULTY OF SPORTS INDUSTRY, THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ.กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) เพื่อนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 10 คน ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 20 คน ผู้บริหารระดับสูง 10 คณาจารย์ 15 คน และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 20 คน ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 และสูงกว่า การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์สภาพปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการใช้ PESTEL analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วย SWOT Analysis การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix นำเสนอข้อมูลโดยตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬา และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า สภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬามีปัญหาความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการกีฬา และควรจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) จุดแข็ง คือ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีความพร้อมด้านบุคลากร 2) จุดอ่อน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตที่ยังไม่ค่อยมีลักษณะเป็นผู้ประกอบการ 3) โอกาส คือ นโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐต่างมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา 4) อุปสรรค คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลต่อการจ้างงาน หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาทำให้การเพิ่มหน่วยงานเป็นไปได้ยาก

แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ 1) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการกีฬา 2) พัฒนาคุณภาพอาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 3) ผลิtbบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา 4) พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม 5) คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา และ 6) การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล

โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ 2) หลักการและเหตุผล 3) พันธกิจ 4) วัตถุประสงค์ 5) การจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 6) ระบบการบริหารงานบุคคล 7) เป้าหมายผลผลิต 8) การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน 9) แหล่งที่มาของรายได้ 10) ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และ 11) แผนการดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา อุดมศึกษา
ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6084204227 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORD: SPORTS INDUSTRY, STRATEGIC PLANS, THAILAND NATIONAL SPORTS

Jintana Tiamtiphorn : STRATEGIC PLANNING FOR THE ESTABLISHMENT OF THE FACULTY OF SPORTS INDUSTRY, THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY. Advisor: Assoc. Prof. ARUNEE HONGSIRIWAT, Ph.D. Co-advisor: Prof. Emeritus Pateep Methakunavudhi, Ph.D.

This research aimed to 1) assess and analyze the current state of sports industry, the needs and approaches of an establishment of The Faculty of Sports Industry, Thailand National Sport University (TNSU). 2) demonstrate the strategic plans of an establishment of The Faculty of Sports Industry, TNSU. 3) display the management structures and approaches of The Faculty of Sports Industry, TNSU. The samples consisted: 1) 10 senior executives from sports and higher education organizations, and 20 undergraduate users from private sectors. The interview form was used as a research instrument. 2) 10 senior executives, 15 faculty members and 60 students of TNSU. The interview form and questionnaire reviewed by 5 experts were used as research instruments. The quality of questionnaire items was examined through the Index of Item Objective Congruence (IOC) of 0.50 or above. Data analysis was made through content analysis. PESTEL analysis was applied to analyze the external factors that affected the establishment of The Faculty of Sports Industry, TNSU, while SWOT analysis was used to analyze the internal factors, and TOWS Matrix was employed to formulate strategy. Data presented by way of frequency table, percentage, mean, and standard deviation

The survey results of the sports industry existing situations and the needs of an establishment of The Faculty of Sport Industry, TNSU revealed that the current state of the sports industry demand sports personnel and the Faculty of Sports Industry should be formed. The TNSU contexts included: 1) Strengths found as the TNSU's organization structures and missions are accordance with the foundation of the Faculty of Sports Industry together with the readiness of personnel 2) Weaknesses revealed as graduates' attributes seemed to have less entrepreneurship 3) Opportunities discovered that various government organizations' policies aimed at promoting sports industry 4) Threats noticed as the technological advances result in the limitation of employments as well as an internal criterion of higher education institution conduce to the difficulty of increasing new divisions.

2. The strategic plans for the establishment of The Faculty of Sports Industry, TNSU comprised six primary strategies include: 1) Encourage the establishment of collaboration networks in education management both in government and private sectors of the sports industry. 2) Enhance faculty members' qualities as well as teaching standards concurrently with the Faculty of Sport Industry forming. 3) Produce high performance graduates to support the sports industry's manufacturing and service sectors. 4) Create innovations based on research findings in sports industry which able to generate value added to the economy and society. 5) The Faculty of Sports Industry is an academic and professional supporter of the Sports Industry, and 6) Efficiency and effectiveness management followed the good governance.

3. The faculty management structures and approaches consisted of 1) vision 2) rationale 3) mission 4) objective 5) the Faculty of Sport Industry organizational arrangement 6) human resource management 7) target output 8) standard and quality control 9) source of income 10) the budget and asset management system of the Faculty of Sport Industry and 11) the Faculty of Sport Industry's management and operation plans.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Higher Education
Academic Year: 2021

Student's Signature
Advisor's Signature
Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านมาให้ความรู้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข และชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้วยความเอาใจใส่ และกระตุ้นติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด รวมถึงคณาจารย์ในสาขาวิชา อุดมศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่าน ที่ได้ให้ความเมตตาให้คำแนะนำในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย รองศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรีชญพฤษดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท สติรกุล เดชพาหงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิม ชัยวัชรภรณ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่อนุเคราะห์ในการอ่านและให้คำแนะนำเพื่อการแก้ไขและปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจเครื่องมือการวิจัย และประเมินความเหมาะสม ของแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ขอขอบพระคุณผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชนที่กรุณาเสียสละเวลาให้สัมภาษณ์และสอบถาม ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามรวมทั้งข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ ด้วยความตั้งใจ

ขอขอบพระคุณท่าน ปรีวัฒน์ วรรณกลาง อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรณิธรรัตน์ บุญช่วยธนาสีทธิ์ ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย ขอขอบคุณ ดร.สมลดา เมืองศิลปศาสตร์ ที่ช่วยเหลือเกื้อกูลด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาเอกสาขาวิชาอุดมศึกษาที่ได้ช่วยเหลือห่วงใยเป็นกำลังใจและเอื้อเฟื้อแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

ท้ายสุดนี้ ขอระลึกถึงพระคุณของ บิดา มารดา ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนร่วมงานที่ได้ช่วยเหลือห่วงใย และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย ตลอดจนขอระลึกถึงพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ตักเตือนกับผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จินตนา เทียมทิพร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ	4
บทที่ 1	4
บทนำ.....	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
คำถามการวิจัย	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย	11
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	12
กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	17
บทที่ 2	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ตอนที่ 1 สารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	19
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์.....	23
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร.....	31
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา.....	35
ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40

บทที่ 3	47
วิธีดำเนินการวิจัย	47
แหล่งข้อมูลจากเอกสาร	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	51
บทที่ 4	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการศึกษา ความต้องการ และ	
แนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	65
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬา	
แห่งชาติ.....	121
ส่วนที่ 3 การจัดทำ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกีฬา	
แห่งชาติ.....	139
ส่วนที่ 4 การตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการ	
กีฬาแห่งชาติ.....	139
ตอนที่ 3 โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการ	
กีฬาแห่งชาติ.....	173
บทที่ 5	195
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	195
สรุปผลการวิจัย.....	197
อภิปรายผลการวิจัย.....	207

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	217
ภาคผนวก.....	219
ภาคผนวก ก	220
ภาคผนวก ข	224
ภาคผนวก ค	274
บรรณานุกรม	277
ประวัติผู้เขียน	290



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน 75 กับหน้าที่ทางการบริหาร และคุณลักษณะ ของความเป็นเลิศในเชิงบริหาร.....	32
ตารางที่ แนวโน้มอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศต่าง ๆ 2	37
ตารางที่ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3.....	54
ตารางที่ สรุปขั้นตอนการวิจัยเรื่อง 4 แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ	58
ตารางที่ ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงขององ 5 ค์การทางการกีฬา และการ อุดมศึกษา เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาและการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา.....	66
ตารางที่ 6 ความคิดเห็นจากการสอบถามผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ ผู้ใช้นิติต เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาและการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	71
ตารางที่ สถานภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 7 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ตอบแบบสอบถาม	77
ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับคณะวิชา 1 สาขาวิชา ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	78
ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ 9 มีผลกระทบต่อการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	86
ตารางที่ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 10) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครองPolitical executive & legislative actions).....	93
ตารางที่ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 11) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านเศรษฐศาสตร์Economic – currents & future funding).....	95
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านสภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends).....	96

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านปัจจัยเกื้อหนุนทางเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยีและแนวโน้ม (Technical – technology & trends).....	97
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่องกับสถาบัน (Environment energy & green issues)	99
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws)	100
ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา	104
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	118
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์โอกาส (O) อุปสรรค (T) ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อ การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	120
ตารางที่ 19 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	121
ตารางที่ การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรุก 20SO Strategy	125
ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น และอุปสรรค(T) 4ประเด็น	128
ตารางที่ 22 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO Strategy.....	132
ตารางที่ 23 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรับ WT Strategy	136
ตารางที่ 24 ผลการตรวจสอบ(ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ	140
ตารางที่ 25 แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	160

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ ตามกรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework)	174
ตารางที่ 27 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรม การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	175



สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 1	
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	1
แผนภาพที่ 2 กลยุทธ์เชิงรุก: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง(S) กับโอกาส (O).....	128
แผนภาพที่ 3 กลยุทธ์เชิงป้องกัน : ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) กับอุปสรรค (T).....	131
แผนภาพที่ 4 กลยุทธ์เชิงแก้ไข: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) กับโอกาส (O).....	135
แผนภาพที่ 5 กลยุทธ์เชิงรับ: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) กับอุปสรรค (T)	138
แผนภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างของมหาวิทยาลัย.....	185
แผนภาพที่ 7 แสดงโครงสร้างของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา.....	186
แผนภาพที่ 8 แสดงโครงสร้างของฝ่ายจัดการศึกษาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (ในวิทยาเขต).....	187



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน หลายประเทศทั่วโลกต่างมีความตระหนักในเรื่องของการพัฒนาสุขภาพและพละนาถัยที่ดีของประชาชน เพื่อให้เกิดความสมบูรณั แฉ่งแรง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชาติ ซึ่งเมื่อคนในชาติมีคุณภาพก็จะเป็นผู้ที่พัฒนาประเทศชาติให้มีความเข้มแข็งเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญในการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียง สร้างเกียรติภูมิให้แก่ประเทศ จากการประสบความสำเร็จของนักกีฬาที่เป็นตัวแทนของประเทศ ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ได้แก่ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ การแข่งขันชิงแชมป์โลก การแข่งขันระดับทวีป และการแข่งขันกีฬาอาชีพในรายการต่าง ๆ โดยองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่แต่ละประเทศยังคงพัฒนาและนำไปใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2559) ความสำคัญของการกีฬา จะเห็นได้จาก พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่พระราชทานให้ลงพิมพ์ในหนังสือเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2531 โดยรัฐสภาได้

อัญเชิญขึ้นประดิษฐานบริเวณด้านหน้าอาคารรัฐสภา 2 ความว่า “...ก็หามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง...” (มติชนออนไลน์, 2559) สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อสงสัยของประชาชนทั่วไปว่า เหตุใดพระราชดำรัสที่อัญเชิญมาประดิษฐานบริเวณด้านหน้าอาคารรัฐสภา จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาแทนที่จะเป็นพระบรมราโชวาทหรือพระราชดำรัส อันเกี่ยวข้องกับการเมืองหรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่หากพิเคราะห์ให้ดีจะเห็นได้ว่า ผู้ที่อัญเชิญมาคงมีเจตนาในการเตือนสติองค์การฝ่ายนิติบัญญัติของชาติ ให้มีความตระหนักในเรื่องจิตวิญญาณของคำว่า “กีฬา” ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของชีวิตคน และมีผลต่อการสร้างความสามัคคีในชาติ สร้างคุณค่าชีวิตให้แก่ประชาชน และสร้างคุณภาพของประชาชนให้เกิดขึ้นแก่สังคมและประเทศชาติ (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559)

การที่ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับวงการกีฬาเป็นอย่างมาก เนื่องจากกีฬาได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของผู้คน รวมถึงมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างดี ย้อนไปในอดีต กีฬาเป็นกิจกรรมเพื่อสร้างความสนุกสนาน และเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง แต่ปัจจุบันกีฬากลับมามีบทบาทต่อการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก กระแสโลกยังมีการเปลี่ยนแปลงและเข้าสู่การแข่งขันต่าง ๆ กีฬาจึงเป็นตัวเลือก หรือกิจกรรมที่ทุกชาติจะไม่สามารถมองข้ามได้ โดยเฉพาะประเทศที่เจริญแล้วจะมีการนำเอากิจกรรมกีฬาเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาด้านคน และประเทศชาติ ประเทศไทยเองก็เช่นกัน ที่ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาลและภาคเอกชนเริ่มหันมาให้ความสนใจในการยกระดับพัฒนากีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และให้ความสุขแก่สมาชิกในสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะโอกาสที่นักกีฬาไปสร้างผลงานของชัยชนะและชื่อเสียงในประเทศต่าง ๆ และทำให้ผู้คนในประเทศไทยต่างมีความสุขกันถ้วนหน้า ขณะเดียวกันกีฬายังเป็นธุรกิจที่รัฐบาลและผู้ประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนจนนำไปสู่การขับเคลื่อนเพื่อต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบายของรัฐบาลในทุกสมัยที่ผ่านมา (โกลบอล สปอร์ต บิซิเนส, 2561) โดยที่กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้ สังเกตจากประเทศที่มีนักกีฬาเด่น ๆ ส่วนใหญ่ประชากรมักมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพัฒนาคนได้ ศักยภาพด้านอื่นก็จะตามมา ทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม การลงทุน ซึ่งช่วยเสริมภาพลักษณ์ประเทศมีส่วนช่วยลดปัญหาของเยาวชนที่เสี่ยงต่อยาเสพติด การกีฬาสามารถสร้างความแข็งแกร่งให้คนในชาติพร้อม ๆ กับเป็นแรงขับเคลื่อนประเทศได้อีกด้วย (คม ชัด ลึก, 2555)

นโยบายและการสนับสนุนการกีฬาของรัฐบาลนั้น ทุกยุคทุกสมัยต่างก็มีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมและพัฒนาที่แตกต่างกันไป โดยที่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้มุ่งหวังให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจนักกีฬา และคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบกับมีองค์ความรู้ด้านการกีฬา อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไทยที่เป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจ และสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ สามารถสร้างอาชีพและรายได้ผ่านการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2559)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้มีการกำหนดให้ ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา รวม 2 แนวทาง กล่าวคือ ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม การกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การกีฬา ธุรกิจเพื่อการบริการ ธุรกิจกิจกรรมการแข่งขันต่าง ๆ รวมถึง สถาบันพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับ เพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้กับ ประชาชนทุกกลุ่ม และปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเอกภาพในการ ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ รวมถึงส่งเสริมการดำเนินการของภาครัฐและเอกชนใน การยกระดับอุตสาหกรรมการกีฬา พร้อมกับกำหนดแผนงานส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬา บนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อรองรับการดำเนินงาน ของอุตสาหกรรมการกีฬา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

อุตสาหกรรมการกีฬา ถือได้ว่าเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะดำรงบทบาทในเรื่องการผลิต การสร้างและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการกีฬา นักกีฬา และ ภาครัฐกิจต่าง ๆ อาทิ สโมสรกีฬา ลิขสิทธิ์และสิทธิประโยชน์ ผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก สถานบริการ ออกกำลังกาย ฟิตเนส และสอนกีฬา สถานศึกษา ซึ่งองค์การทั้งหมดจะมีการ เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ในภาพรวมคือ ปริมาณเม็ดเงินจะเข้า สู่ระบบการเงินการคลังของประเทศ นำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการกีฬาในภาพรวมของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร, 2559)

แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) กำหนดเป้าประสงค์ ให้ อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศและมีการเติบโตต่อเนื่องอย่างยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมแบบครบวงจร สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีการสนับสนุนการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการกีฬา อาทิ ธุรกิจเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจเพื่อการบริการเกี่ยวกับการกีฬา ธุรกิจ การจัดกิจกรรมแข่งขันต่าง ๆ รวมถึงสถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ พร้อมทั้งมุ่งพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา และจัดตั้งเมืองกีฬา เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาของภูมิภาค โดยมีแนวทางที่สำคัญ ได้แก่ 1) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างจริงจังจาก ภาครัฐและได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินต่าง ๆ นอกเหนือจากภาครัฐ รวมทั้งระบบบริหาร จัดการที่ดี 2) การพัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) ได้รับการ ส่งเสริมอย่างจริงจัง และเมืองกีฬา (Sport City) ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้พิจารณาผลการศึกษาร่วมของกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันการศึกษาทางการกีฬา และสมาคมจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย สามารถกำหนดกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้รวม 12 กลุ่ม กล่าวคือ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มสถานที่บริการออกกำลังกาย
กลุ่มที่สอง	กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น
กลุ่มที่สาม	กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา
กลุ่มที่สี่	กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา
กลุ่มที่ห้า	กลุ่มกีฬาอาชีพ อาทิ นักกีฬา บุคลากรทางการกีฬาอาชีพ
กลุ่มที่หก	กลุ่มการบริหารทางวิทยาศาสตร์การกีฬา
กลุ่มที่เจ็ด	กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรด้านการกีฬา
กลุ่มที่แปด	กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ
กลุ่มที่เก้า	กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา
กลุ่มที่สิบ	กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา อาทิ ชุดกีฬา รองเท้ากีฬา เครื่องกีฬา
กลุ่มที่สิบเอ็ด	กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา อาทิ ชุดกีฬา รองเท้ากีฬา เครื่องกีฬา
กลุ่มที่สิบสอง	กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา (เพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา)

ปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรมการกีฬาก็คือ การที่ธุรกิจกีฬาไทยไม่สามารถพัฒนาสู่สากลได้อย่างเต็มรูปแบบเพราะขาดการสนับสนุนเท่าที่ควร แม้ว่าจะมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องก็ตาม โดยสามารถสรุปปัญหาที่สำคัญ คือ 1) อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากผู้ประกอบการการผลิตของไทยจำนวนไม่น้อย ยังไม่สามารถพัฒนาระบบการผลิตให้ก้าวเข้าสู่มาตรฐานสากล 2) อุตสาหกรรมการกีฬาขาดการส่งเสริมในเรื่องการวิจัยและพัฒนา (R&D) และกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์จากสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ลิขสิทธิ์การผลิตของประเทศไทย อาทิ เสื้อผ้า รองเท้า นวม 3) อุตสาหกรรมการกีฬาของไทยยังขาดตราสินค้า (Brand) ในนามของประเทศไทย จึงทำให้การตลาดและอุตสาหกรรมการกีฬาไม่สามารถก้าวเข้าสู่ตลาดแข่งขันในระดับสากล 4) อุตสาหกรรมการกีฬาของไทยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่จะเข้ามาพัฒนา และขับเคลื่อนระบบให้มีคุณภาพ และรองรับการขยายตัวในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

อุตสาหกรรมการกีฬาและสุขภาพเป็นกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่รัฐบาลจำเป็นต้องผลักดันโครงการวิจัยด้วยการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้าให้มีความนวัตกรรม (Innovation) มาเป็นจุดแข่งขันทางการตลาดเพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมกับตราสินค้า (Brand) ระดับโลก (สมทบ วิถีฐาน, 2561) อีกทั้งภาครัฐพึงให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ด้วยการพิจารณากรอบแนวคิดในการพิจารณา ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ควรใช้ประโยชน์จาก

สถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา สู่ตลาดแรงงานและเสริมสร้างขีดความสามารถด้านกีฬา พัฒนานวัตกรรมทางการกีฬาเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถนักกีฬา และสนับสนุนนักกีฬา/สมาคมกีฬา เพื่อเข้าสู่การแข่งขัน และสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมการกีฬาให้มีส่วนในการลงทุนสร้างสถานกีฬา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

มาตรการกระตุ้น ซึ่งจะเป็นการเร่งรัดให้ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระตุ้นให้เกิดการเร่งรัดเพื่อให้เกิดการบูรณาการดำเนินงานของผู้มีส่วนร่วมทั้งสองฝ่าย คือ ส่วนราชการ/หน่วยงานผู้ให้บริการ และผู้ประกอบการ ในฐานะผู้รับบริการ อันหนึ่งคือ มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาโดยภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เกิดการลงทุน ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศ และการส่งออก เนื่องจากวงการกีฬาประสบปัญหาด้านบริหารจัดการในเรื่องตลาดแรงงาน/ผู้ประกอบการทางการกีฬาต้องการแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องนวัตกรรมของอุปกรณ์และการบริการทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา จึงต้องการให้ภาครัฐส่งเสริม สนับสนุนสถาบันการศึกษาให้เปิดการเรียนการสอนในศาสตร์ดังกล่าว เพื่อต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

จากเอกสารวาระการปฏิรูปที่ 19 สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีกรอบแนวคิดมาจากการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษา ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาทางการกีฬาให้มีคุณภาพทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติ ทำให้มีสุขภาพดี สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ในระยะยาว (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงได้มีการเตรียมการในการพัฒนาเพื่อการรองรับกับภารกิจดังกล่าว ทั้งการปรับโครงสร้างการบริหารงานให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากเดิมที่มี 3 คณะวิชา คือ คณะศึกษาศาสตร์ ปรับเปลี่ยนเป็นคณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เป็นคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศิลปศาสตร์ปรับเปลี่ยนเป็นคณะบริหารจัดการกีฬา และเพิ่มคณะเทคโนโลยีการกีฬา (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 -2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ โดยแผนได้ให้ความสำคัญประเด็นที่มีลักษณะบูรณาการ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง ในประเด็นต่าง ๆ หนึ่งในประเด็นนั้นคือ การสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น ในยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีแผนงานสำคัญที่เกี่ยวข้องคือ แผนการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬابนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ มีสาระสำคัญเพื่อ

ส่งเสริมผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬาดำเนินการวิจัยและพัฒนาและนำนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อันจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งในรูปแบบของการผลิตสินค้าและการให้บริการทางด้านการกีฬา โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหน่วยดำเนินงานหลัก (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และ 4 คณะวิชา คือ คณะบริหารจัดการกีฬา คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และคณะเทคโนโลยีการกีฬา (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) ซึ่งคณะวิชาดังกล่าวอาจยังไม่สนองนโยบายการพัฒนาด้านการกีฬา ในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา สู่ตลาดแรงงาน ตลอดจนยังไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม การกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) ดังนั้น การผลิตบุคลากรด้านการกีฬาเพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าว มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงควรต้องมีคณะวิชามารองรับที่มีภารกิจในการพัฒนาและผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา คือ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมการกีฬา

ส่วนการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาได้มีการจัดการศึกษาดังนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหลักสูตรในระดับปริญญาโท ได้แก่ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ระดับปริญญาเอก ได้แก่ หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหลักสูตรในระดับปริญญาโท ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา และหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา ระดับปริญญาเอกได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาโทได้แก่ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ ระดับปริญญาเอก ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยบูรพา มีหลักสูตรในระดับปริญญาโท ได้แก่ หลักสูตร

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ระดับปริญญาเอก ได้แก่ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา จะเห็นได้ว่า หลักสูตรด้านการกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรเฉพาะทาง ยังขาดการบูรณาการศาสตร์ด้านนวัตกรรมและการจัดการ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างนวัตกรรมและการจัดการกับศาสตร์ด้านการกีฬา

การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ถูกกำหนดให้เป็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึงการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือการให้บริการในกลุ่มกีฬาและสุขภาพ อาทิ ธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจสื่อดิจิทัลและโทรทัศน์ ธุรกิจการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ธุรกิจสโมสรกีฬาหรือโรงเรียนสอนกีฬา ธุรกิจสถานบริการออกกำลังกายและธุรกิจอาหารสุขภาพ เป็นต้น สำหรับองค์ความรู้ที่จะใช้ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการกีฬาจะต้องมีประสบการณ์ในเชิงธุรกิจเพราะต้องมองเห็นถึงโครงสร้างและการพัฒนาระบบแบบครบวงจรทั้งในภาครัฐเพื่อให้บริการภาคธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการเชื่อมโยงเป็นระบบเดียวกันในหน่วยงานภาครัฐ (Governmental Operation Process) ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีบริษัทต้องการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเครื่องกีฬาเพื่อการส่งออกและการนำเข้าจะต้องไปติดต่อหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบคือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเพื่อส่งออกในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ถ้ามีบริษัทต่างชาติต้องการที่จะมาจัดตั้งโรงงานผลิตอุปกรณ์กีฬาจะต้องไปติดต่อหน่วยงานภาครัฐที่กำกับและดูแล คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ถ้ามีบริษัทจากต่างประเทศอยากจะทำมาลงทุนเปิดสอนกีฬาก็จะต้องไปติดต่อกระทรวงศึกษาธิการเพื่อขอจัดตั้งโรงเรียนนอกระบบประเภทศิลปศึกษาตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559) การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาให้เป็นรูปธรรมตามเจตนารมณ์ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทยตั้งเป้าหมายไว้จึงเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความเข้าใจถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ของการบริหารธุรกิจกีฬาและสุขภาพและสามารถตอบคำถามและให้คำแนะนำให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจกีฬาได้อย่างถูกต้อง (สมทบ จิตะฐาน, 2562)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งและการวางแผนโครงสร้างการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อให้ได้คณะวิชาที่มีภารกิจสำคัญในการผลิตและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษา วิจัยด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา อบรม เผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกรรมการกีฬา ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬาในทุกระดับ

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการและแนวทางในการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นอย่างไร
2. แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นอย่างไร
3. โครงสร้างและการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. เพื่อนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้ระบุขอบข่ายของการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์เอกสาร จาก การสัมภาษณ์เจาะลึกและการสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่มีต่อการจัดตั้ง และสาระที่เกี่ยวข้องกับคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
2. การจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการประเมินความพร้อมด้านต่าง ๆ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการวิเคราะห์ PESTEL analysis จากนั้น ปัจจัยภายนอกจะถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับ ปัจจัยภายในด้วย เทคนิค SWOT analysis ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม โดยการนำเทคนิค ความสัมพันธ์แบบเมทริกซ์ (TOWS Matrix) มาวิเคราะห์ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ตามแนวคิดของ เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and Peter, 1991)
3. การวิเคราะห์โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการในการจัดตั้ง และแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์การภายใต้กรอบ โครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework) ของ แมคคินซี (Walerman, Robert H. Peter, Tom J., and Phillip. JR., 1980)

4. โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินงานภายใต้กรอบของ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อสุขภาพ และนันทนาการ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบกันอย่างใกล้ชิดเคียงกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย และกลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และกลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์การกีฬาและการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และกลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และกลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และกลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบที่จะนำไปสู่การเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา โดยแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และกลยุทธ์

กลยุทธ์หลัก หมายถึง แนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมด้านหลักสูตร บุคลากร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การผลิตบัณฑิต การบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

โครงสร้างและการบริหารจัดการ หมายถึง โครงสร้างการบริหารงานของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ เหตุผลความจำเป็น พันธกิจ วัตถุประสงค์ การจัดองค์การ ระบบการบริหารงานบุคคล เป้าหมายผลผลิต การควบคุมมาตรฐาน และคุณภาพในการดำเนินงาน แหล่งที่มาของรายได้ ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและ

ทรัพย์สิน และแผนการดำเนินงาน โดยมีการจัดโครงสร้างการแบ่งหน่วยงานต่าง ๆ ตามหน้าที่งาน หรือภารกิจเป็นหลัก มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการประจำคณะ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าสาขาวิชา คณาจารย์ เลขานุการคณะ หัวหน้าสำนักงาน และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินการของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และภารกิจที่กำหนดไว้ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน และนักศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัย บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ

สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพความเป็นจริงหรือสภาพที่เกิดขึ้นจริงต่อการดำเนินนโยบายการบริหารจัดการในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา อุตสาหกรรมการกีฬา ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในสภาวะปกติที่มีหลักเกณฑ์ กระบวนการดำเนินงานในการจัดการศึกษา

PESTEL analysis หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการประเมินภาพรวมของสภาพแวดล้อมภายนอกก่อนที่จะมีการวิเคราะห์อย่างละเอียดด้วยเทคนิค SWOT analysis องค์ประกอบหลักที่ใช้ในการพิจารณา ใน PESTEL analysis ได้แก่ 6 องค์ประกอบคือ 1) การบริหารทางการเมืองการปกครอง และการปฏิบัติตามระเบียบ (Political executive & legislative actions) 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจศาสตร์ (Economic – currents & future funding) 3) สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) 4) ปัจจัยเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยี (Technical – technology & trends) 5) สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่องกับสถาบัน (Environment energy & green issues) และ 6) กฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบต่อสถาบัน (Legal regulations & laws)

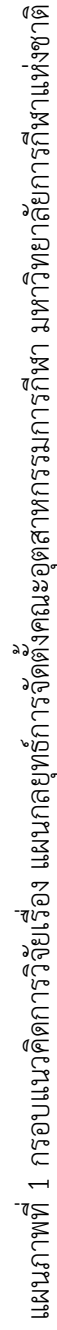
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT analysis) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กร ประกอบการดำเนินการตัดสินใจเพื่อพัฒนาในเชิงกลยุทธ์ โดยมีการวิเคราะห์ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) ของปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายใน และโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยพิจารณาความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอกองค์การ ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการดำเนินงานขององค์การ

การบริหารจัดการตามแนวคิด 7s (McKinsey 7s Model Framework) หมายถึง กรอบโครงสร้างที่ใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง

(Structure) ระบบในการดำเนินงานขององค์กร (system) สไตล์การบริหารจัดการ (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ ความรู้ความสามารถ (Skills) และค่านิยมร่วมของบุคลากร (Shared Value)

กรอบแนวคิดในการวิจัย





สรุปโน้ตที่ใช้อธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ การจัดตั้ง และการวางโครงสร้างคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis (Lydden et al., 2013) เพื่อระดมความคิด ในลักษณะระดับของภูมิภาคและระดับประเทศ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ผ่านการวิเคราะห์มาแล้วสรุปผล เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานได้แก่

1.1 การบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions) เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น ข้อกำหนดจากกฎหมาย กฎหมายทางการศึกษา นโยบายของผู้บังคับบัญชาที่ต้องการให้ปฏิบัติ นโยบาย ความขัดแย้ง การเปลี่ยนแปลงภายในรัฐบาล นโยบายการเมืองภายในประเทศ ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างประเทศ

1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจศาสตร์ (Economic – currents & future funding) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น รูปแบบของระบบเศรษฐกิจ ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การเปรียบเทียบเศรษฐกิจกับสถาบันอื่นๆ ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันภายในประเทศที่ตั้งขององค์กร แนวโน้มเศรษฐกิจภายในและต่างประเทศ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชากรศาสตร์ เช่น รายได้และอัตราการว่างงาน การกระจายทางประเทศ เช่น อัตราส่วนการนำเข้า/ส่งออก

1.3 สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสังคมที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น ลักษณะของสังคมประชากร วัฒนธรรม และเจตคติ สื่อ โดยเฉพาะการนำเสนอข้อมูลข่าวที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เชื้อชาติ ขนาดครอบครัว และชาติพันธุ์ รูปแบบในการดำเนินชีวิต ทักษะทางสังคม ที่มีผลต่อรูปแบบของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ สุขภาพประชากร อายุขัยเฉลี่ย และมาตรฐานการครองชีพ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกิจกรรมสันติภาพที่เป็นที่นิยมในสังคม

1.4 ปัจจัยเกี่ยวพันทางเทคนิคและเทคโนโลยี (Technical – technology & trends) เทคโนโลยีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น เทคโนโลยีที่องค์กรใช้ในการผลิตและบริการ และผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ ๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรมทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายการสื่อสาร

1.5 สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่องกับสถาบัน (Environment energy & green issues) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ของเสีย มลพิษ ของเหลวปนเปื้อน และการใช้พลังงาน เป็นต้น

1.6 กฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบต่อสถาบัน (Legal regulations & laws) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เช่น กฎหมายการจ้างงาน กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค รูปแบบของการบริหารจัดการองค์กร การแต่งตั้งถอดถอน ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย วัฒนธรรมองค์กร

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อกำหนดกลยุทธ์ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพแวดล้อมและกำหนดยุทธศาสตร์ตามแนวคิดของ เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and Peter, 1991)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน (Certo & Peter, 1991) คือ

2.1 การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ในส่วนของจุดแข็ง (S) และจุดอ่อน (W) จะเป็นการวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยที่ S จะเป็นการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งที่มีอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดแข็งในเรื่องใดบ้าง ส่วน W ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรเช่นเดียวกัน เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดอ่อนในเรื่องใดบ้าง

2.2 การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นการวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ ส่วนของโอกาส (O) และส่วนของข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคาม (T) ในการวิเคราะห์ตัว O เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีโอกาสในเรื่องใดบ้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาช่องทางอื่นที่สามารถทำให้องค์กรมีประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอีก ส่วนการวิเคราะห์ตัว T เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้การวิเคราะห์อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยเน้นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้

3. การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคามทั้ง 4 ประการ ก็จะนำมาข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบแมทริกซ์ โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ขั้นตอนการดำเนินการ TOWS Matrix ที่สำคัญมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1) การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อน เป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูล แต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดกลยุทธ์ ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) คือ

2.1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อม ที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก

2.2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์

หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งเนื่องจากองค์การมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์การก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์การควบคุมไม่ได้ แต่องค์การสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้

2.3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์การมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์การมีอยู่ได้

2.4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อม ที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์การเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์การไม่สามารถควบคุมได้

4. การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการ โดยใช้แนวคิดแบบจำลอง 7S

ใช้เทคนิคการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์การโดยใช้แนวคิดแบบจำลอง 7S (McKinsey 7S Framework) ของแมคคินซี โดย Robert Waterman, Tom Peter และ Julien Phillips โดยเครื่องมือที่นิยมใช้ คือ การวิเคราะห์คุณลักษณะขององค์การ 7 ประการ ของ (McKinsey 7S Framework) นำมาใช้เป็นเครื่องมือประเมินองค์การ เพื่อนำไปวิเคราะห์ SWOT ในตัวแปรแต่ละด้านว่า องค์การนั้นๆ มีจุดแข็งและจุดอ่อนในปัจจุบันทั้ง 7 อย่างใด ประกอบด้วย

1) กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน ของกิจการ

2) โครงสร้าง (Structure) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร คือ โครงสร้างที่ตั้งขึ้นตามกระบวนการ หรือหน้าที่ของงานโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือหมายถึงการจัดระบบระเบียบให้กับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

3) ระบบ (System) หมายถึง กระบวนการและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบที่ต่อเนื่องสอดคล้องประสานกันทุกระดับ

4) รูปแบบ (Style) หมายถึง การจัดการของผู้บริหารที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะขององค์การ เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์การ

5) บุคลากร (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

6) ทักษะ (Skill) หมายถึง ความโดดเด่น ความเชี่ยวชาญในการผลิต การขาย หรือการให้บริการ

7) ค่านิยมร่วมขององค์การ (Shared Values) หมายถึง ค่านิยมร่วมระหว่างคนในองค์การ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Waterman, Robert H. Peter, Tom J., and Phillip. JR., 1980)

5. แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นประเด็นที่สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ทำการศึกษา วิเคราะห์และจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วประเทศ จนได้ข้อสรุปว่า ภาครัฐควรมี การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับ นานาชาติและได้บรรจุเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาไว้ในวาระปฏิรูปที่ 19 การกีฬา ใน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา ทั้งนี้ได้รับความ เห็นชอบจากสภาปฏิรูปแห่งชาติเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2558 ทั้งยังได้บรรจุไว้ในแผนการปฏิรูป โดย บรรจุเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาและได้รับความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 ซึ่งได้มีการเสนอให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาโดยการ เพิ่มรายงานจาก 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ รายได้จากกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sports Revenue) และรายได้จากกีฬาเพื่อความบันเทิง และนันทนาการ (Recreational Sports Revenue) (สภา ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559) สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ มีความตระหนักเป็นอย่างยิ่ง ถึงความสำคัญของการประกอบการของอุตสาหกรรมการกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาว่าเป็น กลไกในการขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ ให้บังเกิดความยั่งยืน กอปรกับ แนวความคิดของรัฐบาลในปี พ.ศ. 2559 มุ่งประสงค์ให้เกิดความร่วมมือตามยุทธศาสตร์ประชารัฐ ซึ่ง เป็นการสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคธุรกิจทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยมุ่งจะ ขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศไปสู่เป้าหมายที่จะลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาคุณภาพคน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560- 2564) ที่กำหนดให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการ พัฒนา รวม 2 แนวทาง กล่าวคือ ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา และปรับโครงสร้างการบริหาร จัดการด้านการกีฬา

6. หลักการจัดการอุดมศึกษา

คณะวิชาเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่มีภารกิจในการจัดการศึกษา ในการจัดตั้งต้องคำนึง หลักการจัดการของอุดมศึกษา ซึ่ง โนลล์ (Knowles, 1970) ได้เสนอการจัดการอุดมศึกษาเป็น 2 ด้านคือ

6.1 การบริหารจัดการทั่วไป

6.1.1 กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของสถาบันและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน
การจัดตั้งคณะวิชาต้องมีกฎหมายรองรับสถานภาพ เพื่อให้สิทธิในการดำเนินการของคณะวิชาใน ขอบเขตที่กำหนด และสำหรับการบริหารภายในสถาบันแต่ละแห่งต้องมีการวางกฎระเบียบข้อบังคับ สำหรับเป็นข้อตกลงให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากได้อยู่ด้วยกันอย่างมีระเบียบ การ วางระเบียบ ข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อาจจำแนกแบบอย่างจากที่อื่นหรือผู้บริหารและสมาชิกทุกคน ในสถาบันร่วมกันสร้างขึ้นก็ได้ แล้วแต่ข้อกำหนดของกฎหมายรองรับสถาบัน

6.1.2 การจัดองค์การบริหารภายในสถาบัน สถาบันแต่ละแห่งจะต้องการจัด องค์การบริหารภายในให้เป็นระบบ เพื่อความสะดวกคล่องตัวในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ

6.1.3 การวางแผนของหน่วยงาน องค์การที่ดีจะต้องมีการวางแผนงานเพื่อใช้กำหนดทิศทางการดำเนินงาน ซึ่งเป็นแผนที่ระยะยาวและระยะสั้น และแผนงานประจำปี เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ และสะดวกในการติดตามประเมินผลการทำงาน

6.1.4 การบริหารงานทั่วไป ในหน่วยงานที่มีบุคลากรจำนวนมากย่อมมีการติดต่อประสานงานมาก งานธุรการต่าง ๆ จะมีมากขึ้น เช่น หนังสือเข้า หนังสือออก การรับเรื่องราวร้อง การให้บริการแก่บุคลากรผู้มาติดต่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในงานบริหารทั่วไป การจัดการบริหารงานทั่วไปที่ดี จะช่วยทำให้การปฏิบัติงานในองค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6.1.5 ความสัมพันธ์ต่อชุมชน สถาบันอุดมศึกษามีหลักการในการให้บริการแก่คนในชุมชน เป็นผู้ชี้แนะและพัฒนาชุมชน การที่จะให้ชุมชนมาใช้บริการจากสถาบันจะต้องเปิดตัวให้ชุมชนรู้จัก เชื่อถือ ไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลให้สถาบันดำรงอยู่ได้ สถาบันจะต้องทำแผนโครงการไว้ล่วงหน้า และประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ทราบและไปใช้บริการได้ นอกจากนั้น สมาคมศิษย์เก่าที่มีสัมพันธ์ที่ดีต่อสถาบัน จะช่วยอุดหนุนและส่งเสริมสถาบันได้เป็นอย่างดี

6.1.6 งานบุคลากรและเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมีบุคลากรหลัก 3 ประเภท คือ อาจารย์ บุคลากรส่งเสริมการสอน และเจ้าหน้าที่คณาจารย์ บุคลากรแต่ละประเภทมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน การรับเข้ามีกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน การจัดงานที่รับผิดชอบ การแบ่งสายงานบังคับบัญชา ย่อมต่างกันด้วย แต่มีสิ่งที่ต้องเหมือนกันคือ สวัสดิการ ขวัญกำลังใจ การที่จะบริหารให้แต่ละกลุ่มทำงานอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดี เนื่องจากบุคลากรที่มีคุณภาพ การมีขวัญกำลังใจในการทำงานที่ดีจะทำให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ

6.1.7 งานอาคารสถานที่ มีความสำคัญในเรื่องการให้บริการในการใช้งานแก่บุคลากรและนิสิตนักศึกษา การบริหารให้มีการใช้สถานที่อย่างคุ้มค่า จะทำให้ประหยัดงบประมาณ และสูญเสียทรัพยากรน้อยลง

6.1.8 การจัดงบประมาณและการจัดหาทุน งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้งานดำเนินต่อไปตามแผนที่กำหนดไว้อย่างสะดวกและมีประสิทธิผล การจัดหางบประมาณจะทำให้ทราบว่า มีทุนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้ตามแผนหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะหาทุนมาเพิ่มเติมได้อย่างไร จะต้องเตรียมการอย่างไร

6.2 การจัดการบริหารงานวิชาการ

ได้จัดงานไว้ดังนี้

6.2.1 การจัดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การกำหนดการลงทะเบียน ระเบียบการยื่นขอลาศึกษา งาน การส่งข้อสอบ การให้เกรดผลการเรียน การทำผลงานทางวิชาการ ฯลฯ ซึ่งต้องมีระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน

6.2.2 การบริหารงานวิชาการและการบริหารหลักสูตร เช่น การกำหนดวิชาให้ลงทะเบียนก่อนหลัง การหมุนเวียนอาจารย์ผู้สอนรายวิชา การจัดหลักสูตรร่วมกันระหว่างภาควิชา หรือข้ามคณะวิชา การจัดเวลาสอนเสริม เป็นเรื่องที่จะต้องดูปรับปรุงอย่างใกล้ชิด

6.2.3 การรับนักศึกษาเข้า ต้องคำนึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยว่ามีความพร้อมเพียงใด อาคารสถานที่เพียงพอต่อการรับนักศึกษาเพิ่มหรือไม่ ผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติอะไร อาจารย์มีความพร้อมอย่างไร ข้อสอบคัดเลือกควรจัดเองหรือเป็นข้อสอบมาตรฐาน

6.2.4 ทรัพยากรการเรียนการสอน มีครบถ้วนและเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนหรือไม่

6.2.5 การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ สำหรับที่มีอายุเกินวัยเรียนปกติ ได้แก่ ผู้ที่ทำงานแล้วกลับมาเรียน ผู้ที่สนใจหลักสูตรเพิ่มเติม บุคคลเหล่านี้วัยวุฒิและประสบการณ์ไม่เท่ากับผู้เรียนปกติ จึงต้องจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ อาจใช้รูปแบบการเรียนแบบค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษาแบบวิเคราะห์หรือการศึกษาทางไกล

6.2.6 การบริหารงานอาจารย์ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะดูได้จากชื่อเสียงของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญแก่อาจารย์ที่มีคุณภาพให้มาก การอำนวยความสะดวก การให้ขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้กฎเกณฑ์ในการทำผลงานทางวิชาการสำหรับอาจารย์ก็มีความสำคัญ เพราะจะเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการทำงาน การบริหารงานอาจารย์ที่ดีที่สุดคือ การทำให้อาจารย์เกิดความรู้สึกว่าได้บริหารตนเอง

6.2.7 งานกิจการนิสิต/นักศึกษา เป็นงานหลักของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการอย่างไรให้นิสิต/นักศึกษามีการพัฒนาตนเองได้มากขึ้นระหว่างที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ทำอย่างไรจึงจะบริการนิสิต/นักศึกษาได้ดีที่สุดในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม บุคลากรที่ทำงานด้านกิจการนิสิต/นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจและสนใจเรื่องนี้อย่างจริงจัง

6.2.8 งานกีฬาและพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นงานที่จะส่งเสริมการพัฒนาการด้านร่างกายนิสิตนักศึกษาให้เจริญเต็มวัย และรักษาสุขภาพอนามัยให้แข็งแรงจึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้เล่นกีฬาทุกประเภทตามความถนัดและความชอบ ต้องมีอุปกรณ์ สถานที่ มีบุคลากรคอยแนะนำให้พร้อมเสมอ

6.2.9 งานด้านศาสนา ในมหาวิทยาลัยใหญ่ จะมีคนหลากหลายเชื้อชาติศาสนาเข้ามาเรียนร่วมกัน มหาวิทยาลัยต้องจัดสถานที่บำเพ็ญกิจประจำของแต่ละศาสนาตามความเหมาะสมให้เกิดความรู้สึกที่ไม่มีการกีดกันทางศาสนาและลัทธิความเชื่อ

6.2.10 องค์การบริหารงานสัมพันธ์ ในเมื่อคนหลายเชื้อชาติหลายศาสนาเข้ามาเรียนร่วมกัน มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดองค์การบริหารงานสัมพันธ์เป็นกรณีพิเศษ ดำเนินงานประสานสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย กลุ่มต่าง ๆ จะได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความสุข ไม่รู้สึกถึงการแบ่งแยกเป็นกลุ่ม

จากหลักการจัดการอุดมศึกษาของโนลล์ ทั้งในภาคการจัดการบริหารทั่วไปและการจัดการบริหารงานวิชาการ จะเห็นได้ว่าเป็นแนวทางหลักสำหรับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไปในการบริหารจัดการในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ในการกำหนดองค์ประกอบของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงต้องนำเอาหลักการจัดการอุดมศึกษาเข้ามาศึกษาเพื่อพิจารณาว่าประเด็นใดของการจัดการอุดมศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้อย่างถูกต้อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อผลิตบัณฑิตรองรับอุตสาหกรรมการกีฬาที่กำลังเติบโต เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติได้ ทั้งยังเป็นการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลใน

การส่งเสริมกีฬาให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่สังคม การระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมวิทยาการในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

2. ได้โครงสร้างที่เหมาะสมและแนวทางการในการบริหารจัดการและสาระที่ใช้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดตั้งคณะวิชา เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในการสร้างพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาสู่ตลาดแรงงาน และเป็นผู้ที่ใช้ความรู้เพื่อการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

3. ข้อค้นพบที่ได้สามารถเป็นกรณีศึกษา หรือต้นแบบของการวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์การในบริบทที่ความคล้ายคลึงกัน



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตอนที่ 1 สารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 สารที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้เปลี่ยนสถานะจากสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สืบเนื่องจากรัฐบาลได้เล็งเห็นว่าประเทศไทยยังไม่มีมหาวิทยาลัยการกีฬาโดยเฉพาะ จึงมีนโยบายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ โดยการผลิตบุคลากรทางการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมด้านศาสตร์การกีฬาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการกีฬาในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมความพร้อมการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามคำสั่ง ที่ 2557 .พศจิกายน พ.ศ 10 ลงวันที่ 2557/908และ สถาบันการพลศึกษาได้แต่งตั้งคณะทำงานเตรียมเปลี่ยนสถานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามคำสั่งที่ 2558 .มกราคม พ.ศ 7 ลงวันที่ 2558/10

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ์พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป ส่งผลให้ สถาบันการพลศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อจัดการศึกษาและการ วิจัยด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและ อุตสาหกรรมการกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากีฬาภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่ยอมรับ ในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของ ประเทศ (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563)

1. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และค่านิยมองค์กร

ปรัชญา

“พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันการศึกษาอันดับหนึ่งด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียน”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา
2. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา
3. บริการวิชาการแก่สังคม
4. ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
5. ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล

อัตลักษณ์

“ทักษะดี มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาสังคม”

เอกลักษณ์

“สถาบันการศึกษาด้านศาสตร์การกีฬา”

ค่านิยมองค์กร

SPORTS-U	
<u>S</u> pirit	มีน้ำใจนักกีฬา
<u>P</u> rofessional	มีความเป็นมืออาชีพ
<u>O</u> ppportunity	มีการให้โอกาส
<u>R</u> esponsibility	มีความรับผิดชอบ
<u>T</u> eamwork	มีการทำงานเป็นทีม
<u>S</u> mart	มีบุคลิกภาพดี
<u>U</u> niversality	มีความเป็นสากล

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงดำเนินการทบทวนยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ) พ.ศ. 2561 – 2565 โดยจัดทำเป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2563 – 2565 เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสอดคล้องตามมาตรา 8 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ประกอบกับสถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งสอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย และแผนพัฒนาประเทศระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กรอบแผนอุดมศึกษา

ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) และนโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 กรกฎาคม 2562

ยุทธศาสตร์ฉบับนี้ใช้เป็นแนวทางดำเนินงานสำหรับบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและเป็นเครื่องมือในการแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติพัฒนาสู่การเป็นสถาบันการศึกษาด้านศาสตร์การกีฬาที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และก้าวไปเป็นสถาบันการศึกษาอันดับหนึ่งด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียนตามวิสัยทัศน์ที่มุ่งหวังร่วมกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
2. การพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรม
3. การบริการวิชาการแก่สังคม
4. การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
5. การพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล
6. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งระดับขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาเพื่อจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีทักษะความรู้ ความสามารถทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาด้านศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วย

ระดับขั้นพื้นฐานในโรงเรียนกีฬา

มุ่งจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการกีฬาให้มีทักษะความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาชาติ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬาและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถด้านการกีฬาให้มีศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ระดับอุดมศึกษาในวิทยาเขต

มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้สอน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง โดยจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการ

สอน การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร พัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรม

มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การวิจัย นวัตกรรมด้านศาสตร์การกีฬา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มปริมาณงานวิจัยและนวัตกรรม ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา การกีฬา สร้างเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และมุ่งหวังที่จะผลักดันให้เกิดความเป็นเลิศในการวิจัยด้านศาสตร์การกีฬา โดยส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัยและนวัตกรรม สร้างระบบและกลไกที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการให้บริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และกิจกรรมนันทนาการ นำไปสู่การมีสุขภาวะที่ดี ตลอดจนการให้บริการทางด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยพัฒนาระบบและกลไกการให้บริการวิชาการแก่สังคม และส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียน การสอนและการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

มุ่งเน้นการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ และเผยแพร่ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละท้องถิ่นล้วนมีเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของแต่ละท้องถิ่น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่กำลังจะเลือนหายไปให้คงอยู่คู่สังคมสืบต่อไป โดยมุ่งหวังให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ สำหรับเยาวชนและประชาชน เพื่อให้เยาวชนและประชาชนที่มีความสนใจได้ศึกษาเกิดความรู้สึกรักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทยที่เป็นของท้องถิ่นของตนเอง และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล

มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีทักษะและประสบการณ์ สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ รวมทั้งใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดยมุ่งพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล มีผลงานด้านกีฬาที่โดดเด่น ในระดับชาติและนานาชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาศักยภาพ มีการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านศาสตร์การกีฬา สร้างความร่วมมือด้านการกีฬา บริหารจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและระบบการบริหารจัดการองค์การ เพื่อพัฒนาและยกระดับเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพ เพื่อตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการเพื่อมุ่งสู่องค์การคุณภาพและเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับภูมิภาคอาเซียน โดยการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ พัฒนาศักยภาพบุคลากร พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

2.1 ความหมายของกลยุทธ์

คำว่า “กลยุทธ์” มีความหมายเดียวกับ “ยุทธศาสตร์” มาจากภาษาอังกฤษว่า “Strategy” เป็นคำศัพท์ในภาษากรีกสองคำรวมกันคือ “Stratos” ซึ่งหมายถึง “กองทัพ” และ “Legei” หมายถึง “การนำหรือผู้นำ” สำหรับการบริหารทั่วไปและการบริหารธุรกิจ ความสนใจในการใช้กลยุทธ์เพื่อวางแผนธุรกิจถือได้ว่าเป็นการทำสงครามลักษณะหนึ่งที่ต้องการต่อสู้และพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อการแข่งขันที่เหนือกว่า อันนำไปสู่ชัยชนะที่วางเป้าหมายไว้ ด้วยการใช้ทรัพยากรและสติความรู้ความสามารถตลอดจนยุทธวิธีในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ (วรนาถ แสงมณี, 2553) สำหรับความหมายของกลยุทธ์ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

เฮนรี มินทซ์เบิร์ก (Henry Mintzberg) ศาสตราจารย์ทางด้านการบริหารของมหาวิทยาลัยแมคกิลในประเทศแคนาดาให้ความหมายของคำว่ากลยุทธ์โดยใช้หลัก 5Ps อธิบาย (Mintzberg, 1994) ดังนี้

1) กลยุทธ์ คือ แผน (Strategy is a plan = P1) หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ กำหนดกลยุทธ์เพื่อใช้เป็นสิ่งกำหนดทิศทางหรือเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคต หรือเป็นวิถีทางที่จะก้าวเดินจากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง ตามความหมายนี้องค์การทุกประเภทล้วนมีกลยุทธ์เพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะทุกองค์การจะมีแนวทางการดำเนินงานของตน ดังนั้น กลยุทธ์ในความหมายนี้ก็คือแผนนั่นเอง

2) กลยุทธ์ คือ แบบแผนหรือรูปแบบ (Strategy is a pattern = P2) กลยุทธ์ในความหมายนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงเวลา นั่นคือในการวางแผนงานในอนาคตจำเป็นต้องคำนึงหรือเชื่อมโยงกับแผนงานและบทบาทในอดีต ซึ่งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติตักผลึกจนมีความเชี่ยวชาญในรูปแบบต่าง ๆ

3) กลยุทธ์ คือ การกำหนดฐานะหรือตำแหน่ง (Strategy is position = P3) ตามความหมายนี้ กลยุทธ์คือการกำหนดความสำคัญของฐานะหรือตำแหน่งของกิจการในสนามการแข่งขัน สินค้าหรือกิจกรรมที่เสนอออกไป จำเป็นต้องเหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการแต่ละประเภท

4) กลยุทธ์ คือ ทักษะภาพ (Strategy is a perspective = P4) กลยุทธ์ตามความหมายนี้ เน้นความสำคัญของการพิจารณาภาพที่แท้จริงภายในองค์กรหรือคุณลักษณะที่น่าจะเป็นของ องค์กร นั่นคือ ทักษะภาพ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่ต้องการให้คนในองค์กรยึดถือร่วมกัน

5) กลยุทธ์ คือ กลวิธีในการเดินหมาก (Strategy is a ploy = P5) เป็นความหมายที่ เฉพาะเจาะจงอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่มีการต่อสู้แข่งขัน ซึ่งสิ่งที่ทุกคนต้องการคือ การเอาชนะ ดังนั้น ทุกฝ่ายจึงวางกลยุทธ์โดยคำนึงถึงการใช้ข้อบียบในการดำเนินงาน หรือกลวิธีในการเดินหมากเดินเกมส์ เพื่อเอาชนะฝ่ายตรงข้ามให้ได้

อวยชัย วัฒนา (2554) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ ว่า กลยุทธ์เป็นแผนการ ที่คิดขึ้นอย่าง รอบคอบ มีลักษณะเป็นขั้นเป็นตอนมีความยืดหยุ่นพลิกแพลงตามสถานการณ์มีความมุ่งหมายเพื่อ เอาชนะคู่แข่งหรือเพื่อหลบหลีกอุปสรรคต่าง ๆ จนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2550) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง เรื่องราวที่กล่าวถึงทิศทาง ระยะยาว ซึ่งเป็นข้อความเชิงบรรยายเพื่อจัดเตรียมแผนงานระยะสั้น และทำหน้าที่ประสานแผนงาน ให้เป็นทิศทางเดียวกันทั้งหน่วยงาน เน้นการปฏิบัติเป็นสำคัญและมีความเข้าใจตรงกันระหว่าง ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางขององค์กรนั้นๆ

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง สิ่งที่ไม่ใช่วิธีการ ตามธรรมดา มีการใช้ความคิดเพื่อถกเถียงแนวทางที่ดีที่สุด และสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ทุกประเภทให้กลับเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

เซอร์โต และปีเตอร์ (Certo & Peter, 1991) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการใน การดำเนินงานที่คาดว่าจะไปสู่ความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

พิตและโลน (Pitt & Lei, 2000) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง ความคิด แผนงาน และการกระทำต่าง ๆ ที่องค์กรนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จ และมีความได้เปรียบคู่แข่ง

โรบินส์ และคูลเลอร์ (Robin S.P. and Coulter, 2002) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง การตัดสินใจและดำเนินการเพื่อป้องกันผลการดำเนินงานในระยะยาวขององค์กร

เซอร์เมอร์ฮอน (Shermerhorn, 2002) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนแม่บท หรือแผนปฏิบัติการหลักที่มีความสำคัญต่อองค์กร ซึ่งองค์กรใช้ในการกำหนดทิศทางดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ทำให้ได้เปรียบในการแข่งขัน

วีเลน และฮันเกอร์ (Wheelen T.L. and Hunger, 2006) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติการเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จในการดำเนินงานระยะยาว

เพิร์ซ และ โรบินสัน (Perce A. John and Robinson, 2009) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง ชุดของการตัดสินใจ และการกระทำที่ส่งผลให้เกิดการจัดทำแผน และการดำเนินการตาม แผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

เฟรด (Fred R.David, 2012) ให้ความหมายกลยุทธ์ว่า เป็นวัตถุประสงค์ระยะยาวที่จะทำให้ ประสบความสำเร็จ

สรุป กลยุทธ์ หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบที่ต้องอาศัยความมีวิสัยทัศน์ของผู้นำ และมีการวางแผนอย่างมีขั้นตอน โดยกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ และการประเมินกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรสามารถวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2 ระดับของกลยุทธ์

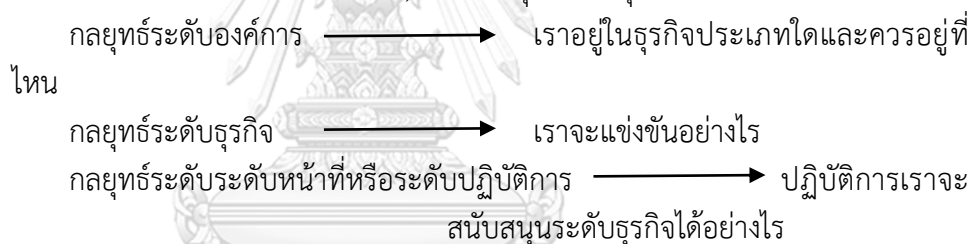
วิลเลินและฮังเกอร์ (Wheelen & Hunger, 2004) แบ่งระดับของกลยุทธ์เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. กลยุทธ์ระดับองค์การหรือบริษัท (Corporate strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งพัฒนาความเข้มแข็งให้กลุ่มธุรกิจโดยอธิบายทิศทางของธุรกิจ ขอบเขตของธุรกิจ การบริหารจัดการธุรกิจ และการพัฒนาธุรกิจ การจัดโครงสร้างองค์การเพื่อบรรลุเป้าหมาย รูปแบบกลยุทธ์ระดับนี้ได้แก่ การอยู่คงที่ การเจริญเติบโตและการตัดทอน

2. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business strategy) เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการแข่งขันในสินค้าหรือการบริการของหน่วยธุรกิจหน่วยใดหน่วยหนึ่ง (Business Unit) เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รูปแบบกลยุทธ์ระดับนี้ได้แก่ การเป็นผู้นำทางต้นทุน การสร้างความแตกต่าง การมุ่งเน้นเฉพาะด้าน

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่หรือระดับปฏิบัติการ (Functional strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งที่แผนปฏิบัติการในการบรรลุเป้าหมายของหน่วยธุรกิจ โดยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต เป็นการกำหนดกลยุทธ์เชิงเทคนิค การเงิน และการผลิต เพื่อสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันและสอดคล้องกับกลยุทธ์ระดับบริษัทและกลยุทธ์ระดับธุรกิจ รูปแบบกลยุทธ์ระดับนี้มาจากการวิจัยและพัฒนาได้แก่ การเรียนรู้จากผลิตภัณฑ์ของบริษัทอื่น (เป็นผู้ตาม) และการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (เป็นผู้นำ)

พลันเก็ตและคณะ (Plunkett et al, 2005) สรุปว่า กลยุทธ์แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้



2.3 การวางแผนเชิงกลยุทธ์

การวางแผนกลยุทธ์ หรือ Strategic Planning นั้นเป็นสิ่งที่ใช้กันแพร่หลายมาก ในกิจการด้านการทหารในด้านการศึกการสงคราม ในด้านการเมืองระหว่างประเทศและโดยเฉพาะในการบริหาร ในวงการธุรกิจเอกชนนั้นประสบความสำเร็จสูงมาก ก้าวหน้าและเป็นที่กล่าวขวัญถึงกันมาก ปัจจุบันนี้การวางแผนแบบแผนกลยุทธ์ได้แพร่หลายเข้ามาในวงงานต่าง ๆ และวงงานของราชการมากขึ้น แต่คำที่นิยมใช้และที่ได้รับการยอมรับกันในวงราชการ ส่วนใหญ่นิยมเรียกว่า แผนยุทธศาสตร์การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นเป็นการวางแผนที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ มีการกำหนดเป้าหมายระยะยาวที่แน่ชัด มีการวิเคราะห์ อนาคตและคิดเชิงการแข่งขันที่ต้องการระบบการทำงานที่มีความสามารถในการปรับตัวสูง สำหรับการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ต้องการระบบการทำงานที่คล่องตัวต้องการดำเนินงาน มีประสิทธิภาพสูงในการนำสู่เป้าหมายในอนาคต สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อความอยู่รอด (Survive) และความก้าวหน้า (Growth) ขององค์การของหน่วยงานหรือของธุรกิจของตนในอนาคต การวางแผนกลยุทธ์หรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์นี้มีส่วนอย่างมากต่อการสร้างความเป็นผู้นำ (Leadership) หรือในการสร้างภาพลักษณ์ (Image) ที่แสดงถึง จุดเด่นของหน่วยงานขององค์การหรือของธุรกิจในการวางแผนกลยุทธ์นั้นจะมีการกำหนดเป้าหมายรวมขององค์การ สำหรับ

การดำเนินในอนาคต ที่เรียกว่า วิสัยทัศน์ มีการคิดในเชิงรุก มุ่งเอาดี เอาเด่น เอาก้าวหน้า ก้าวไกล มุ่งเอาชนะ เอาความยิ่งใหญ่ เน้นคุณภาพ เอาความเป็นเลิศ

คอตเลอร์และเมอร์ฟี (Kotler Philip & Murphy Patrick E, 1981) ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์มาใช้ในวงการอุดมศึกษา สรุปว่า การวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนรวมขององค์การที่คำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายนอกและได้แบ่งกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (Environmental Analysis)
- 2) การวิเคราะห์แหล่งทรัพยากร (Resource Analysis)
- 3) การตั้งเป้าประสงค์ (Goal Formulation)
- 4) การทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Formulation)
- 5) การออกแบบองค์การ (Organization Design)
- 6) การออกแบบแนวปฏิบัติงาน (System Design)

2.4 การจัดการเชิงกลยุทธ์

เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo & Peter, 1991) ได้ให้คำนิยามของการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการที่มีลักษณะต่อเนื่องและมีการทบทวนตลอดเวลา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์การรวมสามารถดำรงอยู่ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ส่วนกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) โดยพิจารณา จุดแข็ง – จุดอ่อน” ภายในองค์การ และ “โอกาส” “อุปสรรค” จากภายนอกองค์การซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมา และที่จะเป็นปัจจัยเงื่อนไขในอนาคต

2) การจัดวางทิศทางขององค์การ (Establishing Organizational Direction) หรือการกำหนดแนวรุกขององค์การ โดยพิจารณาภารกิจขององค์การ (Organizational Mission) ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์การ และเป้าประสงค์ขององค์การ (Organizational Objectives) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้รับจากการมีองค์การ

3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่าง ๆ

4) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงโครงสร้างองค์การ (Organization Structure) และวัฒนธรรมองค์การ (Organization Culture) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่ประสงค์

5) การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control) เคยทำการติดตามผลการปฏิบัติงาน และทำการประเมินผลกระบวนการและประเมินผลสำเร็จขององค์การ กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 1 ไปจนถึงขั้นตอนที่ 5 และมีการดำเนินการทบทวน โดยเวียนกลับมาขั้นตอนที่ 1 โดยพิจารณาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งองค์การจะต้องเผชิญและปรับกลยุทธ์ให้องค์การดำเนินไปอย่างเหมาะสมตามกาลเวลา โดยอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ

หัวหน้าฝ่ายบริหาร (Chief Executive Officer : CEO) ในกรณีของการขนาดเล็กหรือในรูปคณะกรรมการอำนวยการพร้อมกับหัวหน้างานบริหารและหัวหน้าของหน่วยงานอื่นๆ ในกรณีของการขนาดใหญ่

2.5 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วย PEST Analysis

เอกกมล เอี่ยมศรี (2011) กล่าวว่า PEST Analysis เป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีการใช้สำหรับการวิเคราะห์ในภาพรวมอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เข้าใจภาพรวมของ P-political, E-economic, S-social, T-technology ซึ่งนักวางแผนกลยุทธ์จะนิยมใช้ PEST Analysis ในการวิเคราะห์ภาพรวมในอนาคตของธุรกิจ แนวโน้มด้านการตลาด ปัจจัยที่จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในโลกธุรกิจในอนาคตจัดเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์

PEST Analysis Framework



ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของ PEST Analysis

ที่มา : เอกกมล เอี่ยมศรี (2554)

PEST Analysis จะช่วยในด้านการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ซึ่งหัวข้อเหล่านี้จะใช้ในขั้นตอนแรก เพื่อระดมความคิดในลักษณะระดับของภูมิภาคและระดับประเทศ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์แล้วมาสรุปผล เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานภายในองค์กร สำหรับการที่จะเขาไปเปิดตลาดใหม่ในพื้นที่ที่ยังไม่ทำธุรกิจมาก่อน เครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์แผนงานโดยยกตัวอย่างคือ “PEST (LE)” โดย PEST (LE) เป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์แผนงานองค์กรในภาพรวม องค์กรธุรกิจหลายองค์กรประ

ยุคที่ใช้ PEST (LE) เพื่อวิเคราะห์ภาพรวมและแนวโน้มด้านการตลาด ตลอดจนปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงองค์กรในอนาคต ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ 6 ปัจจัยสำคัญเพื่อการตัดสินใจ

PESTLE Analysis จะช่วยในด้านการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และกฎระเบียบ ซึ่งจะใช้ในขั้นตอนแรกเพื่อระดมความคิด ในลักษณะระดับของภูมิภาคและระดับประเทศ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ผ่านการวิเคราะห์มาแล้วสรุปผล เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน

1. P-Political การเมือง ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร อาทิ

- 1) ทุนสนับสนุนจากรัฐบาล 2) กลุ่มคนในระดับท้องถิ่น ชนชาติ และนานาชาติที่อาจมีอิทธิพลต่อการกำหนด นโยบาย สงคราม ความขัดแย้ง หรือการก่อการร้าย 3) การเปลี่ยนแปลงภายในรัฐบาล 4) นโยบายการเมืองภายในประเทศ 5) ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างประเทศ

2. E – Economic เศรษฐกิจ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร

- อาทิ 1) ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันภายในประเทศที่ตั้งขององค์กร 2) แนวโน้มเศรษฐกิจภายในและต่างประเทศ 3) ประเด็นทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน ภาวะเงินเฟ้อ 4) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชากรศาสตร์ เช่น รายได้และอัตราการว่างงาน 5) การค้าระหว่างประเทศ เช่น อัตราสวนการนำเข้า/ส่งออก

3. S – Sociological สังคม ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสังคมที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร อาทิ

- 1) สื่อ โดยเฉพาะการนำเสนอข้อมูลข่าวที่เกี่ยวข้องกับองค์กร 2) ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เชื้อชาติ ขนาดครอบครัว และชาติพันธุ์ 3) รูปแบบในการดำเนินชีวิต 4) ทศนคติทางสังคม ที่มีผลต่อรูปแบบของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และบริการ 5) สุขภาพประชากร อายุขัยเฉลี่ย และมาตรฐานการครองชีพ 6) การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกิจกรรมสันทนาการที่เป็นที่นิยมในสังคม

4. T – Technical เทคโนโลยี ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร

- อาทิ 1) เทคโนโลยีที่องค์กรใช้ในการผลิตและบริการจำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุง หรือไม่ และผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต่อกระบวนการผลิต 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี 3) สัญญาอนุญาต สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา 4) นวัตกรรมทางเทคโนโลยี การประดิษฐ์และการค้นพบใหม่ ๆ 5) แหล่งพลังงานและเชื้อเพลิงใหม่ที่สามารถใช้ในการผลิตและบริการ 6) ความก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายการสื่อสาร

5. E – Environmental สิ่งแวดล้อม ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร

6. L – Legal กฎหมาย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร อาทิ

- 1) การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย เช่น กฎหมายการจ้างงาน กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม และกฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค 2) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนิติวิทยาศาสตร์ เช่น ที่ตั้งของบริษัท 3) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เช่น สีนามิ 4) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เช่น รูปแบบของการบริหารจัดการองค์กร ความสัมพันธ์ของพนักงาน วัฒนธรรมองค์กร ทศนคติของพนักงาน

ภายในองค์การสำหรับการวางแผนโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการ การกำหนดยุทธศาสตร์และพัฒนาทิศทางในการพัฒนาองค์กรนั้น Lyddon และคณะ (2012, อ้างใน ประพัฒน์

เป็นตามวา, 2651) ได้อธิบายไว้ว่า ในสภาพปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันสูงขึ้น ในบริบทของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ มีการดำเนินงานในงานวิจัยสถาบันนั้น ควรเริ่มจากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis ในการประเมินภาพรวมของสถานการณ์แบบคร่าว ๆ ก่อน แล้วจึงตามด้วยการใช้ SWOT analysis ในประเมินสถานการณ์โดยละเอียด

2.6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน (Certo & Peter, 1991) คือ

1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ในส่วนของจุดแข็ง (S) และ จุดอ่อน (W) จะเป็นการวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยที่ S จะเป็นการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งที่มีอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดแข็งในเรื่องใดบ้าง เช่น ชื่อเสียงขององค์กร การได้ระบบ ISO เป็นต้น โดยเน้นการวิเคราะห์จุดแข็งที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ส่วน W ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพแวดล้อมภายในองค์กร เช่นเดียวกัน เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดอ่อนในเรื่องใดบ้าง เช่น การมีระเบียบข้อบังคับที่มากและล้าสมัย ขั้นตอนที่มีมาก ยังใช้การตลาดเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เป็นต้น โดยเน้นการวิเคราะห์จุดอ่อนที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร

2) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นการวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ ส่วนของโอกาส (O) และส่วนของข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคาม (T) ในการวิเคราะห์ตัว O เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีโอกาสในเรื่องใดบ้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาช่องทางอื่นที่สามารถทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และ Productivity ที่เพิ่มขึ้นอีกเช่น มีความต้องการ (Demand) ของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น มีความต้องการของตลาดในระดับสูง มีโอกาสที่จะดึงดูดเอกชนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม มีตลาดและลูกค้ากลุ่มอื่นที่ยังไม่ได้เข้าไป เป็นต้น ดังนั้น การวิเคราะห์เพื่อค้นหาโอกาสจะต้องเน้นการวิเคราะห์ค้นหาโอกาสให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ส่วนการวิเคราะห์ตัว T เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้การวิเคราะห์อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยเน้นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ เช่น สภาพเศรษฐกิจ คู่แข่งขัน นโยบายของรัฐ การเมือง กฎหมาย เป็นต้น

2.7 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคามแล้ว ก็จะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมทริกซ์ โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix โดย TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นกลยุทธ์ประเภทต่าง ๆ ขั้นตอนการดำเนินการ TOWS Matrix ที่สำคัญมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1) การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อน เป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับอุปสรรค จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดกลยุทธ์ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) คือ

2.1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก ตัวอย่าง กรมธนารักษ์ มีจุดแข็ง คือ ความสามารถในการผลิตเหรียญ และมีโรงงานที่ทันสมัย มีโอกาส คือ สามารถหารายได้จากการผลิตเหรียญได้ทั้งหมด สามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงรุก คือ ยุทธศาสตร์การรับจ้างผลิตเหรียญทุกประเภททั้งในและต่างประเทศ

2.2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์กรก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้ ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีจุดแข็ง คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสการศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ ขณะเดียวกันมีข้อจำกัดคืองบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอที่จะสามารถจัดตั้งหน่วยงานของตนเองอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน คือ ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

2.3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีโอกาสนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้ ตัวอย่าง ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาวใช้เวลามาก ขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น (e-Administration)

2.4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ ตัวอย่าง ประเทศไทย จุดอ่อน คือ ต้องนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ประกอบกับพบข้อจำกัด คือ ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งหมดนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงรับคือ ยุทธศาสตร์

การรณรงค์ประหยัดพลังงานทั่วประเทศอย่างจริงจัง และยุทธศาสตร์การหาพลังงานทดแทนที่นำทรัพยากรธรรมชาติในประเทศที่มีอยู่มาใช้มากขึ้น การกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้สามารถถ่ายทอดสู่การปฏิบัติได้เป็นไปตามแนวทางและบรรลุปเป้าหมายที่กำหนดไว้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การ (SWOT Analysis) โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสร้างตัวเลือกเชิงกลยุทธ์ กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ควรมีความสอดคล้องกับแนวโน้มสำคัญที่ได้รับไว้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกและภายในองค์การ โดยหลักการมีดังนี้

2.4.1) หากสถานการณ์ขององค์การอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน มีโอกาสมากกว่าอุปสรรค กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงรุก** เน้นสร้างการเติบโตและขยายงาน

2.4.2) หากสถานการณ์ขององค์การอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็ง มีโอกาสมากกว่าอุปสรรค กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงรับ** ปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อน และการปรับปรุงงาน

2.4.3) หากสถานการณ์ขององค์การอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน มีอุปสรรคมากกว่าโอกาส กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงป้องกัน** รักษาเสถียรภาพ ทำเฉพาะงานที่ชำนาญ ไม่ขยายงานเชิงป้องกันตัว/รอจังหวะ

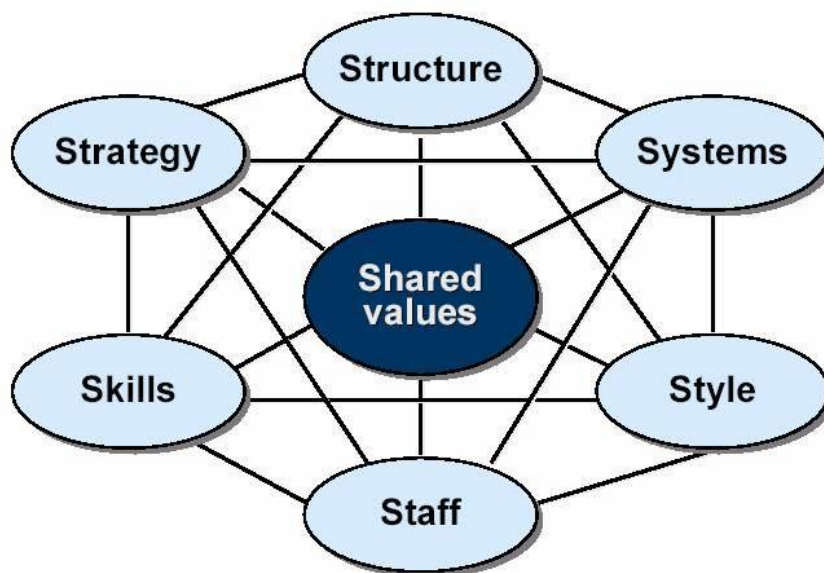
2.4.4) หากสถานการณ์ขององค์การอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็ง มีอุปสรรคมากกว่าโอกาส กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์อิสระ** ตัดทอนงานที่ไม่จำเป็น ออก หรือการโอนงานไปให้หน่วยงานที่ทำได้ดีกว่า

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหารองค์การให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริหารองค์การจะต้องเลือกเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการบริหารที่เหมาะสม และผู้บริหารองค์การจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือการบริหารที่เลือกมาด้วย สำหรับ McKinney 7-S Framework (waterman et al, 1980) นั้นเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการบริหารองค์การที่ได้รับความนิยมค่อนข้างสูง เนื่องจากสามารถนำมาใช้กับการบริหารงานได้ทั่วทั้งองค์การ สำหรับองค์การที่มีการบริหารงานดีอยู่แล้ว McKinney 7-S Framework ก็จะช่วยทำให้การบริหารองค์การดียิ่งขึ้นมีความเป็นเลิศมากยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์การบริหารองค์การคือ แบบจำลอง McKinney 7-S Framework ซึ่งเป็นแบบจำลองที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารงานขององค์การที่จะช่วยให้การบริหารองค์การมีความเป็นเลิศมากยิ่งขึ้น โดย โธมัส เจ ปีเตอร์ส และโรเบิร์ต เอช วอเตอร์แมน ซึ่งเผยแพร่ผลการวิจัยการเทียบเคียงข้อมูลของบริษัทชั้นนำกว่า 60 บริษัท ด้วยเกณฑ์การประเมินเดียวกัน ซึ่งปรากฏผลว่า มีบริษัทเพียงจำนวนหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นบริษัทชั้นนำ (Excellence companies) ซึ่งมีความโดดเด่นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในด้านนวัตกรรม และการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ โดยกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการคัดสรรบริษัทต่าง ๆ นั้น เรียกว่า McKinney 7-S Framework ซึ่งกรอบแนวคิดประกอบด้วยปัจจัย 7 ประการในการประเมินองค์การ โดยในระยะต่อมาได้รับการยอมรับและนำไปใช้อย่างกว้างขวาง และในปัจจุบันได้มีการนำมาใช้เป็นเครื่องมือใน

การวิเคราะห์องค์การในส่วนของ SWOT ในด้านของปัจจัยภายในว่าองค์การนั้น ๆ มีจุดแข็งและจุดอ่อนในปัจจัยทั้ง 7 อย่างไร แผนภาพข้างล่างนี้เป็น Model ของ McKinsey 7-S Framework ซึ่งจะเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้



ภาพที่ 2 Model ของ McKinsey 7-S Framework

ที่มา: http://www.valuebasedmanagement.net/methods_7S.html

จากภาพ จะเห็นได้ว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัวมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงกันทั้งหมด ดังนั้น ความเป็นเลิศขององค์การจะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด โดยที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับตัวแปรทั้งฮาร์ดแวร์ (Structure, Strategy) และซอฟต์แวร์ (Staff, Style, System, Share Values, Skill) ซึ่งแนวความคิดของโครงสร้างพื้นฐาน 7S นี้ ยังถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานให้เกิดแนวความคิดการบริหารงานเพื่อความเป็นเลิศ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน 7S กับหน้าที่ทางการบริหาร และคุณลักษณะของความเป็นเลิศในเชิงบริหาร สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน 7S กับหน้าที่ทางการบริหาร และคุณลักษณะของความเป็นเลิศในเชิงบริหาร

โครงสร้างพื้นฐาน 7S	หน้าที่ทางการบริหาร	คุณลักษณะของความเป็นเลิศในเชิงบริหาร
1. โครงสร้าง (Structure)	(1) การจัดองค์การ เช่น การจัดแผนงาน การกระจายอำนาจหน้าที่	(7) รูปแบบเรียบง่ายธรรมดา พนักงานอำนวยความสะดวกมีจำนวนจำกัด
2. กลยุทธ์ (Strategy)	(2) การวางแผน เช่น กลยุทธ์ นโยบาย	(2) มีความใกล้ชิดกับลูกค้า (6) ทำธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญ และ

โครงสร้างพื้นฐาน 7S	หน้าที่ทางการบริหาร	คุณลักษณะของความเป็นเลิศในเชิงบริหาร
		เกี่ยวเนื่อง
3. คนหรือพนักงาน (Staff)	(3) การบริหารงานบุคคล	(3) มีความอิสระในการทำงานและ ความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ (4) เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยพนักงาน
4. สไตล์การบริหาร (Style)	(4) การเป็นผู้นำ	(5) สัมผัสกับงานอย่างใกล้ชิด
5. ระบบ (System)	(5) การควบคุม เช่น กระบวนการควบคุม เทคนิคของการควบคุม	(1) มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน
6. ค่านิยมร่วม (Shared Values)	(6) การจัดองค์การ การเป็นผู้นำ และ หน้าที่อื่นๆ	(5) ความเชื่อมั่นในคุณค่าเป็นแรงผลักดัน

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าโครงสร้างพื้นฐาน 7S นี้ จะคล้ายกับหน้าที่ทางการบริหาร อันได้แก่ การจัดองค์การ การวางแผน การบริหารงานบุคคล การเป็นผู้นำ และการควบคุม

ดังนั้น การศึกษาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นี้ ผู้วิจัยจึงได้นำหน้าที่ทางการบริหารจัดการมาประยุกต์ใช้และจัดกลุ่มตามโครงสร้าง 7S ดังนี้

1. กลยุทธ์ขององค์การ (Strategy) การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตอบคำถามที่สำคัญ อาทิ องค์การอยู่ที่ไหนในขณะนี้ องค์การมีเป้าหมายอยู่ที่ไหน พันธกิจของเราคืออะไร พันธกิจของเราควรจะเป็นอะไร และใครเป็นผู้รับบริการของเรา การบริหารเชิงกลยุทธ์จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การบริหารเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์การกำหนดและพัฒนาข้อได้เปรียบทางการแข่งขันขึ้นมาได้และเป็นแนวทางที่บุคคลภายในองค์การรู้ว่าจะใช้ความพยายามไปในทิศทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ

2. โครงสร้างองค์การ (Structure) คือ โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ หรือหน้าที่ของงานโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้หรือหมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้เนื่องจากองค์การในปัจจุบันมีขนาดใหญ่-การจัดองค์การที่ดีจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในหน้าที่ ช่วยให้บุคลากรได้ทราบขอบเขตงานความรับผิดชอบ มีความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

3. ระบบการปฏิบัติงาน (System) ในการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้ นอกจากการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้ว การจัดระบบการทำงาน (Working System) ก็มีความสำคัญยิ่ง อาทิ ระบบบัญชี/การเงิน (Accounting/Financial System) ระบบพัสดุ (Supply System) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology System) ระบบการติดตาม/ประเมินผล (Monitoring/Evaluation System) ฯลฯ

4. บุคลากร (Staff) ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคลากรนั้น ควรมีการวิเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของกลยุทธ์องค์กรที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่องค์กรจะดำเนินไปให้ถึง ซึ่งจะเป็นผลให้กระบวนการกำหนดคุณลักษณะ และการคัดเลือกและจัดวางบุคลากรได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ทักษะในการปฏิบัติงานของทรัพยากรบุคคลในองค์กรสามารถแยกทักษะออกเป็น 2 ด้านหลัก คือ ทักษะด้านงานอาชีพ (Occupational Skills) เป็นทักษะที่จะทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ตามหน้าที่ และลักษณะงานที่รับผิดชอบ เช่น ด้านการเงิน ด้านบุคคล ซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานการศึกษาหรือได้รับการอบรมเพิ่มเติม ส่วนทักษะ ความถนัด หรือความชำนาญเฉพาะ (Aptitudes and special talents) นั้น อาจเป็นความสามารถที่ทำให้พนักงานนั้น ๆ โดดเด่นกว่าคนอื่น ส่งผลให้มีผลงานที่ดีกว่าและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รวดเร็ว ซึ่งองค์กรคงต้องมุ่งเน้นในทั้ง 2 ความสามารถไปควบคู่กัน

6. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

7. ค่านิยมร่วม (Shared values) ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กร หรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กร โดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูง ต่อมาความเชื่อเหล่านั้นจะกำหนดบรรทัดฐานเป็นพฤติกรรมประจำวันขึ้นมาภายในองค์กร เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้ถูกยอมรับทั่วทั้งองค์กรและบุคลากรกระทำตามค่านิยมเหล่านั้นแล้ว องค์กรก็จะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ในการประเมินสมรรถนะขององค์กรถือว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความยั่งยืนในการพัฒนา เนื่องจากจะทำให้เราได้รู้สภาพความเป็นจริงว่าองค์กรของเรามีสมรรถนะอย่างไร อาจเปรียบได้กับการตรวจร่างกายของคน เพื่อที่จะทราบถึงความแข็งแรงและสมบูรณ์ และค้นหาโรคภัยต่าง ๆ ในกรณีองค์กรก็เช่นเดียวกัน การค้นพบจุดอ่อนก็เปรียบการค้นพบโรคที่จำเป็นต้องได้รับการเยียวยารักษาให้หายหรือทุเลาลงไป เพื่อพร้อมที่จะดำรงอยู่อย่างมั่นคงและสามารถไปสู่เป้าหมายที่ฝันไว้ให้ได้นั่นเอง

แนวคิดแบบจำลอง 7-S (McKinsey 7-S Framework) ยังได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินหน่วยงานต่าง ๆ เพราะจัดเป็นตัวชี้วัดที่ดีที่สุด อย่างไรก็ตามองค์ประกอบของ 7-S มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. ส่วนที่จับต้องได้ (hardware) ได้แก่ กลยุทธ์และการจัดการบุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่สามารถนำมาดัดแปลงและประยุกต์ใช้ได้ง่าย

2. ส่วนที่จับต้องไม่ได้ (software) ได้แก่ รูปแบบการจัดการ ค่านิยมร่วม วิธีคิดของคน วัฒนธรรมของแต่ละแห่ง และทักษะในการทำงาน

กล่าวโดยสรุป ทั้ง แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix มีความเกี่ยวข้องกับ จุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัดและโอกาส โดยเป็นความเกี่ยวข้องกับการประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และเกี่ยวข้องกับการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เช่นกัน

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

4.1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาของไทย

การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นประเด็นที่สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วประเทศ จนได้ข้อสรุปว่า ภาครัฐควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติและได้บรรจุเรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาไว้ในวาระปฏิรูปที่ 19 การกีฬา ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา ทั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาปฏิรูปแห่งชาติเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2558 ทั้งยังได้บรรจุไว้ในแผนการปฏิรูป โดยบรรจุเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาและได้รับความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 ซึ่งได้มีการเสนอให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาโดยการเพิ่มรายได้อีก 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ รายได้จากกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sports Revenue) และรายได้จากกีฬาเพื่อความบันเทิง และนันทนาการ (Recreational Sports Revenue) (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559) สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ มีความตระหนักเป็นอย่างยิ่งถึงความสำคัญของประกอบอุตสาหกรรมการกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาว่าเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ ให้บังเกิดความยั่งยืน กอปรกับแนวความคิดของรัฐบาลในปี พ.ศ. 2559 มุ่งประสงค์ให้เกิดความร่วมมือตามยุทธศาสตร์ประชารัฐ ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคธุรกิจทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยมุ่งจะ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไปสู่เป้าหมายที่จะลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาคุณภาพคน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่กำหนดให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนารวม 2 แนวทาง กล่าวคือ ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา และปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา

สรุปปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรมการกีฬาว่าการที่ธุรกิจกีฬาไทยไม่สามารถพัฒนาสู่สากลได้อย่างเต็มรูปแบบเพราะขาดการสนับสนุนเท่าที่ควร แม้ว่าจะมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องก็ตาม โดยสามารถสรุปปัญหาได้รวม 7 ประเด็น ดังนี้

1) อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากผู้ประกอบการการผลิตของไทยจำนวนไม่น้อย ยังไม่สามารถพัฒนาระบบการผลิตให้ก้าวเข้าสู่มาตรฐานสากล

2) กิจกรรมที่ประกอบธุรกิจของกลุ่มค้าปลีก/ค้าส่ง และผู้นำเข้า/ส่งออกอุปกรณ์กีฬา ยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้เจริญเติบโตอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อการขยายงานและขยายจุดขายให้สามารถรองรับกลุ่มลูกค้า

3) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาส่วนใหญ่เป็น SMEs มีเงินลงทุนและอัตราการจ้างงานต่ำไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน/ไม่ได้รับสินเชื่อจาก SMEs Bank

4) อุตสาหกรรมการกีฬาขาดการส่งเสริมในเรื่องการวิจัยและพัฒนา (R&D) และกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์จากสหพันธ์กีฬานานาชาติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ลิขสิทธิ์การผลิตของประเทศไทย อาทิ เสื้อผ้า รองเท้า นวม

5) อุตสาหกรรมการกีฬาของไทยยังขาดตราสินค้า (Brand) ในนามของประเทศไทย จึงทำให้การพัฒนาตลาดและอุตสาหกรรมกีฬาไม่สามารถก้าวเข้าสู่ตลาดแข่งขันในระดับสากล

6) อุตสาหกรรมการกีฬาของไทยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่จะเข้ามาพัฒนา และขับเคลื่อนระบบให้มีคุณภาพ และรองรับการขยายตัวในอนาคต

7) ในระยะเวลาประมาณ 4-5 ปีที่ผ่านมา ธุรกิจด้านการกีฬาต่างประเทศขนาดใหญ่ ได้เคลื่อนย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยเหตุผลที่ว่าอัตราค่าแรงงานของไทยอยู่ในเกณฑ์สูงเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำของประเทศเพื่อนบ้าน

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาดังกล่าวจึงนำมาสู่การจัดทำข้อเสนอด้านมาตรการในการส่งเสริม 2 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 : มาตรการด้านนโยบาย

(1) กำหนดความชัดเจนของนโยบายการส่งเสริมการลงทุนให้แก่อุตสาหกรรมกีฬาทุกประเภท และ ทุกระดับ

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับ นานาชาติ และการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา

(3) กำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจ ให้แก่นักกีฬาที่มีรายได้จากภายนอกประเทศ

(4) การพัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ การสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) อย่างเป็นรูปธรรม และมีความต่อเนื่อง

มาตรการที่ 2 : มาตรการกระตุ้น

(1) สนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้างสถานกีฬา (Sports Venues/Sports Facilities) สำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา มุ่งเน้นให้การส่งเสริมแก่กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสถานที่

บริการออกกำลังกาย กลุ่มสโมสรมกีฬาสัมครเล่น และกลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรด้านการกีฬา

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์ และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับใช้ในประเทศ และการส่งออก โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ

1) ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาบุคลากรในศาสตร์ด้านการกีฬาสาขาซึ่งเป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬาในทุกระดับ

2) ประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่อง สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง

(3) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และรายละเอียดการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อนำเข้า/ส่งออก

(4) กำหนดมาตรการป้องปราม ดำเนินการป้องกันปราบปราม และจับกุมผู้กระทำความผิดในการปลอมแปลง ผลิตภัณฑ์หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้าและบริการทางการกีฬา

(5) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องใน ระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป

4.2 แนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาโลก

อุตสาหกรรมการกีฬาทั่วโลกมีการขยายตัวและสร้างรายได้อย่างมหาศาล มีแนวโน้มเติบโตขึ้น อาทิ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรสเปน สาธารณรัฐฝรั่งเศส แคนาดา และออสเตรเลีย ดังนี้

ตารางที่ 2 แนวโน้มอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	แนวโน้มอุตสาหกรรมการกีฬา
อุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศมาเลเซีย (Aminuddin Yusof and Parilah Mohd Shah, 2009; Mohammad Harith et al., 2021)	มีการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาระดับโลกที่จัดขึ้นที่ประเทศมาเลเซีย และการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการจัดการศึกษา การอบรม เพื่อพัฒนากีฬาและนันทนาการ การจัดการกีฬา ผลิตนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาให้มีความสามารถในการจัดการธุรกิจการกีฬา รัฐบาลมาเลเซียได้ใช้ความพยายามและมาตรการอย่างสูงในการพัฒนานักกีฬา พัฒนานักกีฬา ส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสามารถสูงให้เป็นผู้ฝึกสอน และการช่วยเหลือให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนในด้านอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ภาคการท่องเที่ยวการกีฬาของมาเลเซียได้รับการพัฒนาให้ขยายขอบเขต ในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญแห่งชาติ (NKEA) ภายใต้ภาคการท่องเที่ยวระบุว่า การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ต้องเร่งผลักดัน
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (Market Prospects. (Dec 22, 2021)	ตลาดกีฬาของจีนยังคงเติบโต และมีอัตราการเติบโต 10.9% ต่อปี ตลาดบริการกีฬามีมูลค่าประมาณ 1,493 พันล้านหยวน คิดเป็น 50.6% และตลาดสินค้ากีฬามีมูลค่าประมาณ 1,361.4 พันล้านหยวน คิดเป็น 46.2% ตลาดกีฬาของจีนจะยังคงขยายตัวอย่างรวดเร็วในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ภายในปี 2025 ขนาดของตลาดกีฬาของจีนจะเกิน 5 ล้านล้านหยวน และผ่าน 5G, Internet of Things, big data และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การออกกำลังกายจะเปลี่ยนกิจกรรมนันทนาการ
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) (Market Prospects., Dec 22, 2021)	ตลาดชุดกีฬาของเกาหลียังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง และชุดลำลองสำหรับเล่นกีฬาก็เป็นเทรนด์ใหม่ในตลาด กระตุ้นให้แบรนด์ในประเทศและต่างประเทศขยายขอบเขตทางการตลาดอย่างรวดเร็ว การแข่งขันทางการตลาดทวีความรุนแรงมากขึ้น เสื้อผ้ากลางแจ้งที่ใช้ในการปีนเขาได้กลายเป็นที่นิยมในเกาหลี คนเกาหลีส่วนใหญ่ชอบใส่ชุดปีนเขาไม่ว่าจะเล่นกีฬาหรือในชีวิตประจำวัน ตามลักษณะตลาดเหล่านี้ บริษัทเครื่องแต่งกายขนาดใหญ่บางแห่งได้จัดตั้งบริษัทในเครือที่เชี่ยวชาญด้านเครื่องแต่งกายสำหรับกิจกรรมกลางแจ้งและทำกำไรได้เป็นจำนวนมาก
ประเทศญี่ปุ่น (Market Prospects., Dec 22, 2021)	ตลาดสินค้ากีฬาของญี่ปุ่นเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยได้รับแรงหนุนจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่กรุงโตเกียวในปี 2020 ซึ่งจุดประกายให้กีฬาและฟิตเนสเพิ่มขึ้น ญี่ปุ่นเป็นตลาดผู้บริโภคสำหรับสินค้ากีฬาที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลก รองจากสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ประชาชนในญี่ปุ่นนิยมการออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพกายหรือการเพาะกาย การเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกของญี่ปุ่นที่โตเกียวในปี 2020 ยังช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกคนในด้านกีฬาและผลักดันการเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนของตลาดสินค้ากีฬาใน

ประเทศ	แนวโน้มอุตสาหกรรมกีฬา
	ญี่ปุ่น
ประเทศสหรัฐอเมริกา (Market Prospects. 2021 ,Brad R. Humphreys and Brad R. Humphrey, 2008)	ในปี 2019 รายได้โดยรวมของตลาดกีฬาในอเมริกาเหนืออยู่ที่ประมาณ 73 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้เป็นหนึ่งในตลาดกีฬาที่ใหญ่ที่สุดในโลก คาดว่าจะเติบโตเป็น 83.1 พันล้านดอลลาร์ภายในปี 2566 ตลาดกีฬาเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมา ตลาดได้กลายเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตเต็มที่
ประเทศราชอาณาจักร สเปน (Market Prospects. ,Dec 27, 2021)	รัฐบาลสเปนส่งเสริมวัฒนธรรมการขี่จักรยานและการลดใช้พลังงานในประเทศ การเติบโตอย่างรวดเร็วของผู้ใช้จักรยานยังนำไปสู่การเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตจักรยานด้วย จักรยานไฟฟ้าเป็นที่นิยมมากที่สุด โดยมียอดขายเพิ่มขึ้น 63.6% และยอดขายมากกว่า 40,000 คัน
ประเทศสาธารณรัฐ ฝรั่งเศส (Market Prospects.,Dec 27, 2021)	การเล่นกีฬาของฝรั่งเศสกำลังเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง มากกว่า 58% ของผู้อาศัยในเขตมหานครปารีสออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งเป็นเวลาอย่างน้อย 30 นาทีในแต่ละครั้ง ประชาชนในฝรั่งเศสนิยมกีฬาในร่ม เช่น โยคะหรือพิลาทิสคิดคิดเป็น 13% ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใหญ่ที่สุด ตามด้วยการเดิน 12% จ็อกกิ้ง 8% วายน้ำ ปั่นจักรยาน ฝึกกล้ามเนื้อ และกิจกรรมกีฬาอื่นๆ ปารีสมีพื้นที่สาธารณะกว้างขวางซึ่งผู้คนสามารถออกกำลังกายได้โดยไม่ต้องใช้เงิน แต่ในปารีสก็มีศูนย์ฟิตเนสเฉพาะทางหลายแห่งที่ต้องเสียค่าบริการ
ประเทศแคนาดา (Market Prospects., Dec 23, 2021)	การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้เปลี่ยนพฤติกรรมออกกำลังกายของชาวแคนาดา ส่งผลให้ฟิตเนสในบ้านและกีฬากลางแจ้งพุ่งสูงขึ้น โอกาสทางธุรกิจสำหรับอุปกรณ์ออกกำลังกายที่บ้านและผลิตภัณฑ์กีฬากลางแจ้งจึงเติบโต ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์ออกกำลังกายที่บ้าน จักรยานกอล์ฟ แคมป์ปิ้ง ผลิตภัณฑ์สกี และผลิตภัณฑ์ยอดนิยมอื่น ๆ การเติบโตของยอดขายออนไลน์สูงขึ้นมาก ความนิยมในการเล่นกีฬาสูงขึ้น ช่องทางของฟิตเนสแบบลูกโซ่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว อุปกรณ์กีฬาต่างๆ เป็นที่ต้องการอย่างมาก และผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายมากขึ้น
ประเทศออสเตรเลีย (Market Prospects., Dec 23, 2021)	กีฬาห้าอันดับแรกที่ชาวออสเตรเลียชื่นชอบมากที่สุด ได้แก่ การเดิน วิ่ง (ที่มีการเดินแอโรบิก) วิ่ง วายน้ำ ดำน้ำ และขี่จักรยาน ทั้งหมดมีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากการระบาดใหญ่ ผลิตภัณฑ์กีฬาสองอันดับแรกในออสเตรเลีย ได้แก่ กีฬาทางน้ำ/อุปกรณ์เล่นหิมะ/สเก็ต อุปกรณ์ออกกำลังกาย และอุปกรณ์ตั้งแคมป์

โดยสรุป จะเห็นได้ว่า แนวโน้มของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มในทางที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งนี้เนื่องจาก ประชากรโลกต่างหันมาเอาใจใส่ต่อสุขภาพและการออกกำลังกาย ส่งผลต่อการให้ความสนใจและหันมาเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐในหลายประเทศต่างมีนโยบายที่จะส่งเสริมการกีฬาในมิติต่าง ๆ ให้กับประชาชนและภาคอุตสาหกรรม ความนิยมกีฬาที่มีรูปแบบ lifestyle แนวใหม่ทำให้ที่มีมูลค่าและสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูง และกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหลายประเทศทั่วโลก มีการแข่งขันทางการค้าที่เข้มข้น ทำให้มีการนำกลยุทธ์ทางการตลาดสมัยใหม่มาใช้ในวงการธุรกิจการกีฬามากขึ้น การใช้เทคโนโลยีรูปแบบใหม่ในวงการกีฬาจะช่วยสร้างหนทางใหม่ ๆ ให้กับผู้คนในการมีส่วนร่วมกับการเล่นหรือการแข่งขันกีฬา โดยสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬา

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

นปภา ภัทรกมลพงษ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์เพื่อสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติสำหรับมหาวิทยาลัยด้านการบินของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การบริหารจัดการหลักสูตร รวมถึงปัญหาและปัญหาอุปสรรคของสถาบันอุดมศึกษาในการเปิดสอนหลักสูตรด้านการบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ พัฒนารูปแบบของมหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบินของประเทศไทย และพัฒนากลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบินของประเทศไทย โดยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบ EDR ในการพัฒนารูปแบบมหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบิน และใช้เทคนิควิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและตารางวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (TOWs Matrix) ในการพัฒนากลยุทธ์มหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบิน ผลการวิจัยพบว่า

1. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านหลักสูตรด้านการบินของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสามารถดำเนินการอยู่ได้ แม้ว่าบางสถาบันจะเผชิญกับข้อจำกัดดังต่อไปนี้ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเงิน ค่าตอบแทน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ในขณะที่อุดมศึกษาในต่างประเทศไม่ค่อยพบปัญหาเหล่านี้

2. รูปแบบของมหาวิทยาลัยนานาชาติด้านการบินของประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบของมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาบัณฑิต เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีวิทยาเขตเดียว มีหลักสูตรเป็นหลักสูตรทางด้านการบินที่มีมาตรฐานระดับสากล มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศทางด้านการเรียนการสอนเฉพาะทางและการวิจัยและพัฒนาทางด้านการบิน พัฒนาบุคลากรและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบิน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของไทย ภูมิภาคอาเซียน และภูมิภาคอื่น ๆ ทั่วโลก

3. กลยุทธ์ในการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยนี้ มีด้วยกัน 7 กลยุทธ์ คือ

- 1) กลยุทธ์สร้างภาพลักษณ์ มหาวิทยาลัยการบินนานาชาติ
- 2) กลยุทธ์พัฒนาขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยไปสู่มาตรฐานระดับนานาชาติที่สูงขึ้น
- 3) กลยุทธ์บริหารงานทั่วไปด้วยคุณภาพระดับสากล
- 4) กลยุทธ์บริหารวิชาการด้วยคุณภาพระดับสากล
- 5) กลยุทธ์บริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการบินระดับชาติและนานาชาติ
- 6) กลยุทธ์บริหารการเงินด้วยคุณภาพระดับสากล และ
- 7) กลยุทธ์บริหารทรัพยากรมนุษย์ด้วยคุณภาพระดับสากล

รัฐพันธุ์ กาญจนรังสรรค์ (2557) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาของประเทศไทยและต่างประเทศ 2) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย 3) พัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานด้านกีฬาและอุดมศึกษา และคณาจารย์ทางด้านการกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ตรวจสอบและรับรองต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยใช้วิธีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยใช้หลักการ TELOSH สัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงด้านการกีฬา และการอุดมศึกษา และสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ที่สอนทางด้านการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาร่างต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย วิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เพื่อให้ได้กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยและจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบต้นแบบ กลยุทธ์และกลไก ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกีฬา : บางแห่งพัฒนามาจากวิทยาลัยพลศึกษา บางแห่งเป็นมหาวิทยาลัยจัดตั้งใหม่ ในประเทศไทยส่วนใหญ่จัดตั้งเป็นระดับคณะในมหาวิทยาลัย มีพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเปิดสอนระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา มีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา คณาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี และปริญญาโท ปัจจัยด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสนับสนุนด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ นักศึกษาที่เข้าศึกษา อย่างน้อยเป็นผู้ที่เล่นกีฬาเป็นหรือเป็นนักกีฬา มีแนวโน้มการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยในช่วงเวลาไม่เกิน 5 ปีนับจากปัจจุบัน

2. ความเป็นไปได้ : มีความเป็นไปได้อย่างมากในการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่นอกเมือง มีอาคารสถานที่และภูมิสถาปัตยกรรมแบบมหาวิทยาลัยกีฬา มีเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพ เป็นหนทางให้การกีฬาของประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นเลิศได้

ในระดับนานาชาติ ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะด้านการกีฬาสุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพ

3. ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการสอน การวิจัยและ บริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการทางการเงิน นักศึกษาและบัณฑิต ทรัพยากรบุคคล และภูมิสถาปัตย์ กลยุทธ์มหาวิทยาลัยกีฬา ประกอบด้วย 1) พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพสู่ความเป็นมืออาชีพ 2) พัฒนาสมรรถนะหลัก

ของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม 3) เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน 4) สร้างกลไกการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความคิด 5) สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 6) พัฒนานักกีฬาเพื่ออาชีพ 7) สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบนวัตกรรมการกีฬา 8) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดี 9) สร้างวัฒนธรรมกีฬา 10) จัดหลักสูตรกีฬาพื้นฐานและกีฬาประจำชาติ 11) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และ 12) สร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ประพัฒน์ เป็นตามวา (2560) ศึกษาเรื่อง การศึกษาทางเลือกและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบันขององค์ประกอบหลักสำหรับการประเมินความพร้อมและการวางโครงสร้างที่เหมาะสมในการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางการพัฒนาสำนักวิชาการสาธารณสุขศาสตร์ 2) การวิเคราะห์ความต้องการสาขาวิชาใหม่ที่จะบรรจุไว้ในสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สำหรับการเปิดรับนักศึกษาในอนาคต และ 3) เพื่อกำหนดทางเลือกและแนวทางที่เหมาะสมในการจัดตั้งสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ สำหรับการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันฯ นั้นมีวิธีการดำเนินการศึกษาตามหลักการของระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่มย่อยจากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาสาธารณสุขศาสตร์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 24 คน โดยการใช้หลักการของ PESTEL และ SWOT analysis เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ในอนาคต ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยภายนอกที่วิเคราะห์จาก PESTEL analysis ที่ควรนำมาวิเคราะห์ประกอบการวางแผนพัฒนาสำนักวิชาฯ ในอนาคตร่วมกับการวิเคราะห์ SWOT analysis ได้แก่ นโยบายด้านการศึกษา และด้านที่เกี่ยวข้องกับกรอบงานกลุ่มสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และแนวปฏิบัติตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง หากพิจารณาสภาพและแนวโน้มทางสังคมนั้น การเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาประเทศ อาจส่งผลต่อปัญหาสุขภาพแรงงาน อุบัติเหตุจากการทำงาน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ซึ่งกำลังคนด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมจะเป็นที่ต้องการของประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้จำเป็นต้องปรับตัวทางด้านองค์ความรู้และทักษะในกลุ่มผู้ใช้เทคโนโลยีให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ส่วนประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนจัดเป็นความท้าทายที่ภาคส่วนต่างๆ จะนำมาปรับใช้กับการของตนเอง

ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าผลกระทบเชิงบวกของปัจจัยภายนอกดังกล่าว คือ โอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ส่วนผลกระทบเชิงลบแสดงถึงข้อจำกัด อุปสรรค หรือภัยคุกคามต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยและการจัดตั้งสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ในส่วนของการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันด้วย SWOT analysis

ผลการศึกษาจากการอภิปรายกลุ่มร่วมกับการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า จุดแข็งและโอกาสที่สำคัญ ได้แก่ การมีระบบรวมบริการและการประสานภารกิจของมหาวิทยาลัย และนโยบายการศึกษา

ด้านสาธารณสุขศาสตร์ที่เปิดให้มีความหลากหลายในการเปิดหลักสูตร ส่วนจุดอ่อนและอุปสรรค ได้แก่ โครงสร้างการบริหารของกลุ่มสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ที่อยู่ภายในสำนักวิชาแพทยศาสตร์ ยังก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนและความเป็นนามธรรมของนโยบาย และความไม่เพียงพอของคณาจารย์ ยังจัดเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถสรุปได้ว่า ทางเลือกและแนวทางที่เหมาะสมในการจัดตั้งสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ควรเริ่มจากการเพิ่มสาขาวิชาโภชนาวิทยาและการกำหนดอาหาร ในการเปิดสาขาวิชาใหม่ในระดับปริญญาตรีเป็นลำดับแรก โดยสาขาวิชานี้มีการบรรจุสาขาวิชาดังกล่าวไว้ใน มคอ. 1 วิชาชีพสาธารณสุขศาสตร์แล้ว เมื่อพิจารณาร่วมกับบริบทที่วิเคราะห์ได้จาก PESTEL และ SWOT analysis ของกลุ่มวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และแนวโน้มความต้องการบุคลากรด้านนี้ในอนาคตจะสามารถสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามนโยบาย Thailand 4.0 และสำหรับสาขาวิชาใหม่ในอนาคตควรเปิดสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพ/สาธารณสุข ซึ่งเป็นทางเลือกที่สองในการตอบสนองต่อการพัฒนางานด้านสาธารณสุขในยุคดิจิทัล โดยการแบ่งส่วนงานในสำนักงานในสำนักวิชาใหม่ให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

กฤษณะ หลักคงคา และศรีณย์ พินิจพระ (2521) ศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมกีฬาไทยกับการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด ผลการวิจัยพบว่า

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Rohm (2006) ศึกษาเรื่อง แนวทางการผสมผสานสำหรับการพัฒนาการแบ่งส่วนการตลาดในอุตสาหกรรมการกีฬา การศึกษานี้เสนอวิธีการผสมผสานสำหรับการแบ่งกลุ่มตลาดผลิตภัณฑ์กีฬาโดยใช้ข้อมูลแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้เพื่อแบ่งกลุ่มตลาดผลิตภัณฑ์กีฬาระดับประเทศที่กำลังผลิตรองเท้ากีฬา โดยใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์เชิงคุณภาพและใช้การวิเคราะห์พหุตัวแปร (multivariate statistical) การศึกษานี้ อธิบายแนวทางที่เป็นระบบในการพัฒนาประเภทการแบ่งส่วนผู้บริโภคโดยใช้ทั้งข้อมูลประชากร ตัวแปร ตลอดจนแรงจูงใจที่แสดงออกในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย วิธีผสม แนวทางที่รายงานนี้ใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อช่วยตรวจสอบการวิเคราะห์คลัสเตอร์เชิงปริมาณที่ตามมา และดึงโปรไฟล์คลัสเตอร์เพื่อสร้างโครงสร้างสำหรับการแบ่งส่วนตลาด สิ่งที่ค้นพบจากสิ่งนี้ ข้อเสนอการศึกษามีนัยสำคัญสำหรับการวิจัยการตลาดและการสื่อสารการตลาดในอุตสาหกรรมการกีฬา

Yusof (2008) ได้ศึกษาเรื่อง โลกาภิวัตน์และอุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศมาเลเซีย โดยอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ อุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศมาเลเซียยังคงมีปัญหาทั้งหมด ยังเป็นอุตสาหกรรมที่เพิ่งเริ่มต้น ข้อดีและข้อได้เปรียบของการอุตสาหกรรมการกีฬาที่มีขนาดเล็ก ยังมีปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการวิจัยและพัฒนาและมีปัญหาในการตอบสนองต่อความท้าทายที่เกิดขึ้น โลกาภิวัตน์และการสร้างโอกาสใหม่ในตลาดต่างประเทศ ต้องใช้กลยุทธ์และวิธีการประสานงาน โอกาสทางการตลาดและการพัฒนาตลาดส่งออกใหม่ ท่ามกลางกลยุทธ์บางอย่าง รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายธุรกิจการใช้ประโยชน์จากอีคอมเมิร์ซ การได้รับการรับรองสำหรับสินค้าและบริการด้านกีฬา การส่งเสริมการแข่งขันกีฬาระดับโลกที่จัดขึ้นในประเทศมาเลเซีย

และการสร้างแบรนด์และการรับรองผลิตภัณฑ์กีฬา บทบาทของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและโปรแกรมการฝึกอบรมผ่าน (1) การพัฒนากีฬาและนันทนาการ และการรับรอง (2) จัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมการจัดการกีฬาและ (3) การจัดหานักกีฬาและโค้ชด้วยทักษะการจัดการธุรกิจกีฬา

Qiang (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬามานานพื้นฐานของกลไกนวัตกรรม ได้รายงานถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการกีฬาได้กลายเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ร้อนแรงระดับโลก ปัจจุบันนี้ยังเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่มีการแข่งขันที่รุนแรงและผลกำไรที่สูงขึ้น ฯลฯ ในสังคมเศรษฐกิจสัดส่วนที่แสดงให้เห็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น วิธีการวางแผนนำวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นวิทยาศาสตร์ การศึกษานี้ทำการวิเคราะห์กระแสก่อนสถานการณ์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาและการวิเคราะห์ลักษณะของการพัฒนาอุตสาหกรรมกลไกนวัตกรรมบนพื้นฐานที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของการปรับกลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กลไกนวัตกรรม วิทยาศาสตร์การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การพัฒนาของอุตสาหกรรมการกีฬาให้เป็นแนวทางปฏิบัติในระดับหนึ่งสำหรับการพัฒนาของอุตสาหกรรมการกีฬา สรุปผลว่า การตระหนักถึงการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ของอุตสาหกรรมกีฬาที่ทันสมัย การจัดการทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินการเป็นหนึ่งในปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาในปัจจุบัน จำเป็นต้องการปฏิรูปอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาสามารถจัดสรรทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาได้อย่างสมเหตุสมผลและเพื่อประโยชน์ทางสังคมที่ดีขึ้นและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจภายใต้เงื่อนไขที่มีอยู่

Kim (2014) ทำการวิจัยเรื่อง การพยากรณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมการกีฬา จุดมุ่งหมายของการศึกษาคือ การคาดการณ์แนวโน้มตลาดกีฬาทั่วโลก เพื่อวางแผนการตลาดเชิงกลยุทธ์และเชิงพัฒนาสำหรับรัฐบาล องค์กรธุรกิจ และนักวิชาการ ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยผู้เชี่ยวชาญ 21 คน จาก 12 ประเทศ และชาวต่างชาติ 51 คน ผลการศึกษาพบว่า 7 รายการต่อไปนี้เกิดขึ้นหลังจากการอภิปราย 3 รอบ ประการแรกคือ ปัญหาด้านจริยธรรม (เช่น การใช้สารกระตุ้นและการพนัน) จะเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมการกีฬา ประการที่สอง ตลาดกีฬาเยาวชนจะยังคงเติบโตต่อไปทั่วโลก ประการที่สาม บริการกีฬาเพื่อสุขภาพจะเติบโตมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีฐานะยากจน ประการที่สี่ การร่วมกันของเทคโนโลยีขั้นสูง วัฒนธรรม และนันทนาการ จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประการที่ห้า การแข่งขันกีฬาระดับใหญ่จะได้รับการพิจารณาและวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น ประการที่หก การใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ ๆ (เช่น โซเชียลมีเดีย) เช่นเดียวกับสื่อเก่า (เช่น โทรทัศน์และนิตยสาร) จะขยายตัวในอุตสาหกรรมการกีฬา สุดท้ายนี้ โลกาวัดันและปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมจะถูกเร่งในอุตสาหกรรมการกีฬา

Wang (2018) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ นวัตกรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาของจีน ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ โดยรายงานสรุปว่า ปัญหาของอุตสาหกรรมกีฬาของจีนการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกีฬาภายใต้สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ กลยุทธ์การพัฒนาและเส้นทางของอุตสาหกรรมกีฬาในประเทศจีน รวมถึงการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงของกีฬาของจีน สู่

อุตสาหกรรมและการตลาดผ่านการปฏิรูป การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และความแข็งแกร่งทางเทคโนโลยี ความสามารถในการแข่งขันที่ครอบคลุมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมกีฬาของจีนผ่านนวัตกรรมที่ครอบคลุม และส่งเสริมกีฬาขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้นจากการรวมอุตสาหกรรมการกีฬากับการนำนวัตกรรมมาการผนวกรวมเข้าด้วยกัน สำหรับอุตสาหกรรมกีฬาของจีน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในยุคเศรษฐกิจใหม่ สรุปผลการศึกษา พบว่า นวัตกรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของจีน อยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ โอกาส อุตสาหกรรมการกีฬาต้องคว้าโอกาสและใช้ประโยชน์จากผลกระทบ ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการกีฬายังคงมีปัญหาและความยากลำบากมากมายในแง่ของสถาบันและกลไกอุปทานและการตลาด ความต้องการสภาพแวดล้อมอุตสาหกรรมและเงื่อนไขพื้นฐาน ปัญหาต้องได้รับการแก้ไขทีละขั้นตอน และการปฏิรูปที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงและการเปิดตัวของอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแรงผลักดันครั้งแรกสำหรับอุตสาหกรรม การตลาดของอุตสาหกรรมการกีฬาของจีน ที่ครอบคลุมนวัตกรรมของอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งผลักดันอุตสาหกรรมการกีฬาของจีน เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของในรูปแบบหลักของความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาของการบูรณาการอุตสาหกรรมเป็นวิธีเดียวที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งหลัก อุตสาหกรรมการกีฬาเร่งการก่อตัวของอุตสาหกรรมกีฬาขนาดใหญ่ และเพิ่มผลงานเพื่อเศรษฐกิจของประเทศ

Zhang (2019) ทำการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาในระดับภูมิภาคในวิสัยทัศน์ของ “Healthy China 2030” ได้สรุปรายงานว่า จากแนวคิด “Healthy China 2030” ประเทศจีนให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในชาติ ซึ่งเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา ในงานเอกสารวิจัยนี้ใช้วิธีการอุปนัยและแบบจำลองเพชร โดยวิธีการวิจัยบนพื้นฐานของ basis of growth pole theory กลยุทธ์การสร้างความคิดเชิงกลยุทธ์ในภูมิภาคเมืองกลางกีฬาอุตสาหกรรม growth pole theory ถูกนำมาใช้ บนพื้นฐานของทฤษฎีแบบจำลองเพชรโดยใช้การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ตัวบ่งชี้ที่สามารถแสดงถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการกีฬาในภูมิภาคนั้น สามารถคัดกรองได้ ดังนั้นเมืองศูนย์กลางการพัฒนาที่สำคัญได้รับการคัดเลือก สำหรับเมืองกลางเหล่านี้การปฏิรูปในรูปแบบของ “สองลักษณะและการเปลี่ยนแปลงหกประการ” (สองลักษณะหมายถึงความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงหกประการหมายถึง การเป็นสาขาอาชีพที่แม่นยำยิ่งขึ้นในสมาชิกพรรค การดำเนินงานเชิงสถาบัน การรับประกันขั้นพื้นฐานที่มีผลระยะยาว) เพิ่มความสามารถในการแข่งขันหลักของอุตสาหกรรมการกีฬาของเมืองกลาง ใช้ “สองลักษณะและการแปลงหก” เป็น “เสาการเติบโต” ของการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาในภูมิภาคขับเคลื่อนพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาพื้นที่โดยรอบจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เพื่อให้ตระหนักถึงการพัฒนาร่วมกันของทั้งภูมิภาค

Leonov (2020) ศึกษาเรื่อง แนวโน้มปัจจุบันในอุตสาหกรรมกีฬาและอิทธิพลที่มีต่อการพัฒนาองค์กร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแนวโน้มปัจจุบันในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาและผลกระทบต่อการพัฒนาองค์กร ผลการวิจัยพบว่า ฟิตเนสเป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตและการพัฒนาของอุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า ฟิตเนสเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วนของเศรษฐกิจของประเทศ: อุตสาหกรรม (การผลิตสินค้ากีฬา, อุปกรณ์, อุปกรณ์, สิ่งอำนวยความสะดวก)

ความสะอาด), โภชนาการ, เวชศาสตร์การกีฬา เป็นต้น ดังนั้น ฟิตเนสจึงเป็นตัวอย่างของแนวโน้มปัจจุบันในอุตสาหกรรมการกีฬา หากวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของฟิตเนสในประเทศชั้นนำ จะพบว่าได้ว่า ฟิตเนสกำลังเป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในหมู่ประชากรทุกปี และอุตสาหกรรมด้านสุขภาพมีการเปลี่ยนแปลงในทางบวก จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการกีฬาและการผลิตผลิตภัณฑ์กีฬาที่มีคุณภาพโดยใช้วิธีการที่ทันสมัย ร่วมกับทุกภาคส่วนขององค์กรต่าง ๆ ที่สนใจและสาธารณชนเข้าไว้ด้วยกัน ด้วยการกำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา วิเคราะห์แนวโน้มความต้องการและต้องเร่งให้มีการใช้ระบบและเป้าหมายการพัฒนาและการดำเนินการเชิงปฏิบัติ

Hadian et al._(2020) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการกีฬาของอิหร่าน วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบแบบจำลองเชิงกลยุทธ์ของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศอิหร่าน วิธีการศึกษาใช้ วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ประชากรของการศึกษารวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ของกีฬาและอาจารย์วิชาการศึกษาที่ชำนาญการกีฬาและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการศึกษา ทบทวนเอกสาร การสัมภาษณ์ แบบสอบถามแบบเปิดและแบบปิด และวิธีการแบบเดลฟาย จากนั้นนำไปร่างตัวแบบจัดทำเป็นรายการประเมินด้วยสเกล Likert แบบสอบถาม การสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างใช้โดยซอฟต์แวร์ PLS เพื่อยืนยันผลลัพธ์ SWOT การวิเคราะห์ถูกนำมาใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการกีฬาของอิหร่านคือ ระบุและยืนยันในรูปแบบของจุดแข็ง 11 จุด 14 โอกาส จุดอ่อน 26 จุด และภัยคุกคาม 24 จุด จากนั้นโดยทบทวนและวิเคราะห์ภาระปัจจัย 25 กลยุทธ์การบริหารที่เหมาะสมได้รับการพัฒนาและนำเสนอ

Sawan (2021) ศึกษาเรื่อง เทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานโลกแห่งความจริงในอุตสาหกรรมการกีฬา เทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานโลกแห่งความจริง (AR) เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของผู้คนหลายคนในหลายภาคส่วน นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบธุรกิจในปัจจุบันแล้ว การนำเทคโนโลยีนี้มาใช้ในกีฬายังสามารถนำไปใช้และปรับปรุงกลยุทธ์การมีส่วนร่วมของผู้ชมกีฬา และประสบการณ์ของผู้แข่งขันในโลกของ e-sports ได้อย่างมาก งานวิจัยนี้เริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่กระชับแต่เป็นระบบ วิเคราะห์ว่าความเป็นจริงแบบผสมผสานและเติมแต่งช่วยให้มีการใช้งานในโลกของกีฬาเพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีความจริงเสริมเป็นเทคโนโลยีที่ช่วยให้มีการรับรู้ถึงความเป็นจริงได้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยขบคายพาทนะ มองเห็นสิ่งกีดขวางที่มีอาจสังเกตเห็นได้ เนื่องจากธรรมชาติของเทคโนโลยีโลกเสมือนผสมผสานโลกแห่งความจริง ทำให้มันสมบูรณ์แบบสำหรับภาคส่วนที่มีพลวัต เช่น กีฬา การใช้งานจำนวนมากสามารถระบุได้ในสนามกีฬา อย่างไรก็ตาม สามารถระบุประโยชน์มากมาย: 1) การฝึกอบรมสำหรับมืออาชีพและมือสมัครเล่น 2) กลยุทธ์ทางการตลาดและการกระจายรายได้สำหรับสโมสรกีฬา 3) ประสบการณ์ของผู้สนับสนุน 4) การมีส่วนร่วมของผู้สนับสนุน 5) ทางเลือกที่ถูกต้องและเป็นไปได้ระหว่างการระบาดของโรคระบาด 6) การวัดผลกีฬาและการประเมินกีฬา เทคโนโลยี Augmented Reality ได้รับการแนะนำในภาคกีฬามาระยะหนึ่งแล้ว กีฬาหลายประเภทใช้ประโยชน์

จากคุณสมบัติของเทคโนโลยีใหม่นี้ โดยการแนะนำแอปสำหรับเทคโนโลยีความจริงเสริมที่ช่วยให้ผู้ชมได้ใกล้ชิดกับฮีโร่ นักกีฬาที่พวกเขารักมากยิ่งขึ้น การปั่นจักรยาน ฟุตบอล ฟิตเนส คริกเก็ต กีฬาฤดูหนาว และอื่นๆ อีกมากมาย แอปเพื่อเพิ่มความเป็นจริงได้รับการพัฒนาในบริษัทต่างๆ มากมาย เพื่อสัมผัสประสบการณ์การแข่งขัน หรือเพียงเพื่อฝึกฝนด้วยความตระหนักรู้ที่มากขึ้น จึงได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

สรุปได้ว่า อุตสาหกรรมการกีฬาทั่วโลก มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยมีพัฒนาการที่ดีอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวโน้มเชิงบวกของการกีฬาในภาพรวมของโลก ภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ควรใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา ส่งเสริมสร้างขีดความสามารถด้านกีฬา



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินงานวิจัยประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำโครงสร้างและแนวทางการจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

แหล่งข้อมูลจากเอกสาร

ข้อมูลที่เป็นเอกสารเพื่อศึกษาและวิเคราะห์สาระเกี่ยวอุตสาหกรรมการกีฬา การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา แนวคิด หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis การใช้ SWOT analysis และแนวคิดการบริหารจัดการตามแนวคิด 7S ของแมคคินซี ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร ตำรา บทความ รายงานการวิจัย และ

จากเว็บไซต์ (Website) เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นข้อมูลองค์ประกอบที่มีผลต่อการจัดตั้งและการวางโครงสร้างคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย จัดเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา
2. ผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน
4. ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกได้ดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา จำนวน 10 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อธิบดีกรมพลศึกษา ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษาฯ กรรมการบริหารของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรรมการบริหารสมาคมกีฬา กรรมการบริหารสมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย กรรมการบริหารสมาคมการค้าเครื่องกีฬาประเทศไทย

2. ผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยผู้บริหารระดับสูง 10 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ อธิการบดี 1 คน รองอธิการบดี 5 คน และคณบดี 2 คน ผู้ช่วยอธิการบดี 2 คน และคณาจารย์ 15 คน นักศึกษา 60 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistate Sampling) ได้แก่ คณาจารย์และนักศึกษาจาก 3 คณะวิชา อาจารย์ คณะละ 5 คน นักศึกษาคณะละ 20 คน ดำเนินการคัดเลือกโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) เป็นภาค 4 ภาค แล้วสุ่มอย่างง่ายจากภาค ๆ ละ 1 วิทยาเขต ได้ 4 วิทยาเขต จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เป็นคณะวิชา ได้ 3 คณะวิชา แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากคณะวิชาให้ได้คณาจารย์ คณะละ 5 คน นักศึกษาคณะละ 20 คน

3. ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน ได้แก่ ผู้ประกอบการผลิตชุดกีฬา ผู้ประกอบการผลิตรองเท้ากีฬา ผู้ประกอบการผลิตลูกบอลที่ใช้ในการกีฬา ผู้ประกอบการผลิตอุปกรณ์กีฬาอื่นๆ ผู้ประกอบการกิจกรรมอื่นๆทางด้านการกีฬา ผู้ประกอบการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ ผู้ประกอบการกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ผู้ประกอบการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการแข่งขันกีฬา ผู้ประกอบการการดำเนินงานของสถานที่ออกกำลังกาย ผู้ประกอบการซ่อมเครื่องกีฬา แห่งละ 2 คน

4. ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1-3 กลุ่มละ 3 คน (ไม่รวมคณาจารย์และนักศึกษา)

วิธีการติดต่อและวิธีการเข้าถึงผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1. กลุ่มผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้วิจัยจะทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ โดยในการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างสามารถระบุวิธีการสัมภาษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกที่สุด อาทิ ให้ผู้วิจัยเข้าสัมภาษณ์โดยตรง ให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือทางออนไลน์ โดยจะมีการนัดหมายวันเวลา สถานที่หรือช่องทางที่จะทำการสัมภาษณ์

2. กลุ่มผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน ผู้วิจัยจะทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยติดต่อนัดหมายการตอบแบบสอบถาม อาจเป็นแบบสอบถามออนไลน์ หรือเก็บข้อมูลผ่านเอกสาร ตามที่กลุ่มตัวอย่างสะดวก

วิธีการพิทักษ์ ป้องกันความเสี่ยง และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยจะไม่มีผลกระทบทางลบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด และข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นภาพรวม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สร้างขึ้นจากฐานแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์แนวคิดข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้บริหารระดับสูงขององค์การกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อใช้ในการสอบถาม

3. แบบตารางวิเคราะห์ PESTEL, SWOT และ TOWS Matrix เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมิน ปัจจัยภายในและภายนอก ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4. แบบตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนกลยุทธ์การจัดตั้งและออกแบบคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5. แบบตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการจัดสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามที่กล่าวมาแล้วตามลำดับของการนำไปใช้ของแต่ละขั้นตอน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบเครื่องมือก่อนนำเครื่องที่สร้างไปใช้ โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่จัดทำขึ้นไปตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความเป็นปรนัย (objectivity) โดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดย นำคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากค่าดัชนี IOC (Index of Consistency) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้การวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยเทคนิค PESTEL Analysis และการวิเคราะห์ปัจจัย สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์การเพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ เพื่อหาโอกาสและอุปสรรค จากนั้นใช้ตารางวิเคราะห์การจัดคู่จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (TOWS Matrix) ในการพัฒนาการกำหนดโครงสร้างที่และทิศทางการพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และพิจารณาตรวจสอบให้ความเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และหาข้อสรุป เพื่อนำไปเป็นกลยุทธ์การดำเนินการจัดตั้ง การวางโครงสร้างและสาระที่เกี่ยวกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์จากเอกสารและสัมภาษณ์/สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบ(ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แล้วนำข้อเสนอจากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และการกำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมในการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางการพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้งภายในและภายนอก ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย การสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และองค์ความรู้เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.2562 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 -2564) แผนปฏิรูปการกีฬาเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2563 – 2565 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560– 2564) แผนปฏิรูปการกีฬาเรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา แผนพัฒนาเศรษฐกิจการกีฬาของประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2562 – 2564) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร องค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้ง ความต้องการ และสาระที่เกี่ยวข้องกับคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีต่อการจัดตั้ง และสาระที่เกี่ยวข้องกับจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

1.3 วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และการสอบถาม และสรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และเพื่อนำไปใช้ประกอบในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์จากขั้นตอนที่ 1 และจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม มาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการประเมินความพร้อมด้านต่าง ๆ ซึ่งการศึกษานี้ใช้ PESTEL และ SWOT Analysis องค์ประกอบหลักที่ใช้ในการพิจารณา ใน PESTEL analysis ได้แก่ 6 องค์ประกอบคือ 1) การบริหารทางการเมืองการปกครอง และการปฏิบัติตามระเบียบ (Political executive & legislative actions) 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจศาสตร์ (Economic – currents & future funding) 3) สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) 4) ปัจจัยเกี่ยวทุนทางเทคนิคและเทคโนโลยี (Technical – technology & trends) 5) สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่องกับสถาบัน (Environment energy & green issues) และ 6) กฎหมาย กฎระเบียบที่อาจ

มีผลกระทบต่อสถาบัน (Legal regulations & laws) (Lyddon et al., 2012) และระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม SWOT Analysis เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว นำเอาจุดแข็ง-จุดอ่อนภายในองค์กรมาเปรียบเทียบกับโอกาส-อุปสรรค จากภายนอก เพื่อวิเคราะห์ว่าองค์กรกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น องค์กรควรทำอย่างไร

2.2 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมตริกซ์ โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา โครงสร้างและสาระที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามแนวคิดของ Weihrich (1982)

2.3 ร่างแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา แผนกลยุทธ์ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และกลวิธี

2.4 ตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

2.5 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับแก้ เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 นำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กรภายใต้กรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework) ทำให้ได้แนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง (Structure) ระบบในการดำเนินงานขององค์กร (system) สไตล์การบริหารจัดการ (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ ความรู้ความสามารถ (Skills) และค่านิยมร่วมของบุคลากร (Shared Value)

3.2 จัดทำ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) จุดมุ่งหมายของการจัดตั้ง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์
- 2) ภารกิจ
- 3) การจัดโครงสร้าง
- 4) การบริหารจัดการ
- 5) เป้าหมายผลผลิต
- 6) ผู้มีส่วนร่วมและองค์การเครือข่าย
- 7) แผนดำเนินงาน
- 8) กลไกในการติดตามกำกับกำกับการดำเนินงาน

โดยมีการจัดโครงสร้างการแบ่งหน่วยงานต่าง ๆ ตามหน้าที่งานหรือภารกิจเป็นหลัก มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการประจำคณะ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าสาขาวิชา คณาจารย์ เลขานุการคณะ หัวหน้าสำนักงาน และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง และการบริหาร

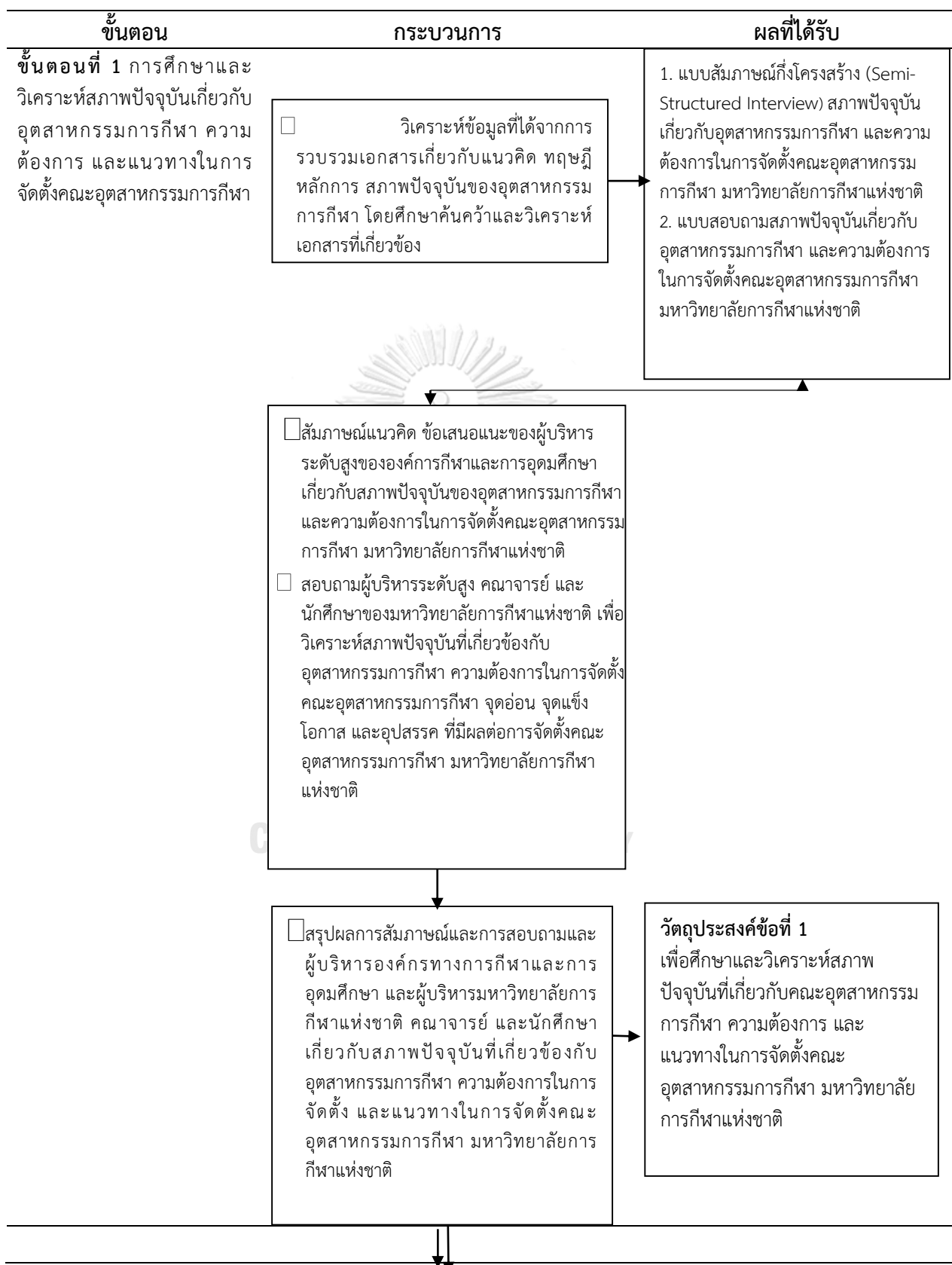
จัดการ ที่เน้นกระบวนการดำเนินการของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และภารกิจที่กำหนดไว้ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน และนักศึกษา

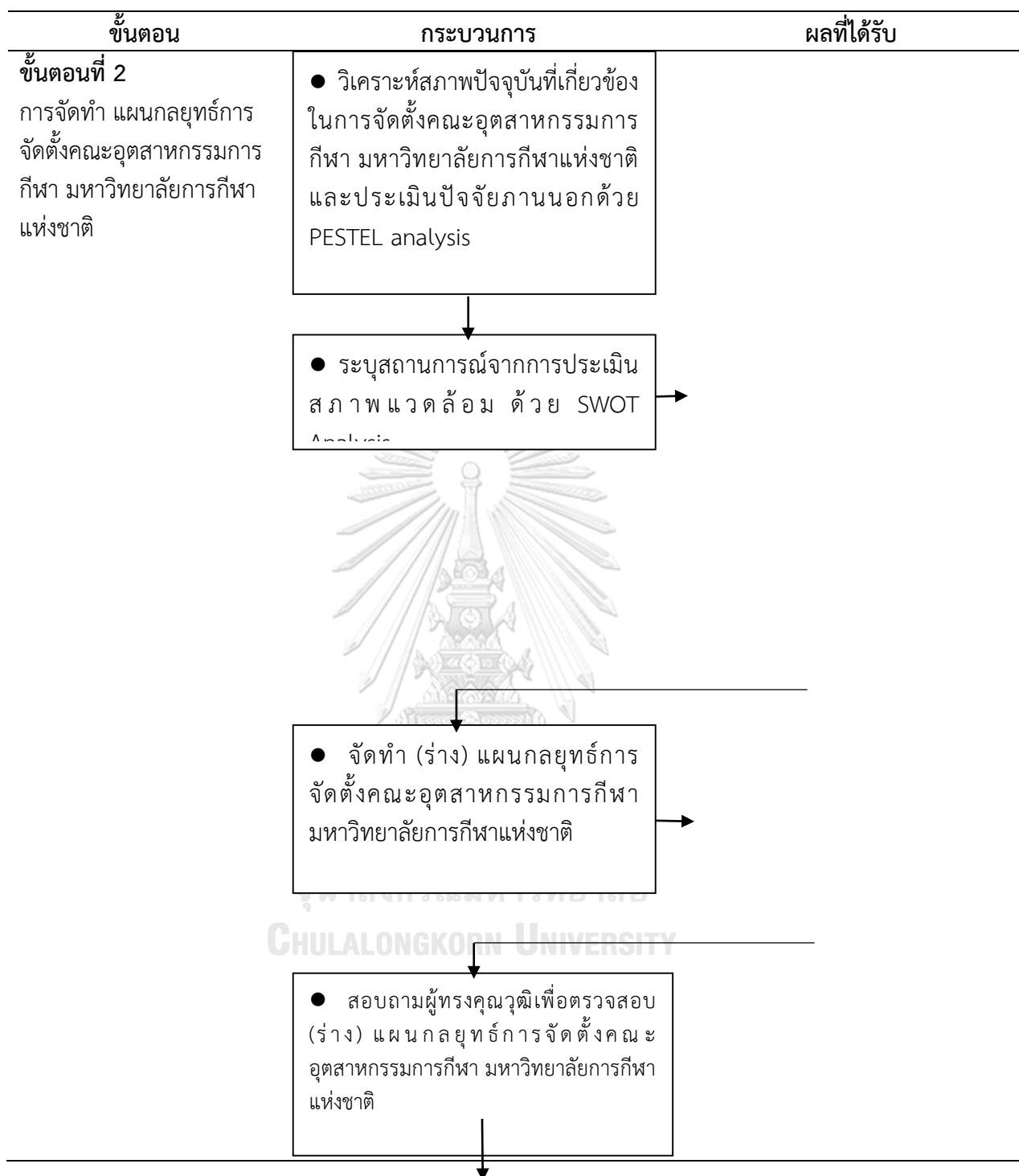
3.3 ตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

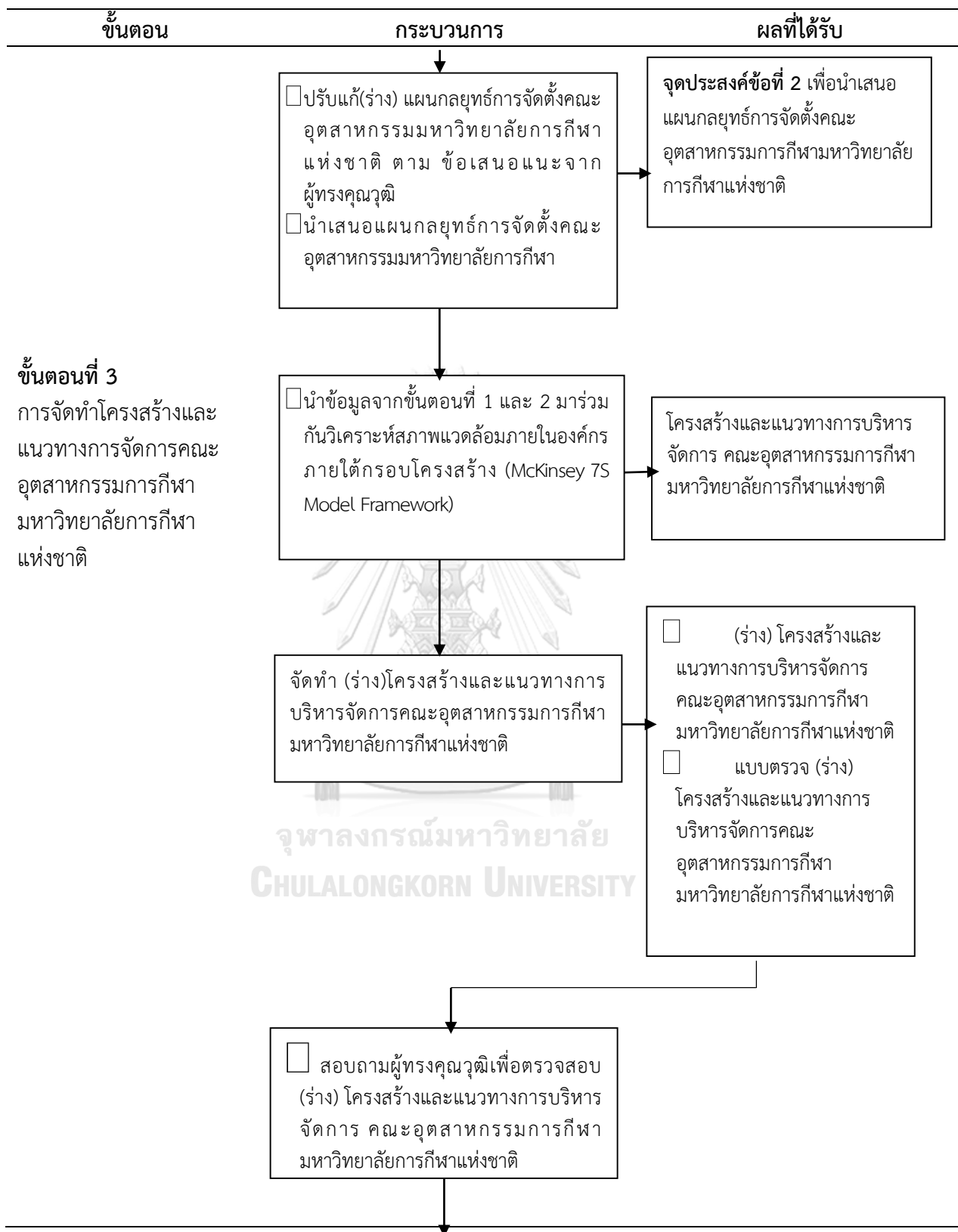
3.4 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับแก้ โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

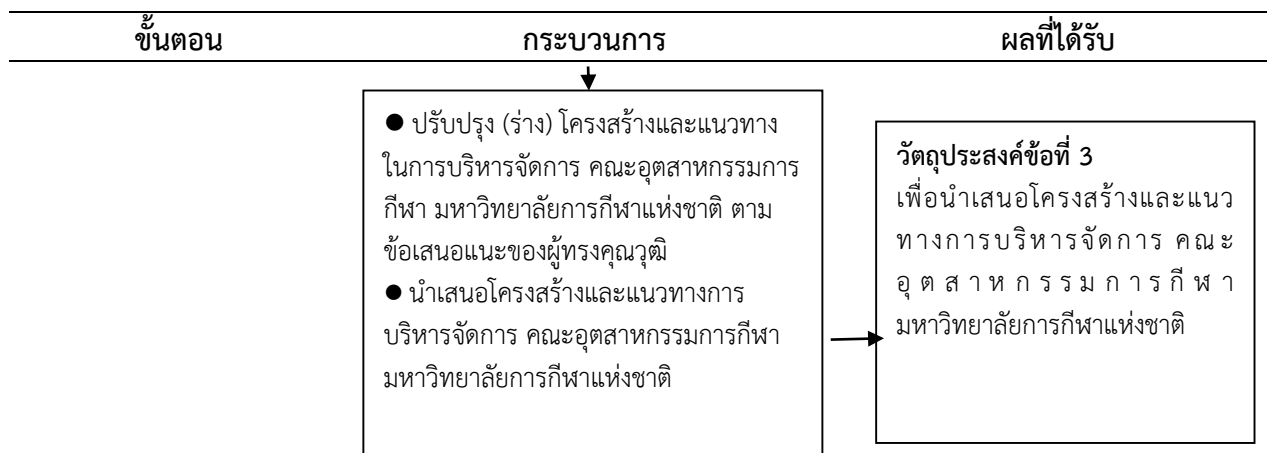


ตารางที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย









ตารางที่ 4 สรุปขั้นตอนการวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี หลักการ สาระเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา 1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม 1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	1. แหล่งข้อมูลเอกสาร ข้อมูลที่เป็นเอกสารเพื่อศึกษาและวิเคราะห์สาระเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬา แนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2.1 ประชากร ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย จัดเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 2) ผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์แนวคิด ข้อเสนอแนะของผู้บริหารระดับสูงขององค์การกีฬา และการอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	- ความถี่ - ร้อยละ - วิเคราะห์เนื้อหาจาก การสัมภาษณ์ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ	สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	<p>การกีฬาแห่งชาติ</p> <p>1.4 วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์และ สอบถาม</p> <p>1.5 สรุปผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกีฬาคือ</p> <p>ความต้องการ และ แนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p>	<p>3) ผู้ใช้บัณฑิตใน4k8เอกชน</p> <p>4) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้ง คณะ อุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะ อุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการแบบสัมภาษณ์ คือ</p> <p>1) ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา จำนวน 10 คน</p> <p>2.3 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกีฬาคือ</p> <p>และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คือ</p> <p>1) ผู้บริหารระดับสูง 10 คน</p>			

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2.1 วิเคราะห์สภาพสภาปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และประเมินกีฬาแห่งชาติ และประเมินความพร้อมด้านต่าง ๆ โดยใช้ PESTEL และ SWOT Analysis 2.2 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ในรูปแบบเมตริกซ์ โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง โครงสร้างและสาระที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง	คณาจารย์ 15 คน และนักศึกษา (ชั้นปีที่ 1) 60 คน จาก 3 คณะ ๆ ละ 20 คน 2) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 20 คน 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1.1 ประชากร ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย จัดเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 10 คน 2) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 10 คน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี 3) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน จำนวน 20 คน 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้บริหารองค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 4 คน 2) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	- แบบตารางวิเคราะห์ PESTEL, SWOT และ TOWS Matrix - (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา กีฬาแห่งชาติ - แบบตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	- วิเคราะห์เนื้อหา เอกสารที่เกี่ยวข้อง - วิเคราะห์เนื้อหา จาก ก ร ส อ บ ถ ม ผู้ทรงคุณวุฒิ	แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	<p>คณะอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>2.3 (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>2.4 ตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>2.5 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับแก้เพื่อเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p>	<p>3 คน</p> <p>3) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 3 คน</p>			
<p>3. เพื่อนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p>	<p>ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำโครงสร้างและแนวทางการบริหาร จัดการ คณะ อุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>3.1 นำข้อมูลจากตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ร่วมกับ</p>	<p>1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1.1 ประชากร ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย จัดเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่</p> <p>1) ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 10 คน</p> <p>2) ผู้บริหารระดับสูงของ</p>	<p>1. (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>2. แบบตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ</p>	<p>- ร้อยละ</p> <p>- ความถี่</p> <p>- วิเคราะห์ จากการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p>

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	<p>สภาวะแวดล้อมภายในองค์การภายใต้กรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework)</p> <p>3.2 จัดทำร่าง โครงสร้าง และแนวทางการบริหาร คณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>3.3 สอบถาม/สัมภาษณ์ ความเหมาะสมของ(ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารคณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p> <p>3.4 ตรวจสอบ(ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารคณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>3.4 นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับแก้ เพื่อเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารคณะ</p>	<p>มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 10 คน ได้แก่</p> <p>อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี</p> <p>3) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน จำนวน 20 คน</p> <p>1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่</p> <p>1) ผู้บริหารองค์การทางการ กีฬาและการอุดมศึกษา 3 คน</p> <p>2) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3 คน</p> <p>3) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 3 คน</p>	คณะอุตสาหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	อุตสาหกรรมบริการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ				



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกออกเป็น 3 ตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 2 การพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 ผลการจัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 3 การจัดทำ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 4 การตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 5 การนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 การจัดทำ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 3 การนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผลการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.1 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยทำการสัมภาษณ์รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อธิบดีกรมพลศึกษา ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรรมการบริหารของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรรมการบริหารสมาคมกีฬา กรรมการบริหารสมาคมการจัดการการกีฬาแห่งประเทศไทย กรรมการบริหารสมาคมการค้าเครื่องกีฬาประเทศไทย จำนวน 10 คน สรุปผลการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬา และการอุดมศึกษา เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาและการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

รายการ	จำนวน (n=10)	ร้อยละ
1. นิยามศัพท์ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา”		
- เห็นด้วย	8	80.0
- ไม่เห็นด้วย	-	-
- ไม่แสดงความเห็นแต่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	2	20.0
2. ปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมการกีฬา		
- มีปัญหา	9	90.0
- ไม่มีปัญหา	-	-
- ไม่แน่ใจ	1	10.0
3. สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา		
- สาขาวิชาการจัดการการกีฬา	6	50.0
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	4	33.3
- การฟื้นฟูการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา/การฟื้นฟูสมรรถภาพให้กับผู้สูงอายุ	2	16.7
4. การจัดตั้งคณะใหม่ หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา		
- ควรจัดตั้งคณะใหม่	9	90.0
- ไม่จำเป็นต้องจัดตั้งคณะใหม่	1	10.0
5. ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- เป็นไปได้	9	90.0

- เป็นไปไม่ได้	1	10.0
6. ความพร้อมด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา		
- มีความพร้อม	9	90.0
- ไม่มีความพร้อม	1	10.0
7. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬา		
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	9	90.0
- ไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	1	10.0
8. สาขาวิชาของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา		
แห่งชาติ ที่สามารถผลิตเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการกีฬา		
- สาขาวิชาการจัดการการกีฬา	5	50.0
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	3	30.0
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	2	20.0
9. ความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬานักเรียน		
- คาดว่าสนใจ	9	90.0
- ไม่แน่ใจ	1	10.0
10. สาขาวิชาที่คาดว่านักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรม		
การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- สาขาวิชาการจัดการการกีฬา	6	54.5
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	3	27.3
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา	2	18.2

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิยามศัพท์ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา” ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับนิยามศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 80.0 โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า การนิยามคำว่า “อุตสาหกรรมการกีฬา” มีความกว้างขวางครอบคลุมไปทุกด้านทุกสาขา การนิยามคำว่าอุตสาหกรรม

การกีฬาของหน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่เหมือนกัน การนิยามต้องมีการกำหนดเป้าหมายว่าจะเน้นไปทางวิทยาศาสตร์หรือทางสังคมศาสตร์ ชื่อของคณะวิชาควรเป็น “คณะอุตสาหกรรมบริการทางการกีฬา” เพื่อให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มธุรกิจ การจัดกลุ่มตามองค์ประกอบของนิยาม ได้แก่ กลุ่มกิจกรรม (การแข่งขัน/การจัดรายการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ) กลุ่มสินค้าและบริการ กลุ่มบุคคลและสถานที่

จากนิยามความหมายของอุตสาหกรรมการกีฬา “อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบกันอย่างใกล้ชิดเคียงกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ” ควรเปลี่ยนคำว่า “การกีฬาเพื่อสุขภาพ” เป็น “การกีฬา” อีกทั้งยังขาดจุดเน้นเรื่องเทคโนโลยี ขาดกลุ่มสมาคมกีฬากีฬาอาชีพ ยังมีกลุ่มผู้ผลิตอื่นอีกที่ไม่ใช่อุปกรณ์ทางการกีฬาอย่างเดียว เช่น ผู้ผลิตเสื้อผ้า รองเท้ากีฬา ก็มีมูลค่าสูงมากในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา ชื่อกลุ่มที่ 5 ควรจะเป็น กิจกรรมเชิงกีฬา/มหกรรมกีฬา (Sport Event) เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษายังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ศึกษา Ecosystem ของอุตสาหกรรมการกีฬา และการจะนิยามคำว่าคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จะต้องมีความชัดเจนว่าผู้ที่จะมาเรียนเป็นใคร สนใจเรียนเรื่องอะไร จะต้องใช้จุดแข็งที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อการผลิตบุคลากร อีกทั้งควรจัดการศึกษาแบบ non degree เนื่องจากมีกลุ่มบุคลากรทางการกีฬาสามารถเข้ามาศึกษาเพิ่มเติม เช่น ผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา ควรบูรณาการหลักสูตร การจัดการธุรกิจ การเงิน การบัญชี การตลาด การขาย อื่น ๆ ร่วมกับหลักสูตรการจัดการการกีฬา เพื่อให้นักศึกษามีสมรรถนะด้านการบริหารธุรกิจ มีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้ประกอบการทั้ง 5 กลุ่มต้องการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90.0 เพื่อพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เนื่องจากในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬายังขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะกีฬาอาชีพที่มีมูลค่ามหาศาล การผลิตบุคลากรยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา ขาดนักบริหารจัดการที่มีความสามารถด้านการตลาด และขาดบุคลากรด้านเทคโนโลยีการผลิต

นอกจากนั้นผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ยังเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสร้างแบรนด์ (Brand) ของมหาวิทยาลัย เพื่อจูงใจให้บุคลากรที่มีคุณภาพมาร่วมงาน และต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมของบุคลากรในองค์การ

สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา หรือสาขาวิชาที่คาดว่าจะผลิตเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา มีความเห็นเป็นอันดับแรก คือ สาขาวิชาการจัดการการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 33.3

การจัดตั้งคณะใหม่ หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรจัดตั้งคณะใหม่ คิดเป็นร้อยละ 90.0 โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า ควรจัดตั้งคณะวิชาใหม่ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการผลิตบัณฑิตทางการกีฬาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬาอยู่แล้ว แต่อาจยังไม่ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา โดยควรออกแบบหลักสูตรสาขาวิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับสาขาที่มีอยู่แล้ว อีกทั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้รับมอบหมายให้ดำเนินการผลิตบุคลากรทางการกีฬาโดยตรง ส่วนที่มีความคิดที่ไม่ควรจัดตั้ง เนื่องจากมีความเห็นว่า อุตสาหกรรมการกีฬาเป็นวิชาชีพ เป็นการบูรณาการบุคลากรมารวมกันเพื่อประกอบกิจการด้านการกีฬา และเมื่อมีขนาดและรายได้มากพอ จึงถือเป็นอุตสาหกรรม

ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 90.0 โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า มีความเป็นไปได้เนื่องจากอุตสาหกรรมการกีฬาต้องการบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมอยู่มากมายหลายมิติ โดยเฉพาะกีฬาอาชีพ การสร้างเสริมสุขภาพ นักกายบำบัด การเสริมสร้างสุขภาพให้ผู้สูงอายุ อีกทั้งมีความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษาที่มีความเห็นว่า ไม่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เนื่องจากอุตสาหกรรมเป็นวิชาชีพ เป็นการบูรณาการบุคลากรมารวมกันเพื่อประกอบกิจการด้านการกีฬา และเมื่อมีขนาดและรายได้มากพอ จึงถือเป็นอุตสาหกรรม

ความพร้อมด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90.0 โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ว่า มีความพร้อมเนื่องจากมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับพื้นฐานการศึกษาจนถึงอุดมศึกษา มีวิทยาเขตกระจายในทุกภูมิภาค มีบุคลากรด้านการกีฬาโดยตรง ที่พร้อมกับการพัฒนาต่อยอด มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ยังให้ความสำคัญเพิ่มเติมในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาว่า ควรส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้เข้าร่วมทำงานกับสมาคมกีฬาต่าง ๆ และร่วมมือกับศูนย์กีฬาต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อดำเนินการผลิตบัณฑิต

ความต้องการบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 90.0 มีความเห็นว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน หากมหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา

สาขาวิชาของคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่ควรจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ให้ความสำคัญเห็นว่า สาขาวิชาที่ควรจัดการเรียนการสอนอันดับแรก คือ สาขาวิชาการจัดการการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ สาขาธุรกิจการกีฬา คิดเป็น ร้อยละ 30.0

ความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬานักเรียน ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 90.0 มีความเห็นว่า นักเรียนน่าจะมีความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สาขาวิชาที่นักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา มีความเห็นว่า สาขาวิชาที่คาดว่านักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ อันดับแรกคือ สาขาวิชาการจัดการการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.2

1.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นจากการสอบถามผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬา และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการ

สอบถามผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 10 คน กลุ่มคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยสอบถามคณาจารย์จาก 3 คณะวิชา ๆ ละ 5 คน รวม 15 คน กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งเป็นผู้ประกอบการผลิตชุดกีฬา ผู้ประกอบการผลิตรองเท้ากีฬา ผู้ประกอบการผลิตลูกบอลที่ใช้ในการกีฬา ผู้ประกอบการผลิตอุปกรณ์กีฬาอื่น ๆ ผู้ประกอบการกิจกรรมอื่น ๆ ทางด้านการกีฬา ผู้ประกอบการศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการผู้ประกอบการกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาทำการ จำนวน 20 คน สรุปผลการสอบถาม ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นจากการสอบถามผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ ผู้ใช้บัณฑิต เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาและการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬา

รายการ	ผู้บริหารระดับสูง		คณาจารย์		ผู้ใช้บัณฑิต	
	จำนวน	คิดเป็น	จำนวน	คิดเป็น	จำนวน	คิดเป็น
	(n=10)	ร้อยละ	(n=15)	ร้อยละ	(n=20)	ร้อยละ
1. นิยามศัพท์ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา”						
- เห็นด้วย	8	80.0	13	86.7	18	90.0
- ไม่เห็นด้วย	2	20.0	2	13.3	2	10.0
2. ปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมการกีฬา						
- มีปัญหา	8	80.0	14	93.3	15	75.0
- ไม่มีปัญหา	2	20.0	1	6.7	5	25.0
3. สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา (ตอบได้มากกว่า 1 สาขา)						
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	7	38.9	9	36.0	14	42.4
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา	6	33.3	10	40.0	9	27.2
- สาขาวิชาการจัดการการกีฬา	5	27.8	6	24.0	-	-
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา	-	-	-	-	10	30.4

รายการ	ผู้บริหารระดับสูง		คณาจารย์		ผู้ใช้บัณฑิต	
	จำนวน	คิดเป็น	จำนวน	คิดเป็น	จำนวน	คิดเป็น
	(n=10)	ร้อยละ	(n=15)	ร้อยละ	(n=20)	ร้อยละ
8. สาขาวิชาของคณะอุตสาหกรรมการ						
กีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา						
แห่งชาติ ที่ควรจัดการเรียนการ						
สอน (ให้ตอบ 3 ลำดับ)						
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	8	36.4	10	26.4	16	42.1
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา	8	36.4	12	31.6	7	18.4
- สาขาวิชาการออกแบบอุปกรณ์	3	13.6	4	10.5	7	18.4
ทางการกีฬา						
-						
9. ความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะ						
อุตสาหกรรมการกีฬานักเรียน						
- คาดว่าสนใจ	9	90.0	13	86.7	20	100.0
- คาดว่าไม่สนใจ	1	10.0	2	13.3	-	-
10. สาขาที่นักเรียนสนใจเข้าศึกษา						
ต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา						
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ						
(ให้ตอบ 3 ลำดับ)						
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา	8	33.3	10	40.0	7	18.4
- สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	7	29.2	10	40.0	16	42.1
- สาขาวิชานิติศาสตร์/สื่อสาร	3	12.5	-	-	-	-
การกีฬา/สื่อมวลชนทางการกีฬา						
- สาขาวิชาการท่องเที่ยวเชิง	3	12.5	-	-	-	-
กีฬาและนันทนาการ						
- สาขาวิชาการออกแบบอุปกรณ์	3	12.5	5	20.0	7	18.4
กีฬาและการออกกำลังกาย						
- สาขาวิชานิติศาสตร์/	-	-	-	-	-	-

รายการ	ผู้บริหารระดับสูง		คณาจารย์		ผู้ใช้บัณฑิต	
	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
	(n=10)		(n=15)		(n=20)	
สื่อสารการกีฬา/สื่อมวลชน						
ทางการกีฬา						
- สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา	-	-	-	-	8	21.1

จากตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิยามศัพท์ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา” ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เห็นด้วยกับนิยามศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 80.0 86.7 และ 90.0 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นคณะที่จะทำให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถจัดการศึกษาได้ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬา ซึ่งมุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา อีกทั้งมีความทันสมัย ตรงตามความต้องการของสังคม ส่วนที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องจัดตั้งคณะขึ้นมาใหม่

นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ยังเสนอแนะให้มีการศึกษาความต้องการของตลาดเกี่ยวกับบุคลากรด้านอุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศไทย และเพิ่มนิยามในกลุ่ม 4 ให้เพิ่ม สโมสรกีฬาอาชีพ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศเพื่อพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีปัญหาความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศเพื่อพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 80.0 93.3 และ 75.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า เนื่องจากในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬามีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมการกีฬา ขาดบุคลากรเฉพาะด้านที่มีความชำนาญเฉพาะทางตามสาขาวิชา ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการจัดการ ขาดแหล่งผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ ขาดสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ส่วนที่มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ เนื่องจากสามารถบูรณาการใช้บุคลากรร่วมกันได้ อีกทั้งในอุตสาหกรรมการกีฬาต้องการบุคลากรที่บูรณาการร่วมกันหลาย ๆ ด้าน

สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา หรือสาขาวิชาที่คาดว่าจะผลิตเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นเป็นอันดับแรก คือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 42.4 ตามลำดับ รองลงมาคือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 27.2 ตามลำดับ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเห็นเป็นอันดับแรก คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 36.0

การจัดตั้งคณะใหม่ หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดตั้งคณะใหม่ คิดเป็นร้อยละ 80.0 73.3 และ 70.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า เนื่องจากคณะอุตสาหกรรมการกีฬาสามารถจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกกลุ่มธุรกิจในการผลิตบุคลากรเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา โดยจะเป็นคณะที่ผลิตบุคลากรได้ตรงตามสาขาที่อุตสาหกรรมการกีฬาต้องการ สามารถพัฒนาหลักสูตรเพื่อใช้ผลิตบัณฑิตตามศาสตร์ที่อุตสาหกรรมการกีฬาต้องการได้

นอกจากนั้น ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ยังเสนอแนะในเรื่องการจัดตั้งคณะวิชาหรือเปิดสาขาวิชาใหม่ว่า ต้องพิจารณาศักยภาพของอาจารย์ที่ยังขาดอยู่ ซึ่งอาจต้องใช้เวลา

ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 80.0 93.3 และ 90.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีภารกิจในการผลิตบุคลากรตอบสนองต่ออุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันเฉพาะทางด้านการกีฬา มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดตั้งคณะวิชา อีกทั้งมหาวิทยาลัยมีบุคลากรด้านการกีฬา สามารถทำงานบูรณาการได้ภายในคณะวิชาแต่ละคณะ มีความพร้อมมากกว่าหน่วยงานอื่น

นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ยังเสนอแนะให้มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

ความพร้อมด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70.0 93.3 และ 60.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า มหาวิทยาลัยมีบุคลากรมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศ มีวิทยาเขตกระจายในทุกภูมิภาค มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้

นอกจากนั้น ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ยังเสนอแนะในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ควรมีการสำรวจบุคลากรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีคุณวุฒิตรงกับสาขาที่จะเปิดหลักสูตรด้านอุตสาหกรรมการกีฬาว่ามีหรือไม่ มีเพียงพอไหม ควรมีการเตรียมการพัฒนาศูนย์ และทำความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ความต้องการบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬาสอน ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 90.0 93.3 และ 75.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า หากมหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคม โดยเฉพาะบริษัทที่ผลิตอุปกรณ์ทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความต้องการกำลังคนสูง

สาขาวิชาของคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่ควรจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่า สาขาวิชาที่ควรจัดการเรียนการสอน อันดับแรก คือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา และสาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา รองลงมาคือ สาขาวิชาการออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา สาขาวิชานิติศาสตร์การกีฬา/สื่อสารการกีฬา/สื่อมวลชนทางการกีฬา และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา

ความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของนักเรียน ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนมีความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 90.0 86.7 และ 100.0 ตามลำดับ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมจากการสอบถามว่า เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมการกีฬามีการเจริญโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นโอกาสและทางเลือกใหม่ในการประกอบอาชีพของนักเรียน

สาขาวิชาที่นักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อในคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นว่า สาขาวิชาที่คาดว่าจะนักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา อันดับแรกคือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา และสาขาวิชาธุรกิจการกีฬา รองลงมาคือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา

1.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นจากการสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จาก 3 คณะวิชา ๆ 20 คน รวม 60 คน สรุปผลการสอบถาม ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สถานภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ตอบแบบสอบถาม

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
สังกัด	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	20	33.3
	คณะศิลปศาสตร์	20	33.3
	คณะศึกษาศาสตร์	20	33.3
	รวม	60	100.0
เพศ	ชาย	39	65.0
	หญิง	21	35.0
	รวม	60	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจากคณะวิชาสามคณะ จำนวนเท่า ๆ กัน มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 เป็นเพศหญิงจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับคณะวิชา สาขาวิชา ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะวิชาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- สอดคล้องกับต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน	54	90.0
- ไม่สอดคล้องกับต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน	6	10.0
2. สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- สอดคล้องกับต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน	53	88.3
- ไม่สอดคล้องกับต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน	7	11.7
3. การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		
- คาดว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจจะเลือกเข้าศึกษาต่อ	57	95.0
- คาดว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สนใจจะเลือกเข้าศึกษาต่อ	3	5.0

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 90.0 มีความเห็นว่า คณะวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเปิดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 88.3 มีความเห็นว่า สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเปิดการเรียนการสอนอยู่ในปัจจุบันสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียน และส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 95.0 มีความเห็นว่า หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คาดว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจจะเลือกเข้าศึกษาต่อ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศไทย

2.1 ผลการสังเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬาในประเทศไทย จาก การวิเคราะห์เอกสาร

2.1.1 นโยบาย มาตรการ และแผนงานที่การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis (Lydden et al., 2013) ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions) 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจศาสตร์ (Economic – currents & future funding) 3) สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) 4) ปัจจัยเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยี (Technical – technology & trends) 5) สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่องกับสถาบัน (Environment energy & green issues) 6) กฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบต่อสถาบัน (Legal regulations & laws) ด้วยการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา จากแผนปฏิรูปประเทศด้านกีฬา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แผนพัฒนา กีฬาแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรม การกีฬา ดังนี้

**เอกสารชุดที่ 1 ข้อเสนอการปฏิรูปของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การ
ศาสนา** (คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์, 2559) มีประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. การกำหนดมาตรการด้านนโยบายให้มีการส่งเสริมการลงทุนให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬาทุกประเภท และแก่ทุกระดับ (P)
2. การส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนในการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ และลงทุนในการสร้างสถานกีฬา (Sport Venues / Sports Facilities) (P)
3. การส่งเสริมการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา (P)
4. การกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาที่มีรายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ใช้ทุนส่วนตัวจนสามารถผลักดันให้นักกีฬาก้าวสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ (P)

-
5. การแก้ไขปรับปรุงความชัดเจนของการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกรรมวิธีการนำเข้า/การส่งออก อุปกรณ์การกีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย (P)
 6. การกำหนดมาตรการการป้องกันปราชัยดำเนินการป้องกัน ปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดในการปลอมแปลงผลิตภัณฑ์หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้าและบริการทางการกีฬา (P)
 7. การส่งเสริมการพัฒนาอุปกรณ์และบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก (P)
 8. การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬาที่เป็นมาตรฐานอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและครบวงจร (P)
-

เอกสารชุดที่ 2 แผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
(คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2564) มีประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. การส่งเสริมประชาชนเป็นศูนย์กลางในการสร้างวิถีชีวิตทางการกีฬาและการออกกำลังกายอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (P)
 2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาในการส่งเสริมการออกกำลังกายทุกพื้นที่ที่ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ (P)
 3. การสร้างโอกาสทางการกีฬา และการพัฒนานักกีฬามืออาชีพ และพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับสากล (P)
-

เอกสารชุดที่ 3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) มีประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการกีฬาส่งรายได้ (Ec)
 2. ส่งเสริมธุรกิจและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา (Ec)
 3. ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมกีฬา (Ec)
-

เอกสารชุดที่ 4 แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) มีประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. การจัดตั้งเมืองกีฬา (Sport City) (P)
2. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็น Sport Hub ของภูมิภาค (P)
3. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา การประชุมกีฬา และมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติ การแข่งขันกีฬาระดับสากลหรือ Word Event ต่าง ๆ (P)
4. การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาของ ASEAN (P)
5. การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน (P)
6. การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Ec)
7. การสนับสนุนการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา เช่น ธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจการบริการเกี่ยวกับการกีฬา ธุรกิจการจัดการแข่งขันต่าง ๆ (Ec)
8. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) (Ec)

เอกสารชุดที่ 5 แผนพัฒนาเศรษฐกิจกีฬาของประเทศไทย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2562) มีประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬา ดังนี้

1. การยกระดับกลไกสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Ec)
2. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของสินค้ากีฬาไทย การบริการกีฬา กิจกรรมการกีฬา (Event) (Ec)
3. การส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรหรือคอร์สเทรนนิ่งที่เป็นที่ต้องการของชาวต่างชาติ (Ec)
4. การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมกีฬา (Ec)
5. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ (En)
6. การส่งเสริมให้สาธารณูปโภคด้านการขนส่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเดินทางเพื่อการกีฬาสะดวกมากขึ้น (En)
7. การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (En)
8. ความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ (En)

เอกสารชุดที่ 6 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

- 1) หมวด 6 แผนนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 71 ที่ส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน (L)

2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

- 1) กำหนดให้มีการเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการและการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุนและฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชีย (L)

3. ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

- 1) มุ่งเน้นการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อสร้างรายได้สูงให้แก่ประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาเป็นการดำเนินกิจกรรมในกลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ ให้เติบโต ส่งผลต่อความต้องการกำลังคนที่ผลิตโดยคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (L)
- 2) การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้ มีนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand)ระดับโลก (I)

4. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ส่งเสริมสนับสนุนกลไกการพัฒนาการกีฬา (L)

5. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556

- 1) จัดตั้งคณะกรรมการกีฬาอาชีพ มีหน้าที่คุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีกลไกการขึ้นทะเบียนสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ (L)

6. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562

- 1) มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ (L)

7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580

- 1) ให้อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรม ความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (L)

8. หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2555

- 1) ในการจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

จากการวิเคราะห์เอกสารพบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการกีฬา มีแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ไปในทิศทางเดียวกันและบูรณาการกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ โดยมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

2.1.2 สถานการณ์ของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis (Lydden et al., 2013) โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับสถานการณ์ของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทย ได้ประเด็นสถานการณ์อุตสาหกรรมการกีฬาที่เป็นผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดังนี้

1. กระแสความนิยมของประชาชนในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่การเติบโตขึ้นอย่างมาก (S)
2. กระแสความนิยมของการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่มีมากขึ้น (S)
3. กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และนันทนาการ (S)
4. วิถีชีวิตของประชาชนยุคใหม่หันมาใส่ใจสุขภาพ เล่นกีฬา และออกกำลังกายมากขึ้น (S)
5. เครื่องแต่งกายกีฬา ได้รับความนิยม ในลักษณะที่เป็นแฟชั่นการแต่งกายด้วยชุดกีฬา (S)
6. นักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นนายแบบนางแบบให้กับชุดกีฬาส่งผลต่อความนิยมแก่ประชาชน (S)
7. ผู้หญิงให้ความสนใจในการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น (S)

-
8. การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI (T)
 9. การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน (T)
 10. การนำเทคโนโลยีการออกแบบเพื่อปรับเปลี่ยนสินค้าและบริการกีฬา (Rebranding) ไปสู่ Brand ใหม่ที่ดีกว่าเดิม (T)
 11. เทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไป ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป (T)
-

จากข้อมูลพบว่า มูลค่าทางเศรษฐกิจการกีฬาของประเทศไทยมีแนวโน้มที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากความตื่นตัวในเรื่องการเอาใจใส่ต่อสุขภาพและการออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งนโยบายส่งเสริมกีฬาให้กับประชาชน และกระแสโลกาภิวัตน์ของเทคโนโลยีการสื่อสารอย่างไร้ขีดจำกัด ทำให้เกิดพลวัต (Dynamo) ของเศรษฐกิจของการกีฬาที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสอบถามผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับสถานการณ์ของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทย ไปเป็นแนวคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยผู้วิจัยทำการสอบถาม อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 10 คน ใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามเกี่ยวปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่กำหนดให้ว่า รายการที่กำหนดให้มีระดับของผลกระทบ ทิศทางของผลกระทบ กรอบระยะเวลาของผลกระทบ พร้อมทั้งให้ระดับความสำคัญของรายการนั้นว่ามีความสำคัญต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพียงใด โดยกำหนด 4 ระดับ คือ

- 2 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง
- 1 หมายถึง มีความสำคัญน้อย
- 0 หมายถึง ไม่มีความสำคัญ

การหาเกณฑ์การประเมินระดับความสำคัญ โดยหาช่วงระหว่าง คะแนนสูง – คะแนนต่ำสุด หาด้วยจำนวนเกณฑ์ที่ต้องการประเมิน ซึ่งกำหนดให้มี 5 เกณฑ์ ได้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.41 – 3.00 หมายความว่า สำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.40 หมายความว่า สำคัญมาก

ค่าเฉลี่ย 1.21 – 1.80 หมายความว่า สำคัญปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.61 – 1.20 หมายความว่า สำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.60 หมายความว่า สำคัญน้อยที่สุด

ผลการสอบถาม ดังตารางที่ 9



ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ		กรอบเวลา		ความสำคัญ					
	High,	Medium	Low	+	-	+/-	n	ระยะสั้น	ระยะยาว	\bar{X}	SD.	ระดับความสำคัญ
ด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions) การกำหนดมาตรการด้านนโยบายให้มีการส่งเสริมการลงทุนให้แก่ อุตสาหกรรมการกีฬาทุกประเภทและแก่ทุกระดับ 2) การกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่กีฬาที่มี รายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ลงทุนส่วนที่สามารถ ผลักดันให้นักกีฬาก้าวสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ 3) การสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้างสถานที่กีฬา Venues(Sport Facility) สำหรับจัดกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา 4) การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดกา ลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) 5) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการ บริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก 6) การแก้ไขปรับปรุงความชัดเจนของการกำหนดพิทักษ์อุตสาหกรรมและ อำนวยความสะดวกในการดำเนินการนำเข้า/การส่งออก อุปกรณ์การกีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย 7) การกำหนดมาตรการป้องกันการค้าเป็นกีดกัน การปราบปราม และ จับกุมผู้กระทำความผิดในการปลอมแปลงผลิตภัณฑ์หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้า และบริการทางการกีฬา	7	1	2	9	-	-	1	3	7	2.40	0.70	มาก
	4	5	1	5	-	4	1	6	4	2.40	0.70	มาก
	7	3	-	7	3	-	-	1	9	2.50	0.85	มากที่สุด
	6	1	3	9	-	-	1	4	6	2.70	0.48	มากที่สุด
	7	-	3	8	-	2	-	4	6	2.60	0.52	มากที่สุด
	5	3	2	8	1	1	-	4	6	2.30	0.67	มาก
	5	3	2	6	1	3	-	6	4	2.30	0.67	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ			ทิศทางของผลกระทบ			กรอบเวลา		ความสำคัญ	
	High,	Medium	Low	+	-	+/-	ระยะ สั้น	ระยะ ยาว	\bar{X}	SD. ความสำคัญ
8) การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป เป็นกำลังคนต้องการในการบริโภคผลิตภัณฑ์ (and-Side) ทางการศึกษา	5	3	2	8	-	2	2	8	2.60	0.52
9) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นการสร้างความต้องการบุคลากรทางการกีฬาและสถานออกกำลังกาย	5	2	3	9	-	1	4	6	2.60	0.52
10) การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ส่งเสริมการสร้างความต้องการบุคลากรทางการกีฬาและสถานออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	5	1	4	8	1	-	4	6	2.70	0.67
2. ปัจจัยด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic currents & future funding										
1) การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาให้เป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	7	2	1	9	-	1	2	8	2.70	0.48
2) การส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมกีฬา ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การกีฬา ธุรกิจเพื่อบริการ ธุรกิจกิจกรรมการแข่งขันต่าง ๆ	6	3	1	8	-	2	3	7	2.60	0.52
3) การสร้างบรรยากาศการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา	4	4	2	7	-	3	4	6	2.50	0.71
4) การกำหนดมาตรการอำนวยความสะดวกการพิจารณาบุคลากรในการนำและส่งออกผลิตภัณฑ์กีฬา	4	4	2	6	-	3	6	4	2.50	0.53
5) การเติบโตของตลาดสินค้า เสื้อผ้าและอุปกรณ์การกีฬา	5	2	3	6	-	3	5	5	2.40	0.52
6) การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม	5	2	3	6	-	3	6	4	2.60	0.52

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ			ทิศทางของผลกระทบ			กรอบเวลา		ความสำคัญ	
	High,	Medum	Low	+	-	+/-	ระยะ สั้น	ระยะ ยาว	\bar{X}	SD.
3. ปัจจัยด้านสภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends)										
1) กระแสนิยมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ได้รับความนิยมสูงและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง	7	2	1	9	-	-	1	6	4	2.80 0.63
2) กระแสความนิยมของชมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่มีมากขึ้น	5	3	2	7	-	2	1	5	5	2.50 0.71
3) กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและันทนาการ	5	3	2	8	-	1	1	5	5	2.30 0.95
4) โทรศัพท์มือถือผู้ใช้บริการยุคใหม่ที่มีแนวโน้มมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น	6	1	3	9	-	-	1	5	5	2.50 0.71
5) สปอร์ตแวร์หรือแฟชั่นธุรกิจกีฬา ความนิยมแต่งตัวด้วยชุดกีฬาที่สูงขึ้น	5	3	2	9	-	-	1	5	5	2.40 0.70
6) การมีนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นแรงบันดาลใจส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเติบโตตามไปด้วย	6	1	3	8	-	1	1	6	4	2.40 0.70
7) ผู้หญิงให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพโดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น	5	2	3	9	-	-	1	4	6	2.30 0.67
4. ปัจจัยเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยีและแนวโน้ม (Technical – technology & trends)										
1) การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มีความเป็นนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาดเพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก	6	3	1	8	-	2	-	1	9	2.70 0.48
2) เทคโนโลยีและพฤติกรรมการผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป ทำให้สินค้าบางองและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป	6	1	3	3	4	1	2	4	6	2.00 0.82

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ			ทิศทางของผลกระทบ			กรอบเวลา		ความสำคัญ		
	High,	Medium	Low	+	-	+/-	ระยะ สั้น	ระยะ ยาว	\bar{X}	SD.	
3) ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ทำให้มีการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬานัดสำคัญส่งผลให้ขยายโอกาสในการทำเงินของผู้ประกอบการ	6	2	2	7	-	2	1	4	6	2.50	0.53
4) มีการพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI	6	3	1	1	7	2	-	2	8	2.80	0.42
5) มีการนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน	7	2	1	3	6	1	-	2	8	2.60	0.52
6) การนำเทคโนโลยีการออกแบบเพื่อปรับเปลี่ยนสินค้าและบริการกีฬา (Rebranding) ไปสู่ Brand ใหม่ที่ดีกว่าเดิม	5	4	1	7	-	3	-	2	8	2.40	0.70
7) เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าได้เป็นอย่างดี	7	2	1	9	-	1	-	3	7	2.70	0.67
8) แนวโน้มความนิยมการใช้สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่นิยมทำตามกระแสนิยมในสื่อสังคมออนไลน์	6	2	2	8	-	1	1	4	6	2.50	0.71
9) ภาคการค้าออนไลน์เติบโตอย่างต่อเนื่อง	6	2	2	8	-	1	1	4	6	2.50	0.71
5. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Environment, energy & green issues)											
1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ	5	3	2	9	-	-	1	3	7	2.50	0.71
2) การสาธิตศูนย์ปอดด้านการขนส่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเดินทางเพื่อการกีฬาสะดวกมากขึ้น	4	3	3	9	-	-	1	4	6	2.40	0.70
3) การเติบโตของการแข่งขันเพื่อการแข่งขันเพื่อการแข่งขันกีฬา	5	3	2	9	-	-	1	3	7	2.40	0.70
4) ความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางด้านการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	6	2	2	9	-	-	1	3	7	2.60	0.70

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

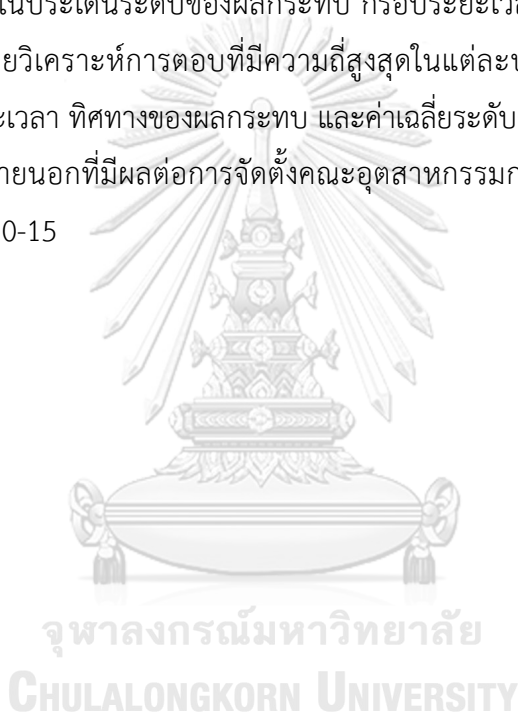
ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ			กรอบเวลา		ความสำคัญ	
	High,	Medium	Low	+	-	+/-	n	\bar{X}	SD.
6. ปัจจัยด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws)									
1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 นโยบายแห่งรัฐ มาตรา 71 ที่ส่งเสริมและพัฒนากีฬา ส่งเสริม สุขภาพเพื่อประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง ร่มดลต่อทั้ง ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน	5	3	2	9	-	1	-	2.70	0.48
2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่เกี่ยวข้องด้านการ กีฬา กำหนดให้มีการเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม กีฬาและสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุนและฐาน การผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชีย	6	3	1	8	1	1	-	2.70	0.48
3) ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้นการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมขนาด ใหญ่เพื่อสร้างรายได้สูงให้แก่ประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรม การกีฬาเป็นกรณีพิเศษในกิจกรรมในกลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และ เทคโนโลยีทางการแพทย์ ให้เติบโต	6	3	1	8	1	1	-	2.70	0.48
4) พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ส่งเสริมและสนับสนุน การกีฬา มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนา กีฬาแห่งชาติ ส่งเสริมสนับสนุน กลไกการพัฒนาการกีฬา	6	3	1	9	-	1	-	2.80	0.42
5) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬากีฬา พ.ศ. 2556 จัดตั้งคณะกรรมการ กีฬาอาชีพ มีหน้าที่คุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีกลไกการขึ้น ทะเบียนสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และ บุคลากรกีฬาอาชีพ	4	5	1	9	-	1	-	2.60	0.52

ตารางที่ 9 (ต่อ) ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ			ทิศทางของผลกระทบ			กรอบเวลา		ความสำคัญ	
	High,	Medium	Low	+	-	+/-	ระยะสั้น	ระยะยาว	\bar{X}	SD.
6) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ	7	2	1	9	-	1	2	8	2.80	0.42
7) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ให้อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรมความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	5	4	1	9	-	1	3	7	2.70	0.48
8) หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2555 ในการจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจนสามารถได้ของสถาบันอุดมศึกษา	3	6	1	2	7	1	2	8	2.30	0.48

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็น่าปัจจัยภายนอกส่วนใหญ่ที่มีผลกระทบระดับสูงทางบวก มีทิศทางผลกระทบทางบวก กรอบระยะเวลากระทบอยู่ในระดับยาว และมีความสำคัญระดับมากที่สุดต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จากผลการสอบถาม ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยสรุปผลการตอบในแต่ละรายการในประเด็นระดับของผลกระทบ กรอบระยะเวลา ทิศทางของผลกระทบ และระดับความสำคัญ โดยวิเคราะห์การตอบที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละประเด็น มาสรุปเป็นระดับของผลกระทบ กรอบระยะเวลา ทิศทางของผลกระทบ และค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ แล้วนำมาจัดทำผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังตารางที่ 10-15



ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ระยะยาว)	ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/-, n)	ระดับความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
1) การกำหนดมาตรการด้านนโยบายให้มีการส่งเสริมการลงทุนให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬาทุกประเภทและแก่ทุกระดับ	High	ยาว	+	มาก	+ เนื่องจากภาครัฐกำหนดนโยบายชัดเจนในแผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แผนพัฒนาการกีฬา ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา ทำให้อุตสาหกรรมการกีฬาในทุกภาคส่วนเกิดการลงทุนในธุรกิจส่งเสริมการกีฬา อีกทั้งการส่งเสริมการกีฬา ออกกึ่งกายและกีฬา ทำให้เกิดกระแสความนิยมกีฬา ก่อให้เกิดการซื้อขายสินค้าและบริการทางการกีฬา เป็นการส่งเสริมให้สถาบันการผลิตลงทุนผลิตบุคลากร การส่งเสริม	สำคัญมาก นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการออกกึ่งกายและกีฬา และการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา ทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถเติบโตเพิ่มมากขึ้น
2) การกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาที่มีรายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ใช้นักกีฬามีรายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ใช้นักกีฬามีรายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ใช้นักกีฬามีรายได้จากนอกประเทศ	Medium/High	สั้น	+	มาก		
3) การสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้างสถานกีฬา (Sports Venues/Sport Facility) สำหรับจัดกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา	High	ยาว	+	มากที่สุด		
4) การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชนให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D)	High	ยาว	+	มากที่สุด		
5) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเภทและการส่งออก	High	ยาว	+	มากที่สุด		

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/-, n)	ระดับความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
	ผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ระยะยาว)				
6) การแก้ไขปรับปรุงความชัดเจนของการกำหนดวัตถุประสงค์การศึกษาคู่กลางและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการนำเข้า/การส่งออก อุปกรณ์การกีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกาย	High	ยาว	+	มาก	สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และการกีฬา การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬา และการสนับสนุนการพัฒนา กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ ซึ่งเป็นผลกระทบทางบวกที่จะทำ ต่ อ แ ร ง ข อ ง อุตสาหกรรมการศึกษาเปิดกว้างและมีความต้องการ บุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องของ อุตสาหกรรมการกีฬา จึงส่งผลกระทบเชิงบวก สันนิษฐานให้มีการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการศึกษา	
7) การกำหนดมาตรการป้องกันและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้าและบริการทางการกีฬา	High	สั้น	+	มาก		
8) การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป เป็นการสร้างความต้องการในการบริโภคผลิตภัณฑ์ (Demand-Side) ทางการกีฬา	High	ยาว	+	มากที่สุด		
9) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นการสร้างความต้องการบุคลากร ทางการศึกษาและสถานออกกำลังกาย	High	ยาว	+	มากที่สุด		
10) การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษา ส่งเสริมการสร้างความต้องการบุคลากร ทางการกีฬาและสถานออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	High	ยาว	+	มากที่สุด		

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic – currents & future funding)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/-, n)	ระดับความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
1) การพัฒนาอุตสาหกรรมการศึกษาให้เป็นส่วนสำคัญของ การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	High	ยาว	+	มากที่สุด	+ เนื่องจากอุตสาหกรรม การกีฬาสามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อรายได้ของประเทศ ทำให้มีรายได้ไป พัฒนาประเทศในด้าน ต่าง ๆ เศรษฐกิจการศึกษา ดี ส่งผลต่อการจ้างงาน ทำให้ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม การกีฬาเพิ่มมากขึ้น เป็น กระแสเชิงบวกต่อการ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรม การกีฬา	สำคัญมาก
2) การส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ อุปกรณ์การกีฬา ธุรกิจเพื่อการบริหาร ธุรกิจกิจการบริการ แข่งขันต่าง ๆ	High	ยาว	+	มากที่สุด		
3) การสร้างบรรยากาศการลงทุนและการพัฒนา อุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา	High, Medium	ยาว	+	มากที่สุด		
4) การกำหนดมาตรการอำนวยความสะดวกทางการกีฬา ศักยภาพในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์กีฬา	High/ Medium	สั้น	+	มากที่สุด		
5) การเติบโตของตลาดสินค้า เสื้อผ้าและอุปกรณ์การกีฬา	High	ยาว	+	มาก		
6) การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรม การกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม	High	สั้น	+	มากที่สุด		

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านสภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends)

ระดับของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ	ระดับของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ		ผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ระยะยาว)	ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/- , n)	ผลกระทบ	ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/- , n)	ระดับความสำคัญ
1) กระแสนิยมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ได้รับความนิยมและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง		High	สั้น	+	เนื่องจากกระแสความนิยมการออกกำลังกาย และกีฬา ความนิยมเพิ่มขึ้น กีฬา ความใส่ใจสุขภาพต่าง ๆ ส่งผลให้ ผู้บริโภคไม่ต้องการบริการทางบริการกีฬา การบริการโรค อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการส่งเสริมให้ประชาชนโดยการส่งเสริมให้รักษสุขภาพ ให้ออกกำลังกาย นอกจากจะมีผลดีในการสร้างสุขภาพแก่ประชาชนแล้ว ยังเป็นการสร้างให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการทางกีฬาด้วย	สำคัญมาก เนื่องจากการเล่นกีฬา ส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา นอกจากนี้การสนับสนุนจากภาครัฐเพียงอย่างเดียวอาจไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เพราะหากผู้บริโภคไม่ต้องการบริการ ผู้ผลิตก็ไม่สามารถขยายกิจการได้ ดังนั้นการส่งเสริมให้ประชาชนโดยการส่งเสริมให้รักษสุขภาพ ให้ออกกำลังกาย นอกจากจะมีผลดีในการสร้างสุขภาพแก่ประชาชนแล้ว ยังเป็นการสร้างให้เกิดการบริโภคสินค้าและบริการทางกีฬาด้วย	มากที่สุด
2) กระแสความนิยมของชมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่มีมากขึ้น		High	ยาว	+			มากที่สุด
3) กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ		High	ยาว	+			มาก
4) ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น		High	ยาว	+			มากที่สุด
5) สปอร์ตแพชั่นหรือแพชั่นธุรกิจกีฬา ความนิยมแข่งด้วยชุดกีฬาที่สูงขึ้น		High	ยาว	+			มาก
6) การมีนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นแรงบันดาลใจส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเติบโตตามไปด้วย		High	สั้น	+			มาก
7) ผู้หญิงให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพโดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น		High	ยาว	+			มาก

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านปัจจัยเกื้อหนุนทางเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยีและแนวโน้ม (Technical – technology & trends)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ทิศทางของผลกระทบ (+, -, +/- , n)	ระดับ ความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
1) การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มีนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก	High	ยาว	+	มากที่สุด	+ เนื่องจากมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา และผลิตภัณฑ์ทางการกีฬา การนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา ทำให้มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลกระทบทางบวกและทางลบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา เพื่อตอบสนองในการผลิตกำลังคนด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา การออกแบบสถาปัตยกรรมการศึกษา การใช้ในการ	สำคัญมาก เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์/AI (Artificial Intelligence) มาใช้ในการจัดการแข่งขัน การฝึกซ้อม การพัฒนา นักกีฬา จึงต้องก้าวทันต่อการนำเทคโนโลยี และต้องพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการในปัจจุบัน
2) เทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป	High	ยาว	-	มาก		
3) ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ทำให้มีการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาล้ำค่าทำให้ขยายโอกาสในการทำเงินของผู้ประกอบการ	High	ยาว	+	มากที่สุด		
4) มีการพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองเวลาของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI	High	ยาว	-	มากที่สุด		
5) มีการนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้เสมือน และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน	High	ยาว	-	มากที่สุด		

ตารางที่ 13 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรม
การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านปัจจัยเกื้อหนุนทางเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยี
และแนวโน้ม (Technical – technology & trends)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการ กีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	ระดับ ความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ ระดับความสำคัญ
6) การนำเทคโนโลยีการออกแบบเพื่อปรับเปลี่ยนสินค้า และบริกรกีฬา (Rebranding) ไปสู่ Brand ใหม่ที่ ดีกว่าเดิม	High	ยาว	+	มาก	ปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งต้องการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
7) เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต สินค้าได้เป็นอย่างดี	High	ยาว	+	มากที่สุด	- เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยีรวดเร็ว ทำให้ ไม่สามารถก้าวทันการ เปลี่ยนแปลงได้ทัน
8) แนวโน้มความนิยมการใช้สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ นิยมทำตามกระแสในสื่อสังคมออนไลน์	High	ยาว	+	มากที่สุด	
9) ภาคราชการออนไลน์เติบโตอย่างต่อเนื่อง	High	ยาว	+	มากที่สุด	

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเนื่องมาจากสถาบัน (Environment energy & green issues)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ (High, Medium, Low)	กรอบเวลา (ระยะสั้น/ระยะยาว)	ลักษณะของผลกระทบ (+, -, +/-, n)	ระดับความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ	High	ยาว	+	มากที่สุด	+ เนื่องจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนได้แก่ สาธารณูปโภค โดยเฉพาะ สาธารณูปโภคด้านการขนส่งด้านที่เกี่ยวข้องและเป็นพื้นฐานที่จะสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมด้านการกีฬา มีผลกระทบเชิงบวกที่จะสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	สำคัญมาก เนื่องจากกิจกรรมทางธุรกิจกีฬาต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมทางกีฬา การท่องเที่ยวต้องอยู่บนหลักการที่จะต้องรักษาสิ่งแวดล้อม
2) การสาธารณูปโภคด้านการขนส่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเดินทางเพื่อการกีฬาสะดวกมากขึ้น	High	ยาว	+	มาก		
3) การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	High	ยาว	+	มาก		
4) ความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางการกีฬาเพื่อการรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ	High	ยาว	+	มากที่สุด		

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของผลกระทบ		ลักษณะของผลกระทบ		ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
	High, Medium, Low	ผลกระทบ	ระยะเวลา (ระยะสั้น/ระยะยาว)	ลักษณะของผลกระทบ (+, -, +/-)		
1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 71 ที่ส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริม สุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและจิตใจเข้มแข็ง รมมตลอดทั้ง ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน	High		ยาว	+	+ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 20 ปี และระเบียบต่าง ๆ เป็นข้อกำหนด ประเทศไทย 4.0 และ กรอบการดำเนินงาน ให้หน่วยงานต่าง ๆ ล้วนสนับสนุนให้ ประชาชนออกกำลัง กายและกีฬาให้มีการ พัฒนากีฬา พัฒนา นักกีฬา บุคลากร ทางการกีฬา และ อุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งมีผลกระทบทางบวก กับการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา	สำคัญมาก แผน ยุทธศาสตร์กฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ เป็นข้อกำหนด ประเทศไทย 4.0 และ กรอบการดำเนินงาน ให้หน่วยงานต่าง ๆ ล้วนสนับสนุนให้ ประชาชนออกกำลัง กายและกีฬาให้มีการ พัฒนากีฬา พัฒนา นักกีฬา บุคลากร ทางการกีฬา และ อุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งมีผลกระทบทางบวก กับการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา
2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่เกี่ยวข้องด้านการ กีฬา กำหนดให้มีการเสริมศักยภาพของนักกีฬามืออาชีพและ นักกีฬามือสมัครเล่นให้เป็นศูนย์กลางและฐานการผลิตด้าน อุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชีย	High		ยาว	+		มากที่สุดใน มากที่สุดใน
3) ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อสร้างรายได้สูงให้แก่ประเทศไทยเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาเป็น การดำเนินงานในอุตสาหกรรมสุขภาพ สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการ แพทย์ให้เติบโต	High		ยาว	+		มากที่สุดใน มากที่สุดใน
4) พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ส่งเสริมและ สนับสนุนการกีฬา มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ส่งเสริมสนับสนุนกลไกการพัฒนาการกีฬา ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรม การกีฬา	High		ยาว	+		มากที่สุดใน มากที่สุดใน

ตารางที่ 15 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , ก)	ระดับ ความสำคัญ	ทิศทางของผลกระทบ	ระดับความสำคัญ
5) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556 จัดตั้งคณะกรรมการกีฬาอาชีพ มีหน้าที่คุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีกลไกการขึ้นทะเบียนสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ เป็นการให้กลไกสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรสู่อุตสาหกรรมกีฬา	Medium	ยาว	+	มากที่สุด	-เนื่องจากหลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2555 ส่งผลกระทบกับหน่วยราชการที่ไม่สามารถเพิ่มอัตรากำลังที่เป็นข้าราชการประจำ อีกทั้งการเพิ่มหน่วยงานจะต้องเพิ่มกำลังคนเพิ่ม ค่าตอบแทนเงินประจำตำแหน่งของผู้บริหาร	
6) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการศึกษา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม การกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาของประเทศ	High	ยาว	+	มากที่สุด		
7) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ให้อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรม ความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	High	ยาว	+	มากที่สุด		
8) หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2555 ในการจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา	Medium	ยาว	-	มาก		

จากตารางที่ 10-15 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า เกือบทุกรายการมีผลกระทบในระดับสูง และมีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว ทุกรายการมีทิศทางผลกระทบทางบวก ส่วนใหญ่มีระดับความสำคัญมากที่สุดต่อการต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic – currents & future funding) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า มีผลกระทบในระดับสูงและปานกลาง ส่วนใหญ่มีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว ทุกรายการมีทิศทางผลกระทบทางบวก ส่วนใหญ่มีระดับความสำคัญมากที่สุดต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า ทุกรายการมีผลกระทบในระดับสูง มีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว มีทิศทางผลกระทบทางบวก มีระดับความสำคัญมากและมากที่สุดพอ ๆ กันต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านปัจจัยเงื่อนไขทางเทคนิคและเทคโนโลยีและแนวโน้ม (Technical – technology & trends) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า ทุกรายการมีผลกระทบในระดับสูง มีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว มีทิศทางผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ส่วนใหญ่มีระดับความสำคัญมากที่สุดต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Environment energy & green issues) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า ทุกรายการมีผลกระทบในระดับสูง มีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว มีทิศทางผลกระทบทางบวก มีระดับความสำคัญมากและมากที่สุดต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเห็นว่า เกือบทุกรายการมีผลกระทบในระดับสูง ทุก

รายการมีกรอบระยะเวลาผลกระทบยาว ส่วนใหญ่มีทิศทางผลกระทบทางบวก และมีระดับความสำคัญมากที่สุดต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เพื่อให้ได้กลยุทธ์และกลไกการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ โดยผู้วิจัยได้สอบถามผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 25 คน ใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่กำหนดให้ว่า เป็นจุดแข็ง หรือจุดอ่อน พร้อมทั้งให้ระบุระดับผลกระทบของรายการนั้นว่ามีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพียงใด โดยกำหนดให้แสดงความคิดเห็น 4 ระดับ คือ

คะแนน 3 มีผลกระทบมาก

คะแนน 2 มีผลกระทบปานกลาง

คะแนน 1 มีผลกระทบน้อย

คะแนน 0 ไม่มีผลกระทบเลย

การหาเกณฑ์การประเมินระดับผลกระทบ โดยหาช่วงระหว่าง คะแนนสูง – คะแนนต่ำสุด ทหารด้วยจำนวนเกณฑ์ที่ต้องการประเมิน ซึ่งกำหนดให้มี 5 เกณฑ์ ได้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

การแปลความหมายของระดับผลกระทบ

ค่าเฉลี่ย 2.41 – 3.00 หมายความว่า มีผลกระทบมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.40 หมายความว่า มีผลกระทบมาก

ค่าเฉลี่ย 1.21 – 1.80 หมายความว่า มีผลกระทบปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.61 – 1.20 หมายความว่า มีผลกระทบน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.60 หมายความว่า มีผลกระทบน้อยที่สุด

ผลการสอบถามดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะ
อุตสาหกรรมการกีฬา

รายการ	จุด แข็ง		จุดอ่อน		ผลกระทบ	
	(n = 25)	\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ		
1. ด้านโครงสร้างกับพันธกิจและการจัดตั้งคณะ			02.32	00.90		
อุตสาหกรรมการศึกษา	23	2			มาก	
(1) การจัดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ มี 17 วิทยาเขต มีคณะกรรมการบริหาร ประจำภาค มีสำนักงานอธิการบดีที่ส่วนกลาง						
(2) โครงสร้างของมหาวิทยาลัยมีหน่วยงาน คือ สำนัก กีฬา สถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา สถาบัน มวยไทย ศูนย์กีฬาและกิจกรรมทางทะเล และ ศูนย์กีฬابนพื้นที่สูง	25	-	2.16	1.03	มาก	
(3) การจัดแบ่งคณะวิชาเป็น 3 คณะวิชา คือ คณะ บริการจัดการกีฬา คณะพลศึกษา และคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา	23	2	2.08	1.00	มาก	
(4) โครงสร้างมหาวิทยาลัยมีหน่วยงานระดับแผนก	22	3	1.84	0.94	มาก	
(5) การจัดวางอำนาจหน้าที่ที่เอื้อต่อการทำงาน <u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>	22	3	2.20	0.71	มาก	
(6) มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาเพื่อรองรับการ จัดการเรียน การสอน การพัฒนากีฬา และการให้บริการวิชาการแก่สังคม	7	-				
(7) มีวิทยาเขตกระจายอยู่ตามภูมิภาคถึง 17 วิทยา เขต แต่ยังไม่มี อัตลักษณ์ของแต่ละวิทยา เขตที่ชัดเจน	-	8				
(8) คณะวิชาที่มีอยู่อาจยังไม่ครอบคลุมภารกิจตาม	-	4				

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน	ผลกระทบ		
	(n = 25)	\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ	
พรบ. มหาวิทยาลัย					
(9) คณะวิชาที่มีสาขาวิชาไม่สอดคล้องกับคณะวิชา (คณะบริหารจัดการกีฬา มีสาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาการจัดการธุรกิจสุขภาพ)	-	2			
2. ด้านบุคลากรกับพันธกิจของคณะอุตสาหกรรม กีฬาที่จะจัดตั้ง					
(1) มีบุคลากรด้านอาจารย์ ประกอบด้วยอาจารย์ด้าน พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา นันทนาการ การท่องเที่ยว สื่อสารการกีฬา บริหารธุรกิจ การ จัดการ และการศึกษา	21	4	2.20	0.96	มาก
(2) มีบุคลากรในสายงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่าย แผนและพัฒนา ฝ่ายวิจัยและการประกันคุณภาพ	22	3	2.12	1.01	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
(3) บุคลากรมีประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ ตัดสินกีฬา การจัดการกีฬา ฝ่ายเทคนิคกีฬา และเป็น คณะกรรมการขององค์การทางกีฬา	24	1	1.16	1.03	น้อย
(4) บุคลากรมีความพร้อมในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ	24	1	2.04	0.89	มาก
<u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>					
(5) บุคลากรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ส่งผลให้การดำเนิน งานด้านกีฬาในชุมชนสำเร็จด้วยดี	4	-			
(6) จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนยังไม่เพียงพอ	-	3			
(7) อาจารย์บรรจุใหม่มีประสบการณ์การสอนและการ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา	-	6			
(8) สัดส่วนจำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ของมหาวิทยาลัยต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ สกอ. กำหนด	-	8			
(9) ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด	-	7			
(10) มีอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ สกอ. กำหนด	-	4			
(11) ยังไม่มีการส่งเสริม สนับสนุนทุนให้คณาจารย์ไป ศึกษาต่อหรือ ศึกษายังต่างประเทศ	-	3			
(12) บางคนวิชายังมีบุคลากรที่มีคุณวุฒิไม่ตรงตาม สาขา	-	3			
3. ด้านการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะ				10.0	
อุตสาหกรรมกีฬา	23	2	2.08	0	มาก
(1) มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของ					

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
มหาวิทยาลัย					
(2) มีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้ที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยึดหยุ่นคล่องตัวโปร่งใส และตรวจสอบได้	18	7	2.36	0.76	มาก
(3) ระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและมหาวิทยาลัย ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	21	4	2.28	0.74	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
(4) มีการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย เพื่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ	20	5	2.32	0.69	มาก
(5) มีการดำเนินการให้คณาจารย์และบุคลากรอื่นให้มีความ รู้เท่าทันความก้าวหน้าทางวิชาการด้านการกีฬา ใน ระดับชาติและนานาชาติ	22	3	2.16	0.85	มาก
(6) มีการส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ผลิตผลงานทาง วิชาการด้านการกีฬาในระดับชาติและระดับนานาชาติ	22	3	2.20	0.96	มาก
(7) มีการกำหนดให้บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลัก ธรรมาภิบาล	20	5	2.28	0.94	มาก
(8) มีอิสระในการจัดการเรียนการสอน การศึกษาวิจัย การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การเงิน งบประมาณ และทรัพย์สิน	24	1	2.16	0.99	มาก
(9) จัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน	25	-	2.32	0.90	มาก
(10) จัดสรรทุนการศึกษา สวัสดิการให้แก่ผู้เรียนที่มี ความสามารถทางการกีฬา	22	3	2.16	0.94	มาก
(11) มีระบบควบคุมภายในและระบบตรวจสอบที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ขจัดความ ขัดแย้งผลประโยชน์ และการทุจริตและประพฤติมิ ชอบ	20	5	2.08	1.04	มาก
<u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>					
(12) มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมทำให้เกิดความ คล่องตัวในการปฏิบัติงาน	3	-			
(13) ระบบสารสนเทศยังไม่สมบูรณ์ ยังไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้เท่าที่ควร		3			
(14) การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ		4			

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)	\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ	
(15) นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตราค่าจ้างของหน่วยงาน ภาครัฐ แต่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีภารกิจ เพิ่มขึ้นตาม พรบ.		5			
(16) การบริหารงานเป็นการสั่งการจากส่วนกลาง (สำนักงานอธิการบดี) ไปยังวิทยาเขตทั้ง 17 วิทยาเขต ทำให้ไม่คล่องตัว		6			
4. ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่ คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการศึกษา					
(1) บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีทักษะอาชีพ และมี ความรอบรู้ในศาสตร์ด้านการกีฬา เป็นที่ยอมรับของ สังคม	23	2	2.28	0.74	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
(2) บัณฑิตเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม	15	10	2.08	0.95	มาก
(3) บัณฑิตมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ	8	17	2.08	1.04	มาก
(4) บัณฑิตมีสัมมาอาชีพ เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มุ่งมั่น บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง รู้คุณค่าและรักษาความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก	22	3	2.16	0.85	มาก
(5) บัณฑิตมีงานทำตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา	20	5	2.20	0.82	มาก
<u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>					
(6) นักศึกษามีความโดดเด่นด้านพลศึกษาและกีฬามีน้ำใจนักกีฬา มีจิตสาธารณะสูง	5				
(7) นักศึกษายังขาดทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	-	5			
(8) นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา	-	7			
(9) นักศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการกีฬาแต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	-	5			

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
5. ด้านการวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา ตอบสนอง					
ความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา					
(1) มีผลงานวิจัยด้านการกีฬาที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรม การกีฬา ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	8	17	2.28	0.94	มาก
(2) มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและสถานประกอบการ	6	19	2.28	0.94	มาก
(3) มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ	10	15	2.20	0.87	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		ระดับ ผลกระทบ
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	
(4) ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิตหรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ	8	17	2.28	0.74	มาก
(5) การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำความรู้ ผลงานวิจัย และนวัตกรรมด้านการกีฬาไปใช้ในการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้กับประเทศ	7	18	2.28	0.84	มาก
(6) การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา	11	14	2.12	0.93	มาก
<u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>					
(7) มีกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเวทีนำเสนองานวิจัยระดับนานาชาติ	7	-			
(8) มีวารสารวิชาการเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่	15	-			
(9) ไม่มีระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลการวิจัย การสืบค้นวารสารและงานวิจัยโดยเฉพาะฐานข้อมูลต่างประเทศ	-	4			
(10) ผลงานวิจัยยังไม่ค่อยถูกถ่ายทอดหรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างเป็นรูปธรรม	-	3			
(11) ผลงานวิจัยที่เป็นงานสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬายังมีน้อย	-	4			

6. ด้านการบริการวิชาการ สอดคล้องกับการกิจการจัดตั้งคณะ

อุตสาหกรรมการกีฬา

(1) การให้บริการวิชาการด้านการฝึกสอนกีฬาในชุมชน การจัดบริการด้านการออกกำลังกาย กีฬา สุขภาพ การท่องเที่ยวและนันทนาการ	23	2	2.08	1.04	มาก
(2) การส่งนักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการด้าน	23	2	2.16	1.14	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
อุปกรณ์การศึกษา บริษัทนำเที่ยว สถานออกกำลังกาย และสโมสรกีฬา					
(3)การบริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคม และอุตสาหกรรมการศึกษา ตามระดับความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	20	5	2.20	1.04	มาก
(4)การให้บริการทางวิชาการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมแก่ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน สังคม และอุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	20	5	2.04	1.02]มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
(5)การส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม เพื่อสร้างเสริมการมีจิตสาธารณะในการนำความรู้และประสบการณ์เพื่อสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม	22	3	2.16	1.07	มาก
(6)ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ	20	5	1.96	1.06	มาก
<u>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</u>					
(7) การบริการวิชาการส่วนใหญ่จะเป็นบริการทางการศึกษา เนื่องจากเป็นความเชี่ยวชาญของบุคลากร จึงอาจไม่ครอบคลุมกับความต้องการของชุมชน	-	4			
7. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย					
สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา					
กึ่ง	23	2	1.68	1.11	ปานกลาง
(1)มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการด้านการกีฬา ซึ่งนำไปสู่การสืบสานการสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม กีฬาไทย การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ					
(2)มีการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกีฬาไทย โดยการอนุรักษ์ ฟันฟุ สืบสาน และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ	25	-	1.72	1.06	ปานกลาง
(3)การวิเคราะห์ สังเคราะห์และบูรณาการการทะนุบำรุง	21	4	1.76	1.05	ปาน

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
ศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและ กิจกรรมของผู้เรียน					กลาง
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
(4) มีวิทยาเขตกระจายอยู่ตามภูมิภาค มีความ หลากหลายทางวัฒนธรรม จึงเอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4	-			
(5) การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้านศิลปะและ วัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยา เขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละ วิทยาเขต		3			
8. ด้านการพัฒนาศาสตร์การกีฬา สอดคล้องกับการกิจ					
การจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา					
(1) การพัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬา และทุกระดับการศึกษา	12	13	2.20	1.08	มาก

รายการ	จุด แข็ง	จุดอ่อน น	ผลกระทบ		
	(n = 25)		\bar{X}	S.D	ระดับ ผลกระทบ
(2) การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้าน กีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล	21	4	2.20	1.12	มาก
(3) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬา เพื่อให้มีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานที่สนับสนุนการ ดำเนินงานด้านการกีฬาของมหาวิทยาลัย และการ พัฒนาการกีฬาของประเทศ	24	1	2.04	1.17	มาก
(4) การนำองค์ความรู้ด้านศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการ พัฒนากีฬา	21	4	2.08	1.08	มาก
(5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา	19	6	2.04	1.02	มาก
(6) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการกีฬากับองค์กร ภายในและต่างประเทศ	10	15	2.08	1.00	มาก
(7) การบริหาร การวางแผน การสรรหานักกีฬา และการ ฝึกและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	11	14	2.00	1.04	มาก
ด้านอื่นๆ					
(1) หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ที่ทำให้นักเรียน สนใจเข้าศึกษาต่อ	-	6			
(2) นักศึกษายังขาดทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	-	5			
(3) มีสถาบันอุดมศึกษาอื่นเปิดสอนในหลักสูตรด้านการ กีฬามากขึ้น	-	5			
(4) การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลต่อการจ้าง งานและมีการแข่งขันสูงทั้งด้านอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว	-	3			

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดังนี้

ด้านโครงสร้างกับพันธกิจและการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็งอันดับแรกคือ โครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีหน่วยงาน คือ สำนักกีฬา สถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา สถาบันมวยไทย ศูนย์กีฬาและกิจกรรมทางทะเล ศูนย์กีฬابนพื้นที่สูง และการจัดแบ่ง คณะวิชาเป็น 3 คณะวิชา คือ คณะบริการจัดการกีฬา คณะพลศึกษา และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีผลกระทบระดับมาก รองลงมาคือ การจัดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มี 17 วิทยาเขต มีคณะกรรมการบริหารประจำภาค มีสำนักงานอธิการบดีที่ส่วนกลาง และมีผลกระทบระดับมาก

ด้านบุคลากรกับพันธกิจของคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่จะจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็ง อันดับแรกคือ บุคลากรมีความพร้อมในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ มีผลกระทบระดับมาก และบุคลากรมีประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา การจัดการกีฬา ฝ่ายเทคนิคกีฬา และเป็นคณะกรรมการขององค์การทางกีฬา มีผลกระทบระดับน้อย รองลงมาคือ มีบุคลากรในสายงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายแผนและพัฒนา ฝ่ายวิจัยและการประกันคุณภาพ มีผลกระทบระดับมาก

ด้านการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็งอันดับแรกคือ จัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน มีผลกระทบระดับมาก รองลงมาคือ มีอิสระในการจัดการเรียนการสอน การศึกษาวิจัย การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การเงินงบประมาณ และทรัพย์สิน และมีผลกระทบระดับมาก

ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็ง อันดับแรกคือ บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีทักษะอาชีพ และมีความรอบรู้ในศาสตร์ด้านการกีฬา เป็นที่ยอมรับของสังคม มีผลกระทบระดับมาก รองลงมาคือ บัณฑิตมีสัมมาอาชีพ เป็นผู้มีความรู้คุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง รู้คุณค่าและรักษาความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก และมีผลกระทบระดับมาก

ด้านการวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา จุดอ่อน อันดับแรกคือ ขาดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์การภาครัฐและ

สถานประกอบการ มีผลกระทบระดับมาก รองลงมาคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำความรู้ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬาไปใช้ในการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้กับประเทศ และมีผลกระทบระดับมาก

ด้านการบริการวิชาการ สอดคล้องกับการกิจกรรมจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็งอันดับแรก คือ การให้บริการวิชาการด้านการฝึกสอนกีฬาในชุมชน การจัดบริการด้านการออกกำลังกาย กีฬา สุขภาพ การท่องเที่ยวและนันทนาการ และการส่งนักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการด้านอุปกรณ์ การกีฬา บริษัทนำเที่ยว สถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬา และมีผลกระทบระดับมาก รองลงมาคือ การส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม เพื่อส่งเสริมการมีจิตสาธารณะในการนำความรู้และประสบการณ์เพื่อสร้างประโยชน์ส่วนรวม และมีผลกระทบระดับมาก

ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและความเป็นไทยสอดคล้องกับการกิจกรรมจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา จุดแข็งอันดับแรกคือ มีการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกีฬาไทย โดยการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ มีผลกระทบระดับปานกลาง รองลงมาคือ มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการด้านการกีฬา ซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปะ วัฒนธรรม กีฬาไทย การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปะและ วัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ และมีผลกระทบระดับปานกลาง

ในการกำหนดกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยการวิเคราะห์จากสภาพปัจจุบันของ อุตสาหกรรมการกีฬาจากการวิเคราะห์เอกสาร จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์การทางการกีฬาและ การอุดมศึกษา และสอบถามผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ผู้วิจัยนำรายการสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติที่ผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติลงความเห็นว่าเป็น จุดแข็ง หรือจุดอ่อน และผลกระทบ จากความเห็นที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรกในแต่ละด้านและมี ผลกระทบในระดับมากหรือมากที่สุด มาจัดกลุ่มตามประเด็นและเรียบเรียงใหม่ให้ครอบคลุมประเด็น ต่าง ๆ ที่นำมาจัดกลุ่ม ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รหัส	ปัจจัยภายใน
S1	โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา
S2	มีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะบุคลากรด้านการกีฬา
S3	มีระบบการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
S4	บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬา
S5	มีการบริการวิชาการแก่สังคมที่สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
S6	มีการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา
S7	มีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยสอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
S8	มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬาที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ
W1	บัณฑิตไม่ค่อยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ไม่ค่อยรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ความสามารถสร้างในการสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศยังมีน้อย
W2	คณาจารย์ยังมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
W3	นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตรากำลังของหน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีการเพิ่มขึ้นตาม พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
W4	มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึงต้องรอการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทางกลไกงบประมาณ และการบริหารจัดการ ส่งผลให้การพัฒนาประสิทธิภาพเชิงบริหารค่อนข้างอ่อนแอปรับตัวช้า
W5	การแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตามภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
W6	การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา
W7	การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละวิทยาเขต
W8	หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุกระดับการศึกษา

3.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำรายการสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ด้วยการใช้ PESTEL analysis (Lydden et al., 2013) จากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสอบถามผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (ตารางที่ 10-15) ผู้วิจัยนำรายการที่ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ลงความเห็นว่ามีผลกระทบระดับสูง มีกรอบระยะเวลายาว ทิศทางผลกระทบบวกหรือลบ หากผลกระทบเป็นบวกจัดอยู่ในกลุ่มโอกาส (O) หากมีผลกระทบเป็นลบ จัดอยู่ในกลุ่มอุปสรรค (T) และมีระดับความสำคัญมากหรือมากที่สุด ในแต่ละด้านมาจัดกลุ่มตามประเด็นและเรียงเรียงใหม่ให้ครอบคลุมและกระชับมากขึ้น และจัดทำผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังตารางที่ 4.8 ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์โอกาส (O) อุปสรรค (T) ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รหัส	ปัจจัยภายนอก
O1	การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬา
O2	การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D)
O3	การสนับสนุนการพัฒนา กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ
O4	การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก
O5	การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม
O6	ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น และกระแสมานิยมเข้าชมการแข่งขันกีฬา ที่ได้รับความสนใจและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง
O7	การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้ มีนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก

รหัส	ปัจจัยภายนอก
O8	การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
O9	ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนการพัฒนาด้านการกีฬาต่าง ๆ มุ่งส่งเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา
T1	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่าง สูญพันธุ์ไป
T2	การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI
T3	การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน
T4	หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้การจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยได้นำผลการจากวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่ได้จุดแข็ง 8 ประเด็น จุดอ่อน 8 ประเด็น และสภาพแวดล้อมภายนอก โอกาส 9 ประเด็นและ อุปสรรค 4 ประเด็น มาจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการเปรียบเทียบจุดแข็ง 8 ประเด็นกับจุดอ่อน 8 ประเด็น และการเปรียบเทียบ โอกาส 9 ประเด็นและ อุปสรรค 4 ประเด็น ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จุดแข็ง (Strenghts)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรม การกีฬา (S1)	1. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ผลิต ได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ไม่ค่อยรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ความสามารถสร้างในการสร้างโอกาส และเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศยังมีน้อย (W1)
2. มีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะ บุคลากรด้านการกีฬา (S2)	2. คณาจารย์ยังมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการไม่ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (W2)
3. มีระบบการบริหารจัดการที่พร้อมกับการ จัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการ กีฬา (S3)	3. นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตรากำลังของหน่วยงาน ภาครัฐ แต่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมี การกิจเพิ่มขึ้นตาม พรบ.มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ (W3)
4. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุน การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S4)	4. มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึงต้องรอการ สนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทางกลไกงบประมาณ และการบริหารจัดการ ส่งผลให้การพัฒนา ประสิทธิภาพเชิงบริหารค่อนข้างอ่อนแอปรับตัว ช้า (W4)
5. มีการบริการวิชาการแก่สังคมที่สอดคล้อง กับการกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการ กีฬา (S5)	5. การแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตามภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W5)
6. มีการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อ ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม การกีฬา (S6)	6. การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่สอดคล้องกับ ความ ต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา (W6)
7. มีการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและ ความ เป็นไทยสอดคล้องกับการกิจการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา (S7)	7. การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้านศิลปะและ วัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยา เขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละ วิทยาเขต (W7)
8. มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬา	8. หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่

จุดแข็ง (Strenghts)	จุดอ่อน (Weakness)
ที่สนับสนุนการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมการ กีฬาของประเทศ (S8)	ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุกระดับ การศึกษา (W8)



ตารางที่ 19 (ต่อ)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
1. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จากอุตสาหกรรมการกีฬา (O1)	1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อ พฤติกรรม การบริโภค ทำให้สินค้า บางอย่างและอาชีพบางอย่าง สูญพันธุ์ไป
2. การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา	

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
<p>ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) (O2)</p> <p>3. การสนับสนุนการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (O3)</p> <p>4. การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์ และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก (O4)</p> <p>5. การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรม การกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม (O5)</p> <p>6. โสฬสไต่ล้งของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น และกระแสความนิยมเข้าชมการแข่งขันกีฬา ที่ได้รับความนิยมและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง (O6)</p> <p>7. การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มีนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก (O7)</p> <p>8. การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางด้านการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ (O8)</p> <p>9. ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนการพัฒนาด้านการกีฬาต่างมุ่งส่งเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม</p>	<p>(T1)</p> <p>2. การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI (T2)</p> <p>3. การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน (T3)</p> <p>4. หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้การจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา (T4)</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
การศึกษา (O9)	

ส่วนที่ 2 ผลการจัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรม การศึกษา มหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ

การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) โอกาส (O) ข้อจำกัด (T) และจุดอ่อน (W) ผู้วิจัยนำจุดแข็ง 8 ประเด็น และโอกาส 9 ประเด็นมาจัดทำ กลยุทธ์เชิงรุก SO Strategy ดังตารางที่ 4.10 นำจุดแข็ง 8 ประเด็น และอุปสรรค 4 ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงป้องกัน ST Strategy ดังตารางที่ 21 นำจุดอ่อน 8 ประเด็น และโอกาส 9 ประเด็นมาจัดทำกลยุทธ์เชิงแก้ไข WO Strategy ดังตารางที่ 22 และนำจุดอ่อน 8 ประเด็น และอุปสรรค 4 ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงรับ WT Strategy ดังตารางที่ 13 และแผนภูมิที่ 2 -5

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรุก SO Strategy

จุดแข็ง (Strenghts)	โอกาส (Opportunity)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO)
1. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ และ พันธกิจของมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา (S1)	1.การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการศึกษา (O1)	1.ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศ ที่เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา (S1) (S2) (S3) (O2) (O6) (O7)
2. มีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะบุคลากรด้านการศึกษา (S2)	2.การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) (O2)	2.ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่ นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของตนเอง (S4) (O1)
3. มีระบบการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา (S3)	3.การสนับสนุนการพัฒนาเพื่อ การท่องเที่ยว และ นันทนาการ (O3)	
4. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา (S4)	4.การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา การพัฒนาอุปกรณ์และบริการทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา สำหรับใช้ในประเทศ และการส่งออก (O4)	
	5.การพัฒนาการศึกษาอาชีพทุก	

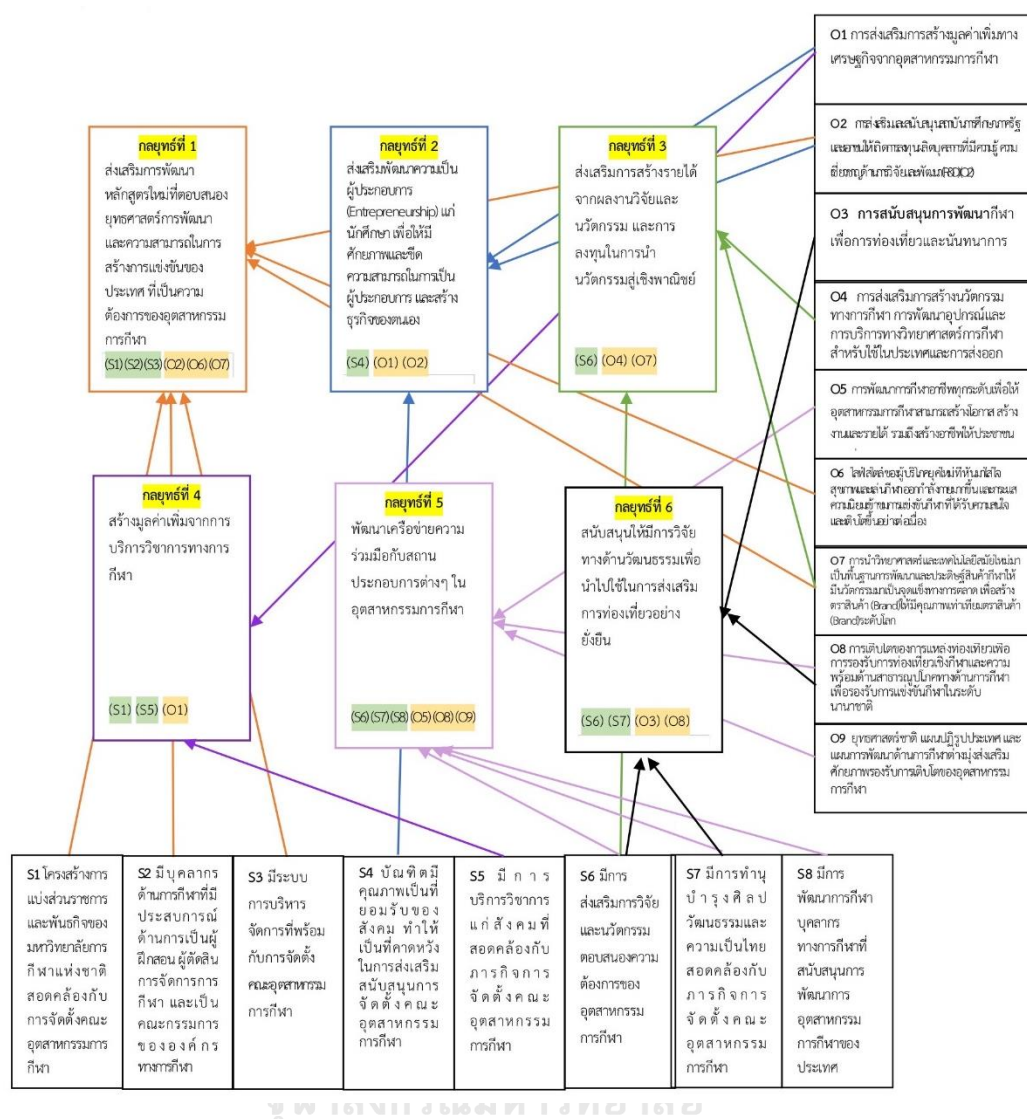
จุดแข็ง (Strenghts)	โอกาส (Opportunity)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO)
5. มีการบริการวิชาการแก่สังคมที่สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S5)	ระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม (O5)	(O2)
6. มีการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา (S6)	6.ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น และกระแสความนิยมเข้าชมการแข่งขันกีฬา ที่ได้รับความนิยมสนใจและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง (O6)	3.ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ (S6) (O4) (O7)
7. มีการทะนุถุศลปะ วัฒนธรรม และความเป็นไทยสอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S7)	7.การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มีความนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand)ให้มีคุณภาพเท่าเทียมมตราสินค้า (Brand)ระดับโลก (O7)	4.สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา (S1) (S5) (O1)
8. มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬาที่สนับสนุนการพัฒนาการอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ (S8)	8.การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความพร้อมด้านสาธารณูปโภค ทางด้านการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ (O8)	
	9.ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนการพัฒนาทางการกีฬาต่าง มุ่งส่งเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา (O9)	

จากตารางที่ 20 พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น โอกาส (O) 9 ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงรุก SO Strategy ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทำให้ได้กลยุทธ์เชิงรุก ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศที่เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา (S1) (S2) (S3) (O2) (O6) (O7)
2. ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของตนเอง (S4) (O1) (O2)
3. ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ (S6) (O4) (O7)
4. สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา (S1) (S5) (O1)
5. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษากับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา (S6) (S7) (S8) (O5) (O8) (O9)
6. สนับสนุนให้มีการวิจัยทางด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (S6) (S7) (O3) (O8)

ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรุก (SO) ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจัดทำแผนภูมิความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น โอกาส (O) 9 ประเด็น เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์กับจุดแข็ง (S) และโอกาส (O) กับกลยุทธ์ ดังแผนภูมิที่ 4.1 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงป้องกัน ST Strategy

กลยุทธ์เชิงรุก



แผนภาพที่ 2 กลยุทธ์เชิงรุก: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง(S) กับโอกาส (O)

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น และอุปสรรค(T) 4ประเด็น

จุดแข็ง (Strenghts)	อุปสรรค (Treats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)
---------------------	------------------	-------------------------

จุดแข็ง (Strenghts)	อุปสรรค (Treats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)
1. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S1)	1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป (T1)	1. ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพและองค์กรผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับธุรกิจของอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นลักษณะหลักสูตรปฏิบัติการ (S1) (S2) (S4) (S8) (T1) (T2) (T3)
2. มีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะบุคลากรด้านการกีฬา (S2)	2. การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI (T2)	2. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นความเชี่ยวชาญของคณะวิชา และตรงตามความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา (S1) (S5) (S8) (T1) (T2) (T3)
3. มีระบบการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S3)	3. การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน (T3)	3. สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลเมืองโลก (S4)(T1)(T2)(T3)
4. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S4)	4. หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้การจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา (T4)	4. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม (S6)(T1) (T2) (T3)
5. มีการบริการวิชาการแก่สังคมที่สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S5)		5. พัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบที่หลากหลาย (S2) (T1) (T2) (T3)
6. มีการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา (S6)		6. ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ (S1) (S3) (S7) (T1) (T4)
7. มีการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและความเป็นไทยสอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (S7)		
8. มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬาที่สนับสนุนการพัฒนาการอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ (S8)		

จากตารางที่ 21 พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น และอุปสรรค(T) 4ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงป้องกัน ST Strategy ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทำให้ได้กลยุทธ์เชิงป้องกัน ดังนี้

1. ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพและองค์กรผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับธุรกิจของอุตสาหกรรมการศึกษา เป็นลักษณะหลักสูตรปฏิบัติการ (S1) (S2) (S4) (S8) (T1) (T2) (T3)

2. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นความเชี่ยวชาญของคณะวิชาและตรงตามความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการศึกษา (S1) (S5) (S8) (T1) (T2) (T3)

3. สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลเมืองโลก (S4) (T1) (T2) (T3)

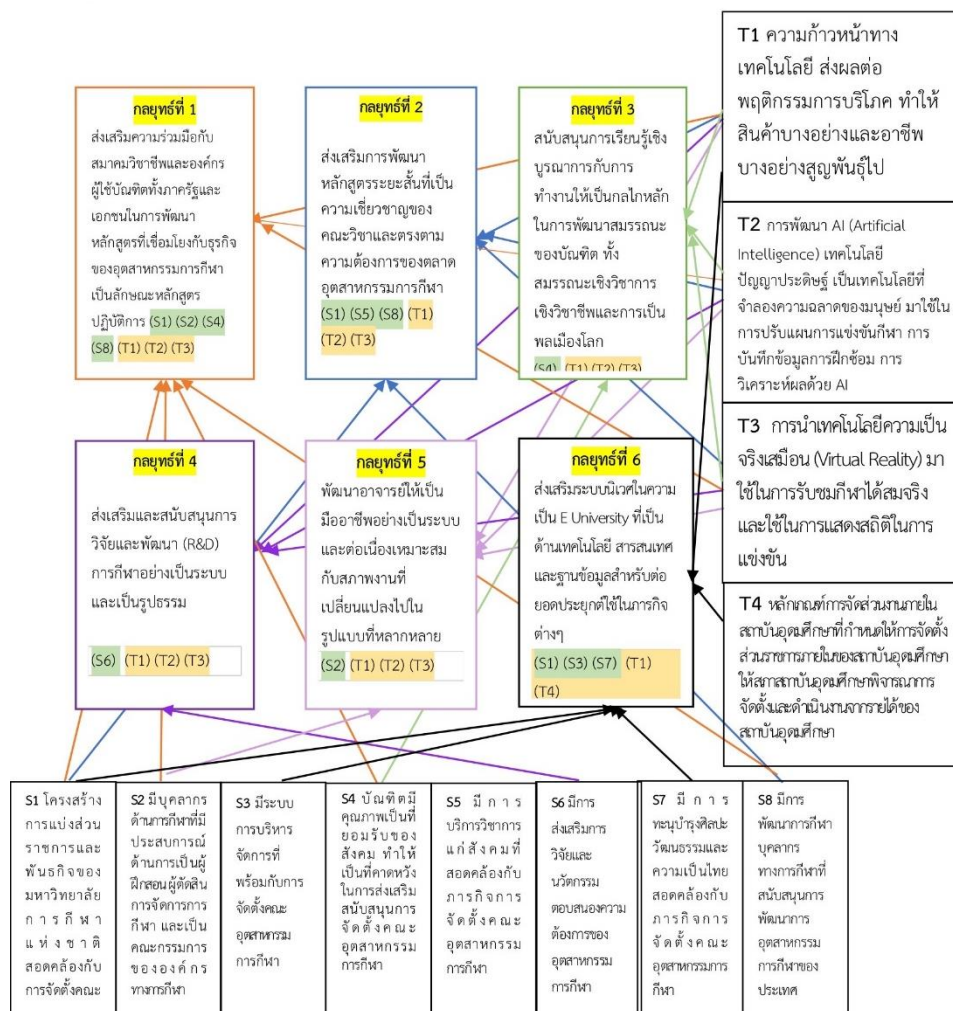
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การศึกษาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม (S6) (T1) (T2) (T3)

5. พัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้มืออาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบที่หลากหลาย (S2) (T1) (T2) (T3)

6. ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ (S1) (S3) (S7) (T1) (T4)

ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์กลยุทธ์ป้องกัน (ST) ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจัดทำแผนภูมิความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) 8 ประเด็น และอุปสรรค (T) 4 ประเด็น เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์กับจุดแข็ง (S) และอุปสรรค (T) กับกลยุทธ์ ดังแผนภูมิที่ 4.2

กลยุทธ์เชิงป้องกัน



แผนภาพที่ 3 กลยุทธ์เชิงป้องกัน : ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง (S) กับอุปสรรค (T)

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO Strategy

จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)
1. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ผลิตได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะ เป็นผู้ประกอบการ ไม่ค่อยรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ความสามารถสร้างโอกาส และเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศยังมีน้อย (W1)	1. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการศึกษา (O1)	1. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มี ความรู้รอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้น ความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิง เทคนิค (W1) (W5) (W8) (O2) (O6) (O9)
2. คณาจารย์ยังมีความรู้และผลงานทางวิชาการ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (W2)	2. การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิต บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการ วิจัยและพัฒนา (R&D) (O2)	2. สร้างระบบ นิเวศใน ความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วย เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความ เป็นอุตสาหกรรมการศึกษา (W1) (W4) (O9)
3. นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตราค่าจ้างของ หน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยมีการเพิ่มขึ้นตาม พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W3)	3. การสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาเพื่อการ ท่องเที่ยวและนันทนาการ (O3)	3. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้าน การใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรม ให้กับนักศึกษา (W1) (O2)
4. มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึงต้องรอการ สนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทางกลไก งบประมาณและการบริหารจัดการ ส่งผล ให้การพัฒนาประสิทธิภาพเชิงบริหาร ค่อนข้างอ่อนแอปรับตัวช้า (W4)	4. การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการ กีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ใน ประเทศและการส่งออก (O4)	4. สร้างระบบ นิเวศการวิจัย และ นวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิด การสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไป ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิง พาณิชย์แบบครบวงจร (W3) (W6) (O1) (O4) (O7)
5. การแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตาม ภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ (W5)	5. การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้ อุตสาหกรรมกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ ประชาชนทุกกลุ่ม (O5)	5. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและ การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์กร ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน (W4) (W7) (O1) (O3) (O5) (O7) (O8) (O9)
6. การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่สอดคล้อง กับความต้องการของอุตสาหกรรมการ กีฬา (W6)	6. โลฟิสต์ไลฟ์ของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจ สุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น และกระแสมหาความนิยมเข้าชมการแข่งขันกีฬา ที่ได้รับความนิยมและเติบโตขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง (O6)	6. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิ อาจารย์ปริญญาก่อนและตำแหน่งทาง วิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน (W2) (O2)
7. การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้าน ศิลป วัฒนธรรม และวัฒนธรรม ควรให้มี ความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขตให้ เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละ วิทยาเขต (W7)	7. การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มา เป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้า กีฬาให้มีความนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทาง การตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มี คุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก (O7)	
8. หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุก ระดับการศึกษา (W8)	8. การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการ รองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความ พร้อมด้านสาธารณูปโภคทางการกีฬา เพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับ นานาชาติ (O8)	
	9. ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และ แผนการพัฒนาด้านการกีฬาต่างมุ่ง ส่งเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมการศึกษา (O9)	

9. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ผลิตได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะ เป็นผู้ประกอบการ ไม่ค่อยรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ความสามารถสร้างในการสร้างโอกาส และเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศยังมีน้อย (W1)	10. การส่งเสริมการสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรม การกีฬา (O1)	7. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพ หรือปฏิบัติการ เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มี ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้น ความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิง เทคนิค (W1) (W5) (W8) (O2) (O6) (O9)
10. คณาจารย์ยังมิคุ้นเคยและผลงาน ทางวิชาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (W2)	11. การส่งเสริมและสนับสนุน สถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิด การลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความ เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) (O2)	8. สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วย เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความ เป็นอุตสาหกรรมการกีฬา (W1) (W4) (O9)
11. นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตราค่า ของหน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยมีการเพิ่มขึ้นตาม พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W3)	12. การสนับสนุนการพัฒนา กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (O3)	9. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้าน การใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรม ให้กับนักศึกษา (W1) (O2)
12. มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึง ต้องรอการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทาง กลไกงบประมาณและการบริหารจัดการ ส่งผลให้การพัฒนาประสิทธิภาพเชิง บริหารค่อนข้างอ่อนแอปรับตัวช้า (W4)	13. การส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนา อุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์ การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการ ส่งออก (O4)	10. สร้างระบบนิเวศการวิจัย และนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้ เกิดการสร้างผลงานวิจัย และ นวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ สังคมและเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร (W3) (W6) (O1) (O4) (O7)
13. การแบ่งคณะวิชายังไม่ ครอบคลุมตามภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W5)	14. การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุก ระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถ สร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึง สร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม (O5)	11. ส่งเสริมให้มีการพัฒนา เทคโนโลยีและการถ่ายทอดองค์ ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์การให้มีความเข้มแข็งและ ยั่งยืน (W4) (W7) (O1) (O3) (O5) (O7) (O8) (O9)
14. การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่ สอดคล้องกับความต้องการของ อุตสาหกรรมการกีฬา (W6)	15. โลฟส์ไคล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกาย มากขึ้น และกระแสนิยมเข้าชมการ แข่งขันกีฬา ที่ได้รับความสนใจและเติบโต ขึ้นอย่างต่อเนื่อง (O6)	12. ส่งเสริมและสนับสนุนการ เพิ่มคุณภาพอาจารย์ปริญญาเอกและ ตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐาน (W2) (O2)
15. การกำหนดโครงการการ ดำเนินงานด้านศิลป วัฒนธรรม และ วัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันในแต่ ละวิทยาเขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัต ลักษณ์ของแต่ละวิทยาเขต (W7)	16. การนำวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนา และประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มีความเป็น จุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand)ระดับโลก (O7)	
16. หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุกศาสตร์ การกีฬาและทุกระดับการศึกษา (W8)	17. การเติบโตของการแหล่ง ท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิง กีฬาและความพร้อมด้านสาธารณูปโภค ทางด้านการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขัน กีฬาในระดับนานาชาติ (O8)	
	18. ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูป ประเทศ และแผนการพัฒนาด้านการ กีฬาต่างมุ่งส่งเสริมศักยภาพรองรับการ เติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา (O9)	

จากตารางที่ 22 พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) 8 ประเด็น และโอกาส (O) 9 ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงแก้ไข WO Strategy ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทำให้ได้กลยุทธ์เชิงแก้ไข ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค (W1) (W5) (W8) (O2) (O6) (O9)
2. สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา (W1) (W4) (O9)
3. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก่อนสำเร็จการศึกษา (W1) (O2)
4. สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร (W3) (W6) (O1) (O4) (O7)
5. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์กรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน (W4) (W7) (O1) (O3) (O5) (O7) (O8) (O9)
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน (W2) (O2)

ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจัดทำแผนภูมิความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) 8 ประเด็น และโอกาส (O) 9 ประเด็น เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์กับจุดอ่อน (W) และโอกาส (O) กับกลยุทธ์ดังแผนภูมิที่ 4.3

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรับ WT Strategy

จุดอ่อน (Weakness)	อุปสรรค (Threats)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT)
1. บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ผลิตได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ไม่อยู่รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก	1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหาร ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป (T1)	1. ส่งเสริมการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ (W1) (W2) (W8) (T1)
2. คณาจารย์ยังมีความรู้และผลงานทางวิชาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (W2)	2. การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI (T2)	2. พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (W1) (T1)
3. นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตราค่าจ้างของหน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีการเพิ่มขึ้นตาม พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W3)	3. การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน (T3)	3. พัฒนาระบบติดตามผลด้วย การปรับปรุงการเรียนรู้อะดอดและการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน (W1) (T1)
4. มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึงต้องรอการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทางกลไกงบประมาณและการบริหารจัดการ ส่งผลให้การพัฒนาประสิทธิภาพเชิงบริหารค่อนข้างอ่อนแอปรับตัวช้า (W4)	4. หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้การจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา (T4)	4. สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ (W6) (W7) (T3)
5. การแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตามภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (W5)		5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ (W4) (T1) (T2) (T3)
6. การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมกีฬา (W6)		6. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล (W3) (W4) (W5) (T4)
7. การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละวิทยาเขต (W7)		
8. หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุกระดับการศึกษา (W8)		

จากตารางที่ 23 พบว่า การหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) 8 ประเด็น และอุปสรรค (T) 4 ประเด็น มาจัดทำกลยุทธ์เชิงรับ WT Strategy ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทำให้ได้กลยุทธ์เชิงรับ ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ (W1) (W2) (W8) (T1)
2. พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (W1) (T1)
3. พัฒนาระบบบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน (W1) (T1)
4. สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ (W6) (W7) (T3)
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ (W4) (T1) (T2) (T3)
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล (W3) (W4) (W5) (T4)

ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงรับ (WT) ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจัดทำแผนภูมิความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) 8 ประเด็น และอุปสรรค (T) 4 ประเด็น เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์กับจุดอ่อน (W) และอุปสรรค (T) กับกลยุทธ์ ดังแผนภูมิที่ 5

กลยุทธ์เชิงรับ



แผนภาพที่ 5 กลยุทธ์เชิงรับ: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) กับอุปสรรค (T)

ส่วนที่ 3 การจัดทำ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาในตอนต้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจากปัจจัยภายนอก และสภาพแวดล้อมจากปัจจัยภายในที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) โอกาส (O) อุปสรรค (T) และจุดอ่อน (W) ของสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา โดยนำกลยุทธ์ที่ได้จากตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาจัดกลุ่มกลยุทธ์ และตั้งชื่อกลยุทธ์หลัก โดยนำผลการศึกษา ข้อเสนอแนะของผู้บริหารองค์การทางการกีฬา และผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬา มาพัฒนากลยุทธ์ตามกลยุทธ์ และนำมาขยายร่างแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก 24 กลยุทธ์

ส่วนที่ 4 การตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้ไปจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ(ร่าง) โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้มาจากกลุ่มตัวอย่างใน 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้นิติ กลุ่มละ 3 – 4 คน รวม 10 คน (ภาคผนวก ก) สรุปผลตรวจสอบ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการตรวจสอบ(ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษา กับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับสถาน ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.60	0.69	มากที่สุด
1) ศึกษาปัญหาและความต้องการของหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน เพื่อนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ในการตอบสนองความ ต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา	4.60	0.69	มากที่สุด
2) แสวงหาและสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรชั้นนำ ในต่างประเทศเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักศึกษา	4.60	0.67	มากที่สุด
3) พัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการนำผลิตภัณฑ์ด้านอุตสาหกรรม การกีฬาที่พัฒนาร่วมกันไปสู่การปฏิบัติและใช้ประโยชน์ร่วมกันในเชิง พาณิชย์	4.70	0.67	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศ ที่เป็น ความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) พัฒนาหลักสูตรใหม่ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับกระแสการ เปลี่ยนแปลงของโลกและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของ อุตสาหกรรมการกีฬา	4.90	0.31	มากที่สุด
2) พัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของ อุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท	4.50	0.52	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพและองค์กรผู้ ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาในการ พัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับธุรกิจของอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการ วิจัย การเรียน การสอน และการ บริการวิชาการกับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
2) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการใน	4.90	0.31	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
อุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบ Up-skill Re-skill และ New- skill			
3) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิตเพื่อให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่ผู้เรียน ภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปแก้ไขจากหน่วยงานที่ลงนามในความร่วมมือ	4.60	0.84	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program)	4.90	0.31	มากที่สุด
2) พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรวัยทำงานในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning)	4.80	0.42	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.5 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการเพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพหรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค	4.80	0.42	มากที่สุด
1) สำรวจความต้องการบุคลากรของสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.90	0.31	มากที่สุด
2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อร่วมกันตั้งแต่ออกแบบหลักสูตรปฏิบัติการ ร่วมกันจัดการเรียนรู้ในศาสตร์สาขานั้นผ่านการเรียนรู้จริงในสถานประกอบการ	4.90	0.31	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.48	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
1) สรรหาบุคลากรที่มีความสามารถสูงหรือมีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งภายในและต่างประเทศมาร่วมงานเพื่อริเริ่มและร่วมพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.48	มากที่สุด
2) พัฒนาสมรรถนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะทักษะวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬาแก่อาจารย์	4.70	0.67	มากที่สุด
3) ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรให้มีความรู้และทักษะที่พร้อม และเหมาะสมในการทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ภาษาและการสื่อสาร	4.70	0.67	มากที่สุด
4) พัฒนาบุคลากรให้เป็นนักบริการมืออาชีพในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.63	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	4.60	0.69	มากที่สุด
1) ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	4.80	0.42	มากที่สุด
2) พัฒนาระบบส่งเสริมความก้าวหน้าตามสายวิชาชีพที่สะท้อนให้เห็นถึง ผลงานและการมีส่วนร่วมส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จขององค์กร	4.70	0.48	มากที่สุด
3) ส่งเสริมการยกย่องเชิดชูบุคลากรที่มีผลงานที่โดดเด่น	4.60	0.51	มากที่สุด
4) มีกระบวนการขับเคลื่อนอาจารย์เข้าสู่มาตรฐานอาจารย์มืออาชีพโดยจัดสัมมนาเพื่อขับเคลื่อนเข้าสู่มาตรฐานฯ	4.60	0.69	มากที่สุด
5) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น ให้ทุนการศึกษา ฯลฯ	4.70	0.67	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
6) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น เช่น ให้ทุนการพัฒนางานทางวิชาการ ฯลฯ	4.50	0.85	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้ยุคใหม่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการ กีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) พัฒนาระบบการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิด เป็นรูปแบบเฉพาะของวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นใน การเรียนรู้มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย	4.90	0.31	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
2) เน้นรูปแบบการสอนแบบการสร้างประสบการณ์ (Learning experience) การลงมือทำหรือการพบปัญหาด้วยตนเอง	4.90	0.31	มากที่สุด
3) เน้นการเรียนรู้ Active Learning ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.90	0.31	มากที่สุด
4) เน้นให้นักศึกษารสร้างประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์จริงที่มีอาชีพใช้กันในชีวิตจริง จิตจรรยาบรรณการศึกษามาเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพ	4.90	0.31	มากที่สุด
5) การจัดการเรียนรู้เน้นการเรียนรู้ที่ต้องนำไปใช้ได้เลย มุ่งเน้น How-to ที่ตอบสนอง emergent needs ของคนที่ต้องเผชิญกับรูปแบบธุรกิจ การบริการและการทำงานของภาคอุตสาหกรรม การศึกษาที่เปลี่ยนไปได้ทันที	4.70	0.48	มากที่สุด
6) สร้างความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้นกับวิชาอื่นๆ	4.60	0.51	มากที่สุด
7) ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.60	0.69	มากที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลลัพธ์ที่ 3 เพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการศึกษา	4.90	0.31	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของตนเอง	4.90	0.31	มากที่สุด
1) ให้มีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียน การสอน เพื่อเตรียมนักศึกษาให้มีศักยภาพและความพร้อมในการเข้าสู่ธุรกิจใอุตสาหกรรมการศึกษา	4.90	0.31	มากที่สุด
2) ให้มีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับ	5.00	0.00	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
การเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ 3) จัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มีจำนวนมาก ขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามี วิสัยทัศน์ และความพร้อมในการสร้างธุรกิจ Startup ใน อุตสาหกรรมการศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning) ให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลเมืองโลก	4.90	0.31	มากที่สุด
1) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน โดยการบูรณาการเรียนการสอนกับการทำงานให้ยืดหยุ่น เน้นความแตกต่างและหลากหลายตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาชีพ สภาพพื้นที่ตั้ง บริบทของวิทยาเขต และสอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ในสภาพจริงที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือเป็นการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education)	4.80	0.42	มากที่สุด
2) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎีการฝึกปฏิบัติ และความรู้ในการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถทั้งด้านนวัตกรรมวิชาชีพ และความเป็นพลเมืองโลก	4.60	0.69	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) กำหนดมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ก่อนสำเร็จการศึกษา	4.80	0.42	มากที่สุด
2) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21	4.70	0.48	มากที่สุด
3) มีกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของทั้งบุคลากรและนักศึกษา	4.80	0.42	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	4.70	0.48	มากที่สุด
1) สร้างความรู้ความเข้าใจในด้านปัญญาประดิษฐ์ให้กับนักศึกษา	4.60	0.51	มากที่สุด
2) สร้างนักศึกษาให้เป็นผู้ที่พร้อมจะออกไปใช้ชีวิต และอยู่ในโลกของ	4.80	0.42	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
การทำงานท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและปัญหา ความไม่แน่นอน			
3) จัดให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ เพื่อเตรียมความพร้อมการเป็นบัณฑิตคุณภาพในอนาคต ได้แก่ 1) Smart IT 2) Smart English 3) Smart Character 4) Smart Health 5) Smart Brain และ 6) Smart Heart	4.90	0.31	มากที่สุด
4) ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.70	0.48	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์ที่ 3.5 พัฒนาศักยภาพคนใหม่ ด้วยการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.90	0.31	มากที่สุด
1) ส่งเสริมให้นักศึกษาประยุกต์ความรู้ ทักษะการทำงาน และทักษะเฉพาะให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามสาขาอาชีพ ได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มพูนประสบการณ์จนมีความพร้อมที่จะเริ่มงานได้จริง ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา	4.90	0.31	มากที่สุด
2) พัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์กับบัณฑิต สร้างให้เกิดกำลังคนป้อนตลาดแรงงานที่สามารถทำงานโดยใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ และการเรียนรู้ของเครื่อง (AI/Machine Learning) ได้	4.90	0.31	มากที่สุด
3) จัดการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์ที่มุ่งเน้นการเพิ่มทักษะยุคใหม่ที่ จำเป็น และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงโดยใช้ชุมชนและสภาพปัญหาจริงเป็นฐาน (Integrated Community-Based Learning)	4.90	0.31	มากที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนาศักยภาพคนจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม	4.80	0.42	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.1 ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
1) ส่งเสริมการนำผลการวิจัยและนวัตกรรม ไปถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ใช้งานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานอย่างเหมาะสม	4.50	0.85	มากที่สุด
2) พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในด้านอุตสาหกรรมการกีฬาของบุคลากร	4.70	0.48	มากที่สุด
3) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา	4.60	0.69	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.2 สนับสนุนให้มีการวิจัยทางด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้	4.70	0.48	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน			
1) สนับสนุนทุนวิจัยให้แก่กวิจัยด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน	4.50	0.97	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม	4.80	0.42	มากที่สุด
1) สนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาที่นำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับภาคอุตสาหกรรมการกีฬา	4.90	0.31	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
2) สนับสนุนทุนระดับปริญญาเอกและหลังปริญญาเอกทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีจำนวนนักวิจัยที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอที่จะสามารถสร้างศักยภาพของอาจารย์ ให้ถึงระดับสูงสุด และเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการทำงานระหว่างนักวิจัยต่างวัฒนธรรม	4.70	0.67	มากที่สุด
3) สนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ โดยให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรด้านต่าง ๆ จากภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ของอุตสาหกรรมการศึกษา	4.60	0.69	มากที่สุด
4) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนทั้งในรูปแบบฝังตัวทำงานในภาคอุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อความเข้าใจโจทย์วิจัยที่ถูกต้อง หรือการพัฒนาข้อเสนอโครงการ และการทำวิจัยร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์	4.40	0.84	มาก
5) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ	4.80	0.63	มากที่สุด
6) แสวงหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกหรือจากผู้ประกอบการวิจัยในอุตสาหกรรมการศึกษา	4.60	0.69	มากที่สุด
7) แสวงหาเครือข่ายหรือพันธมิตรด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อทำการวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา	4.60	0.69	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์ แก่สังคมและเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร	4.70	0.48	มากที่สุด
1) พัฒนาระบบนิเวศการวิจัยพื้นฐาน ได้แก่ ห้องสมุดและแหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการกลาง มาตรฐานการจัดทำวารสารวิชาการ	4.60	0.51	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ
			ความเหมาะสม
มาตรฐานการประชุมวิชาการ			
2) จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ	4.60	0.51	มากที่สุด
3) สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อความเป็นนานาชาติ เพื่อให้มีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์สู่ นักวิจัย	4.80	0.63	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับความเหมาะสม
กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
1) การสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
2) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา	4.60	0.69	มากที่สุด
3) สำรวจ และวิเคราะห์สาขางานที่ขาดแคลนบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อจัดทำหลักสูตรในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสาขาดังกล่าว	4.60	0.69	มากที่สุด
4) ยกกระดับมาตรฐานการให้บริการของศูนย์ฝึกกีฬาและบุคลากร	4.50	1.08	มากที่สุด
5) พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลของอุตสาหกรรมกีฬาสู่กลุ่มเป้าหมาย	4.60	0.69	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ	4.80	0.63	มากที่สุด
1) สร้างรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ ระหว่างอุตสาหกรรมการกีฬาและคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.67	มากที่สุด
2) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนาและทดสอบเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนที่นักศึกษาได้ไปเรียนรู้	4.60	0.69	มากที่สุด
3) บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา	4.70	0.48	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5.3 สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา	4.80	0.42	มากที่สุด
1) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา	4.70	0.67	มากที่สุด
2) จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล	4.80	0.42	มากที่สุด

ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากทุกที่ ทุกเวลา การ จัดเตรียมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม	4.80	0.42	มากที่สุด
4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนด้วยตัวเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกมาก ขึ้น อาทิ VR (Virtual Reality) คลิปวิดีโอ เกมออนไลน์ หรืออุปกรณ์เสริมต่าง ๆ	4.80	0.42	มากที่สุด
5) การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ไม่จำกัดพื้นที่เฉพาะคนวิชาแต่ เป็นการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ทั้งในมิติของ เวลา สถานที่และผู้เรียน (Anytime, Anywhere, Anyone)	4.80	0.42	มากที่สุด
6) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) และอุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการ สอน	4.80	0.42	มากที่สุด
7) ปรับปรุงและพัฒนาห้องเรียนให้รองรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน	4.90	0.31	มากที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้ หลักธรรมาภิบาล	4.78	0.44	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6.1 ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็น ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ	4.67	0.70	มากที่สุด
1) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารจัดการภายใน องค์การให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานให้รวดเร็ว ตอบสนอง โปร่งใส และตรวจสอบ ได้(Open Governance) โดยให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการทำงาน ของบุคลากร	4.78	0.44	มากที่สุด
2) นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้เรียนสามารถ เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา	4.78	0.44	มากที่สุด

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
3) การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่าง เต็มรูปแบบ	4.89	0.33	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6.2 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและการถ่ายทอด องค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์การให้มีความ เข้มแข็งและยั่งยืน	5.00	0.00	มากที่สุด
1) ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีให้ทันสมัย และพร้อมใช้ในที่ทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด



ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์ที่ 6.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ	4.89	0.33	มากที่สุด
1) พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานภายในสำนักงานและการบริการการศึกษาของคณะวิชา โดยใช้ระบบสำนักงานดิจิทัล (Digital Office) เต็มรูปแบบ ให้สามารถรองรับการให้บริการนักศึกษาและการให้บริการภาคีหุ้นส่วนภายนอก	4.89	0.33	มากที่สุด
2) สร้างระบบการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ในองค์กร (Interactive Communication) ผ่านระบบดิจิทัล ที่สามารถสื่อสาร เข้าถึง สร้างการมีส่วนร่วมและเกิดการเตรียมความพร้อม	4.89	0.33	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล	5.00	0.00	มากที่สุด
1) สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่ข้อมูลและข่าวสารทางการบริหารสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) และช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ	5.00	0.00	มากที่สุด
2) บริหารจัดการคณะวิชาสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)	5.00	0.00	มากที่สุด
3) บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	4.67	0.33	มากที่สุด
4) สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการทำงานและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	4.78	0.44	มากที่สุด
5) เสริมสร้างการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)	4.89	0.33	มากที่สุด

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินระดับความเหมาะสม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.00 – 4.49 หมายความว่า เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 3.00 – 3.49 หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.00 – 2.49 หมายความว่า เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผลการตรวจสอบ(ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า กลยุทธ์หลักของแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกกลยุทธ์หลัก โดยอันดับแรกคือ กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลักดันทิศสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของ อุตสาหกรรมการกีฬา ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.31) รองลงมาคือ กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษากับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา และกลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.42) อีกทั้งกลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ผู้ทรงคุณวุฒิก็มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด และกลวิธีเกือบทุกกลวิธีผู้ทรงคุณวุฒิก็มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ผู้วิจัยคัดเลือกรายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่ามีความเหมาะสมตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป นำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นอกจากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิ ยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษากับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา มีข้อเสนอแนะคือ

1. การเข้าถึงตลาดนักศึกษาในกลุ่มนี้ นับว่าตรงกลุ่มเป้าหมาย จะเป็นสร้างโอกาสให้ผู้บริหารในหน่วยงาน องค์กรกีฬา ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมการกีฬา ได้เข้าถึงการพัฒนาด้านคุณวุฒิวิชาการ และวิชาชีพ

2. คณะอุตสาหกรรมการกีฬานี้จักได้เป็นศูนย์กลางของผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารอุตสาหกรรมกีฬา ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อการเชื่อมโยงเครือข่าย องค์กรกีฬา ระดับภูมิภาค และระดับโลก เพิ่มเวทีการเชื่อมโยง และสร้างพันธมิตรเครือข่ายของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬา ส่งผลให้เกิดเศรษฐกิจใหม่ด้านกีฬาแก่ประเทศไทย

3. ควรมีรายวิชาเหมือน MBA แต่เจาะลึกสินค้า/การตลาด/การผลิต/การท่องเที่ยว/การบริการ/การเงิน/การบัญชี/ต้นทุน/การส่งเข้าส่งออก/Licensing/การบริหารธุรกิจ และอื่น ๆ

4. ควรพิจารณาหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ (Joint degree) ที่มึงค์ความรู้มาเสริมตัวอาจารย์และนักศึกษา

5. ควรมีการบูรรวมกลยุทธ์ย่อยที่มีความซ้ำซ้อน เช่น ในเรื่องการสร้างเครือข่าย การพัฒนาหลักสูตร ในกลยุทธ์ที่ 1 น่าจะประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการศึกษา กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร Degree และ Non-degree วิชาการ/วิชาชีพ

6. ปรับกลวิธีในการกำหนดสมรรถนะของบัณฑิตตามความต้องการของประเภทอุตสาหกรรมการศึกษา และออกแบบหลักสูตรเพื่อให้ได้สมรรถนะดังกล่าว และจัดการเรียนการสอน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มีข้อเสนอแนะคือ

1. คุณภาพของนักศึกษาที่ติดนั้นย่อมเป็นผลจากการที่ได้รับการถ่ายทอดทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และประสบการณ์ตรงจากผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านมาตรฐาน การจัดการเรียนการสอน ในภาควิชาการจัดการการกีฬาของนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ตลอดจนหลายประเทศในยุโรป ที่มี ความก้าวหน้า และทันสมัย ตลอดจนสามารถสร้างกีฬานานาชาติสู่ความเป็นเลิศ ไปสู่ระดับอาชีพได้ (Professional Sports)

2. การส่งเสริมรูปแบบการเรียนการสอนให้ทันสมัย และตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ ด้วยเทคโนโลยี เพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลงานแก่คณาจารย์ผู้สอน รวมถึงการสร้าง มาตรฐานการเรียนการสอน ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการศึกษา

3. ให้มีการเชื่อมโยง หรือ MOU กับมหาวิทยาลัยกีฬานานาชาติ ที่มีหลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรม กีฬา สร้างโอกาสให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ ฝึกงาน หรือเพิ่มวุฒิการศึกษา แบบ 3+1 คือ เรียนใน มหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ 3 ปี และเรียนที่นานาชาติเพิ่มเติม 1 ปี เป็นต้น จะเป็นการเพิ่ม ทักษะการเรียนรู้ ทั้งภาษา วัฒนธรรม และสร้างประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน และจักเป็นจุดสนใจ แก่ องค์การกีฬา หรือบริษัทฯ ต่าง ๆ ให้ส่ง หรือมอบหมายผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในบริษัท ให้เข้าร่วม สมักร เรียนรู้ และเชื่อมโยงเครือข่าย พันธมิตรธุรกิจอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งหลักสูตรระยะสั้น และ หลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ในระดับ ป.ตรี ป.โท และ ป.เอก

4. ควรมีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ หรือเชิญอาจารย์ต่างประเทศมาช่วยสอนแบบออนไลน์ หากแสวงหาบุคลากรไม่ได้ กลวิธีการพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้มีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญจะได้อีกดีกว่า

กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูง เพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรม การกีฬา มีข้อเสนอแนะคือ

1. วิธีการพื้นฐานในการสร้างให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงได้ ย่อมมาจากบัณฑิตที่มีคุณภาพ ที่จบการศึกษาแล้ว สามารถนำทักษะและองค์ความรู้ใหม่ไปพัฒนาเพิ่มศักยภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าใหม่ให้กับองค์กรหรือบริษัท และหากในอนาคต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถพัฒนาบัณฑิตสมรรถนะสูง ที่จบการศึกษาแล้ว สามารถส่งออกไปทำงานยัง องค์กรกีฬา หรือบริษัทกีฬา ระดับนานาชาติ เพื่อบ่มเพาะ ผู้ชำนาญการกีฬาของประเทศไทย ในอุตสาหกรรมการกีฬาระดับนานาชาติ
2. ไม่ควรระบุเฉพาะภาษาอังกฤษ ควรมีภาษาที่ 3 เป็นเป้าหมายเสริมด้วย
3. นอกจาก AI ยังมี Block chain, metaverse และอื่น ๆ
4. ทำ MOU กับบริษัทในอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อส่งนักศึกษาไปฝึกงาน internship program

กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม มีข้อเสนอแนะคือ

1. การสร้างการรับรู้ การตระหนักถึงอนาคตที่ยิ่งใหญ่ของบัณฑิต ย่อมมาจากการที่บัณฑิตหรือนักศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ และมี Mind Set เป็นสิ่งสำคัญ ตลอดจนสร้างโมเดลและฮีโร่ ผู้ประสบความสำเร็จ ในธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬา และเชื่อมโยงให้สามารถเข้าถึง และสื่อสารติดต่อกันได้ ก็เป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่
2. การสร้างนวัตกรรมจากผลงานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทายขีดความสามารถของหลักสูตร แต่หากมีการตั้งเป้าหมาย ที่ชัดเจน พันธกิจ และกลยุทธ์ที่สอดคล้อง ย่อมนำไปสู่เป้าหมายได้ ประกอบกับ ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการศึกษา และด้านการกีฬามีการพัฒนา เชื่อมโยง และสื่อสาร ด้วยระบบดิจิทัล เข้าถึงแต่ละบุคคลได้ตลอด 24 ชั่วโมง มี Social media สามารถเข้าถึง และเชื่อมโยงกัน
3. การส่งเสริม และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม เน้นการวิจัยเพื่อการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบ ก็จะเป็นการสร้างคำตอบ หรือ Solutions ใหม่ ๆ สอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกิด start up ของอุตสาหกรรมการกีฬา อย่างเป็นรูปธรรม เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ

4. การสร้างระบบนิเวศ งานวิจัย และนวัตกรรมกีฬา นับเป็นหัวใจสำคัญของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดหน่วยงานให้เป็นเจ้าภาพ ในการสร้างระบบนิเวศนี้แก่อุตสาหกรรมการกีฬา
5. ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้าน Innovation มาช่วย
6. ให้มีการบูรณาการหรือการรวมกลยุทธ์ทั้งวัฒนธรรมและกีฬา

กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา มีข้อเสนอแนะคือ

1. การที่จะสร้างให้คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นที่พึ่งพาได้นั้น ย่อมเป็นเป้าหมายที่ท้าทายอย่างยิ่ง แต่ก็เป็นโอกาสที่ดี เนื่องจากปัจจุบัน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะอนุกรรมการ อุตสาหกรรมกีฬา วุฒิสภา ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ต่างร่วมกันประชุมหารือ จัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม หากคณะอุตสาหกรรมการกีฬาจักได้เป็นเจ้าภาพ เป็นศูนย์การการบริหารจัดการพัฒนาวัฒนธรรมอุตสาหกรรมกีฬาแก่ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ ทั้งการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา แต่ละประเภท กว่า 130 ประเภท รวมถึงกรมพลศึกษา และกองนันทนาการกีฬาของกรุงเทพมหานคร และสมาคมกีฬาจังหวัดต่าง ๆ
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ยกระดับมาตรฐานของศูนย์ฝึกกีฬา ตลอดจนพัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลอุตสาหกรรมการกีฬาไปสู่ระดับท้องถิ่น ด้วยการทำงานที่เชื่อมสัมพันธ์กับ อบต.ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย เป็นต้น
3. เปิดหลักสูตรภาคพิเศษ เพื่อให้คนทำงานเรียนรู้ได้

กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีข้อเสนอแนะคือ

1. การที่คณะอุตสาหกรรมการกีฬาได้กำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมระบบนิเวศ สร้างให้เกิดเป็น E University ดังเช่น มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เป็นสิ่งที่ทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์
2. ปัจจุบันเกือบทุกมหาวิทยาลัยในระดับโลกต่างก็สร้างหลักสูตรการสอน ด้วย MOOC (Masive Open Online Course) ที่เป็นบทเรียนออนไลน์ เปิดสอนรายวิชาแบบเปิดขนาดใหญ่ สำหรับสอนประชาชน บุคคลทั่วไป โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเรียน ซึ่งเป็นทางเลือกสำหรับประชาชนสมัยใหม่ที่

ไม่เน้นด้านคุณวุฒิด้านปริญญาบัตร ไม่สนใจเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่กลับเรียนรู้ สร้างทักษะใหม่ จากหลักสูตรที่ตนเองสนใจ และมีความถนัดเรียน เป็นต้น

3. การมีโครงการสร้างพื้นฐาน ระบบการบริหารจัดการ ที่ทันสมัย และพร้อมใช้ทำงานเน้นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ การสร้าง Platform และฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมการกีฬา สำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ นับเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในโลกธุรกิจสมัยใหม่ นับเป็นการสร้างเครดิตแก่ประเทศไทย สร้างความน่าเชื่อถือ แก่สถาบันองค์การกีฬาระดับโลก และเป็นแนวทาง สร้างประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งด้วยอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างแท้จริง

4. เน้นการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล แต่ขาดเรื่องธรรมาภิบาลในผู้บริหารคณะธรรมาภิบาลอาจารย์ในคณะ และธรรมาภิบาลของนักศึกษาในคณะ

ส่วนที่ 5 การนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง / แก้ไข (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้เป็น แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มี 6 กลยุทธ์หลัก 21 กลยุทธ์รอง และ 80 กลวิธี ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายความ ร่วมมือการจัด การศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ใน อุตสาหกรรมการศึกษา	กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้าง ความร่วมมือการจัด การศึกษา กับสมาคม วิชาชีพ องค์การผู้ใช้ บัณฑิตทั้งภาครัฐและ สถานประกอบการใน อุตสาหกรรมการศึกษา	<p>1) สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการ วิจัย การเรียน การสอน และการบริการวิชาการ กับสถาน ประกอบการในอุตสาหกรรมการศึกษา</p> <p>2) สร้างร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและสถาน ประกอบการในอุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อการ พัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบ Up-skill Re-skill และ New- skill</p> <p>3) พัฒนาความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพ องค์การ ผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและสถานประกอบการใน อุตสาหกรรมการศึกษา เพื่อศึกษาปัญหาและความ ต้องการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านอุตสาหกรรม การศึกษาที่พัฒนาร่วมกันไปสู่การใช้ประโยชน์ ร่วมกันในเชิงพาณิชย์</p> <p>4) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่ผู้เรียน ภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนสามารถสร้าง นวัตกรรมเพื่อนำไปแก้ไขจากหน่วยงานที่ลง นามในความร่วมมือ</p> <p>5) แสวงหาและสร้างความร่วมมือกับ สถาบัน การศึกษาและองค์การชั้นนำในต่างประเทศเพื่อ ร่วมกันแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักศึกษา</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
	<p>กลยุทธ์ที่ 1.2</p> <p>ส่งเสริมการพัฒนา</p> <p>หลักสูตรที่ตอบสนอง</p> <p>ยุทธศาสตร์การพัฒนา</p> <p>และความสามารถในการ</p> <p>ในการสร้างการ</p> <p>แข่งขันของประเทศ ที่</p> <p>เป็นความต้องการของ</p> <p>อุตสาหกรรมการศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) พัฒนาหลักสูตรใหม่ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของ อุตสาหกรรมการศึกษา 2) พัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็น ความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งใน ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท 3) พัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ เพื่อมุ่ง ผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและ ปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้าน วิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค 4) พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรม บุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด อุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program) 5) พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถ ตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะ ของบุคลากร วิทยาลัยทำงานในตลาด อุตสาหกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัด การศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning)

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคุณภาพ อาจารย์และ มาตรฐานการเรียนรู้ การสอนให้พร้อมทั้ง การจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรม การกีฬา	กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนา อาจารย์ให้เป็น มืออาชีพอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง เหมาะสมกับสภาพ งานที่เปลี่ยนแปลงใน อุตสาหกรรมการกีฬา	1) สรรหาบุคลากรที่มีความสามารถสูงหรือมีความ เชี่ยวชาญพิเศษด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งภายในและต่างประเทศมาร่วมงาน เพื่อริเริ่ม และร่วมพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 2) พัฒนาสมรรถนะเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนโดยเฉพาะด้านทักษะวิชาชีพของ อุตสาหกรรมการกีฬาแก่อาจารย์ 3) ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ ให้มีความรู้และทักษะที่พร้อม และเหมาะสมใน การทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล ภาษาและการสื่อสาร 4) พัฒนาบุคลากรให้เป็นนักบริการมืออาชีพใน อุตสาหกรรมการกีฬา
	กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริม และสนับสนุนการเพิ่ม คุณวุฒิอาจารย์ ปริญญาเอกและ ตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน	1) ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ การ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 2) พัฒนาระบบส่งเสริมความก้าวหน้าตามสาย วิชาชีพที่สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จขององค์การ 3) ส่งเสริมการยกย่องเชิดชูบุคลากรที่มีผลงานที่ โดดเด่น 4) มีกระบวนการขับเคลื่อนอาจารย์เข้าสู่มาตรฐาน อาจารย์มืออาชีพ โดยจัดสัมมนาเพื่อขับเคลื่อนเข้าสู่ มาตรฐานฯ 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้น เช่น ทุนการศึกษา ฯลฯ 6) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มขึ้น เช่น ทุนการผลงานทางวิชาการ ฯลฯ

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการศึกษา	1) พัฒนาระบบการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดเป็นรูปแบบเฉพาะของวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย	1) พัฒนาระบบการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดเป็นรูปแบบเฉพาะของวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย
	2) เน้นรูปแบบการสอนแบบการสร้างประสบการณ์ (Learning experience) การลงมือทำหรือการพบปัญหาด้วยตนเอง	2) เน้นรูปแบบการสอนแบบการสร้างประสบการณ์ (Learning experience) การลงมือทำหรือการพบปัญหาด้วยตนเอง
	3) เน้นการเรียน Active Learning ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3) เน้นการเรียน Active Learning ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
	4) เน้นให้นักศึกษาสร้างประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์จริงที่มีอาชีพใช้กัน ในอุตสาหกรรมการศึกษามาเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพ	4) เน้นให้นักศึกษาสร้างประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์จริงที่มีอาชีพใช้กัน ในอุตสาหกรรมการศึกษามาเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพ
	5) การจัดการเรียนรู้เน้นการเรียนที่ต้องนำไปใช้ได้เลย มุ่งเน้น How-to ที่ตอบสนอง emergent needs ของคนที่ต้องเผชิญกับรูปแบบธุรกิจ การบริการ และ การทำงาน ของภาคอุตสาหกรรมการศึกษาที่เปลี่ยนไปได้ทันที	5) การจัดการเรียนรู้เน้นการเรียนที่ต้องนำไปใช้ได้เลย มุ่งเน้น How-to ที่ตอบสนอง emergent needs ของคนที่ต้องเผชิญกับรูปแบบธุรกิจ การบริการ และ การทำงาน ของภาคอุตสาหกรรมการศึกษาที่เปลี่ยนไปได้ทันที
	6) สร้างความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้นกับวิชาอื่นๆ	6) สร้างความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้นกับวิชาอื่นๆ

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิต บัณฑิตสมรรถนะสูง เพื่อรองรับภาค การผลิตและบริการ ของอุตสาหกรรม การกีฬา	กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริม พัฒนาความเป็น ผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มี ศักยภาพและขีด ความสามารถในการ เป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของ ตนเอง	1) ให้มีการบูรณาการเรื่องความเป็น ผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อเตรียมนักศึกษาให้มีศักยภาพและความ พร้อมในการเข้าสู่ธุรกิจในอนาคตกรรมการ กีฬา 2) ให้มีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจใน อุตสาหกรรมกรรมการกีฬา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับ การเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็น ผู้ประกอบการ 3) จัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างผู้ประกอบการ รุ่นใหม่ให้มีจำนวนมากขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์บ่ม เพาะวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามี วิสัยทัศน์ และความพร้อมในการสร้างธุรกิจ Startup ในอุตสาหกรรมกรรมการกีฬา
	กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการเรียนรู้เชิง บูรณาการกับการ ทำงาน (Work Integrated Learning) ให้เป็น กลไกหลักในการพัฒนา สมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิง วิชาการ เชิงวิชาชีพ และการเป็นพลเมือง โลก	1) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน โดย การบูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงาน ให้ยืดหยุ่น เน้นความแตกต่างและหลากหลาย ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาชีพ สภาพพื้นที่ตั้ง บริบทของวิทยาเขต และสอด รับกับแหล่งเรียนรู้ในสภาพจริงที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรหรือเป็นการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education) 2) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎีการฝึกปฏิบัติ และความรู้ในการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนา นักศึกษาให้มีความสามารถทั้งด้านนวัตกรรม วิชาชีพ และความเป็นพลเมืองโลก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา	กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา	1) กำหนดมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก่อนสำเร็จการศึกษา
		2) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21
		3) มีกิจกรรมพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของทั้งบุคลากรและนักศึกษา
กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	1) สร้างความรู้ความเข้าใจในด้านปัญญาประดิษฐ์ให้กับนักศึกษา
		2) สร้างนักศึกษาให้เป็นผู้ที่พร้อมจะออกไปใช้ชีวิต และอยู่ในโลกของการทำงานท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
		3) จัดให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ เพื่อเตรียมความพร้อมการเป็นบัณฑิตคุณภาพในอนาคต ได้แก่ 1) Smart IT 2) Smart English 3) Smart Character 4) Smart Health 5) Smart Brain 6) Smart Heart
กลยุทธ์ที่ 3.5 พัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา	กลยุทธ์ที่ 3.5 พัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา	4) ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
		1) ส่งเสริมให้นักศึกษาประยุกต์ความรู้ ทักษะการทำงาน และทักษะเฉพาะให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามสาขาอาชีพ ได้ฝึกปฏิบัติ เพิ่มพูนประสบการณ์จนมีความพร้อมที่จะเริ่มงานได้จริง ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
		<p>2) พัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์แก้ปัญหิต สร้างให้เกิดกำลังคนป้อนตลาดแรงงานที่สามารถทำงานโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และการเรียนรู้ของเครื่อง (AI/Machine Learning) ได้</p> <p>3) จัดการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์ที่มุ่งเน้นการเพิ่มทักษะยุคใหม่ที่จำเป็นและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงโดยใช้ชุมชนและสภาพปัญหาจริงเป็นฐาน (Integrated Community-Based Learning)</p>
กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนา นวัตกรรมจาก ผลงานวิจัย ทางด้าน อุตสาหกรรม การกีฬาที่ สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจและ สังคม	<p>กลยุทธ์ที่ 4.1 ส่งเสริมการ สร้างรายได้จาก ผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำ นวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ใน อุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>กลยุทธ์ที่ 4.2 สนับสนุนให้ มี ก า ร วิ จ ย ท ำ ง ต ำ น วัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงกีฬาอย่างยั่งยืน</p>	<p>1) ส่งเสริมให้นำผลการวิจัยและนวัตกรรมไปถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ใช้งานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานอย่างเหมาะสม</p> <p>2) พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในด้านอุตสาหกรรมการกีฬาของบุคลากร</p> <p>3) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>1) สนับสนุนทุนวิจัยให้แก่กวิจัยด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน</p>

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
	กลยุทธ์ที่ 4.3	
	ส่งเสริมและ	
	สนับสนุนการวิจัย	
	และพัฒนา (R&D)	
	การกีฬาอย่างเป็น	
	ระบบและเป็น	
	รูปธรรม	
		1) สนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาที่นำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับภาคอุตสาหกรรมการศึกษา
		2) สนับสนุนทุนระดับปริญญาเอกและหลังปริญญาเอกทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีจำนวนนักวิจัยที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอที่จะสามารถสร้างศักยภาพของอาจารย์ ให้ถึงระดับสูงสุด และเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการทำงานระหว่างนักวิจัยต่างวัฒนธรรม
		3) สนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ โดยให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรด้านต่าง ๆ จากภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ของอุตสาหกรรมการศึกษา
		4) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนทั้งในรูปแบบฝังตัวทำงานในภาคอุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อความเข้าใจโจทย์วิจัยที่ถูกต้อง หรือการพัฒนาข้อเสนอโครงการและการทำวิจัยร่วมกันเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์
		5) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) สู่อุตสาหกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ
		6) แสวงหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกหรือจากผู้ใช้ผลการวิจัยในอุตสาหกรรมการศึกษา

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
		7) แสวงหาเครือข่ายหรือพันธมิตรด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อทำการวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา
	กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬาที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬาแบบครบวงจร	1) พัฒนาระบบนิเวศการวิจัยพื้นฐาน ได้แก่ ห้องสมุดแหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการกลาง มาตรฐานการจัดทำวารสารวิชาการ มาตรฐานการประชุมวิชาการ 2) จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ 3) สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์สู่นักวิจัย
กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา	กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา	1) การสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา 2) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา 3) สำรวจ และวิเคราะห์สาขางานที่ขาดแคลนบุคลากรในอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อจัดทำหลักสูตรในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสาขาดังกล่าว 4) ยกย่องมาตรฐานการให้บริการของศูนย์ฝึกกีฬาและบุคลากร 5) พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลของอุตสาหกรรมการกีฬาสู่กลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทาง การกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างเป็นระบบ	กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทาง การกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างเป็นระบบ	<ol style="list-style-type: none"> 1) สร้างรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ ระหว่าง อุตสาหกรรมการกีฬาและคณะอุตสาหกรรม การกีฬา 2) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนา และทดสอบเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนใน ชุมชนที่นักศึกษาได้ไปเรียนรู้ 3) บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการ จัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อ การเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้า เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา
	กลยุทธ์ที่ 5.3 สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วย เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็น อุตสาหกรรมการกีฬา	<ol style="list-style-type: none"> 1) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชาได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และ เครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่ สร้างความองค์ความรู้และสอนทางด้าน อุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อ ต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งระบบ Online และ Onsite 2) จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและ สนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม การกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัย ทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากทุกที่ ทุกเวลา การจัดเตรียมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ เหมาะสม

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
		<p>4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนด้วยตัวเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกมากขึ้น อาทิ VR (Virtual Reality) คลิปวิดีโอ เกมออนไลน์ หรืออุปกรณ์เสริมต่าง ๆ</p> <p>5) การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ไม่จำกัดพื้นที่ เฉพาะคณะวิชาแต่เป็นการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ทั้งในมิติของ เวลา สถานที่และผู้เรียน (Anytime, Anywhere, Anyone)</p> <p>6) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) และอุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน</p> <p>7) ปรับปรุงและพัฒนาห้องเรียนให้รองรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน</p>
กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหาร จัดการมี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ภายใต้หลัก ธรรมาภิบาล	<p>กลยุทธ์ที่ 6.1 ส่งเสริม ระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูล สำหรับต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ</p>	<p>1) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้รวดเร็ว ตอบสนอง โปร่งใส และตรวจสอบได้ (Open Governance) โดยให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการทำงานของบุคลากร</p> <p>2) นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ</p>

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
	กลยุทธ์ที่ 6.2 ส่งเสริมให้ มีการพัฒนาเทคโนโลยี และการถ่ายทอด องค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์การให้มี ความเข้มแข็งและยั่งยืน	1) ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมใช้ในที่ทำงาน
	กลยุทธ์ที่ 6.3 พัฒนา ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศในการบริหาร จัดการที่ทันสมัยและ เสถียรภาพ	1) พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานภายใน สำนักงานและการบริการการศึกษาของคณะวิชา โดยใช้ระบบสำนักงานดิจิทัล (Digital Office) เต็มรูปแบบ ให้สามารถรองรับการให้บริการ นักศึกษาและการให้บริการภาคีหุ้นส่วนภายนอก 2) สร้างระบบการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ในองค์กร (Interactive Communication) ผ่านระบบ ดิจิทัล ที่สามารถสื่อสาร เข้าถึง สร้างการมีส่วน ร่วมและเกิดการเตรียมความพร้อม
	กลยุทธ์ที่ 6.4 พัฒนา ระบบบริหารจัดการที่มี คุณภาพด้วยหลัก ธรรมาภิบาล	1) สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทาง เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการ แบบเปิด (Open Governance) ที่ข้อมูลและข่าวสาร ทางการบริหาร สามารถเข้าถึงได้ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) และช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดย สาธารณะ 2) บริหารจัดการคณะวิชาสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรม การกีฬาภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)

ตารางที่ 25 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	กลวิธี
		3) บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน
		4) สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และบรรยากาศสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการทำงานและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
		5) เสริมสร้างการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

ตอนที่ 3 โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 การจัดทำ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ในการนำเสนอ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผลจากการวิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬา ผลจากการสอบถามผู้บริหารระดับสูงคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการเชื่อมโยงผลการศึกษาดังกล่าวกับการศึกษา ด้วยการใช้ PESTEL analysis และผลจากจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ร่วมกับแนวทางการเสนอโครงการจัดตั้งหน่วยงานที่มีประเด็นเนื้อหาที่เสนอโดยครอบคลุมตาม ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 ในข้อ 2 และตามประกาศฯ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2555 ในข้อ 3 ซึ่งได้กำหนดการพิจารณาจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมความเหมาะสมของส่วนงานภายในที่จะจัดตั้งให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ และพระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กรภายใต้กรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework) ทำให้ได้แนว

ทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง (Structure) ระบบในการดำเนินงานขององค์กร (system) สไตล์การบริหารจัดการ (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ ความรู้ความสามารถ (Skills) และค่านิยมร่วมของบุคลากร (Shared Value) ดังนี้

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามกรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework)

ซ

ลำดับ ที่	แนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรม การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	Strategy	Structure	system	Style	Staff	Skills	Shared Value
1	เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรม การกีฬา				✓			
2	วิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				✓			✓
3	วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				✓			
4	การจัดองค์กรคณะอุตสาหกรรมการกีฬา		✓					
5	ระบบการบริหารงานบุคคลของคณะอุตสาหกรรม การกีฬา			✓				
6	เป้าหมายผลผลิตของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา							✓
7	การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	✓						
8	แหล่งที่มาของรายได้ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา							
9	ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา			✓				
10	แผนการดำเนินงานคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา	✓				✓	✓	

จากนั้นจึงได้นำไปพัฒนา (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโดยการสอบถาม

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้ไปจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบ(ร่าง) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างใน 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มละ 3-4 คน รวม 10 คน (ภาคผนวก ก) สรุปผลการสอบถามได้ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ลำดับ ที่	โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรม การกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
1	เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.79	0.67	มากที่สุด
2	วิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.50	0.70	มากที่สุด
3	วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.48	มากที่สุด
4	การจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.70	0.48	มากที่สุด
5	ระบบการบริหารงานบุคคลของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.20	0.91	มาก
6	เป้าหมายผลผลิตของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.10	1.10	มาก
7	การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงานของ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.20	0.19	มาก
8	แหล่งที่มาของรายได้ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.10	0.87	มาก
9	ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินของ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.50	0.78	มากที่สุด
10	แผนการดำเนินงานคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา	4.20	0.78	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า ผลการตรวจสอบ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า โครงสร้างและแนว

ทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมากพอ ๆ กัน รายการที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรกคือ เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และการจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) รายการที่มีความเหมาะสมในระดับมาก อันดับแรก คือ ระบบการบริหารงานบุคคลของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และแผนการดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.91; $\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.19; $\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ผู้วิจัยคัดเลือกรายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่ามีความเหมาะสมตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป นำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นอกจากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิ ยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามโครงสร้างและการบริหารจัดการของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดังนี้

1. เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

1.1 การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ และจะเป็นประโยชน์ในการสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพทั้งการส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา สร้างอาชีพกับประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงการส่งเสริมดำเนินการของภาครัฐและภาคเอกชน ยกระดับอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อม เพื่อให้สามารถรองรับนโยบายและความต้องการของตลาดในแต่ละสาขาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ

1.2 การดำเนินงานเพื่อให้สามารถตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬานั้น สมควรอย่างยิ่ง ที่คณะผู้บริหารในคณะอุตสาหกรรมการกีฬาจะเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพในอุตสาหกรรมกีฬาอย่างจริงจัง เพื่อสร้างความพร้อม มุ่งเน้นการเรียนรู้ การเชื่อมโยง และประสานกับองค์การกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยเฉพาะการเร่งผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา และธุรกิจกีฬาสมัยใหม่ที่ต้องการผู้ที่มีทักษะความเชี่ยวชาญ การบริหารจัดการ และใช้องค์ความรู้ด้านกีฬา ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการกีฬา ตอบสนองความต้องการ และร่วมแก้ไขปัญหาให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

1.3 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนากีฬาอาชีพกีฬาของประเทศ จึงมีความจำเป็นในการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬา เพื่อศึกษาและพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

1.4 ควรดึงภาคเอกชนที่มีประสบการณ์จริงเข้าร่วมในการเรียนการสอน และควรส่งอาจารย์ที่สอนเข้าไปฝังตัวด้วย

1.5 ควรมีคณะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในการแนะนำการจัดตั้งคณะกรรมการกีฬา อย่างน้อย 7 -12 คน

1.6 เนื่องจากปัจจุบัน กีฬากลายเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้ประเทศในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นรายได้เฉพาะบุคคล รวมถึงรายได้ของประเทศ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องมีการผลิตบุคลากรด้านอุตสาหกรรมการกีฬาโดยเฉพาะ เพื่อสนองต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

1.7 ภาครัฐควรส่งเสริมความพร้อม โดยจัดสรรงบประมาณให้กับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อจัดหาบุคลากรที่มีประสบการณ์ตรงจากภาคธุรกิจ การสร้างนักประดิษฐ์ให้กับอุตสาหกรรมการกีฬาควรทำในลักษณะให้ความร่วมมือกับบริษัทในการทำสถาบัน R & D จะเป็นจุดที่ภาคเอกชนต้องการ

1.8 หากสามารถเชื่อมโยงกับแผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศได้ ก็จะเป็นการตอบโจทย์พันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานหลักที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการกีฬา

2. พันธกิจของคณะกรรมการกีฬา

2.1 การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะวิชาชีพ ธุรกิจการกีฬา สามารถจัดการการกีฬา ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับการกีฬาได้เป็นอย่างดี ย่อมต้องการสถานที่ อุปกรณ์ และ คณาจารย์ที่มีความรู้ และประสบการณ์จริง รวมถึงการจัดเตรียมสถานที่ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัย เพื่อการบ่มเพาะ ฝึกฝน อบรม นักศึกษาให้มีทักษะ และความชำนาญ โดยเฉพาะการบริหารธุรกิจ (Business Administration) ที่เกี่ยวกับวงการกีฬา

2.2 พันธกิจข้อ 3 การเข้าร่วมโครงการกับคณะในกลุ่มอุตสาหกรรมการกีฬา บางครั้งอาจไปร่วมกับกลุ่มอื่น ๆ ได้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนจะได้ไม่จำกัดจนเกินไป

2.3 ให้เพิ่มเรื่องการเรียนรู้ตลอดชีวิต ร่วมด้วย ไม่เฉพาะบัณฑิตและมหาบัณฑิต แต่เป็นคนทุกช่วงวัยที่ประสงค์จะเข้ามาอยู่ในอุตสาหกรรมการกีฬา

3. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

3.1 การผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ นับเป็นหัวใจสำคัญ การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมศึกษาในระดับภูมิภาค และระดับโลก นั้น ย่อมต้องการบุคลากรที่มีความสามารถ มารองรับการถ่ายทอดองค์ความรู้สมัยใหม่จากนานาชาติ พร้อมส่งต่อไปยังผู้ประกอบการใน อุตสาหกรรมศึกษาในประเทศ เน้นสร้างการเปลี่ยนแปลง ปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย เพื่อยกระดับ มาตรฐานอุตสาหกรรมการศึกษาของประเทศไทยให้ก้าวหน้า และเป็นผู้นำในภูมิภาคได้

3.2 สาขาวิชาอาจทับซ้อนของคณะบริหารจัดการศึกษาในสาขาวิชาสื่อสารการศึกษา และ สาขาวิชาบริหารจัดการศึกษากับคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

3.3 ควรจัดทำเป็นสถาบันนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการศึกษา มุ่งเน้นงานวิจัย ช่วยภาคเอกชน

3.4 ให้รวมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของบุคคลทุกช่วงวัยในอุตสาหกรรมการศึกษา ที่สามารถ Reskill upskill ต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา

4. การจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

4.1 เพิ่มกลุ่มอุตสาหกรรมการศึกษาในโครงสร้างการบริหารงาน เพื่อให้กลุ่มนี้ได้มีการวิจัย และพัฒนาอุตสาหกรรมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทักษะ ความรู้ สมรรถนะ ที่ต้องการในธุรกิจแต่ละประเภท รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการในแต่ละธุรกิจของ อุตสาหกรรมการศึกษา

5. ระบบการบริหารงานบุคคลของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

5.1 การพิจารณาบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับคณะ เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ เป็น สิ่งดี แต่ขอเสนอให้ทบวง พิจารณาผู้เชี่ยวชาญทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ เพื่อสร้างความทันสมัย และสร้างความโดดเด่น เน้นการปรับเปลี่ยนองค์การให้ก้าวทัน กับอุตสาหกรรมศึกษาในระดับนานาชาติ

5.2 หลักสูตรการเรียนการสอน ควรมีหลักสูตรฯ นานาชาติ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสาร สร้างโอกาสให้มีคณาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาจากนานาชาติ เข้าร่วมเรียนกับนักศึกษาไทย ตลอดจน ควรมีการเชื่อมโยงหลักสูตร หรือการแลกเปลี่ยน ทั้งคณาจารย์ และนักศึกษา ดังเช่น หลักสูตร 3+1 คือ เรียนในประเทศไทยที่มหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ 3 ปี และไปเรียนใน มหาวิทยาลัยศึกษาที่ต่างประเทศ อีก 1 ปี

5.3 อัตราเงินเดือนที่จำกัดอาจไม่สามารถหาอาจารย์ที่มีประสบการณ์จริง ๆ มาสอนได้

5.4 เพิ่มเติมธรรมาภิบาลในการบริหารงานบุคคลและคณะ ในโครงสร้างและแนวทางการบริหาร

6. เป้าหมายผลผลิต

6.1 การเน้น สรรหา หลักสูตรการบริหารธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการศึกษา และการสรรหา คณาจารย์ ที่มีประสบการณ์ และมีความรู้ ความสามารถ ย่อมเป็นสิ่งสำคัญ และการสรรหาอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมการศึกษาจากต่างประเทศ

6.2 ให้เพิ่มเป้าหมายการผลิตบุคลากร ในระบบเครดิตแบงก์

7. การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน

7.1 เพิ่มการมุ่งสู่การรับรองมาตรฐานหลักสูตร และมาตรฐานการอุดมศึกษาในระดับชาติ และได้รับการรับรองในระดับนานาชาติ เพื่อสู่ระดับสากล

8. แหล่งที่มาของรายได้ของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

8.1 แหล่งรายได้ นอกจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยแล้ว สมควร อย่างยิ่ง ที่จะพิจารณางบประมาณในรูปแบบของ Profit Center ของคณะฯ เองเพื่อความ คล่องตัว และสร้างโอกาสให้สามารถกระจายการก่อตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้ง 17 วิทยาเขต ได้อย่างรวดเร็ว และเพิ่มโอกาสความสำเร็จของอุตสาหกรรมการศึกษาของประเทศไทยอย่างทั่วถึง ให้แก่นักศึกษา ในแต่ละภูมิภาค และโอกาสการเข้าศึกษาของนักศึกษา นักกีฬา ในระดับนานาชาติอีกด้วย

8.2 ควรพิจารณาแหล่งรายได้จากภาคธุรกิจและเอกชนที่มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการ โดยมีส่วนร่วมทั้งในการสนับสนุนงบประมาณในด้าน เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสนับสนุนให้ทุนหรือให้มาในลักษณะของการบริจาค (Donation) เป็นต้น

8.3 ต้องหารายได้จากประสบการณ์ งานวิจัย และนวัตกรรมที่มีประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ จึงจะมีผู้สนใจ หรือรายได้มาจากการบริการของศิษย์เก่า การให้บริการทางการศึกษา การฝึกอบรม คณะต้องหารายได้เองด้วย เพื่อจะได้เลี้ยงตัวเองได้

9. ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

9.1 การศึกษาข้อมูล และการบริหารจัดการ ด้านการเงิน และการจัดการ ถึงผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของและบริการ ตลอดจนผลกระทบ และผลสำเร็จ ย่อมเป็นแนวทาง โมเดลการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม และนามธรรม เป็นการสร้างแนวทางการบริหารจัดการ ที่ไม่มุ่งเน้นแต่ด้านการเงิน (Financial Propose) เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการสร้างพึงพอใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง (Customer Satisfaction) การสร้างสรรค์ทีมงานภายใน (Internal Process) และยังมุ่งเน้นถึงการเรียนรู้ และการเติบโตในอนาคต (Learning & Growth)

9.2 รับทุนจากภายนอก สมาคมการค้า สมาคมกีฬา เป็นต้น

10. แผนการดำเนินงานคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

10.1 แผนการดำเนินงาน ของคณะอุตสาหกรรมกีฬา มีความโดดเด่น และทันสมัยอย่างมาก

10.2 ควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมระดับนานาชาติ ทั้ง Inbound คือการนำเข้า สิ่งหมายถึง หลักสูตร คณาจารย์ และนักศึกษา จากต่างประเทศ และ Outbound คือการสร้างโอกาสให้คณาจารย์ และนักศึกษา ได้เข้าถึงองค์กร อุตสาหกรรมกีฬา ระดับนานาชาติ และระดับโลก สิ่งที่สำคัญ คือ การส่งออกนักศึกษา จากคณะอุตสาหกรรมกีฬา ไปทำงานในเวที นานาชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียง และสร้างเศรษฐกิจ

10.3 สร้างรายได้เข้าประเทศ ดังเช่น ประเทศฟิลิปปินส์ ที่สามารถส่งออก ครูสอนภาษาอังกฤษ ไปประเทศภูมิภาคอาเซียน และประเทศไทย ปีละจำนวน หลายแสนคน

10.4 ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับต่างประเทศ เช่น สหรัฐ สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น เพื่อเรียนรู้การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นสมาชิก AASM (Asian Association for Sport Management) แ ละ WASM (Word Association for Sport Management) SMAT (Sport Management Association of Thailand)

10.5 แผนการพัฒนาหลักสูตรขอให้วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้รอบด้าน ทั้งศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ผู้ใช้บัณฑิต และคณาจารย์

10.6 แผนพัฒนาบุคลากร เพิ่มเติมการพัฒนาอาจารย์สู่การเป็นมืออาชีพ (PSF) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 3 การนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง / แก้ไข (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ดังนี้

โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. วิสัยทัศน์

“คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นคณะวิชาที่มีความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิตในอุตสาหกรรมการกีฬา ในการร่วมกันผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา”

2. เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

อุตสาหกรรมการกีฬา ถือได้ว่าเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะดำรงบทบาทในเรื่องการผลิต การสร้างและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการกีฬา นักกีฬา และภาคธุรกิจ ต่าง ๆ อาทิ สโมสรกีฬา ลิขสิทธิ์และสิทธิประโยชน์ ผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก สถานบริการ ออกกำลังกาย ฟิตเนส และสอนกีฬา สถานศึกษา ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดจะมีการเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ในภาพรวมคือ ปริมาณเม็ดเงินจะเข้าสู่ระบบการเงินการคลังของประเทศ นำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการกีฬาในภาพรวมของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา รวม 2 แนวทาง กล่าวคือ ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างอาชีพให้กับประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงส่งเสริมการดำเนินการของภาครัฐและเอกชนในการยกระดับอุตสาหกรรมการกีฬา สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) ที่กำหนดเป้าประสงค์ ให้อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) กำหนดเป้าประสงค์ ให้อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศและมีการเติบโตต่อเนื่องอย่างยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมแบบครบวงจร สามารถสร้าง

มูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีแนวทางที่สำคัญ ได้แก่ 1) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาย่างจริงจังจากภาครัฐและได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินต่างๆ นอกเหนือจากภาครัฐ รวมทั้งระบบบริหารจัดการที่ดี 2) การพัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง และเมืองกีฬา (Sport City) ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) อีกทั้ง สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีกรอบแนวคิดมาจากการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษา ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาทางการกีฬาให้มีคุณภาพทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติ ทำให้มีสุขภาพดีสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ในระยะยาว (สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, 2559)

มาตรการกระตุ้น ซึ่งจะเป็นการเร่งรัดให้ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระตุ้นให้เกิดการเร่งรัดเพื่อให้เกิดการบูรณาการดำเนินงานของผู้มีส่วนร่วมทั้งสองฝ่าย คือ ส่วนราชการ/หน่วยงาน ผู้ให้บริการ และผู้ประกอบการ ในฐานะผู้รับบริการ อันหนึ่งคือ มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาโดยภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เกิดการลงทุน ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก เนื่องจากวงการกีฬาประสบปัญหาด้านบริหารจัดการในเรื่องตลาดแรงงาน/ผู้ประกอบการทางการกีฬา ต้องการแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องนวัตกรรมของอุปกรณ์และการบริการทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา จึงต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนสถาบันการศึกษาให้เปิดการเรียนการสอน ในศาสตร์ดังกล่าว เพื่อต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และ 3 คณะวิชา คือ คณะบริหารจัดการกีฬา คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งคณะวิชาดังกล่าวอาจไม่สนองนโยบายการพัฒนาด้านการกีฬา ในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา สู่ตลาดแรงงาน ตลอดจนยังไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงด้านการกีฬามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบ

ธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) โดยที่คณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่จะจัดตั้งนี้จะมีภารกิจสำคัญในการผลิตและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา มุ่งเน้นจัดการศึกษาในด้านธุรกิจการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา การออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกาย และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา วิจัยด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา อบรม เผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ดังนั้น การผลิตบุคลากรด้านการกีฬาเพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าว มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงควรต้องมีคณะวิชามารองรับที่มีภารกิจในการพัฒนาและผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา คือ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและทักษะวิชาชีพ มีความเป็นเลิศ มีศักยภาพพร้อมด้านคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมการกีฬา และผลิตผลงานวิจัยเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาและพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ อีกทั้งส่งเสริมการบริการวิชาการทางการกีฬาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา ตลอดจนส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยและกีฬาไทย

4. วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความสามารถรองรับอุตสาหกรรมการกีฬา โดยให้มีความรู้ ความสามารถดังต่อไปนี้

4.1 เพื่อผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพด้านธุรกิจการกีฬา การจัดการการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา การออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกาย และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค เพื่อบริการอุตสาหกรรมการกีฬา

4.2 เพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด

4.3 เพื่อจัดการศึกษาให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬาทุกช่วงวัยในอุตสาหกรรมการกีฬา ที่สามารถ Reskill Upskill ต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา

4.4 เพื่อผลิตงานวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่ร่วมสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อที่นำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับภาคอุตสาหกรรมการศึกษา

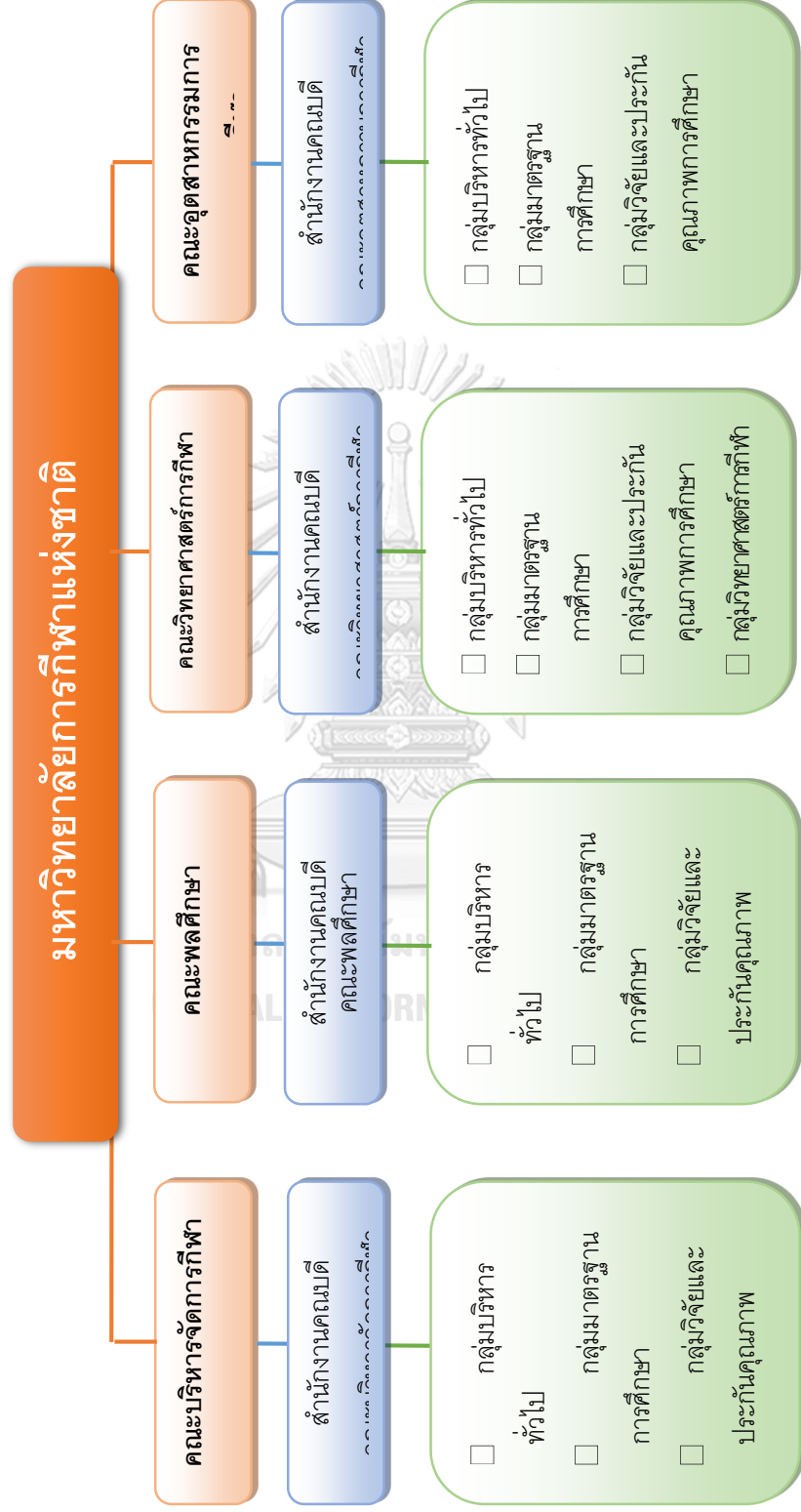
4.5 เพื่อให้บริการวิชาการทางการศึกษานำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการศึกษา

4.6 เพื่อส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยและกีฬาไทย การจัดกิจกรรมร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมการศึกษา

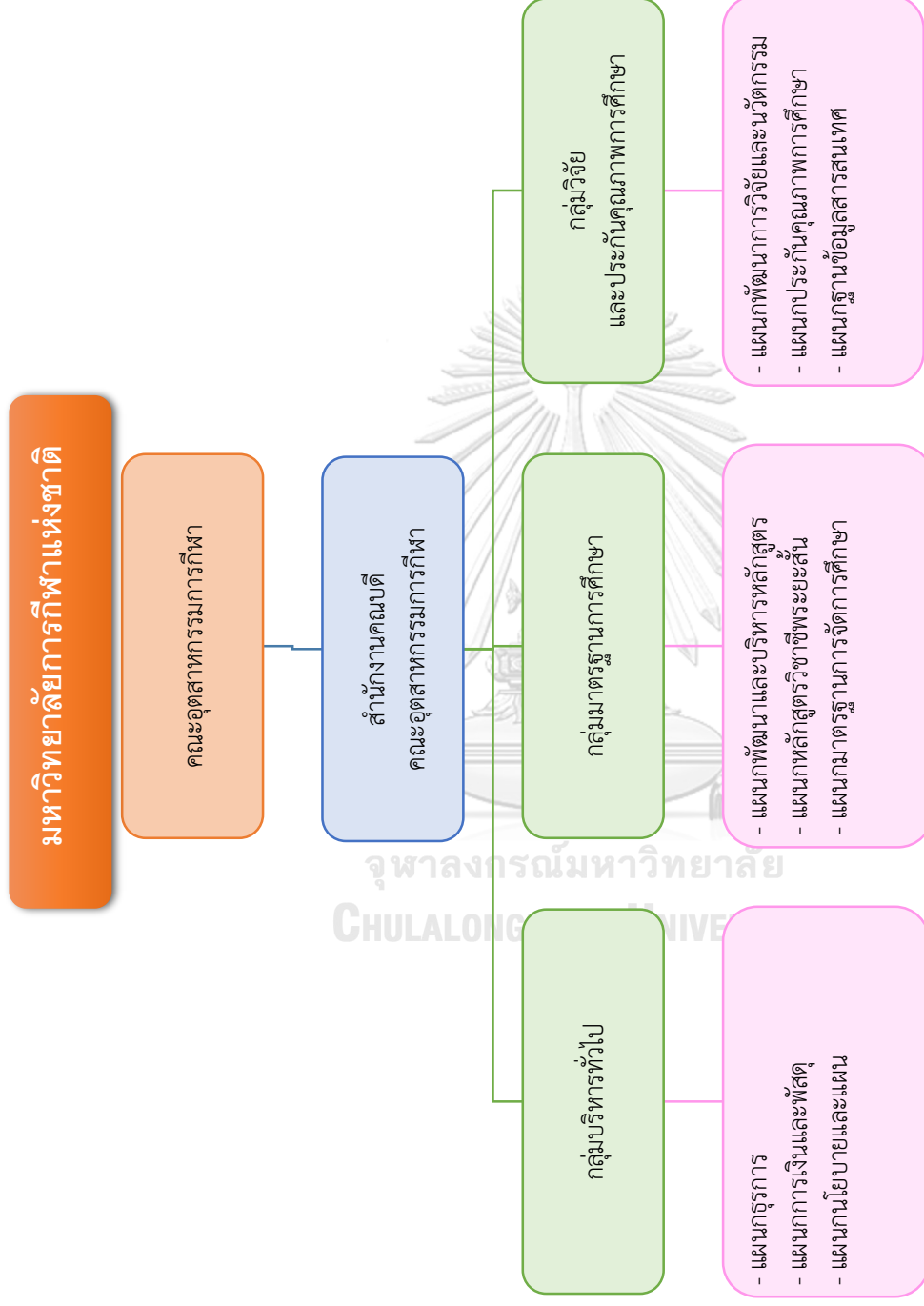
4.7 เพื่อจัดระบบบริหารจัดการการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5. การจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการศึกษา

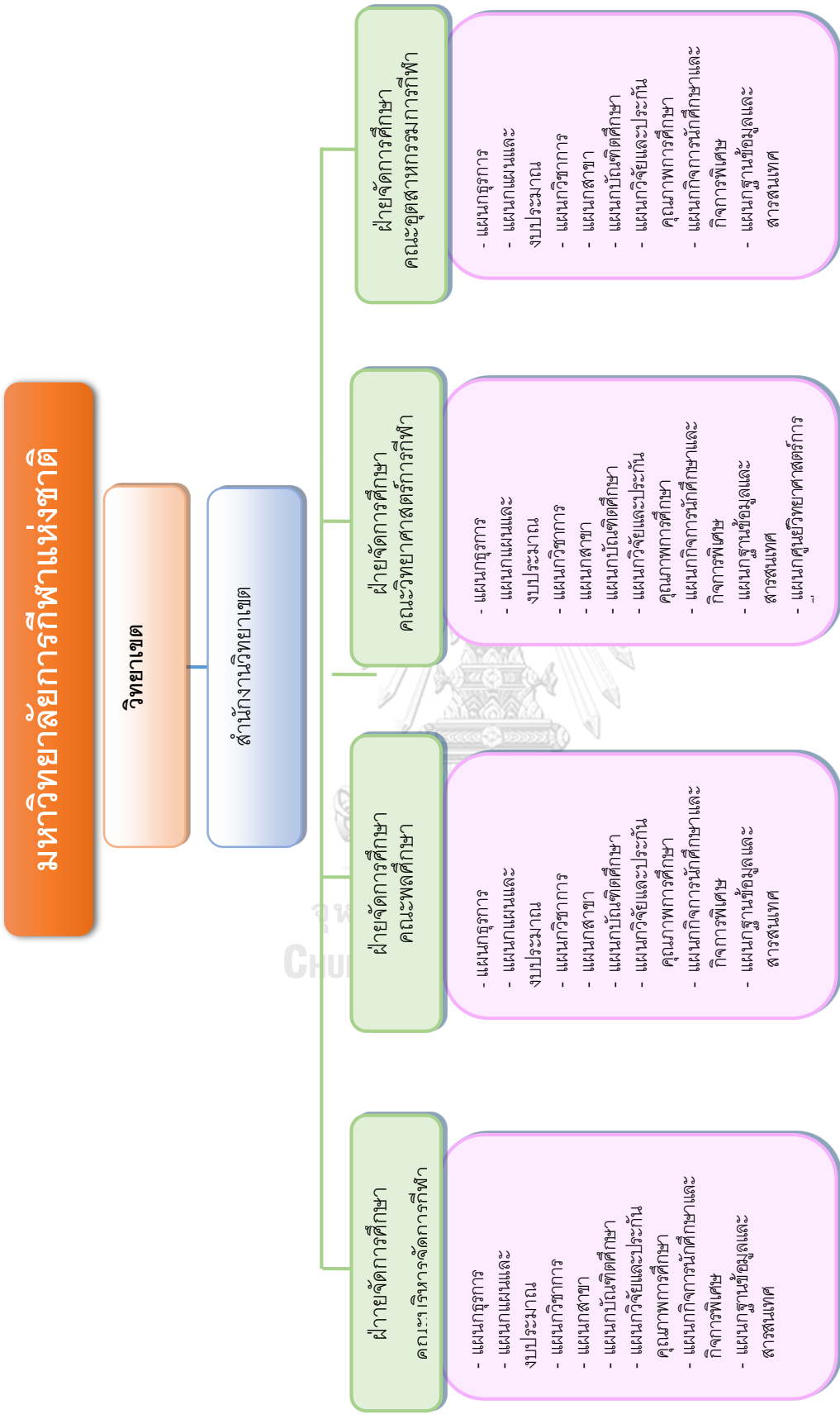
คณะอุตสาหกรรมการศึกษาเป็นส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัย มีฐานะเป็นคณะ ซึ่งการบริหารจัดการองค์การ ด้วยการแบ่งโครงสร้างองค์การและการบริหาร โดยมีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดรับผิดชอบการบริหารงาน และหัวหน้าสำนักงาน คณบดีเป็นผู้รับผิดชอบงานภายในคณะ ในส่วนวิทยาเขตมีรองคณบดีของวิทยาเขต มีประธานหลักสูตรทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหารคณะ ในการวางแผนงานและแผนงาน และการดำเนินงานของหลักสูตร พิจารณาหลักสูตรให้คำปรึกษา และเสนอความเห็นแก่คณบดีในการบริหารงาน แสดงแผนภาพที่ 6-7



แผนภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างของมหาวิทยาลัย



แผนภาพที่ 7 แสดงโครงสร้างของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา



แผนภาพที่ 8 แสดงโครงสร้างของฝ่ายจัดการศึกษาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (ในวิทยาเขต)

นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้การบริหารองค์การด้านต่าง ๆ ในรูปของคณะกรรมการ เพื่อให้บุคลากร ทุกฝ่าย ทุกระดับมีส่วนร่วมในการจัดการองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบการกระจาย อำนาจในการบริหารองค์การ ประกอบด้วย

5.1.1 คณะกรรมการบริหารคณะ

5.1.2 คณะกรรมการวิชาการและส่งเสริมงานวิจัย

5.1.3 คณะกรรมการส่งเสริมกิจการนักศึกษา

5.1.4 คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

5.1.5 คณะกรรมการควบคุมภายในและการประกันคุณภาพการศึกษา

5.1.6 คณะกรรมการพัฒนาระบบสารสนเทศ

6. ระบบการบริหารงานบุคคล

บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับคณะเป็นข้าราชการ พนักงานราชการ ให้ปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของคณบดี และเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

7. เป้าหมายผลผลิต

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา คาดหวังผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1) แผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและการศึกษาตลอดชีวิต

ปีการศึกษา ชั้นปี	25..	25..	25..	25..
ชั้นปีที่ 1	120	120	120	120
ชั้นปีที่ 2	-	120	120	120
ชั้นปีที่ 3	-	-	120	120
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	120
รวม	120	240	360	480

2) แผนการรับนักศึกษาในระดับปริญญาโท

ปีการศึกษา ชั้นปี	25..	25..	25..	25..
ชั้นปีที่ 1	20	20	20	20
ชั้นปีที่ 2	-	20	20	20
รวม	20	40	40	40

3) แผนการผลิตงานวิจัยและนวัตกรรม

ปีการศึกษา	25..	25..	25..	25..
งานวิจัย	5	5	5	5
บทความวิจัย		5	5	5
รวม	5	10	10	10

8. การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน การดำเนินการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่กำหนด

8.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ การจัดทำหลักสูตรของคณะ จัดให้มีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) เป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสในการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่า สามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นการประกันคุณภาพขั้นต่ำของบัณฑิตในแต่ละสาขา/สาขาวิชา หรือแต่ละคุณวุฒิ ให้แต่ละสาขา/สาขาวิชา มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเอง โดยบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันของแต่ละสถาบันฯ มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับการศึกษาของสาขา/สาขานั้น ๆ และนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (deregulations) ในการดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็งและความพร้อมในการจัดการศึกษา

8.2 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน (สกอ.) และระบบการประกันคุณภาพภายนอก (สมศ.) คณะอุตสาหกรรมการศึกษากิจาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกห้าปี รวมทั้งเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกไม่ได้มาตรฐานให้สำนักงานรับรองมาตรฐานฯ จัดทำข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด ให้สถานศึกษาปรับปรุงภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการให้สำนักงานรับรองมาตรฐานฯ รายงานต่อคณะกรรมการต้นสังกัด เพื่อให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

8.3 การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 บัญญัติว่าการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

9. แหล่งที่มาของรายได้ รายรับจากการสนับสนุนงบประมาณจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย จากภาคธุรกิจและเอกชนที่สนับสนุนงบประมาณในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ การสนับสนุนให้ทุนหรือให้มาในลักษณะของการบริจาค (Donation) รายได้จากประสบการณ์ งานวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางการศึกษา และการฝึกอบรม

10. ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน คณะอุตสาหกรรมการศึกษากิจาจัดทำงานงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงานทำให้ได้รับข้อมูลทางการเงินและการจัดการที่บ่งบอกถึงผลผลิต (Outputs - สิ่งของและบริการ) ที่จัดทำโดยส่วนงานนั้นๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งผลผลิตนั้น และความเชื่อมโยงของผลผลิตและผลลัพธ์ (Outcomes - ผลที่ตามมา ผลกระทบและผลสำเร็จ) การตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านผลผลิตและผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการศึกษากิจาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

11. แผนการดำเนินงาน

11.1 แผนด้านการเรียนการสอน คณะอุตสาหกรรมการศึกษามีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ และมีโครงการที่จะสนับสนุนให้เป็นรูปธรรม ดังนี้

11.1.1 การส่งเสริมการให้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของอาจารย์

11.1.2 การประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่พัฒนาคุณภาพบุคลากรให้ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเฉพาะในด้านการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

11.1.3 การให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษา ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเพื่อที่จะให้คำแนะนำแนวทางที่ถูกต้องสำหรับแก้ปัญหาทั้งด้านวิชาการ และการดำเนินชีวิต

11.1.4 การส่งเสริมด้านวิชาการ จัดให้มีการส่งเสริมทางวิชาการแก่อาจารย์ในการผลิตตำรา เพื่อให้อาจารย์ได้เผยแพร่องค์ความรู้ ผ่านทางงานเขียน การผลิตตำรา

11.2 แผนพัฒนาศักยภาพนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬามีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ และมีโครงการที่จะสนับสนุนให้เป็นรูปธรรม ดังนี้

11.2.1 การสนับสนุนการสร้างคามเข้มแข็งทางวิชาการ จัดให้มีการส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการโดยเฉพาะในด้านวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาเรียน เช่น โครงการปรับพื้นฐานและพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเพื่อเสริมความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

11.2.2 การพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นการพัฒนาในด้านความมีวินัย มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เพื่อให้นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับสังคมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

11.2.3 การพัฒนานักศึกษาด้านวิชาการทั้งภายในหลักสูตรและนอกหลักสูตร การศึกษาคูณานแต่ละหลักสูตร เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และให้นักศึกษาได้มีโอกาสประสานแนวคิดทางวิชาการกับสภาพจริงที่ได้พบเห็นในการศึกษาคูณานนอกสถานที่ในโครงการทัศนศึกษาคูณาน

11.3 แผนการรับนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬากำหนดแผนการรับนักศึกษา เพื่อให้สอดคล้องตามมติของสภามหาวิทยาลัยในด้านปริมาณและคุณภาพ (คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์)

11.4 แผนการพัฒนาหลักสูตร

11.4.1 มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง หรือเมื่อมีการใช้หลักสูตรครบ 5 ปี โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จัดให้มีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

11.4.2 มีการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมด้านต่าง ๆ ก่อนการเปิดและปรับปรุงหลักสูตร

11.4.3 มีการวิจัยและประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิต และนักศึกษา ปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

11.4.4 มีการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์หรือรายวิชาในหลักสูตร ที่สะท้อนถึง คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

11.4.5 หลักสูตรที่เปิดสอน

- 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา
- 2) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา
- 3) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกาย

11.5 แผนพัฒนางานกิจการนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬามีการสนับสนุนการพัฒนานักศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยงานที่ดำเนินการประกอบด้วย แผนงาน 2 ส่วน ได้แก่

11.5.1 การจัดบริการแก่นักศึกษา การดำเนินการเพื่อจัดบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษา

11.5.2 กิจกรรมนักศึกษา เป็นการดำเนินงานในด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา และดำเนินการร่วมกับสโมสรนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งจะเน้นการพัฒนาในด้านสติปัญญา การอยู่ร่วมกันในสังคม ด้านอารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

11.6 แผนพัฒนางานประกันคุณภาพ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

11.7 แผนพัฒนาทรัพยากรบุคลากร

11.7.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการและนำเสนอผลงานทางวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการให้เข้ารับการฝึกอบรม ประชุมสัมมนา และดูงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

11.7.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนได้รับทุนเพื่อศึกษาต่อทั้งภายในและต่างประเทศ

11.7.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ประจำสามารถพัฒนาเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เทคโนโลยี

11.7.4 พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย การพัฒนาผลงานทางวิชาการ และส่งเสริมให้บุคลากรขอตำแหน่งทางวิชาการ

11.8 แผนอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

11.8.1 แผนอัตรากำลังสายวิชาการ (อาจารย์)

สาขาวิชา	อัตรากำลัง (ปีที่เริ่มจัดตั้ง)	แผนอัตรากำลัง 4 ปี*			
สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา	5	1	1	1	1
สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา	5	1	1	1	1
สาขาวิชาการออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกาย	5	1	1	1	1

* เพิ่มจำนวนอาจารย์ให้สอดคล้องกับการรับนักศึกษาในแต่ละปี

11.8.2 แผนอัตรากำลังสายสนับสนุนวิชาการ

รายการ	อัตรากำลัง (ปีที่เริ่มจัดตั้ง)	แผนอัตรากำลัง 4 ปี*			
1. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	1	1	-	-	-
2. นักวิชาการศึกษา	2	1	-	-	-
รวม	3	2	-	-	-

11.9 แผนการพัฒนางานวิจัย

11.9.1 สนับสนุน ส่งเสริมให้สาขาวิชามีการผลิตงานวิจัยเพื่อการพัฒนานวัตกรรมทางการกีฬา และวิจัยการเรียนการสอน

11.9.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมทางการกีฬา และการเรียนการสอน ให้แก่อาจารย์ที่สนใจ

11.9.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรมีการศึกษาค้นคว้า และผลิตผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

11.9.4 สนับสนุนงบประมาณสำหรับการนำผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ และการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

11.10 แผนพัฒนางานบริการวิชาการแก่ชุมชน

11.10.1 ส่งเสริมให้มีการนำโครงการวิจัยที่แล้วเสร็จมากำหนดเป็นโครงการบริการวิชาการ

11.10.2 สนับสนุน ส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการ อย่าง น้อยปีละ 1 โครงการ

11.10.3 กำหนดให้นำโครงการบริการวิชาการมาใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างน้อย สาขาวิชาละ 1 โครงการ/ภาคการศึกษา

11.10.4 ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนักศึกษา บุคลากร และ ชุมชน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) เพื่อนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย จัดเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทาง การกีฬาและการอุดมศึกษา 2) ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 4) ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณา (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกได้ดังนี้

4. กลุ่มผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 10 คน และผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ผู้บริหาร คณาจารย์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 85 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง 10 คน คณาจารย์ 15 คน และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ได้นักศึกษา 60 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3. ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1 และ 2 คือ กลุ่มผู้บริหารระดับสูง

ขององค์กรทางการกีฬาและการอุดมศึกษา 4 คน ผู้ใช้บัณฑิตในภาคเอกชน 3 คน ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 คน รวม 10 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการและแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารองค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แล้ววิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้ง ความต้องการ และสาระที่เกี่ยวข้องกับคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีต่อการจัดตั้งและสาระที่เกี่ยวข้องกับจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการประเมินความพร้อมด้านต่าง ๆ ซึ่งการศึกษานี้ใช้ PESTEL และ SWOT Analysis เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมตริกซ์ โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix ของสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้ง โครงสร้างและสาระที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามแนวคิดของ Weihrich, 1982 นำมาร่างแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์การภายใต้กรอบโครงสร้าง (McKinsey 7S Model Framework) ทำให้ได้แนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง (Structure) ระบบในการดำเนินงานขององค์การ (system) สไตล์การบริหารจัดการ (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ ความรู้ความสามารถ (Skills) และค่านิยมร่วมของบุคลากร (Shared Value) จัดทำแบบสอบถาม (ร่าง) โครงสร้างและแนว

ทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และตรวจสอบร่าง โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ และนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับแก้ โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬา และความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนิยามศัพท์ ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา” คิดเป็นร้อยละ 80.0 80.0 86.7 และ 90.0 ตามลำดับ โดยมีปัญหาความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศเพื่อพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90.0 80.0 93.3 และ 75.0 ตามลำดับ สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถที่จะผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา คือ สาขาวิชาการจัดการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 50.9 ผู้บริหารระดับสูง และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็น คือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 42.4 ตามลำดับ คณาจารย์มีความเห็นคือ คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 40.0

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดตั้งคณะใหม่ หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90.0 80.0 73.3 และ 70.0 ตามลำดับ มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 90.0 80.0 93.3 และ 90.0 ตามลำดับ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คิดเป็นร้อยละ 90.0 70.0 93.3 และ 60.0 ตามลำดับ สาขาวิชาที่คณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่ควรจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิต ให้ความคิดเห็นว่าเป็น สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา และสาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา ส่วนใหญ่เห็นว่า นักเรียนมีความสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 90.0 90.0 86.7 และ 100.0 ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 95.0 มีความเห็นว่า หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คาดว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อ

2. ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยเทคนิค SWOT

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน ที่มีต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยสอบถามผู้บริหารระดับสูง และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 25 คน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

จุดแข็ง (S) ประกอบด้วย

- S1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
- S2 มีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะบุคลากรด้านการกีฬา
- S3 มีระบบการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
- S4 บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
- S5 มีการบริการวิชาการแก่สังคมที่สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
- S6 มีการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา
- S7 มีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยสอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
- S8 มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬาที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ

จุดอ่อน ประกอบด้วย

- W1 บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ผลิตได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ไม่ค่อยรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ความสามารถในการสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศยังมีน้อย
- W2 คณาจารย์ยังมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- W3 นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตรากำลังของหน่วยงานภาครัฐ แต่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีภารกิจเพิ่มขึ้นตาม พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- W4 มหาวิทยาลัยเป็นของภาครัฐจึงต้องรอการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งทางกลไกงบประมาณ และการบริหารจัดการ ส่งผลให้การพัฒนาประสิทธิภาพเชิงบริหารค่อนข้างอ่อนแอปรับตัวล่าช้า
- W5 การแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตามภารกิจของ พรบ. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- W6 การวิจัยและนวัตกรรมยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา
- W7 การกำหนดโครงการการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ควรให้มีความแตกต่างกันใน

- แต่ละวิทยาเขตให้เป็นไปตามท้องถิ่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละวิทยาเขต
- W8 หลักสูตรยังขาดความโดดเด่น ทันสมัย ไม่ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุกระดับการศึกษา

2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External environment) ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากการวิเคราะห์ด้วยการใช้ PESTEL analysis (Lyddon et al., 2012) เพื่อวิเคราะห์วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาส และอุปสรรค ที่มีต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อนำมาจัดทำโครงสร้างของแบบสอบถาม ใช้ในการสอบถามผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

โอกาส ประกอบด้วย

- O1 การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬา
- O2 การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D)
- O3 การสนับสนุนการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ
- O4 การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก
- O5 การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม
- O6 โลฟส์ไตร์ล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น และกระแสมานิยมเข้าชมการแข่งขันกีฬา ที่ได้รับความสนใจและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- O7 การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้ มีนวัตกรรมมาเป็นจุดแข็งทางการตลาด เพื่อสร้างตราสินค้า (Brand) ให้มีคุณภาพเท่าเทียมตราสินค้า (Brand) ระดับโลก
- O8 การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความพร้อมด้านสาธารณูปโภคทางการกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ
- O9 ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนการพัฒนาด้านการกีฬาท่างก็มุ่งส่งเสริมศักยภาพเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา

อุปสรรค ประกอบด้วย

- T1 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพ

บางอย่างสูญพันธุ์ไป

- T2 การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI
- T3 การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน
- T4 หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้การจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

3. ผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า กลยุทธ์หลักของแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกกลยุทธ์หลัก โดยอันดับแรกคือ กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิtbัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา รองลงมาคือ กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษากับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา และกลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งกลยุทธ์รองทุกกลยุทธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิก็มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุด และกลวิธีผู้ทรงคุณวุฒิก็มีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกรายการ

ผู้วิจัยนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์หลัก และ 21 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างความร่วมมือการจัดการศึกษากับสมาคมวิชาชีพ องค์กรผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศ ที่เป็ความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้มืออาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของตนเอง

กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning) ให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลโลก

กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา

กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่

21

กลยุทธ์ที่ 3.5 พัฒนาศักยภาพบัณฑิตใหม่ ด้วยการปรับรูปแบบการเรียนรู้อะบบและการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์ที่ 4.1 ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 4.2 สนับสนุนให้มีการวิจัยทางด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬาแบบครบวงจร

กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 5.3 สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา

กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ 6.1 ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ 6.2 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์กรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ

กลยุทธ์ที่ 6.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล

4. ผลการนำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับ มาก พอ ๆ กัน รายการที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรกคือ เหตุผลความจำเป็นในการ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และการจัดองค์กรคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

สรุปโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ

7. วิสัยทัศน์

“คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นคณะวิชาที่มีความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิตใน อุตสาหกรรมการกีฬา ในการร่วมกันผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของ อุตสาหกรรมการกีฬา”

8. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมการกีฬา ถือได้ว่าเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้ให้ความสำคัญ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาโดยภาครัฐ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มี ความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา จึงต้องการให้ ภาครัฐส่งเสริม สนับสนุนสถาบันการศึกษาให้เปิดการเรียนการสอนในศาสตร์ดังกล่าว

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการ กีฬาที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การ กีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ

การผลิตบุคลากรด้านการกีฬาเพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าว มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ จึงควรต้องมีคณะวิชามารับที่มีภารกิจในการพัฒนาและผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการกีฬา คือ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อดำเนินการจัดการศึกษาด้านศาสตร์ที่ เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมการกีฬา

9. พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและทักษะวิชาชีพ มีความเป็นเลิศ มีศักยภาพ พร้อมด้านคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรม การกีฬา และผลิตผลงานวิจัยเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาและพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ อีกทั้งส่งเสริมการบริการวิชาการทางการกีฬาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา ตลอดจนส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย และกีฬาไทย

10. วัตถุประสงค์

10.1 เพื่อผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพ ด้านธุรกิจการกีฬา การจัดการการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา การออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกาย และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค เพื่อรองรับอุตสาหกรรม การกีฬา

10.2 เพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด

10.3 เพื่อจัดการศึกษาให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับบุคลากรในอุตสาหกรรม การกีฬาทุกช่วงวัยในอุตสาหกรรมการกีฬา ที่สามารถ Reskill Upskill ต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา

10.4 เพื่อผลิตงานวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่ร่วมสร้างนวัตกรรม ทางการกีฬา ร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อที่นำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับ ภาคอุตสาหกรรมการกีฬา

10.5 เพื่อให้บริการวิชาการทางการกีฬานำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา

10.6 เพื่อส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยและกีฬาไทย การจัดกิจกรรมร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมการกีฬา

10.7 เพื่อจัดระบบบริหารจัดการการตามหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

11. การจัดองค์การคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัย มีฐานะเป็นคณะ ซึ่งการบริหารจัดการองค์กร ด้วยการแบ่งโครงสร้างองค์กรและการบริหารโดยมีคณบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดรับผิดชอบการบริหารงาน และหัวหน้าสำนักงานคณบดีเป็นผู้รับผิดชอบงานภายในคณะ ในส่วนวิทยาเขตมีรองคณบดีของวิทยาเขต มีประธานหลักสูตรทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหารคณะในการวางแผนนโยบายและ

แผนงาน และการดำเนินงานของหลักสูตร พิจารณาหลักสูตรให้คำปรึกษา และเสนอความเห็นแก่คณะบดีในการบริหารงาน

12. ระบบการบริหารงานบุคคล

บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับคณะเป็นข้าราชการ พนักงานราชการ ให้ปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของคณะบดี และเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

13. เป้าหมายผลผลิต

- 7.1 แผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและการศึกษาตลอดชีวิต
- 7.2 แผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาโท
- 7.3 แผนการผลิตผลงานวิจัย

8. การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน

การดำเนินงานการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่กำหนด

9. แหล่งที่มาของรายได้

- 9.1 รายรับจากการสนับสนุนงบประมาณจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
- 9.2 จากภาคธุรกิจและเอกชนที่สนับสนุนงบประมาณในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ การสนับสนุนให้ทุนหรือให้มาในลักษณะของการบริจาค (Donation)
- 9.3 รายได้จากประสบการณ์ งานวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางการศึกษา การฝึกอบรม

10. ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน

ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินคณะอุตสาหกรรมการกีฬาจัดทำงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงานทำให้ได้รับข้อมูลทางการเงินและการจัดการที่บ่งบอกถึงผลผลิต (Outputs - สิ่งของและบริการ) ที่จัดทำโดยส่วนงานนั้น ๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งผลผลิตนั้น และความเชื่อมโยงของผลผลิตและผลลัพธ์ (Outcomes - ผลที่ตามมา ผลกระทบและผลสำเร็จ) การตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านผลผลิตและผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

11. แผนการดำเนินงาน

11.1 แผนด้านการเรียนการสอน คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ และมีโครงการที่จะสนับสนุนให้เป็นรูปธรรม

11.2 แผนพัฒนาศักยภาพนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

11.3 แผนการรับนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬา กำหนดแผนการรับนักศึกษา เพื่อให้สอดคล้องตามมติของสภามหาวิทยาลัยในด้านปริมาณและคุณภาพ (คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์)

11.4 แผนการพัฒนาหลักสูตร มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง หรือเมื่อมีการใช้หลักสูตรครบ 5 ปี มีการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมด้านต่าง ๆ ก่อนการเปิดและปรับปรุงหลักสูตร มีการวิจัยและประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิต และนักศึกษา ปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร มีการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์หรือรายวิชาในหลักสูตร ที่สะท้อนถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

11.5 แผนพัฒนางานกิจการนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีการสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

11.6 แผนพัฒนางานประกันคุณภาพ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

11.7 แผนพัฒนาทรัพยากรบุคลากร ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการและนำเสนอผลงานทางวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการให้เข้ารับการฝึกอบรมประชุมสัมมนา และดูงานทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้ได้รับทุนเพื่อศึกษาต่อทั้งภายในและต่างประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ประจำสามารถพัฒนาเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย การพัฒนาผลงานทางวิชาการ และส่งเสริมให้บุคลากรขอตำแหน่งทางวิชาการ

11.8 แผนอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน จัดทำแผนอัตรากำลังสายวิชาการ (อาจารย์) ให้สอดคล้องกับการรับนักศึกษาในแต่ละปี และแผนอัตรากำลังสายสนับสนุนวิชาการ

11.9 แผนการพัฒนางานวิจัย สนับสนุน ส่งเสริมให้สาขาวิชามีการผลิตงานวิจัยเพื่อการพัฒนานวัตกรรม และวิจัยการเรียนการสอน จัดสรรงบประมาณ ให้แก่อาจารย์ที่สนใจ สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรมีการศึกษา ค้นคว้า และผลิตผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนงบประมาณสำหรับการนำผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ และการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

11.10 แผนพัฒนางานบริการวิชาการแก่ชุมชน ส่งเสริมให้มีการนำงานวิจัยที่แล้วเสร็จมากำหนดเป็นโครงการบริการวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร กำหนดให้นำโครงการบริการวิชาการมาใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างน้อยสาขาวิชาละ 1 โครงการ/ภาคการศึกษา และส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนักศึกษา บุคลากร และชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่นำเสนอตามประเด็นคำถามการวิจัย มีข้อค้นพบที่น่าสนใจซึ่งผู้วิจัยขอเสนอในการอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 นิยามของอุตสาหกรรมการกีฬา จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนิยามศัพท์ ของ “อุตสาหกรรมการกีฬา” ทั้งนี้ ผู้วิจัยนิยามโดยการอ้างอิงจากที่คณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้พิจารณาผลการศึกษาร่วมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันการศึกษาทางการกีฬา และสมาคมจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562) อีกทั้งสอดคล้องกับที่ Brenda Pitts (2008) อ้างในสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, (2560) ได้นิยามคำว่า อุตสาหกรรมการกีฬาไว้ว่า หมายถึง “กลุ่มของตลาดที่ประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์และบริการด้านการกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ ซึ่งสามารถจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่” และ วชิระ ปากดีสี (2561) ได้นิยาม

ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Guven Buyukbaykal & Yildiray Kesgin (2014) ซึ่งให้คำจำกัดความไว้ว่า คือ ตลาดที่มีมิติทางเศรษฐกิจ ที่เสนอสินค้า บริการ สถานที่ และมุมมองที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สมรรถภาพทางกาย และใช้เวลาว่างแก่ลูกค้า

อีกทั้งสอดคล้องกับประกาศ ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2564) ที่กำหนดให้การตั้งชื่อส่วนงานภายในควรสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนเพื่อจะได้สื่อสารให้ ผู้ที่จะเข้าเรียนได้มีความเข้าใจและเลือกเรียนได้ถูกต้อง และการตั้งชื่ออาจมีผลต่อการจัดกลุ่มสาขาวิชาเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาด้วย

1.2 ความสำคัญและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ควรจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา อีกทั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ที่ผลการวิจัยเป็นดังกล่าว อาจเนื่องจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถาบันการศึกษาศาสตร์เฉพาะทาง (Specialized University) ที่ทำการเรียนการสอนเกี่ยวกับการกีฬา และสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงด้านการกีฬา ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจ และอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) : ซึ่งพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับสถาบันการศึกษาเฉพาะทางการกีฬาในนานาประเทศ อาทิ Beijing Sport University (n.d), Shanghai University of Sport (2019), Tianjin University of Sport (2021), Shenyang Sport University (n.d.) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน Nippon Sport Science University ประเทศญี่ปุ่น German Sport University Cologne (2022) ประเทศเยอรมัน Lithuanian Sports University (n.d.) ประเทศลิทัวเนีย ซึ่งมีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การฝึกกีฬา การบริหารจัดการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา ธุรกิจการกีฬา อุตสาหกรรมการกีฬา การใช้เวลาว่าง และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

1.3 ความต้องการบุคลากรของอุตสาหกรรมการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมการศึกษามีปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (2559) ได้สรุปปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรมการศึกษาว่าหนึ่งในปัญหานั้นคือ อุตสาหกรรมการศึกษาของไทยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่จะเข้ามาพัฒนา และขับเคลื่อนระบบให้มีคุณภาพ และรองรับการขยายตัวในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559) และในแผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ฉบับปรับปรุง) ก็ได้กำหนดให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษานันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

1.4 สาขาวิชาที่คณะอุตสาหกรรมการศึกษาคควรจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า สาขาวิชาที่คณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมกีฬาอันดับแรก คือ สาขาวิชาธุรกิจการกีฬา ทั้งนี้เนื่องจาก การกีฬาแห่งประเทศไทยเติบโตและรุ่งเรือง จนก่อให้เกิดธุรกิจนานาประเภท นับตั้งแต่ธุรกิจอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจเครื่องแต่งกาย และรองเท้ากีฬา ธุรกิจสนามกีฬา และธุรกิจโทรทัศน์รวมตลอดจนธุรกิจการตลาดกีฬา ธุรกิจการตลาดกีฬาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการหาสปอนเซอร์ (Official Sponsors) หรือหุ้นส่วน (Official Partners) เพื่อร่วมลงขันในการจัดการแข่งขัน (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, 2554 รวมไปถึงการประยุกต์ใช้หลักการทางการตลาด และกระบวนการทางการตลาดที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการกีฬา และผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งหมด ธุรกิจการตลาดกีฬามีกิจกรรมหลักในการรับจ้างจัดการด้านการตลาดให้แก่การแข่งขันกีฬาทั้งระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ส่วนที่มีความเห็นในอันดับรองลงมาว่าควรจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (2559) ได้สรุปปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรมการศึกษาว่า อุตสาหกรรมการศึกษามีปัญหาในเรื่อง 1) อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ 2) อุตสาหกรรมการศึกษาในกีฬาบางชนิดขาดการส่งเสริมในเรื่องการวิจัยและพัฒนา (R&D) 3) อุตสาหกรรมการศึกษาของไทยยังขาดตราสินค้า (Brand) ในนามของประเทศไทย จึงทำให้การพัฒนาตลาดและอุตสาหกรรมกีฬาไม่สามารถก้าวเข้าสู่ตลาดแข่งขันในระดับสากล อีกทั้งภาครัฐมีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก (สำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎร, 2559) ซึ่งสาขาวิชาดังกล่าวทั้งธุรกิจการกีฬา และเทคโนโลยีการกีฬา นับเป็นสาขาวิชา ที่ได้รับความนิยมเป็นที่ต้องการของตลาดในต่างประเทศเช่นกัน จะเห็นได้จากการที่หลักสูตรของ สถาบันการศึกษาชั้นนำทางด้านพลศึกษาและการกีฬาในต่างประเทศได้มีการเปิดสอนสาขาวิชา ดังกล่าวเป็นจำนวนมากทั้งในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา อาทิ New York University (n.d.) University of Southern California (2020) ประเทศสหรัฐอเมริกา Amos Sport Business School (n.d.) ประเทศฝรั่งเศส ได้เปิดสอนหลักสูตรในสาขาวิชาธุรกิจการกีฬา Loughborough University (2022) ประเทศสหราชอาณาจักร University KTH Royal Institute of Technology (2022) ประเทศสวีเดน และ Ontago University ประเทศนิวซีแลนด์ ได้เปิดสอนหลักสูตรเทคโนโลยี การกีฬา เป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า จุดแข็ง คือ 1) โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและพันธกิจของ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสอดคล้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา 2) มหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติมีความพร้อมด้านบุคลากรทั้งอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน โดยเฉพาะบุคลากร ด้านการกีฬา 3) มีการพัฒนาการกีฬา บุคลากรทางการกีฬาที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการ กีฬาของประเทศ จะเห็นได้ว่า ในส่วนของจุดแข็งนั้น เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ ที่เป็นมหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงด้านการกีฬา (มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ, 2563) และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2564) **จุดอ่อน คือ** 1) บัณฑิตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ ผลิตได้ยังไม่ค่อยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ 2) นโยบายรัฐไม่มีการเพิ่มอัตราค่าจ้างของ หน่วยงานภาครัฐ 3) การแบ่งคณะวิชาที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมตามภารกิจในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา จะเห็นได้ว่าประเด็นหลักของจุดอ่อนอยู่ที่คุณลักษณะของบัณฑิตที่ยังไม่ค่อยมีลักษณะความเป็น ผู้ประกอบการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ปรับเปลี่ยนจากสถาบันการพลศึกษาและจาก วิทยาลัยพลศึกษาเดิม ซึ่งมุ่งผลิตบุคลากรด้านพลศึกษา ซึ่งเป็นด้านวิชาชีพครุมายาวนาน จึงยังอาจไม่ เชี่ยวชาญในการผลิตบุคลากรด้านธุรกิจ มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการผลิต บุคลากร ควรเร่งพัฒนาบัณฑิตให้มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ให้พร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน และในประเด็นการแบ่งคณะวิชายังไม่ครอบคลุมตามภารกิจด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ตามข้อกำหนด ในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนชื่อคณะวิชาเดิม คือ คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะพลศึกษา คณะศิลปศาสตร์เป็นคณะบริหารจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์

การกีฬาและสุขภาพเป็นคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และอาจจัดตั้งคณะใหม่คือ คณะเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งอาจยังไม่ครอบคลุมภารกิจตาม พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561 – 2580 ที่กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนทิศทางของการขับเคลื่อนสู่การเปลี่ยนแปลงในระบบอุดมศึกษา ในประเด็นหนึ่งของการกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่คือ สร้างสรรค์บัณฑิตคุณภาพสูงเพื่อการแข่งขันของประเทศ Start up – Spin off และการสร้างมาตรฐานใหม่เพื่อยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการ

ปฏิรูปการเรียนการสอนด้วยแนวความคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนการจัดการศึกษาบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Education) หรือการทำงานกับภาคเอกชน และทำงานวิจัยเพื่อตอบโจทย์ของภาคผลิต (Talent Mobility) (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2561) **โอกาส** คือ 1) การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬา 2) การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน ให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) 3) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา 4) ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนการพัฒนาด้านการกีฬาต่าง ๆ มุ่งส่งเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา จะเห็นได้ว่า นโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐต่างมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา ตลอดจนกระแสมความนิยมด้านการกีฬา ซึ่งเป็นไปตามตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในการพัฒนาศักยภาพด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา กีฬา และนันทนาการ ที่เป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556) **อุปสรรค** คือ 1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้สินค้าบางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป 2) การพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ 3) การนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ในการรับชมกีฬาได้สมจริง 4) หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา จะเห็นได้ว่า ประเด็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งการที่มีการพัฒนาดังกล่าวเป็นไปตามนโยบาย นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561– 2580) ที่กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งหวังปฏิรูปประเทศไทยให้ทันต่อบริบทการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไปสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ให้มี ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และพัฒนากำลังคนให้

พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) และประเด็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา คือ หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ ในการพิจารณาจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษา พิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงานจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาความพร้อมความเหมาะสมของส่วนงานภายในที่จะจัดตั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2564) ทำให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยที่พึ่งรายได้จากงบประมาณแผ่นดินอาจไม่สามารถเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียน หรือขยายหน่วยงานได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

3. ผลการพัฒนาแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ผลการวิจัยพบว่า แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มี 6 กลยุทธ์หลัก และ 21 กลยุทธ์รอง เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายกลยุทธ์หลักสามารถอธิบายได้ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมการกีฬา มี 2 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) สร้างความร่วมมือการจัดการศึกษากับสมาคมวิชาชีพ องค์กรผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา 2) ส่งเสริมการพัฒนา

หลักสูตรที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศ ที่ เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ที่กำหนดให้มีการส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาทั้งในและต่างประเทศ โดยการจัดตั้งเครือข่ายและส่งเสริมการเป็น สมาชิกของคณะกรรมการและองค์การกีฬาที่เป็นมาตรฐานสากล อีกทั้งแผนการปฏิรูปประเทศด้าน วัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) และสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561 – 2580 ที่ให้มีการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มวัยทำงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้มีการ การสร้างเครือข่ายและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การสนับสนุนให้เกิด หลักสูตรที่ต่อยอดสำหรับประชากรนอกวัยเรียน (Non-age group) เน้นหลักสูตรที่มีคุณภาพ และ

ตรงกับศักยภาพของสถาบัน สร้างหลักสูตรที่ทันสมัยเน้นทักษะที่เป็นที่ต้องการ ปรับหลักสูตรเน้นสมรรถนะตอบสนองความต้องการในระยะสั้น (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2561)

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) พัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการกีฬา 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 3) ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการกีฬา กลยุทธ์นี้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งส่งเสริมบุคลากรภาครัฐเป็นคนดี คนเก่ง ยึดคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีศักยภาพสูงมาเป็นบุคลากรภาครัฐ รวมทั้งสรรหาคนเก่งจากภายนอกมาร่วมงาน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) และสอดคล้องกับแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570 ในประเด็นเรื่อง การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents) โดยใช้กลยุทธ์ยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สนับสนุนกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และสังคมวิชาการระดับโลก ยอมรับบทบาทของนักวิชาการ (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564)

กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา มี 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจของตนเอง 2) สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning) ให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลโลก 3) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา 4) พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 5) พัฒนาศักยภาพบัณฑิตใหม่ ด้วยการปรับรูปแบบการเรียนรู้อะบบและการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับนโยบายต่าง ๆ เช่น ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง กำหนดปรัชญาการอุดมศึกษาไทยและระบบอุดมศึกษาใหม่ ด้านการสร้างบัณฑิตและพัฒนากำลังคน (ราช

กิจจานุเบกษา, 2564) ที่กำหนดว่า การอุดมศึกษาไทย มุ่งสร้างบัณฑิตและพัฒนากำลังคนในทุกช่วงวัย (Lifelong Learning) ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสมรรถนะ (Competency) ที่จำเป็นและรองรับสังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างฉับพลัน (Disruption) ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้เป็นอย่างดี รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ของประเทศในระดับสากล อีกทั้งแผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีคนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมและพัฒนาสมรรถนะคนทั้งในเรื่องความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และสุขภาพกายและใจที่แข็งแรง อีกทั้งการพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบโจทย์ประเทศและบริบทที่เปลี่ยนแปลง จึงอยู่ที่การสร้างความรู้และทักษะของกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม การเพิ่มพูนและปรับทักษะ (Upskill – Reskill) ให้กับบัณฑิตที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานและผู้ที่ทำงานอยู่ในระบบและนอกระบบผ่านหลักสูตรระยะสั้นหรือการฝึกอบรมบนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้แรงงานที่ตรงความต้องการ และหรือมีความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการเองได้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬา 2) สนับสนุนให้มีการวิจัยทางด้านนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม 4) สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬาแบบครบวงจร ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ที่กำหนดยุทธศาสตร์ในประเด็น การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และสร้างความตระหนักและการนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนและนักกีฬาทุกกลุ่ม และสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561 – 2580 ที่กำหนดเป้าหมายด้านประสิทธิภาพการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมอยู่บนประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศ เกิดเครือข่ายการวิจัยที่มีการแบ่งปันองค์ความรู้ ทั้งมิติเชิงสังคมและเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงกับโจทย์ของภาคการผลิตจริง รวมทั้งเป็นไปตามความต้องการพัฒนาประเทศ การสร้างระบบนิเวศ (Ecosystem) เพื่อเอื้อต่อการทำวิจัยและการพัฒนานวัตกรรม และเป้าหมายด้านการ

ตอบสนองบทบาทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) โดยการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรม การส่งเสริมสนับสนุน การเข้าถึง และการใช้ประโยชน์ ผลงานวิจัย องค์ความรู้ต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา ของทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ประชาชน ชุมชน เพื่อนำงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ทั้งทางสังคมและทางเศรษฐกิจ (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2561)

กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการและวิชาชีพของ อุตสาหกรรมการกีฬา มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา 2) สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ 3) สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา และสอดคล้องกับแผน อุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561 – 2580 ที่ให้สถาบันการศึกษาค้นหาความต้องการของชุมชน ที่ตนอาจไปช่วยพัฒนา ค้นหาโอกาสในการพัฒนาธุรกิจใหม่ ๆ ร่วมกับชุมชน และเครือข่ายความร่วมมือ นำความรู้ไปสู่ชุมชนผ่านกลไกการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาร่วมกัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ในการเป็นแหล่งสนับสนุนด้านวิชาการ สถาบันการศึกษา ควรพัฒนา Incubator และ Accelerator ในการบ่มเพาะทั้งเทคโนโลยีและธุรกิจ เพื่อเอื้อประโยชน์กับการนำนวัตกรรมไปทำให้เกิดรายได้กับ ภาคธุรกิจและชุมชน (สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, 2561)

กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล มี 4 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในการกิจต่าง ๆ 2) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยี และการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์กรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล ซึ่งสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 ที่กำหนดให้สถาบันการศึกษาปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของระบบการบริหาร จัดการของสถาบันอย่างต่อเนื่อง จัดทำรายงานผลการดำเนินการของตนเอง และประกาศนโยบาย ผลประโยชน์ทับซ้อน รวมทั้งสร้างระบบการประเมินผู้บริหาร การบริหารความเสี่ยงและการควบคุม ภายใน และระบบการติดตามตรวจสอบที่ทันกาลและมีประสิทธิผล (สำนักนโยบายและแผนการ อุดมศึกษา, 2561)

4. ผลการศึกษาโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมากพอ ๆ กัน รายการที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรกคือ เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และการจัดองค์กรคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งนี้เนื่องจาก เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงด้านการกีฬามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา การสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) โดยพันธกิจของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและการสนับสนุนการกีฬาการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) ที่ได้กำหนดเป้าประสงค์ ให้อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศและมีการเติบโตต่อเนื่องอย่างยั่งยืน โดยมีการสนับสนุนการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา อาทิ ธุรกิจเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจเพื่อการบริหารเกี่ยวกับการกีฬา ธุรกิจการจัดกิจกรรมแข่งขันต่างๆ รวมถึงสถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้มีการกำหนดให้มีความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยการส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) การพัฒนาองค์ความรู้ที่จะใช้ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาจะต้องมีประสบการณ์ในเชิงธุรกิจ เพราะต้องมองให้เห็นถึงโครงสร้างและการพัฒนาระบบแบบครบวงจรทั้งใน

ภาครัฐเพื่อให้บริการภาครัฐกิจต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการเชื่อมโยงเป็นระบบเดียวกันในหน่วยงานภาครัฐ (Governmental Operation Process) (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

ดังนั้น การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะสามารถตอบสนองการดำเนินการพัฒนาและผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬา บนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ของอุตสาหกรรมการกีฬา นำไปสู่การขับเคลื่อนเพื่อต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบายของภาครัฐในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อให้ครอบคลุมพันธกิจของมหาวิทยาลัย จะต้องพิจารณาดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม คือ

1. เนื่องจากนิยามของอุตสาหกรรมการกีฬามีความครอบคลุมและกว้างขวางมาก อุตสาหกรรมการกีฬาที่มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ และมีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ หลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเสื้อผ้า อุตสาหกรรมรองเท้า อุตสาหกรรมสื่อ อุตสาหกรรมจัดงาน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้อุตสาหกรรมการกีฬาต้องมีการระบุนิยามที่ชัดเจน ที่สามารถกำหนดขอบเขตและเนื้อหาที่อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมได้ จึงอาจต้องกำหนดความชัดเจนของพันธกิจของคณะวิชาที่จะจัดตั้งว่าจะมุ่งไปทางใดหรือครอบคลุมอุตสาหกรรมในด้านใด แล้วจึงตั้งชื่อคณะวิชาให้สอดคล้องกับความมุ่งมั่นและมีความชัดเจน เช่น คณะอุตสาหกรรมบริการการกีฬา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการกีฬา เป็นต้น

2. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ควรมีการทบทวนวัตถุประสงค์ พันธกิจของคณะวิชาที่มีอยู่เดิม พร้อมกับคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่จะจัดตั้ง โดยให้มีการวิเคราะห์พันธกิจที่มีความซ้ำซ้อนกันอยู่ อาจจะต้องปรับโยกสาขาวิชาที่ซ้ำซ้อน หรือที่มีอยู่แล้วที่ยังไม่สอดคล้องกับพันธกิจของคณะวิชา เช่น สาขาการท่องเที่ยว ที่อยู่ในคณะบริหารจัดการการกีฬา ในบางสาขาวิชาที่อุตสาหกรรมการกีฬามีความต้องการ เช่น สาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา หากคณะวิชาที่จัดตั้งมุ่งเน้นไปทางผลิตภัณฑ์และบริการทางการกีฬา อาจต้องบูรณาการร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาในการจัดการศึกษา

3. ก่อนจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาควรมีการเร่งสร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรและเตรียมพร้อมในการจัดการศึกษาร่วมกัน โดย

หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ควรมีการพัฒนาในแบบหลักสูตรปฏิบัติการ เน้นความรู้และสมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือ มีสมรรถนะหรือทักษะด้านการปฏิบัติการเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้นผ่านการเรียนรู้จริงในสถานประกอบการ นอกจากนี้หลักสูตรควรมีมีลักษณะพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) โดยมีการใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น เนื่องจากการประกอบอาชีพจริงในสถานประกอบการจะต้องใช้องค์ความรู้หลากหลายสาขาร่วมกัน และจะต้องบรรจุเนื้อหาและประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ start up ที่มีความสามารถและแข่งขันได้ในอนาคต เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งควรเร่งพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่ให้มีสมรรถนะและเป็นผู้มีอาชีพด้านธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งด้านการวิจัย การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

4. มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อเป็นหน่วยงานในการวางแผนการปฏิบัติการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการของนักศึกษา และประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา เนื่องจากการเรียนการสอนของหลักสูตรปฏิบัติการ นักศึกษาจะต้องเรียนและฝึกประสบการณ์รายวิชาต่าง ๆ ในสถานประกอบการ ผู้สอนจะต้องเป็นทั้งอาจารย์ของมหาวิทยาลัย และบุคลากรของสถานประกอบการบ่มเพาะองค์ความรู้และประสบการณ์จริงในวิชาชีพร่วมกัน ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อเตรียมพร้อมสู่อาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยต่อยอดเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแบรนด์ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และหาแนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ควรมีการวิจัยต่อยอดเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ควรจัดการเรียนการสอนในคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่สอดคล้องกับตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา

ควรมีการวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับการพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ หรือระดับนานาชาติ เพื่อสร้างกลยุทธ์การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศหรือความเป็นนานาชาติของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ





รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเนื้อหาแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

- | | |
|--|---|
| 1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ | ศาสตราจารย์ระดับ 10
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |
| 2. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ | คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 3. รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี | มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี |
| 4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรภรณ์ | สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย |
| 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิลมนี ศรีบุญ | คณะสหเวชศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ |

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้บริหารระดับสูงขององค์การทางการศึกษา
และการอุดมศึกษา

- | | |
|--|----------------------------------|
| 1. นางสาวดารณี ลิขิตวรศักดิ์
กึฬ | รองปลัดกระทรวงการทอ่งเทียและ |
| 2. ดร.นิวัฒน์ ลิ้มสุขนรินทร์ | อธิบดีกรมพลศึกษา |
| 3. ดร.ก้องศักดิ์ ยอดมณี | ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย |
| 4. นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย | ที่ปรึกษาด้ำนมาตรฐานการอุดมศึกษา |
| | ผู้แทนปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา |
| | วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม |
| 5. นายพิมล ศรีวิกรม์ | กรรมการบริหารของคณะกรรมการ |
| | โอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรม |
| | ราชูปถัมภ์ |
| 6. นายพลศักดิ์ สัจจธรรมนุกูล | นายกสมาคมครูราชแห่งประเทศไทย |
| 7. นาวาอากาศเอกวีระยุทธ ดิษยะศริน | นายกสมาคมกีฬาทางอากาศและการ |
| | บินแห่งประเทศไทยในพระบรม |
| | ราชูปถัมภ์ |
| 8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมทบ ฐิตะฐาน | กรรมการบริหารสมาคมการจัดการการ |
| | กีฬาแห่งประเทศไทย |
| 9. รองศาสตราจารย์.ดร.วรรณชลี โนริยา | กรรมการบริหารสมาคมการจัดการการ |
| | กีฬาแห่งประเทศไทย |
| 10. ดร.ธีระชัย วิเศษจ้ง | อุปนายกกรรมการบริหารสมาคมการค้า |
| | เครื่องกีฬาประเทศไทย |

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบ (ร่าง) แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ (ร่าง) โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะ
อุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

- | | |
|--|---|
| 1. นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย | ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา
ผู้แทนปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม |
| 2. ดร.นิวัฒน์ ลิ้มสุขนิรันดร์ | อธิบดีกรมพลศึกษา |
| 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ .ดร. สมทบ จูติะฐาน | กรรมการบริหารสมาคมการจัดการการกีฬา
แห่งประเทศไทย |
| 3. ดร.ธีระชัย วิเศษจ้ง | อุปนายกกรรมการบริหารสมาคมการค้า
เครื่องกีฬาประเทศไทย |
| 5. นายปรีวัฒน์ วรรณกลาง | อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ |
| 6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัน โอนสูงเนิน | รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ฝ่ายบริหาร |
| 7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ .ดร.พงศธร โฆษิตธรรม | คณบดีคณะศิลปศาสตร์ |
| 8. ดร.ชัย นิมากร | กรรมการผู้จัดการ บริษัทแกรนด์มาร์เก็ตติ้ง
จำกัด |
| 9. นายเชาวรัตน์ เขมรัตน์ | ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนกอล์ฟเชาวรัตน์ |
| 10.นายสุนันท์ ระฆังทอง | เจ้าของธุรกิจ Golden Bel fitness |



แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry, Thailand National Sports University)

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารองค์กรทางการกีฬาและการอุดมศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry, Thailand National Sports University) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรทางการกีฬาและการอุดมศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต

3. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

4. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 5 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์

1. เพศ

☐ 1.1 ชาย

☐ 1.2 หญิง

2. ตำแหน่งทางวิชาการ

.....

3. ตำแหน่งทางบริหาร

.....

4. หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬา

5. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญา.....วุฒิ.....สาขา.....สถาบัน.....

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา.....ปี

นิยามศัพท์เฉพาะ :

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบการอย่างใกล้ชิดซึ่งกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย 2) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา 2) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และ 3) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการบริหารทางวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และ 2) กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา 2) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และ 3) กลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และ 2) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา การวิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้ง

คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์

จากนิยามศัพท์ของ “คณะอุตสาหกรรมการกีฬา” ข้างต้น ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

- ☐ 1.1 เห็นด้วย เพราะ.....
- ☐ 1.2 ไม่เห็นด้วย เพราะ.....
- ☐ 1.3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ.....

2. ท่านคิดว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทย มีปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมการกีฬาหรือไม่อย่างไร

- ☐ 2.1 มีปัญหา ระบุ.....

☐ 2.2 ไม่มีปัญหา เพราะ.....

☐ 2.3 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

3. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของ
อุตสาหกรรมการกีฬาได้ ในสาขาใดบ้าง สาขาที่ท่านคาดว่าจะผลิตเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการกีฬาคือ
(โปรดเลือกตอบ **3 อันดับแรก** (โปรดใส่หมายเลขลำดับหน้าช่องสี่เหลี่ยม) หรือเสนอแนะเพิ่มเติม

<input type="text"/>	1) ธุรกิจการกีฬา	<input type="text"/>	7) นิเทศกรรมการกีฬา/สื่อสารการกีฬา/สื่อมวลชนทางการกีฬา
<input type="text"/>	2) เศรษฐศาสตร์การกีฬา	<input type="text"/>	8) กฎหมายกีฬา
<input type="text"/>	3) เทคโนโลยีการกีฬา	<input type="text"/>	9) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
<input type="text"/>	4) การออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา	<input type="text"/>	10) การจัดการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ
<input type="text"/>	5) วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	<input type="text"/>	11) การจัดการการกีฬา
<input type="text"/>	6) วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	<input type="text"/>	12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของ
อุตสาหกรรมการกีฬา ท่านคิดว่าควรจัดตั้งคณะใหม่หรือไม่อย่างไร

☐ 4.1 ควรจัดตั้งคณะใหม่ ระบุเหตุผล.....

☐ 4.2 ไม่จำเป็น ต้องจัดตั้งใหม่ ระบุเหตุผล.....

☐ 4.3 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้/มีความ
พร้อม/เป็นความต้องการของตลาด/ผู้เรียนให้ความสนใจหรือไม่เพียงใด

5.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

☐ มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา
ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.2 มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร

5.2.1 ด้านบุคลากร

☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.2.2 ด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา

- ☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....
-

5.2.3 ด้านแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น สำนักวิทยบริการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สถานประกอบการที่จะเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

- ☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....
-

5.3 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือไม่เพียงใด

- ☐ เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ไม่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....
-

5.4 ท่านคิดว่า คณะอุตสาหกรรมการกีฬาควรจัดการเรียนการสอนในสาขาใดบ้าง สามอันดับแรก

<input type="text"/>	1) ธุรกิจการกีฬา	<input type="text"/>	7) นิเทศกรรมการกีฬา/สื่อสารการกีฬา/สื่อมวลชนทางการกีฬา
<input type="text"/>	2) เศรษฐศาสตร์การกีฬา	<input type="text"/>	8) กฎหมายกีฬา
<input type="text"/>	3) เทคโนโลยีการกีฬา	<input type="text"/>	9) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
<input type="text"/>	4) การออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา	<input type="text"/>	10) การจัดการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ
<input type="text"/>	5) วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	<input type="text"/>	11) การจัดการการกีฬา
<input type="text"/>	6) วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	<input type="text"/>	12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.5 ท่านคาดว่า ผู้เรียนจะสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬาหรือไม่เพียงใด

- ☐ สนใจ ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ไม่สนใจ ระบุเหตุผล.....
-
- ☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....
-

5.6 ท่านคิดว่า ผู้เรียนจะสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมกรีกีฬาในสาขาใดบ้าง โปรดระบุ 3 อันดับแรก

- 1)
- 2)
- 3)

****ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ข้อมูล****



แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry, Thailand National Sports University) ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry, Thailand National Sports University) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ใช้ในการสอบถาม ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการและแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา วิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

4. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 19 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ

☐ 1.1 ชาย

☐ 1.2 หญิง

2. ตำแหน่งทางวิชาการ

.....

3. ตำแหน่งทางบริหาร

4. หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬา

5. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญา.....วุฒิ.....สาขา.....สถาบัน.....

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา.....ปี

นิยามศัพท์เฉพาะ :

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบการอย่างใกล้ชิดซึ่งกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย 2) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา 2) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และ 3) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการบริหารทางวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และ 2) กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา 2) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และ 3) กลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และ 2) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา การวิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการกีฬาและความต้องการในการจัดตั้ง

คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

3. จากนิยามศัพท์ของ “คณะอุตสาหกรรมการกีฬา” ข้างต้น ท่านเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

- ☐ 3.1 เห็นด้วย เพราะ.....
- ☐ 3.2 ไม่เห็นด้วย เพราะ.....
- ☐ 3.3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ.....

4. ท่านคิดว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศ มีปัญหาความต้องการบุคลากรเพื่อพัฒนางาน อุตสาหกรรมการกีฬาหรือไม่อย่างไร

- ☐ 4.1 มีปัญหา ระบุ.....
- ☐ 4.2 ไม่มีปัญหา เพราะ.....
- ☐ 4.3 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

3. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของ อุตสาหกรรมการกีฬาได้ ในสาขาใดบ้าง สาขาที่ท่านคาดว่าจะผลิตเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมการกีฬาคือ (โปรดเลือกตอบ 3 อันดับแรก (โปรดใส่หมายเลขลำดับหน้าช่องสี่เหลี่ยม) หรือเสนอแนะเพิ่มเติม

<input type="text"/>	1) ธุรกิจการกีฬา	<input type="text"/>	7) นิเทศกรรมการกีฬา/สื่อสารการกีฬา/สื่อมวลชนทางการกีฬา
<input type="text"/>	2) เศรษฐศาสตร์การกีฬา	<input type="text"/>	8) กฎหมายกีฬา
<input type="text"/>	3) เทคโนโลยีการกีฬา	<input type="text"/>	9) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
<input type="text"/>	4) การออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา	<input type="text"/>	10) การจัดการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ
<input type="text"/>	5) วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	<input type="text"/>	11) การจัดการการกีฬา
<input type="text"/>	6) วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	<input type="text"/>	12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะต้องผลิตบุคลากรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของ อุตสาหกรรมการกีฬา ท่านคิดว่าควรจัดตั้งคณะใหม่หรือไม่อย่างไร

- ☐ 4.4 ควรจัดตั้งคณะใหม่ ระบุเหตุผล.....
- ☐ 4.5 ไม่จำเป็น ต้องจัดตั้งใหม่ ระบุเหตุผล.....
- ☐ 4.6 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้/มีความ พร้อม/เป็นความต้องการของตลาด/ผู้เรียนให้ความสนใจหรือไม่เพียงใด

- 5.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

- ☐ มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ระบุเหตุผล.....
- ☐ ไม่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ระบุเหตุผล.....
- ☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

- 5.2 มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร

- 5.2.1 ด้านบุคลากร

- ☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.2.2 ด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา

☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.2.3 ด้านแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น สำนักวิทยบริการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สถานประกอบการที่จะเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

☐ มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่มีความพร้อม ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.3 บันทึกที่สำเร็จการศึกษาในคณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือไม่เพียงใด

☐ เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ระบุเหตุผล.....

☐ ไม่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ระบุเหตุผล.....

☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.5 ท่านคิดว่า คณะอุตสาหกรรมการกีฬาควรจัดการเรียนการสอนในสาขาใดบ้าง สามอันดับแรก

<input type="text"/>	1) ธุรกิจการกีฬา	<input type="text"/>	7) นิเทศกรรมการกีฬาสื่อสารการกีฬาสื่อมวลชนทางการกีฬา
<input type="text"/>	2) เศรษฐศาสตร์การกีฬา	<input type="text"/>	8) กฎหมายกีฬา
<input type="text"/>	3) เทคโนโลยีการกีฬา	<input type="text"/>	9) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
<input type="text"/>	4) การออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา	<input type="text"/>	10) การจัดการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ
<input type="text"/>	5) วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	<input type="text"/>	11) การจัดการการกีฬา
<input type="text"/>	6) วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	<input type="text"/>	12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.5 ท่านคาดว่า ผู้เรียนจะสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬาหรือไม่เพียงใด

☐ สนใจ ระบุเหตุผล.....

.....
☐ ไม่สนใจ ระบุเหตุผล.....

.....
☐ ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ.....

5.7 ท่านคาดว่า ผู้เรียนจะสนใจเข้าศึกษาต่อคณะอุตสาหกรรมการกีฬาในสาขาใดบ้าง โปรดระบุ
 3 อันดับแรก

4)

5)

6)

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของ
 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

นิยามเชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาสภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งและการวางโครงสร้างการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรม
 การกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยใช้ PESTLE Analysis ในการวิเคราะห์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม
 เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และกฎระเบียบ โดยสอบถามในประเด็นต่างๆ 6 ประเด็นคือ

1. การบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions) เป็น
 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬา
 แห่งชาติ เช่น นโยบายของรัฐบาล นโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การ
 กีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป
 ประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ)
 คณะกรรมการนโยบายกีฬาแห่งชาติ(คกช.)

2. ปัจจัยด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic – currents & future funding) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ
 เศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เช่น
 สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ การเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา บรรยากาศการ
 ลงทุนภายในประเทศ สภาพการณ์การตลาดด้านสินค้ากีฬาและบริการทางการกีฬา

3. สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends) ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ
 สังคมที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เช่น กระแสความ
 นิยมด้านการออกกำลังกายและกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ความใส่ใจในสุขภาพของบุคคล การเติบโตของธุรกิจกีฬา
 ทั้งเสื้อผ้ากีฬา รองเท้ากีฬา สถานออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ความนิยมการแข่งขัน
 กีฬา

4. ปัจจัยเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยี (Technical – technology & trends) ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
 กับเทคโนโลยีที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เช่น
 เทคโนโลยีที่องค์กรใช้ในการผลิตและบริการ ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ๆ ความก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตและ
 เครือข่ายการสื่อสาร เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา การตัดสินกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การนำวิทยาศาสตร์
 และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการพัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬา

5. สิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอันเกี่ยวเนื่อง (Environment energy & green issues) ประเด็นที่
 เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
 เช่น ความพร้อมด้านสาธารณูปโภค ด้านการขนส่ง ด้านการกีฬา การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับ
 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

6. กฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบต่อสถาบัน (Legal regulations & laws) ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
 กับกฎหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เช่น กฎหมาย

ทางการศึกษา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬา พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562

คำชี้แจง

ประเด็นที่ต้องการสอบถาม หากจะต้องจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ท่านคิดว่าปัจจัยภายนอกต่างๆ เหล่านี้จะมีผลต่อการจัดตั้งหรือไม่อย่างไร ขอให้ท่านโปรดวิเคราะห์ระดับของผลกระทบ ทิศทางของผลกระทบ ระยะเวลาของผลกระทบ ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามประเด็นที่กำหนด โดยขอให้ท่านได้โปรดระบุผลการวิเคราะห์ลงในช่องต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ระดับของผลกระทบ มี 3 ระดับ คือ	high	หมายถึง	มีผลกระทบสูง
	Medium	หมายถึง	มีผลกระทบปาน
	กลาง		
	Low	หมายถึง	มีผลกระทบต่ำ
	+	หมายถึง	มีทิศทางกระทบเชิง
ทิศทางของผลกระทบ มี 4 แบบคือ	-	หมายถึง	มีทิศทางกระทบเชิง
	ลบ		
	+/-	หมายถึง	มีผลกระทบเชิงบวกและ
	เชิงลบ		
	n	หมายถึง	ไม่มีผลกระทบ
กรอบเวลา (time frame) ให้ระบุระยะเวลาของผลกระทบ มี 2 ระดับ คือ			
ระยะสั้น	ระยะสั้น	หมายถึง	มีผลกระทบในระยะ
	ระยะยาว	หมายถึง	มีผลกระทบในระยะ
ระดับความสำคัญ มี 4 ระดับ คือ	ยาว		
	3	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
	2	หมายถึง	มีความสำคัญปาน
	กลาง		
	1	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
	0	หมายถึง	ไม่มีความสำคัญ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ระดับ ความสำคัญ (0 – 3)
ด้านการบริหารทางการเมืองและการปกครอง (Political executive & legislative actions)				
1) การผลักดันอุตสาหกรรมการกีฬาให้เป็นเสาหลักทางเศรษฐกิจควบคู่กับอุตสาหกรรมอื่นๆ				
2) การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา				
3) ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ				
4) การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬา				
5) การส่งเสริมการลงทุนให้แก่อุตสาหกรรมการกีฬาทุกประเภทและทุกระดับ				
6) การส่งเสริม สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา				
7) การกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาที่มีรายได้จากนอกประเทศ รวมทั้งสนับสนุนผู้ใช้ทุนส่วนตัวจนสามารถผลักดันให้นักกีฬาก้าวสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ				
8) การสนับสนุนการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ				
9) การสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในการสร้างสถานกีฬา (Sports Venues/Sports Facility) สำหรับจัดกิจกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกชนิดกีฬา				
10) การสนับสนุนให้สถานศึกษามีการลงทุนเกี่ยวกับสถานกีฬา				
11) การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชนให้เกิดการลงทุนผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D)				
12) การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศและการส่งออก				
13) การแก้ไขปรับปรุงความชัดเจนของการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิธีการนำเข้า/การส่งออก อุปกรณ์การกีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายสำหรับการแข่งขันกีฬาและการฝึกซ้อมในระดับนานาชาติที่ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) หรือหน่วยงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา				
14) การกำหนดมาตรการการป้องกันปรมาดำเนินการป้องกันปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดในการปลอมแปลงผลิตภัณฑ์หรือละเมิดลิขสิทธิ์สินค้าและบริการทางการกีฬาสอดคล้องกับการ				

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ระดับ ความสำคัญ (0 – 3)
ภารกิจของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				
15) การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่องในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป เป็นการสร้างความต้องการในการบริโภคผลิตภัณฑ์ (Demand-Side) ทางการกีฬา สอดคล้องกับการภารกิจของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				
16) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นการสร้างความต้องการบุคลากรทางการกีฬาและสถานออกกำลังกาย สอดคล้องกับการภารกิจของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				
17) การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ส่งเสริมการสร้างความต้องการบุคลากรทางการกีฬาและสถานออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการภารกิจของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา				
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจศาสตร์ (Economic – currents & future funding)				
1) การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาให้เป็นส่วนสำคัญของการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ				
2) การส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การกีฬา ธุรกิจเพื่อการบริหาร ธุรกิจกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ				
3) การสร้างบรรยากาศการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา				
4) การกำหนดมาตรการอำนวยความสะดวกการพิธีทางศุลกากรในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์กีฬา				
5) การเติบโตของตลาดสินค้า เสื้อผ้าและอุปกรณ์การกีฬา				
6) การพัฒนาการกีฬาอาชีพทุกระดับเพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาสามารถสร้างโอกาส สร้างงานและรายได้ รวมถึงสร้างอาชีพให้ประชาชนทุกกลุ่ม				
3. สภาพและแนวโน้มทางสังคม (Social – demographic & Social trends)				
1) กระแสนิยมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ได้รับความนิยมและเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง				
2) กระแสความนิยมของชมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น				
3) กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ				
4)ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาใส่ใจสุขภาพและเล่นกีฬา ออกกำลังกายมากขึ้น				
5) สปอร์ตแฟนหรือแฟนธุรกิจกีฬา ความนิยมแต่งตัวด้วยชุดกีฬาที่สูงขึ้น				
6) การมีนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นแรงบันดาลใจส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเติบโตตามไปด้วย				

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ระดับ ความสำคัญ (0 – 3)
7) ผู้หญิงให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพโดยการออกกำลังกาย และเล่นกีฬามากขึ้น				
4. ปัจจัยเกื้อหนุนทางเทคนิคและเทคโนโลยีและแนวโน้ม (Technical – technology & trends)				
1) การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นพื้นฐานการ พัฒนาและประดิษฐ์สินค้ากีฬาให้มันวัตกรรมการมาเป็นจุดแข็ง ทางการตลาด เพื่อสร้างแบรนด์สินค้าให้มีคุณภาพเท่าเทียม แบรนด์สินค้าระดับโลก				
2) เทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไป ทำให้สินค้า บางอย่างและอาชีพบางอย่างสูญพันธุ์ไป				
3) ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ทำให้การถ่ายทอดการแข่งขันกีฬา นัดสำคัญทำให้ขยายโอกาสในการทำเงินของผู้ประกอบการ				
4) มีการพัฒนา AI (Artificial Intelligence) เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ เป็นเทคโนโลยีที่จำลองความฉลาดของมนุษย์ มาใช้ในการปรับแผนการแข่งขันกีฬา การบันทึกข้อมูลการ ฝึกซ้อม การวิเคราะห์ผลด้วย AI				
5) มีการนำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) มาใช้ใน การรับชมกีฬาได้สมจริง และใช้ในการแสดงสถิติในการแข่งขัน				
6) การนำเทคโนโลยีการออกแบบเพื่อปรับเปลี่ยนสินค้าและ บริการกีฬา (Rebranding) ไปสู่ Brand ใหม่ที่ดีกว่าเดิม				
7) เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าได้ เป็นอย่างดี				
8) แนวโน้มความนิยมการใช้สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่นิยมทำ ตามกระแสในสื่อสังคมออนไลน์				
9) ภาคการค้าออนไลน์เติบโตอย่างอย่างต่อเนื่อง				
5. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Environment energy & green issues)				
1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและ นันทนาการ				
2) การสาธารณสุขปลอดภัยด้านการขนส่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น การ เดินทางเพื่อการกีฬาสะดวกมากขึ้น				
3) การเติบโตของการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการรองรับการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา				
4) ความพร้อมด้านสาธารณสุขปลอดภัยทางด้านการกีฬาเพื่อรองรับ การแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ				
6. ปัจจัยด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่อาจมีผลกระทบ (Legal regulations & laws)				
1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 71 ที่ส่งเสริมและ พัฒนาการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรง				

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดตั้งคณะกรรมการการศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ระดับ ความสำคัญ (0 – 3)
และมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาไปสู่ ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ ภารกิจมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษา กำหนดให้มีการเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการและการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการ ลงทุนและฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชีย ซึ่ง สอดคล้องกับภารกิจของคณะกรรมการกีฬาที่จะจัดตั้ง				
3) ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้นการพัฒนาสู่ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อสร้างรายได้สูงให้แก่ประเทศเพื่อ บรรลุเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาเป็นการดำเนิน กิจกรรมในกลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการ แพทย์ ให้เติบโต ส่งผลต่อความต้องการกำลังคนผลิตโดย คณะกรรมการกีฬา				
4) พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนากีฬา แห่งชาติ ส่งเสริมสนับสนุนกลไกการพัฒนาการกีฬา ที่ส่งผลต่อ อุตสาหกรรมกีฬา				
5) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556 จัดตั้งคณะกรรมการ กีฬาอาชีพ มีหน้าที่คุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และ พัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีกลไก การขึ้นทะเบียนสโมสร กีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ เป็นการให้การสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร สู่อุตสาหกรรมกีฬา				
6) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบ ธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของ ประเทศ ซึ่งภารกิจของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับการจัดตั้ง คณะกรรมการกีฬา				
7) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ให้อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่ การเปลี่ยนแปลง สร้างนวัตกรรม ความรู้ งานวิจัย ที่เสนอ ทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีด ความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของคณะ อุตสาหกรรมกีฬา				
8) หลักเกณฑ์การจัดส่วนงานภายในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2555 ในการจัดตั้งส่วนราชการภายในของสถาบันอุดมศึกษา				

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ระดับของ ผลกระทบ (High, Medium Low)	ทิศทางของ ผลกระทบ (+, -, +/- , n)	กรอบ เวลา (ระยะสั้น/ ระยะยาว)	ระดับ ความสำคัญ (0 – 3)
ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดตั้งและดำเนินงาน จากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาความพร้อม และความเหมาะสมของส่วนงานภายในที่จะจัดตั้ง				



3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีผลต่อการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณา และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือหากเห็นว่าสภาพ
ปัจจุบันหรือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในแต่ละรายการเป็นจุดแข็งให้ทำ
เครื่องหมายในช่องจุดแข็ง หากเห็นว่าเป็นจุดอ่อน ให้ทำเครื่องหมายในช่องจุดอ่อน และแต่ละคำตอบ
ให้ระบุคะแนนผลกระทบต่อการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
โดย

คะแนน 3 มีผลกระทบมาก

คะแนน 2 มีผลกระทบปานกลาง

คะแนน 1 มีผลกระทบน้อย

คะแนน 0 ไม่มีผลกระทบเลย

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน	ระดับ ผลกระทบ (0-3)
1. ด้านโครงสร้างกับพันธกิจและการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (10) การจัดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มี 17 วิทยาเขต มี คณะกรรมการบริหารประจำภาค มีสำนักงานอธิการบดีที่ส่วนกลาง (11) โครงสร้างของมหาวิทยาลัยมีหน่วยงาน คือ สำนักกีฬา สถาบันพัฒนา บุคลากรทางการกีฬา สถาบันมวยไทย ศูนย์กีฬาและกิจกรรมทางทะเล ศูนย์กีฬาบนพื้นที่สูง (12) การจัดแบ่งคณะวิชา เป็น 3 คณะวิชา คือ คณะบริการจัดการกีฬา คณะ พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา (13) โครงสร้างมหาวิทยาลัยมีหน่วยงานระดับแผนก (14) การจัดวางอำนาจหน้าที่ที่เอื้อต่อการทำงาน (15) อื่นๆ (โปรดระบุ).....			
2. ด้านบุคลากรกับพันธกิจของคณะอุตสาหกรรมการกีฬาที่จะจัดตั้ง (13) บุคลากรด้านอาจารย์ ประกอบด้วยอาจารย์ด้านพลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา นันทนาการ การท่องเที่ยว สื่อสารการกีฬา บริหารธุรกิจ การจัดการ และการศึกษา (14) มีบุคลากรในสายงานสนับสนุน เช่น ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่าย กิจกรรมนักศึกษา ฝ่ายแผน ฝ่ายวิจัยและการประกันคุณภาพ (15) บุคลากรมีประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา การ จัดการกีฬา ฝ่ายเทคนิคกีฬา และเป็นคณะกรรมการขององค์กรทางกีฬา (16) บุคลากรมีความพร้อมในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและ อาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ (17) อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน	ระดับ ผลกระทบ (0-3)
.....			
3. ด้านการบริหารจัดการที่พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (1) การบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย (2) การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลัก ธรรมมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยึดหยุ่นคล่องตัวโปร่งใส และตรวจสอบได้ (3) ระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัด การศึกษาระดับหลักสูตร คณะ วิทยาเขตและมหาวิทยาลัย ที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และ มาตรฐานอื่นๆ (4) การจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเพื่อการบริหารงาน มหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ (5) การดำเนินการให้คณาจารย์และบุคคลอื่นมีความรู้เท่าทันความก้าวหน้าทาง วิชาการด้านการกีฬา ในระดับชาติและนานาชาติ (6) การส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการด้านการกีฬาใน ระดับชาติและระดับนานาชาติ (7) การกำหนดให้บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล (8) มีอิสระในการจัดการเรียนการสอน การศึกษาวิจัย การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การเงิน งบประมาณ และทรัพย์สิน (9) จัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน (17) จัดสรรทุนการศึกษา สวัสดิการให้แก่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการกีฬา (18) มีระบบควบคุมภายในและระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ ในการป้องกันและขจัดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ (19) อื่นๆ (โปรดระบุ).....			
4. ด้านผลลัพธ์ผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เป็นที่คาดหวังในการ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา (10) บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีทักษะอาชีพ และมีความรอบรู้ในศาสตร์ ด้านการกีฬา เป็นที่ยอมรับของสังคม (11) บัณฑิตเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการ การบูรณาการศาสตร์ด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม (12) บัณฑิตมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ (13) บัณฑิตมีสัมมาอาชีพ เป็นผู้มีความคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น บากบั่น และยึด			

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน	ระดับ ผลกระทบ (0-3)
<p>มั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง รู้คุณค่าและรักษาความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก</p> <p>(14) บัณฑิตมีงานทำตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา</p> <p>(15) อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
<p>5. ด้านการวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>(12) มีผลงานวิจัยด้านการกีฬาที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรมการกีฬา ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(13) มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ และสถานประกอบการ</p> <p>(14) มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ</p> <p>(15) ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิตหรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ</p> <p>(16) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำความรู้ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬาไปใช้ในการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้กับประเทศ</p> <p>(17) การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>(18) อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
<p>6. ด้านการบริการวิชาการ สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>(8) การให้บริการวิชาการด้านการฝึกสอนกีฬาในชุมชน การจัดบริการด้านการออกกำลังกาย กีฬา สุขภาพ การท่องเที่ยวและนันทนาการ</p> <p>(9) การส่งนักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการด้านการอุปกรณ์การกีฬารับริษัทที่เกี่ยวข้อง สถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬา</p> <p>(10) การบริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคม และอุตสาหกรรมการกีฬา ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(11) การให้บริการทางวิชาการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมแก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน สังคม และอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อนำ</p>			

รายการ	จุดแข็ง	จุดอ่อน	ระดับ ผลกระทบ (0-3)
<p>ความรู้ไปใช้ประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>(12) การส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม เพื่อสร้างเสริมจิตสาธารณะในการนำความรู้และประสบการณ์เพื่อสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม</p> <p>(13) ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ</p> <p>(14) อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
<p>7. ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยสอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>(6) มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการด้านการกีฬา ซึ่งนำไปสู่การสืบสานการสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม กีฬาไทย การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(7) การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬาไทย โดยการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ</p> <p>(8) การวิเคราะห์ สังเคราะห์และบูรณาการการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมของผู้เรียน</p> <p>(9) อื่นๆ (โปรดระบุ).....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
<p>8. ด้านการพัฒนาศาสตร์การกีฬา สอดคล้องกับภารกิจการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>(8) การพัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกศาสตร์การกีฬาและทุกระดับการศึกษา</p> <p>(9) การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล</p> <p>(10) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬา เพื่อให้มีความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านการกีฬาของมหาวิทยาลัย และการพัฒนาการกีฬาของประเทศ</p> <p>(11) การนำองค์ความรู้ด้านศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการพัฒนากีฬา</p> <p>(12) พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา</p> <p>(13) ส่งเสริมการสร้างร่วมมือด้านการกีฬากับองค์กรภายในและต่างประเทศ</p> <p>(14) การบริหาร การวางแผน การสรรหานักกีฬา และการฝึกและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ</p>			

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา
(Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry,
Thailand National Sports University)
ฉบับที่ 4 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry of Thailand National Sports University) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ใช้ในสอบถาม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะ อุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เพื่อดำเนินการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

4. แบบสอบถามนี้มี 4 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง

2. คณะวิชาที่สังกัด

☐ 3.1 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

☐ 3.2 คณะศิลปศาสตร์

☐ 3.3 คณะศึกษาศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ :

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบการอย่างใกล้ชิดซึ่งกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย 2) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา 2) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และ 3) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และ 2) กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชุมสัมพันธ์ทางการกีฬา 2) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และ 3) กลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และ 2) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา การวิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

5. ท่านคิดว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมี**คณะวิชา** สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าเรียนหรือไม่

☐ 1.1 สอดคล้อง เพราะ

.....

.....

☐ 1.2 ไม่สอดคล้อง เพราะ

.....

.....

☐ 1.3 ไม่แน่ใจ เพราะ

.....

6. ท่านคิดว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีสาขาวิชา สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อหรือไม่

☐ 2.1 สอดคล้อง เพราะ

.....

☐ 2.2 ไม่สอดคล้อง เพราะ

.....

☐ 2.3 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ

.....

7. หากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ท่านคิดว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายสนใจจะเลือกเข้าศึกษาต่อหรือไม่

☐ 7.1 สนใจ ระบุเหตุผล

.....

☐ 7.2 ไม่สนใจ ระบุเหตุผล

.....

☐ 7.3 ความคิดเห็นอื่นๆ โปรดระบุ

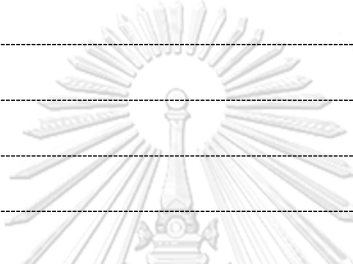
.....

4. ท่านมีคิดว่า สาขาใดของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจเข้าศึกษาต่อ
สามอันดับแรก (โปรดใส่ หมายเลขลำดับหน้าช่องสี่เหลี่ยม)

<input type="text"/>	1) ธุรกิจการกีฬา
<input type="text"/>	2) เศรษฐศาสตร์การกีฬา
<input type="text"/>	3) เทคโนโลยีการกีฬา
<input type="text"/>	4) การออกแบบอุปกรณ์ทางการกีฬา
<input type="text"/>	5) วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
<input type="text"/>	6) วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

<input type="text"/>	7) นิเทศกรรมการกีฬาสื่อสารการกีฬาสื่อมวลชนทางการกีฬา
<input type="text"/>	8) กฎหมายกีฬา
<input type="text"/>	9) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
<input type="text"/>	10) การจัดการกีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ
<input type="text"/>	11) การจัดการการกีฬา
<input type="text"/>	12) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

The emblem of the Government of Karnataka is centered at the bottom of the page. It features a traditional oil lamp (diya) with a flame, from which numerous rays of light emanate in a semi-circular pattern. The lamp itself is ornate, with a tiered base and decorative elements. The entire emblem is rendered in a light gray, watermark-like style.

**** -ขอพระราชทานที่ท่านกรุณาให้ข้อมูล****



แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
(Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry
of Thailand National Sports University)

ฉบับที่ 5 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry of Thailand National Sports University) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาจัดทำ ร่าง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ใช้ในการสอบถาม ผู้บริหารองค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่าง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้หรือไม่เพียงใด

4. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 14 หน้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง

2. ตำแหน่ง

3. หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬา

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญา.....วุฒิ.....สาขา.....สถาบัน.....

นิยามศัพท์เฉพาะ :

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และบริการด้านการกีฬา การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบกิจการอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย 2) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา 2) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และ 3) กลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์การกีฬาและผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 2) กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และ 2) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา 2) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และ 3) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา การวิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรม การกีฬา

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่าง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ร่างแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 1 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษากับสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการศึกษา						
กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการศึกษา						
1) ศึกษาปัญหาและความต้องการของหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ในการตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา						
2) แสวงหาและสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรชั้นนำในต่างประเทศเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักศึกษา						
3) พัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการนำผลิตภัณฑ์ด้านอุตสาหกรรมการศึกษาที่พัฒนาร่วมกันไปสู่การปฏิบัติและใช้ประโยชน์ร่วมกันในเชิงพาณิชย์						
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาและความสามารถในการสร้างการแข่งขันของประเทศ ที่เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา						
1) พัฒนาหลักสูตรใหม่ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของอุตสาหกรรมการศึกษา						
2) พัฒนาหลักสูตรสหวิทยาการที่รวมศาสตร์ที่เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมการศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท						

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาคมวิชาชีพและองค์กรผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาในการพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับธุรกิจของอุตสาหกรรมการกีฬา					
	1) สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการ วิจัย การเรียน การสอน และการบริการวิชาการ กับสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	2) สร้างร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบ Up-skill Re-skill และ New-skill					
	3) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิตเพื่อให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่ผู้เรียน ภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปแก้ไขจากหน่วยงานที่ลงนามในความร่วมมือ					
	กลยุทธ์ที่ 1.4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา					
	1) พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งในรูปแบบหลักสูตรที่ต้องการปริญญา (New Form of Degree Program) และหลักสูตรที่ไม่ต้องการปริญญา (Non-Degree Program)					
	2) พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ในรูปแบบชุดวิชา (Modular System) เพื่อให้การศึกษาในระบบสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรวัยทำงานในตลาดอุตสาหกรรมการกีฬาที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Learning)					
	กลยุทธ์ที่ 1.5 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค					
	1) สำรวจความต้องการบุคลากรของสถานประกอบการต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อร่วมกันตั้งแต่ออกแบบหลักสูตรปฏิบัติการ ร่วมกันจัดการเรียนรู้ในศาสตร์สาขานั้นผ่านการเรียนรู้จริงในสถานประกอบการ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 1

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาคณาจารย์และมาตรฐานการเรียนการสอนให้พร้อมกับการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา						
	กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาคณาจารย์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพงานที่เปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	1) สรรหาบุคลากรที่มีความสามารถสูงหรือมีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ทั้งภายในและต่างประเทศมาร่วมงาน เพื่อริเริ่มและร่วมพัฒนาคณะอุตสาหกรรมการกีฬา					
	2) พัฒนาสมรรถนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะด้านทักษะวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬาแก่อาจารย์					
	3) ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรให้มีความรู้และทักษะที่พร้อม และเหมาะสมในการทำงานในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ภาษาและการสื่อสาร					
	4) พัฒนาคณาจารย์ให้เป็นนักบริการมืออาชีพในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน					
	1) ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ การวิจัยเพื่อพัฒนการเรียนการสอน					
	2) พัฒนาระบบส่งเสริมความก้าวหน้าตามสายวิชาชีพที่สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและการมีส่วนร่วมส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จขององค์กร					
	3) ส่งเสริมการยกย่องเชิดชูบุคลากรที่มีผลงานที่โดดเด่น					
	4) มีกระบวนการขับเคลื่อนอาจารย์เข้าสู่มาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ โดยจัดสัมมนาเพื่อขับเคลื่อนเข้าสู่มาตรฐานฯ					
	5) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น ให้ทุนการศึกษา ฯลฯ					
	6) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น เช่น ให้ทุนการผลิตผลงานทางวิชาการ ฯลฯ					
	กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการกีฬา					
	1) พัฒนาระบบการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดเป็นรูปแบบเฉพาะของวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย					
	2) เน้นรูปแบบการสอนแบบการสร้างประสบการณ์ (Learning experience) การลงมือทำหรือการพบปัญหาด้วยตนเอง					
	3) เน้นการเรียน Active Learning ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
	4) เน้นให้นักศึกษาสร้างประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์จริงที่มีอาชีพใช้กันในแวดวงธุรกิจอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพ					
	5) การจัดการเรียนรู้นั้นการเรียนที่ต้องนำไปใช้ได้เลย มุ่งเน้น How-to					

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ที่ตอบสนอง emergent needs ของคนที่ต้องเผชิญกับรูปแบบธุรกิจ การบริการและการทำงานของภาคอุตสาหกรรมการกีฬาที่เปลี่ยนไปได้ทันที					
	6) สร้างความรู้ความเข้าใจเนื้อหาเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชา หลักที่เป็นจุดเน้นกับวิชาอื่นๆ					
	7) ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 2

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 3 ผลิตบัณฑิตสมรรถนะสูงเพื่อรองรับภาคการผลิตและบริการของอุตสาหกรรมการกีฬา						
	กลยุทธ์ที่ 3.1 ส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) แก่นักศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการและสร้างธุรกิจของตนเอง					
	4) ให้มีการบูรณาการเรื่องความเป็นผู้ประกอบการไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อเตรียมนักศึกษาให้มีศักยภาพและความพร้อมในการเข้าสู่ธุรกิจในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	5) ให้มีการสอดแทรกองค์ความรู้เชิงธุรกิจ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ					
	6) จัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มีจำนวนมากขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ และความพร้อมในการสร้างธุรกิจ Startup ในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning) ให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลเมืองโลก					
	3) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน โดยการบูรณาการเรียนการสอนกับการทำงานให้ยึดหยุ่น เน้นความแตกต่างและหลากหลายตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาชีพ สภาพพื้นที่ตั้ง บริบทของวิทยาเขต และสอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ในสภาพจริงที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือเป็นการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education)					
	4) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎีการฝึกปฏิบัติ และความรู้ในการ					

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ดำรงชีวิตเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถทั้งด้านนวัตกรรม วิชาชีพ และความเป็นพลเมืองโลก					
	กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา					
	4) กำหนดมาตรการความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก่อนสำเร็จการศึกษา					
	5) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตและทำงาน (Global Competencies) สำหรับโลกในศตวรรษที่ 21					
	6) มีกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของทั้งบุคลากรและนักศึกษา					
	กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนานักศึกษาให้เป็น Smart Student ที่พร้อมด้วยทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21					
	5) สร้างความรู้ความเข้าใจในด้านปัญญาประดิษฐ์ให้กับนักศึกษา					
	6) สร้างนักศึกษาให้เป็นผู้ที่พร้อมจะออกไปใช้ชีวิต และอยู่ในโลกของการทำงานท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและปัญหาความไม่แน่นอน					
	7) จัดให้นักศึกษาจะได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ เพื่อเตรียมความพร้อมการเป็นบัณฑิตคุณภาพในอนาคต ได้แก่ 1) Smart IT 2) Smart English 3) Smart Character 4) Smart Health 5) Smart Brain และ 6) Smart Heart					
	8) ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการอุทิศตนเพื่อสังคมและทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
	กลยุทธ์ที่ 3.5 พัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับปรุงแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	4) ส่งเสริมให้นักศึกษาประยุกต์ความรู้ ทักษะการทำงาน และทักษะเฉพาะให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามสาขาอาชีพ ได้ฝึกปฏิบัติ เพิ่มพูนประสบการณ์จนมีความพร้อมที่จะเริ่มงานได้จริง ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา					
	5) พัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์แก่บัณฑิต สร้างให้เกิดกำลังคนป้อนตลาดแรงงานที่สามารถทำงานโดยใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์และการเรียนรู้ของเครื่อง (AI/Machine Learning) ได้					
	6) จัดการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการข้ามศาสตร์ที่มุ่งเน้นการเพิ่มทักษะยุคใหม่ที่เป็นจำเป็น และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงโดยใช้ชุมชนและสภาพปัญหาจริงเป็นฐาน (Integrated Community-Based Learning)					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 3

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 4 พัฒนานวัตกรรมจากผลงานวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม						
กลยุทธ์ที่ 4.1	ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬา					
4)	ส่งเสริมนำผลการวิจัยและนวัตกรรม ไปถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ใช้งานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการกีฬาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานอย่างเหมาะสม					
5)	พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในด้านอุตสาหกรรมการกีฬาของบุคลากร					
6)	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา					
กลยุทธ์ที่ 4.2	สนับสนุนให้มีการวิจัยทางด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน					
2)	สนับสนุนทุนวิจัยให้แก่นักวิจัยด้านวัฒนธรรมเพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน					
กลยุทธ์ที่ 4.3	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม					
8)	สนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาที่นำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับภาคอุตสาหกรรมการกีฬา					
9)	สนับสนุนทุนระดับปริญญาเอกและหลังปริญญาเอกทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีจำนวนนักวิจัยที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอที่จะสามารถสร้างศักยภาพของอาจารย์ ให้ถึงระดับสูงสุด และเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการทำงานระหว่างนักวิจัยต่างวัฒนธรรม					
10)	สนับสนุนให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ โดยให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรด้านต่าง ๆ จากภาคเอกชนหรือผู้ใช้ประโยชน์ของอุตสาหกรรมการกีฬา					

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	11)ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับภาคเอกชนทั้งในรูปการฝังตัวทำงานในภาคอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อความเข้าใจโจทย์วิจัยที่ถูกต้อง หรือการพัฒนาข้อเสนอโครงการ และการทำวิจัยร่วมกันเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์					
	12)ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำวิจัยที่มุ่งเพียงการสร้างองค์ความรู้หรือเพียงเพื่อการตีพิมพ์ให้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างนวัตกรรม (Innovations) เพื่อแก้ไขปัญหา (Solutions) ของประเทศ					
	13)แสวงหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกหรือจากผู้ใช้ผลการวิจัยในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	14)แสวงหาเครือข่ายหรือพันธมิตรด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อทำการวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมการกีฬา					
	กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร					
	4) พัฒนาระบบนิเวศการวิจัยพื้นฐาน ได้แก่ ห้องสมุดและแหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการกลาง มาตรฐานการจัดทำวารสารวิชาการ มาตรฐานการประชุมวิชาการ					
	5) จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ					
	6) สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อความเป็นนานาชาติ เพื่อให้มีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์สู่นักวิจัย					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 4

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 5 คณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นที่พึ่งทางวิชาการและวิชาชีพของอุตสาหกรรมการกีฬา						
<p>กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา</p> <p>6) การสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา</p> <p>7) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>8) สำรวจ และวิเคราะห์สาขางานที่ขาดแคลนบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อจัดทำหลักสูตรในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสาขาดังกล่าว</p> <p>9) ยกย่องมาตรฐานการให้บริการของศูนย์ฝึกกีฬาและบุคลากร</p> <p>10) พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลของอุตสาหกรรมการกีฬาสู่กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ</p> <p>4) สร้างรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ ระหว่างอุตสาหกรรมการกีฬาและคณะอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>5) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนาและทดสอบเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนที่นักศึกษาได้ไปเรียนรู้</p> <p>6) บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา</p> <p>กลยุทธ์ที่ 5.3 สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา</p> <p>8) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา</p>	กลยุทธ์ที่ 5.1 สร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา					
	6) การสร้างภาพลักษณ์ (Branding) ในการเป็นผู้นำการบริการวิชาการทางการกีฬา					
	7) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬา					
	8) สำรวจ และวิเคราะห์สาขางานที่ขาดแคลนบุคลากรในอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อจัดทำหลักสูตรในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสาขาดังกล่าว					
	9) ยกย่องมาตรฐานการให้บริการของศูนย์ฝึกกีฬาและบุคลากร					
	10) พัฒนาช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลของอุตสาหกรรมการกีฬาสู่กลุ่มเป้าหมาย					
	กลยุทธ์ที่ 5.2 สนับสนุนการนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการทางการกีฬาไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ					
	4) สร้างรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ ระหว่างอุตสาหกรรมการกีฬาและคณะอุตสาหกรรมการกีฬา					
	5) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำองค์ความรู้ไปพัฒนาและทดสอบเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนที่นักศึกษาได้ไปเรียนรู้					
	6) บูรณาการการบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการจัดการศึกษาในรูปแบบของชุดวิชา (Modules) และธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเอื้อต่อการเทียบโอนหน่วยกิตและนำไปสู่การนับรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญา					
	กลยุทธ์ที่ 5.3 สร้างระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีบรรยากาศความเป็นอุตสาหกรรมการกีฬา					
	8) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคณะวิชา อันได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์และเครื่องมือการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การเป็นคณะวิชาที่สร้างความองค์ความรู้และสอนทางด้านอุตสาหกรรมการกีฬา ให้มีความพร้อมและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษา					
	9) จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสนับสนุนการเรียนรู้ในศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น จัดหาหนังสือและตำราที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งตีพิมพ์ และดิจิทัล					
	10) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากทุกที่ ทุกเวลา การจัดเตรียมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม					
	11) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหาที่ต้องการเรียนด้วยตัวเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสารที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกมากขึ้น อาทิ VR (Virtual Reality), คลิปวิดีโอ, เกมออนไลน์ หรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ					
	12) การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ต้องไม่จำกัดพื้นที่เฉพาะคณะวิชา แต่เป็นการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ทั้งในมิติของ เวลา สถานที่และผู้เรียน (Anytime, Anywhere, Anyone)					

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	13) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) และอุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน					
	14) ปรับปรุงและพัฒนาห้องเรียนให้รองรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 5



กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 6 การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักธรรมาภิบาล						
กลยุทธ์ที่ 6.1	ส่งเสริมระบบนิเวศในความเป็น E University ที่เป็นด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ Platform และฐานข้อมูลสำหรับต่อยอดประยุกต์ใช้ในงานต่าง ๆ					
4)	สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้รวดเร็ว ตอบสนอง โปร่งใส และตรวจสอบได้ (Open Governance) โดยให้ความพร้อมและเอื้อต่อการทำงานของบุคลากร					
5)	นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา					
6)	การบริหารและบริการของสำนักงานให้เป็น Digital Services อย่างเต็มรูปแบบ					
กลยุทธ์ที่ 6.2	ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและการถ่ายทอดองค์ความรู้ แก่ชุมชน สร้างคุณค่าต่อสังคม ชุมชน องค์กรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน					
2)	ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมใช้ในที่ทำงาน					
กลยุทธ์ที่ 6.3	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่ทันสมัยและเสถียรภาพ					
3)	พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานภายในสำนักงานและการบริการ การศึกษาของคณะวิชา โดยใช้ระบบสำนักงานดิจิทัล (Digital Office) เต็มรูปแบบ ให้สามารถรองรับการให้บริการนักศึกษาและการให้บริการ ภาครัฐส่วนภายนอก					
4)	สร้างระบบการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ในองค์กร (Interactive Communication) ผ่านระบบดิจิทัล ที่สามารถสื่อสาร เข้าถึง สร้างการมีส่วนร่วมและเกิดการเตรียมความพร้อม					

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์/กลวิธี		ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	กลยุทธ์ที่ 6.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล					
	6) สร้างระบบความโปร่งใสในการบริหารงานผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้เป็นการบริหารจัดการแบบเปิด (Open Governance) ที่ข้อมูลและข่าวสารทางการบริหาร สามารถเข้าถึงได้ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) และช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ข้อมูลเป็นระบบและการจัดการข้อมูลที่ดี (Data Governance) พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยสาธารณะ					
	7) บริหารจัดการคณะวิชาสู่ความเป็นเลิศด้านอุตสาหกรรมการกีฬาภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)					
	8) บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน					
	9) สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการทำงานและสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี					
	10) เสริมสร้างการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับกลยุทธ์หลักที่ 6

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry of Thailand National Sports University)

ฉบับที่ 6 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโครงสร้างคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

คำชี้แจง

3. การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Strategic Planning for the Establishment of the Faculty of Sports Industry of Thailand National Sports University) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) นำเสนอโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการกีฬา ความต้องการ และแนวทางในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และระยะที่ 2 จัดทำ ร่าง แผนกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว จึงนำจัดทำร่าง โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5. แบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้ใช้ในการสอบถาม ผู้บริหารองค์การทางการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่าง โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาหรือไม่เพียงใด

4. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 12 หน้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☒ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง

2. ตำแหน่ง

.....

3. หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกีฬา

.....

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญา.....วุฒิ.....สาขา.....สถาบัน.....

นิยามศัพท์เฉพาะ :

อุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง กลุ่มของธุรกิจ/การดำเนินการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และบริการด้านการกีฬา การออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสามารถจะจัดให้อยู่ในรูปแบบของกิจกรรม สินค้า บริการ บุคลากร สถานที่ ประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบกิจการอย่างใกล้ชิดซึ่งกันและเชื่อมโยงกัน 5 กลุ่มธุรกิจ คือ

กลุ่มธุรกิจที่ 1 กลุ่มให้บริการสถานออกกำลังกายและสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มสถานที่ออกกำลังกาย 2) กลุ่มสโมสรกีฬาสมัครเล่น/กีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 2 กลุ่มให้บริการสื่อสารมวลชน ลิขสิทธิ์ทางการกีฬาและกีฬาอาชีพ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสื่อสารมวลชน กิจกรรมการตลาดและโฆษณา การประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา 2) กลุ่มการจัดการสิทธิประโยชน์และลิขสิทธิ์ทางการกีฬา และ 3) กลุ่มกีฬาอาชีพ

กลุ่มธุรกิจที่ 3 กลุ่มวิทยาศาสตร์การกีฬาและผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 2) กลุ่มสถาบันการศึกษาผู้ผลิตบุคลากรทางการกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 4 กลุ่มกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ และ 2) กลุ่มการจัดการแข่งขันกีฬา

กลุ่มธุรกิจที่ 5 กลุ่มผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกทางการกีฬา ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าปลีกและค้าส่งอุปกรณ์กีฬา 2) กลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬา และ 3) กลุ่มผู้นำเข้าและส่งออกทางการกีฬา

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา หมายถึง คณะวิชาในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งเป็นคณะวิชาใหม่ที่จะตั้งขึ้นในอนาคต มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาในด้านอุตสาหกรรมการกีฬา การวิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรม การกีฬา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่าง โครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติคำชี้แจง

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ร่างโครงสร้างและแนวทางการบริหารจัดการคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในประเด็นต่าง ๆ ว่าจะมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

อุตสาหกรรมการกีฬา ถือได้ว่าเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะดำรงบทบาทในเรื่องการผลิต การสร้างและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการกีฬา นักกีฬา และภาคธุรกิจต่าง ๆ อาทิ สโมสรกีฬา ลิขสิทธิ์และสิทธิประโยชน์ ผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้าและส่งออก สถานบริการ ออกกำลังกาย ฟิตเนส และสอนกีฬา สถานศึกษา ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดจะมีการเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ในภาพรวมคือ ปริมาณเม็ดเงินจะเข้าสู่ระบบการเงินการคลังของประเทศ นำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการกีฬาในภาพรวมของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ได้มีการกำหนดให้มีความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางการพัฒนา รวม 2 แนวทาง กล่าวคือ ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการกีฬา ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างอาชีพให้กับประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงส่งเสริมการค้าและการของภาครัฐและเอกชนในการยกระดับอุตสาหกรรมการกีฬา สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) กำหนดเป้าประสงค์ ให้อุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรการกระตุ้น ซึ่งจะเป็นการเร่งรัดให้ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระตุ้นให้เกิดการเร่งรัดเพื่อให้เกิดการบูรณาการดำเนินงานของผู้มีส่วนร่วมทั้งสองฝ่าย คือ ส่วนราชการ/หน่วยงานผู้ให้บริการและผู้ประกอบการ ในฐานะผู้รับบริการ อันหนึ่งคือ มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬาโดยภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เกิดการลงทุน ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา การพัฒนาอุปกรณ์และการบริการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับใช้ในประเทศ และการส่งออก เนื่องจากวงการกีฬาประสบปัญหาด้านบริหารจัดการ ในเรื่องตลาดแรงงาน/ผู้ประกอบการทางการกีฬา ต้องการแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องนวัตกรรมของอุปกรณ์และการบริการทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา จึงต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนสถาบันการศึกษาให้เปิดการเรียนการสอน ในศาสตร์ดังกล่าว เพื่อต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และ 3 คณะวิชา คือ คณะบริหารจัดการกีฬา คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งคณะวิชาดังกล่าวอาจไม่สนองนโยบายการพัฒนาด้านการกีฬา ในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้าน R&D สร้างนวัตกรรมทางการกีฬา สู่ตลาดแรงงาน ตลอดจนยังไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงด้านการกีฬามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพด้านธุรกิจการกีฬา การจัดการการกีฬา เทคโนโลยีการกีฬา และการออกแบบอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิค เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการกีฬา

3.2 เพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และตามเกณฑ์ที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนด

3.3 เพื่อผลิตงานวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา ร่วมกับสถานประกอบเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในเชิงระบบและผลิตภัณฑ์สำหรับภาคอุตสาหกรรมการกีฬา

3.4 เพื่อให้บริการวิชาการทางการกีฬานำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการวิชาการทางการกีฬา

3.5 เพื่อส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยและกีฬาไทย การจัดกิจกรรมและเข้าร่วมโครงการกับคณะในกลุ่มอุตสาหกรรมการกีฬา

3. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

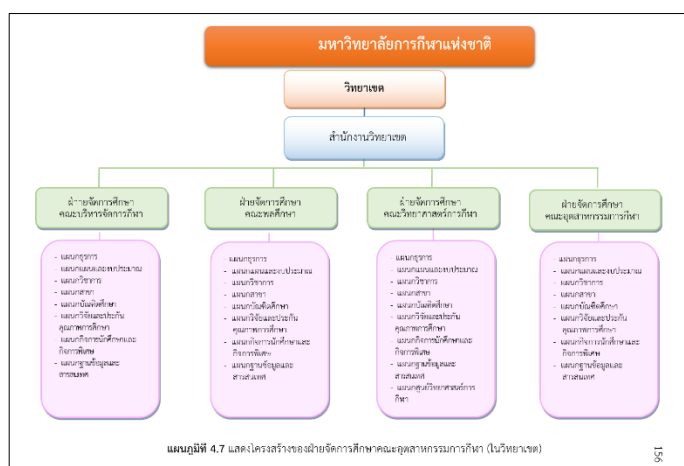
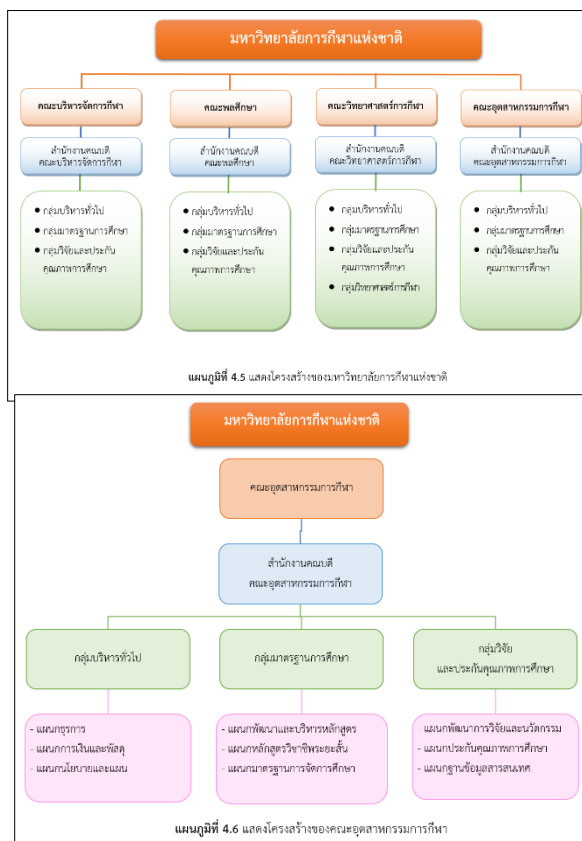
4

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขมหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. การจัดองค์กรคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

การจัดโครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬาเป็นส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัย มีฐานะเป็นคณะ ซึ่งการบริหารจัดการองค์กร ด้วยการแบ่งโครงสร้างองค์กรและการบริหารโดยมีคณบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด รับผิดชอบการบริหารงาน และหัวหน้าสำนักงาน คณบดีเป็นผู้รับผิดชอบงานภายในคณะ ในส่วนวิทยาเขตมีรองคณบดีของวิทยาเขต มีประธานหลักสูตรทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหารคณะในการวางนโยบายและแผนงาน และการดำเนินงานของหลักสูตร พิจารณาหลักสูตรให้คำปรึกษา และเสนอ ความเห็นแก่คณบดีในการบริหารงาน แสดงแผนภูมิที่ 4.5 - 4.7



4. การจัดองค์การคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ข้างต้น โครงสร้างของคณะกรรมการกีฬามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

5

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

5. ระบบการบริหารงานบุคคล

บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับคณะเป็นข้าราชการ พนักงานราชการ ให้ปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของคณบดี และเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5. ระบบการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

6

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

6. เป้าหมายผลผลิต

คณะอุตสาหกรรมการกีฬา คาดหวังผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

4) แผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ปีการศึกษา ชั้นปี	25..	25..	25..	25..
ชั้นปีที่ 1	120	120	120	120
ชั้นปีที่ 2	-	120	120	120
ชั้นปีที่ 3	-	-	120	120
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	120
รวม	120	240	360	480

5) แผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

ปีการศึกษา ชั้นปี	25..	25..	25..	25..
ชั้นปีที่ 1	20	20	20	20
ชั้นปีที่ 2	-	20	20	20
รวม	20	40	40	40

6. เป้าหมายการผลิตของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด
 ☐ มาก
 ☐ ปานกลาง
 ☐ น้อย
 ☐ น้อยที่สุด

7

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

7. การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงาน การดำเนินการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่กำหนด

7.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ การจัดทำหลักสูตรของคณะ จัดให้มีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)

7.2 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

7.3 การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 3/1 บัญญัติว่าการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

7. การควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

8

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

8. แหล่งที่มาของรายได้ รายรับจากการสนับสนุนงบประมาณจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

8. แหล่งที่มาของรายได้ของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

9

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

9. ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สิน ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินคณะอุตสาหกรรมการศึกษาจัดทำงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงานทำให้ได้รับข้อมูลทางการเงินและการจัดการที่บ่งบอกถึงผลผลิต (Outputs - สิ่งของและบริการ) ที่จัดทำโดยส่วนงานนั้นๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งผลผลิตนั้น และความเชื่อมโยงของ ผลผลิตและผลลัพธ์ (Outcomes - ผลที่ตามมา ผลกระทบ และผลสำเร็จ) การตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านผลผลิตและผลลัพธ์ที่สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

9. ระบบการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพย์สินของคณะอุตสาหกรรมการศึกษา ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

10

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

10. แผนการดำเนินงานคณะอุตสาหกรรมการกีฬา

10.1 แผนด้านการเรียนการสอน คณะอุตสาหกรรมการกีฬามีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ และมีโครงการที่จะสนับสนุนให้เป็นรูปธรรม

10.2 แผนพัฒนาศักยภาพนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬามีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านต่างๆ และมีโครงการที่จะสนับสนุนให้เป็นรูปธรรม

10.3 แผนการรับนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬา กำหนดแผนการรับนักศึกษา เพื่อให้สอดคล้องตามมติของสภามหาวิทยาลัยในด้านปริมาณและคุณภาพ (คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์)

10.4 แผนการพัฒนาหลักสูตร มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมด้านต่างๆ ก่อนการเปิดและปรับปรุงหลักสูตร มีการวิจัยและประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์หรือรายวิชาในหลักสูตร ที่สะท้อนถึงคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

10.5 แผนพัฒนางานกิจการนักศึกษา คณะอุตสาหกรรมการกีฬา มีการสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิต ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

10.6 แผนพัฒนางานประกันคุณภาพ คณะอุตสาหกรรมการกีฬา ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย และได้กำหนดแผนปฏิบัติงานดังนี้

10.7 แผนพัฒนาทรัพยากรบุคลากร

10.7.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการและนำเสนอผลงานทางวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการให้เข้ารับการฝึกอบรม ประชุมสัมมนา และดูงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

10.7.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนได้รับทุนเพื่อศึกษาต่อทั้งภายในและต่างประเทศ

10.7.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ประจำสามารถพัฒนาเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

10.7.4 พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย การพัฒนาผลงานทางวิชาการ การค้นหาข้อมูลด้วยตนเองเพื่อสร้างผลงานวิจัย

10.7.5 ส่งเสริมให้บุคลากรขอตำแหน่งทางวิชาการ

10.8 แผนการพัฒนางานวิจัย

10.8.1 สนับสนุน ส่งเสริมให้สาขาวิชามีการผลิตงานวิจัยเพื่อการพัฒนานวัตกรรม และวิจัยการเรียนการสอน

10.8.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยเพื่อการพัฒนานวัตกรรม และการเรียนการสอน ให้แก่อาจารย์ที่สนใจ

10.8.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรมีการศึกษา ค้นคว้า และผลิตผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

10.8.4 สนับสนุนงบประมาณสำหรับการนำผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ และการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

10.8.5 ส่งเสริมการสร้างรายได้จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ในอุตสาหกรรมการกีฬา

10.8.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) การกีฬาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

10.8.7 สร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมทางการกีฬา ที่ทำให้เกิดการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร

10.9 แผนพัฒนางานบริการวิชาการแก่ชุมชน

10.9.1 ส่งเสริมให้มีการนำโครงการวิจัยที่แล้วเสร็จมากำหนดเป็นโครงการบริการวิชาการ

10.9.2 สนับสนุน ส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการอย่าง น้อยปีละ 1 โครงการ

10.9.3 กำหนดให้นำโครงการบริการวิชาการมาใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างน้อย สาขาวิชาละ 1 โครงการ/ภาคการศึกษา

10.9.4 ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนักศึกษา บุคลากร และชุมชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. แผนการดำเนินงานคณะอุตสาหกรรมการกีฬาของคณะอุตสาหกรรมการกีฬา ข้างต้น มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

11

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไข

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ข้อมูล





Office of the Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects:
The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts
Chamchuri 1 Building, Room 114, Phayathai Road, Wang Mai Sub-district,
Pathum Wan District, Bangkok 10330
Telephone number 0 2218 3210-11 E-mail curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 052/2564

Certificate of Research Approval

Research Project Number 014/64 STRATEGIC PLANNING FOR THE ESTABLISHMENT OF THE
FACULTY OF SPORTS INDUSTRY, THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

Principal Researcher Mrs. Jintana Tiamtiphorn

Office Faculty of Education, Chulalongkorn University

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects: The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts at Chulalongkorn University, based on Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines and the Principle of the international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) has approved the execution of the aforementioned research project.

Signature Theraphan Luangthongkum
(Emeritus Prof. Theraphan Luangthongkum, PhD.)
Chairman

Signature Nunghatai Rangponsumrit
(Asst. Prof. Nunghatai Rangponsumrit, PhD.)
Secretary

Research Project Review Categories: Expedited Review

Date of approval: 17 March 2021

Expiry date: 16 March 2022

Documents approved by the Committee

1. The research proposal
2. The researcher CV
3. The information sheets for research participants
4. The informed consent forms
5. The guide questions for interviews and questionnaires



Protocol No.	014 / 64
Date of Approval	17 MAR 2021
Approval Expiry Date	16 MAR 2022

Conditions

1. The researcher has acknowledged that it is unethical if he/she collects information for the research before the application for an ethics review has been approved by the Research Ethics Review Committee.
2. If the certificate of the research project expires, the research execution must come to a halt. If the researcher wishes to reapply for approval, he/she has to submit an application for a new certificate at least one month in advance, together with a research progress report.
3. The researcher must conduct the research strictly in accordance with what is specified in the research project.
4. The researcher must **only** use documents that provide information for the research sampling population/participants, their letters of consent and the letters inviting them to take part in the research (if any) that have been endorsed with the seal of the Committee.
5. If any seriously untoward incident happens to the place where the research information, which has requested the approval of the Committee, is kept, the researcher must report this to the Committee within five working days.
6. If there is any change in the research procedure, the researcher must submit the change for review by the Committee before he/she can continue with his/her research.
7. For a research project of less than one year the researcher must submit a report of research termination (AF 03-13) and an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. For a research project which is a thesis, the researcher must submit an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. This is to be used as evidence of the termination of the project.
8. A research project which has passed the Exemption Review, must observe only the conditions in 1, 6 and 7.



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุติที่ 2
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 052/2564

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 014/64 แผนกกลยุทธ์การจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยหลัก นางจินตนา เทียมทิพร

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุติที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม วิมลรัตน์ นิลน้อย
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ)
ประธานคณะกรรมการ

ลงนาม นงน พ. ธีระพร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งพชัย แรงผลสัมฤทธิ์)
กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบลดขั้นตอน

วันที่รับรอง: 17 มีนาคม 2564

วันหมดอายุ: 16 มีนาคม 2565

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
4. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
5. แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม



เลขที่โครงการ: 014 / 64
วันที่รับรอง: 17 มี.ค. 2564
วันหมดอายุ: 16 มี.ค. 2565

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการมีจริยธรรม หากดำเนินการกับข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ข้อเสนอโครงการวิจัยที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ให้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารยินยอมเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลหรือข้อมูลจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาใบรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งมอบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้ถือเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยพิจารณาแบบกรณีข้อยกเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1,6 และ 7 เท่านั้น

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2561). “ธุรกิจกีฬา บทวิเคราะห์ธุรกิจ” กันยายน 2561. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา <https://www.dbd.go.th/> สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2562

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจการกีฬาของประเทศไทย ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2562 – 2564)**. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2559). **แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564**. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2564.) **แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564-2570**. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. (2564). **แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ฉบับปรับปรุง) (ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา)**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://nsr.nesdc.go.th/> สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2565.

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2559). “การบูรณาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (National Sports University : NSU)” พร้อมร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.” สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). **การวางแผนเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

ธงชัย สันติวงษ์. (2550). **การบริหารงานบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

นปภา ภัทรกมลพงษ์. (2556). **การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์เพื่อสร้างความเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ สำหรับมหาวิทยาลัยด้านการบินของประเทศไทย**. ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาอุดมศึกษา, ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก (15 สิงหาคม 2555) “กึ่งากับการพัฒนาประเทศ” (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.komchadluek.net/news/scoop/137669>. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2561.

บริษัท โกลบอล สปอร์ต บิซิเนส จำกัด (28 มกราคม 2561) “กีฬาสร้างอาชีพ ธุรกิจที่จะสร้างเงินล้านของคนไทย” (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.sportgalaxy.xyz/view/59a7954afa8c470d638d4e89> สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2561.

ปพน ภัควรกาญจน์. (2561) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีความสัมพันธ์กับความภักดีของนิสิตปริญญาตรี IMAGE OF SRINAKARINWIROT UNIVERSITY RELATING TO UNDERGRADUATE STUDENTS' LOYALTY TOWARDS THEIR UNIVERSITY. (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://mba.swu.ac.th/article/fileattachs/15122016143958_f_0.pdf สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2565

ประพัฒน์ เป็นตามวา และคณะ. (2561). การศึกษาทางเลือกและความเป็นปึกแผ่นในการจัดตั้งสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา. 136,67 (22 พฤษภาคม 2562): 127-159.

มติชนออนไลน์. (2559). พระบรมราโชวาทด้านกีฬา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (ออนไลน์). แหล่งที่มา <https://www.matichon.co.th/news/328931> วันที่ 20 ตุลาคม 2559 สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2560

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2563). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2563 – 2565. กองแผนและพัฒนา, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2564). ประกาศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เรื่อง นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2564

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์ (2554). ใน กรรณิการ์ โชว์สูงเนิน 2554 **การศึกษาสภาพเศรษฐกิจสังคม และ
ค่าใช้จ่าย ของผู้ประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว**. สารนิพนธ์
หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร วิโรฒ

รัฐพันธุ์ กาญจนรังสรรค์. (2557). **การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย**. ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา, ภาควิชานโยบาย การจัดการและ
ความเป็นผู้นำทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคณะ. (2553). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทอักษรเงินดี จำกัด.

วชิระ ปากดีสี. (2561). **การพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศไทย**. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา https://www.slideshare.net/pakdisi/ss-84880996?from_action=save.
สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2561

วรนาถ แสงมณี. (2553). **องค์การ : ทฤษฎี การออกแบบและการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์**.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2562). **รายงานบทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive
Summary Report) โครงการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจการกีฬาของประเทศไทย ฉบับ
ที่ 1 (พ.ศ. 2562 – 2564)**. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2559). **การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา (Sports Industry
Promotion)**. คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม
การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม.

สมทบ ฐิตะฐาน. (2561). **“สาขาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดลอุตสาหกรรมกีฬาและสุขภาพ
กับนโยบายไทยแลนด์ 4.0”** (ออนไลน์). แหล่งที่มา
<http://www.sportgalaxy.xyz/view/590a9837fa8c4752efa05207>. สืบค้นเมื่อ 5
พฤษภาคม 2561.

สมทบ ฐิตะฐาน. (2562). **“การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬา โอกาสและความท้าทาย”** (ออนไลน์).
แหล่งที่มา <http://www.smat.or.th/view/5b73dacf46d46a0f7fe45dca>. สืบค้นเมื่อ 7
เมษายน 2562

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ.2560 – 2564**. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2564). **แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570**. สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2556). **การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (Sport University)**. กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2559). **รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม การศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง “การส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา” (Sports Industry Promotion)**. กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422. เมื่อ 4 พฤศจิกายน 2561.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580). ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา** สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรุงเทพฯ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564) **แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) (ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา)** (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://nscr.nesdc.go.th> สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2565.

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา (2561). **แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580**

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2561). **ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศแผนแม่บทภายใต้**

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) เล่ม 136 ตอนที่ 51 ก ราชกิจจานุเบกษา 18

เมษายน 2562.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2564). **ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง**

หลักเกณฑ์การจัดตั้งส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564. กระทรวงการ

อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). **นโยบายและแผน**

ระดับชาติ ว่าด้วย การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580).

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

อวยชัย วะทา. (2555). **กลยุทธ์การพัฒนาผู้นำองค์กรชาวบ้านเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ชุมชน**

จังหวัดมหาสารคาม. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค, บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อ้อทิพย์ ราชบุรณิยม และคณะ. (2563). **รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การจัดทำ**

ตารางปัจจัยการผลิต – ผลผลิตและผลกระทบทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการกีฬาใน

ประเทศไทย” สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

เอกกมล เอี่ยมศรี. (2554). **PEST Analysisการทำความเข้าใจใน “ภาพรวม” ที่ทำให้เกิดการ**

เปลี่ยนแปลง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา

[https://eiamsri.wordpress.com/2011/06/03/pest-analysis-การทำความเข้าใจใน-](https://eiamsri.wordpress.com/2011/06/03/pest-analysis-การทำความเข้าใจใน-ภาพ/)

[ภาพ/](https://eiamsri.wordpress.com/2011/06/03/pest-analysis-การทำความเข้าใจใน-ภาพ/). สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2563

American Society of Clinical Oncology. (online). Retrieved June 14, 2018 from

<https://www.asco.org/>.

Aminuddin Yusof and Parilah Mohd Shah. (2009). “Globalization and the Malaysian Sports Industry” . (online). Retrieved May 12, 2022 from

https://www.researchgate.net/publication/237795538_Globalization_and_the_Malaysian_Sports_Industry.

- Amos Sport Business School. (n.d.). (online). Retrieved May 12, 2022 from <https://www.amos-business-school.eu/global-sports-business-master/?lang=en>.
- Barnard, I.C. (1996). **The Functions of the Executive**. England. Massachusetts, and London: Harvard University Press Cambridge.
- Baron, Robert A. and Greenberg, Jerold. (1990). **Behavior in Organizations Understanding And Managing the human side of work**. 3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Beijing Sport University. (n.d.). (online) Retrieved March 12, 2021 from <https://en.bsu.edu.cn/>.
- Brad Humphreys & Jane Ruseski, 2008. "**The Size and Scope of the Sports Industry in the United States**," Working Papers 0811, International Association of Sports Economists; North American Association of Sports Economists. (online) Retrieved May 12, 2022 repec.org/p/spe/wpaper/0811.html.
- Campbell, R.F. et al. (1976). **Introduction to Educational Administration**. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Certo, S. C., & Peter, J. P. (1991). **Strategic management: Concept and application**. (2nd ed). Singapore: McGraw-Hill.
- Cheng, Yin Cheong. (1996) **School Effectiveness and School - Based Management : A Mechanism for Development**. London: The Falmer Press, 1996.
- Daft, R. L. ; & Steers, R. M. (1986). *Organizations: A Micro/macro Approach*. Foresman: Scott, Glenview.
- Fred R. David, (2012). Fred R. David, *Strategic Management: Concepts and Cases* (Edition #6), Prentice Hall. Charles W.L. Hill.
- German Sport University Cologne. (2022). (online) Retrieved January 30, 2022 from <https://www.dshs-koeln.de/english/>

Güven GuBuyukbaykal and Yildiray Kesgin. (2014). "Concurrence of Sports and Entertainment Industries: Super Bowl" In R. Gulay Ozturk. (editor). 2014. **Handbook of Research on the Impact of Culture and Society on the Entertainment Industry**. Hershey, PA. IGI Global.

Hamta Hadian, Seyed MohammadHossein Razavi, Mohammad Reza Boroumand and Saeed Amirnejad. (2020). Strategies for Developing Economy of Iran's Sports Industry. *Ann Appl Sport Sci* 8 (s2): e843, 2020. (online) Retrieved May 9, 2022 from <http://aassjournal.com/article-1-843-en.pdf>.

Henry M. (1994). **The Rise and Fall of Strategic Planning**. New York : Prentice.

Hun-Il-Kim. (2014). **Market Trends Prediction of the Sports Industry** November 2014 *Journal of the Korea Academia-Industrial cooperation Society*. 15 (11): 6536-6546. (online) Retrieved May 9, 2022 from https://www.researchgate.net/publication/273162973_Market_Trends_Prediction_of_the_Sports_Industry.

Jin Qiang. (2013). **Research on the Development Strategy of Sports Industry Based on Innovation Mechanism**. (online) Retrieved March 27, 2020 from <https://www.atlantis-press.com/proceedings/msie-13/9805>

Jones, G. L. (2002). **Organizational Theory, Design, and Change**. (3rd ed.). Texas : Pearson Education.

Knowles, S. 1975. **Self-Directed Learning: A Guide for Learners and Teachers**. Chicago Association Press.

Kotler Philip, & Murphy Patrick E. (1981). "Strategic planning for Higher education." **Journal of Higher Education**, 52, 470-489.

KTH Royal Institute of Technology. (2022). (online) Retrieved February 13, 2022 from <https://www.kth.se/en/studies/master/sports-technology?>

Loughborough University. (2022). (online) Retrieved February 13, 2022 from <https://www.lboro.ac.uk/study/undergraduate/courses/sports-technology-beng/>.

Lithuanian Sports University. (n.d.) Retrieved March 12, 2021 from <https://studyin.lt/institutions/lithuaniansportsuniversity/>.

Lyddon, J. W., McComb, B. E. and Mizak, J. P. (2012). Tools for setting strategy. *In*: Howard, R. D., McLaughlin, G. W. & Knight, W. E. (eds.) **The Handbook of Institutional Research**. San Fransisco: Jossey-Bass.

Market Prospects. (Dec 23, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in the United States**. (online) Retrieved May 12, 2022 from <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-the-united-states>.

Market Prospects. (Dec 22, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in China**. (online) Retrieved May 12, 2022. <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-china>.

Market Prospects. (Dec 27, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in Spain**. (online) Retrieved May 12, 2022 <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-spain>.

Market Prospects. (Dec 27, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in France**. (online) Retrieved May 12, 2022. <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-france>.

Market Prospects. (Dec 23, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in Canada**. (online) Retrieved May 12, 2022. <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-canada>

Market Prospects. (Dec 23, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in Australia**. (online) Retrieved May 12, 2022 from <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-australia>

Market Prospects. (Dec 23, 2021). The Development Trend of the Sports Industry in Korea. (online) Retrieved May 12, 2022 from <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-kore>.

Market Prospects. (Dec 22, 2021). **The Development Trend of the Sports Industry in Japan**. (online) Retrieved May 12, 2022 from <https://www.market-prospects.com/articles/the-sports-industry-in-japan>

Ming Li, Brenda Pitts, Jerome Quarterman (2008). "Research Methods in Sport Management"

Mintzberg, Henry. (1989). **Mintzberg on management : inside our strange world of organizations**. In. New York : Free Press.

Mintzberg, H. Schermerhorn, J.R. (1996). Organizational behavior. New York: John Wiley. (1979). **The Structuring of Organization**. New Jersey : Prentice – Hall.

Mohammad Harith Amlus, Intan Maizura Abd Rashid, Irza Hanie Abu Samah, Nazmizan Muhammad, Ahmad Faizal Salleh, and Ahmad Zaidi Abdullah. (2021). **The economic determinants of sports industry in Malaysia**. (online) Retrieved May 13, 2022 <https://aip.scitation.org/doi/abs/10.1063/5.0052033>

Moogan, Y. J., Baron, S., & Bainbridge, S. (2001). **Timings and trade-offs in the marketing of higher education courses: a conjoint approach**. Marketing Intelligence & Planning, 19(3), 179-187.

Nedal Sawan, Ahmed Eltweri, Caterina De Lucia, Luigi Pio Leonardo Cavaliere Alessio Faccia, Narcisa Roxana Moşteanu. (19 March 2021). **Mixed and Augmented Reality Applications in the Sport Industry**. (online) Retrieved May 9, 2022 from <https://dl.acm.org/doi/abs/10.1145/3446922.3446932>.

Neil Dcruz (2022). **“Top trends that shaped the sports industry”** (online) Retrieved May 9, 2022 from <https://www.mygreatlearning.com/blog/top-trends-that-shaped-the-sports-industry/>.

New York University. (n.d.). (online) Retrieved February 13, 2022 from <https://www.sps.nyu.edu/homepage/academics/masters-degrees/ms-in-sports-business.html>.

Nippon Sport Science University. (n.d.). (online) Retrieved January 30, 2022 from <https://www.nittai.ac.jp/eng/>.

Otago University. (n.d.). (online) Retrieved February 13, 2022 from <https://www.otago.ac.nz/sopeses/study/undergraduate/sport-technology/index.html>

Perce A. John and Robinson, R., B, Jr.,. (2009). **Formula, Implement, and Control of Competitive Strategy**. In (11 ed.). New York: McGraw-Hill.

Pitts, Robert A. and Lei, David. (2000). **Strategic Management: Building and Sustaining Competitive Advantage**. (2nd.). Noshvill,TN: South-Western .

Plunkett, R. W; & Attner, F.R; & Allen,S.G. (2005). **Management; Meeting and Exceeding Customer Expectations**. 8 ed. Ohio: Thomson South-Western.

Robbins Stephen P. (2001). **Organizational Behavior : Concepts, Controversies and Applications**. 10thed.NewJersey Englewood Cliffs Prentice-Hall,

Robbins, S.P. (1990). **Organization Theory Structure, Design and Application**. 3 rd ed. Newjersey : Prentice – Hall.

Robins S.P. and Coulter, M. (2002). **Management**. In. New Jersey: Prentice Hall.

Rohm, Andrew J., George R. Milne, and Mark McDonald (2006), “A Mixed-Method Approach for Developing Market Segmentation Typologies in the Sports Industry,”*Sport Marketing Quarterly*, 15 (1), 29-39. (online) Retrieved May 9, 2022 from https://digitalcommons.lmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1000&context=mbf_fac

Schein, E. H. (1970). **Organizational Psychology** (2nd ed.). NJ: Prentice-Hall Inc.

Schermerhorn, J.R. (2002). **Management**. In. (7 ed.). U.S.A.: John Wiley&Sons.

Schermerhorn, John R, Jr., Hunt, James G., Osborn, Richard N. 1997. **Organizational Behavior**. 6 th ed. New York: John Wiley & Sons, Inc.,

- Shanghai University of Sport. (2019). (online) Retrieved March 12, 2021 from <http://sus.admissions.cn/>
- Shenyang Sport University. (n.d.). (online) Retrieved March 12, 2021 from http://fao.syty.edu.cn/About_SSU.htm
- Shermerhom, J.R. (5thed.). New York: Lohn Wiley & Sons.
- Tianjin University of Sport. (2021). (online) Retrieved March 12, 2021 from <https://school.cucas.cn/Tianjin-University-of-Sport-662/>
- University Campus of Football Business. (May 2022). **UCFB Wembley**. (online) Retrieved May 12, 2022 from <https://www.ucfb.ac.uk/studying-at-ucfb/our-campus/ucfb-wembley-london/>
- University of Southern California. (2020). (online) Retrieved February 13, 2022 from https://catalogue.usc.edu/preview_program.php?catoid=11&poid=12437
- Waterman, R. H., Peter, Tom J., and Phillip. J.R., . (1980). **McKinsey 7-S Framework** Retrieved March 27, 2020 from https://www.mindtools.com/pages/article/newSTR_91.htm
- Wehrich, H. 1982. **The TOWS Matrix: A Tool for Situation Analysis**. *Long Range Planning*. 15(2), 54-66.
- Wheelen T.L. and Hunger, J.D. (2006). **Strategic Management and Business Policy**. In. . New Jersey: Prentice Hall.
- Yanbin Wang. (2018). **Innovation and Development Strategy of China's Sports Industry under the New Economic Ecology**. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, volume 196 2nd International Conference on Social Science, Public Health and Education (SSPHE 2018) P. 382-388.
- Yaroslav L,. (2020). *“Current Trends In The Sports Industry And Their Influence On The Development Of Organizations”*. **Economics, Finance and Management**

Review. Issue 4, 2020. (online) Retrieved May 9, 2022 from
<https://public.scnchub.com/efmr/index.php/efmr/article/view/115>

Zammuto, R.F. (1982). **Assessing Organizational Effectiveness**, System Change, Adaptation and Strategy. Albany : state University of New York Press.

Zhang B . (2019). **Regional Sports Industrial Development Strategy in the Vision of “Healthy China 2030”**. Ekoloji 28(107): 3913-3917. (online) Retrieved May 19, 2021 from <http://www.ekolojidergisi.com/article/regional-sports-industrial-development-strategy-in-the-vision-of-healthy-china-2030-6034>



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางจินตนา เทียมทิพร
วัน เดือน ปี เกิด	10 เมษายน 2504
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2528 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปี การศึกษา 2532 เริ่มต้นรับราชการที่วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงเทพ) เมื่อปี พ.ศ.2528 ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา